

Delgivning av handlingar

För den som medverkar i ett rättsligt förfarande och behöver skicka och/eller ta emot rättegångshandlingar och andra handlingar finns nationell information om hur man ska gå tillväga här.

☞ [Rådets förordning \(EG\) nr 1393/2007](#) av den 13 november 2007 om delgivning i medlemsstaterna av rättegångshandlingar och andra handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur reglerar delgivningen av rättegångshandlingar och andra handlingar mellan EU-medlemsstaterna. Genom förordningen införs ett förfarande för att delge handlingar mellan EU-länder, inklusive Danmark, via särskilda "sändande organ" och "mottagande organ".

I förordningen hänvisas exempelvis till rättsliga handlingar som stämningar som meddelar att förfarandet har inletts, överklaganden, svaromål, förelägganden eller utomrättsliga handlingar som notariehandlingar som måste delges i ett annat EU-land än det land där du bor.

För fördjupad information från ett visst land, välj det landets flagga.

Den här sidan sköts av Europeiska kommissionen. Informationen på denna sida avspeglar inte nödvändigtvis Europeiska kommissionens officiella ståndpunkt. Kommissionen påtar sig inte något som helst ansvar för information eller uppgifter som ingår eller åberopas i detta dokument. Vänligen läs den rättsliga informationen för upplysningar om upphovsrätten till EU-sidor.

Senaste uppdatering: 13/05/2019

Delgivning av handlingar - Belgien

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

- 1 Vad innebär det juridiska begreppet "delgivning" i praktiken? Varför finns det särskilda regler för delgivning av skriftliga handlingar?
- 2 Vilka handlingar måste, enligt lag, delges?
- 3 Vem har ansvaret för att en handling blir delgiven?
- 4 Adressuppgifter
 - 4.1 Försöker det mottagande organet (vid tillämpningen av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1393/2007 av den 13 november 2007 om delgivning i medlemsstaterna av rättegångshandlingar och andra handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur) på eget initiativ fastställa var adressaten befinner sig om denne inte längre bor på den adress som det begärande organet har angett?
 - 4.2 Har utländska rättsliga myndigheter och/eller parter tillgång till register eller tjänster i medlemsstaten som gör det möjligt att fastställa den berörda personens aktuella adress? Vilka register eller tjänster är det i så fall fråga om, och vilket förfarande måste följas? Uttas någon avgift?
 - 4.3 Hur hanterar de behöriga myndigheterna i medlemsstaten en framställan i syfte att finna en persons aktuella adress (i enlighet med rådets förordning (EG) nr 1206/2001 av den 28 maj 2001 om samarbete mellan medlemsstaternas domstolar i fråga om bevisupptagning i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur)?

- 5 Vilket är det gängse sättet för delgivning? Finns det alternativa delgivningssätt (utöver sådan indirekt delgivning som avses i punkt 6)
- 6 Är elektronisk delgivning (delgivning av rättsliga eller andra handlingar med hjälp av elektroniska kommunikationsmedel såsom e-post, internetbaserade säkra applikationer, fax, sms etc.) tillåten i civilrättsliga förfaranden? Vilka typer av förfaranden rör det sig om? Finns det begränsningar i användningen av detta delgivningssätt beroende på vem adressaten är (rättstillämpare, juridisk person, företag eller annan ekonomisk aktör etc.)?
- 7 Indirekt delgivning
 - 7.1 Medger lagen andra delgivningssätt i sådana fall där delgivning inte varit möjlig (t.ex. delgivning på hemadressen, på delgivningsmannens kontor, per post eller genom anslag)?
 - 7.2 Om andra metoder används, när anses delgivning ha skett?
 - 7.3 Om man som alternativt delgivningssätt kan låta deponera handlingen på en viss plats (t.ex. ett postkontor), hur informeras adressaten om deponeringen?
 - 7.4 Vilka blir följderna om adressaten vägrar att motta handlingarna? Anses delgivning ändå ha skett om adressaten saknade grund för sin vägran?
- 8 Delgivning per post från utlandet (artikel 14 i delgivningsförordningen)
 - 8.1 Om posten ska befordra en handling som skickats från utlandet till en adressat i medlemsstaten, och det rör sig om en situation där det krävs mottagningsbevis (artikel 14 i delgivningsförordningen), överlämnar posten i så fall handlingen enbart till adressaten själv eller kan den, i enlighet med nationella bestämmelser om postutdelning, även överlämna handlingen till en annan person på samma adress?
 - 8.2 Hur kan delgivning av handlingar från utlandet i enlighet med artikel 14 i förordning nr 1393/2007 äga rum, om varken adressaten eller någon annan person med rätt att ta emot handlingarna (under förutsättning att det finns en sådan möjlighet enligt de nationella bestämmelserna om postutdelning) – jfr ovan) har kunnat anträffas på delgivningsadressen.
 - 8.3 Medger posten en viss tid för avhämtning av handlingarna innan dessa returneras till avsändaren? Om ja, hur underrättas adressaten om att han eller hon har post för avhämtning på postkontoret?
- 9 Finns det något skriftligt bevis som styrker att handlingen har delgetts?
- 10 Vad händer om den som ska delges inte får dokumentet eller om delgivningen sker i strid med lagen? Anses delgivningen giltig ändå eller måste den göras om?
- 11 Kostar det något att få en skriftlig handling delgiven? I så fall hur mycket?

1 Vad innebär det juridiska begreppet "delgivning" i praktiken? Varför finns det särskilda regler för delgivning av skriftliga handlingar?

I domstolsförfaranden är kommunikation av största vikt. Det är helt nödvändigt att parterna och domstolen underrättas om kärandens yrkanden, svarandens argument, ärendets gång och domstolens avgörande. En part som inte godtar domstolens avgörande och överklagar till en högre instans måste underrätta övriga parter om detta. Kommunikationen sker genom överlämnande eller översändande av handlingar (till exempel stämningar, yrkanden, inlagor, domar, överklaganden etc.). I denna redogörelse är det dock inte fråga om själva handlingarna, utan om hur de meddelas parterna och vid behov domstolen. De relevanta bestämmelserna finns i artiklarna 32–47 i den belgiska processlagen (*Gerechtig Wetboek/code judiciaire*).

I Belgien görs åtskillnad mellan delgivning med post (*kennisgeving/notification*) och stämningssmannadelgivning (*betekening/signification*).

Delgivning innebär i princip att en handling delges en annan person genom en statstjänsteman. I Belgien kallas denna tjänsteman stämningssman (*gerechtsdeurwaarder/huissier de justice*). I praktiken innebär delgivning att en stämningssman överlämnar en bestyrkt kopia av handlingen direkt till den berörda personen.

Stämningssmannen kan delge dig olika typer av handlingar (nedan kallade "delgivning" eller "delgivningshandling"). De mest kända är

- kallelser att inställa sig i domstol,
- delgivning av dom (eventuellt tillsammans med ett betalningsföreläggande),
- betalningsföreläggande,
- föreläggande om avhysning,
- utmätning (t.ex. personlig lös egendom, bostad),
- delgivning av förhandsbesked,
- ...

Till skillnad från stämningssmannadelgivning sker delgivning med post genom att en domstolshandling (original eller kopia) skickas med post, dvs. utan att en statstjänsteman är inblandad.

Delgivningstidpunkten är viktig.

Vid stämningar måste det gå en viss tid mellan delgivningstidpunkten och domstolsförhandlingen.

När en dom delges utgör delgivningstidpunkten startpunkten för den tid en person har på sig för att invända mot eller överklaga domen.

I regel sker delgivning av domar genom stämningssmannadelgivning. Delgivning med post används i särskilda fall som anges i lag.

Stämningen (*exploot van betekening/l'exploit de signification*) måste vara undertecknad av den stämningssman som utför delgivningen. I stämningen måste följande anges (i enlighet med artikel 43 i processlagen; om dessa uppgifter inte anges är stämningen ogiltig):

1. Dag, månad, år och plats för delgivningen.
2. För- och efternamn, yrke, bostadsadress och i förekommande fall rättskapacitet och förekomst i handels- eller företagsregistret för den person på vars begäran stämningen delges.
3. För- och efternamn, förnamn, yrke, bostadsadress, eller om bostadsadressen är okänd vistelseadress, och i förekommande fall rättskapacitet för den person som stämningen riktar sig till.
4. För- och efternamn och i förekommande fall rättskapacitet för den person som kopian överlämnades till, eller där en kopia lämnades i de fall som avses i artikel 38.1, eller dit en kopia har postats i de fall som avses i artikel 40.
5. Stämningssmannens för- och efternamn och kontorsadress.
6. Redovisning av kostnaderna för handlingen.

Den person som kopian ges till godkänner originalet. Om de vägrar att skriva på antecknar stämningssmannen detta i delgivningsprotokollet.

Enligt artikel 47 i processlagen får stämningssmannen inte delge handlingar

1. före kl. 6 eller efter kl. 21 på en plats som inte är öppen för allmänheten,
2. på lördagar, söndagar eller allmänna helgdagar (denna restriktion gäller inte delgivning i brottmål, se kassationsdomstolens dom av den 27 mars 1984, R.W. 1984–1985, 1093, Antwerpen, och av den 2 oktober 1975, R.W. 1976–1977, 1834), förutom i brådskande ärenden och med fredsdomarens (*vrederechter/juge de paix*) tillåtelse för stämningar i mål som ska avgöras av honom eller henne, den domare som godkände handlingen för handlingar som kräver förhandsgodkännande och i alla andra ärenden distriktsdomstolens ordförande.

När handlingen delges ges den person som handlingen överlämnas till en kopia av handlingen (delgivning), och stämningssmannen behåller originalhandlingens under tiden ärendet pågår. Vid stämningar behåller stämningssmannen inte originalet utan skickar det till domstolen så att handlingen kan föras upp på uppropslistan över mål som satts ut till förhandling (meddelande av stämningen till domstolen).

Kopian av meddelandet måste innehålla alla uppgifter i originalet och vara undertecknad av stämningssmannen (artikel 43 i processlagen). Om detta villkor inte uppfylls är kopian ogiltig.

2 Vilka handlingar måste, enligt lag, delges?

De handlingar som måste delges anges i lag. De är dock så många att det inte går att räkna upp alla här. Några exempel är stämningar, stämningssökningar, domar, överklaganden, invändningar etc.

3 Vem har ansvaret för att en handling blir delgiven?

Stämningssmannadelgivning sker vid stämning och ska utföras av en stämningssman.

Delgivning med post sker via domstolens kansli (vid enstaka tillfällen via åklagarmyndigheten) genom ett särskilt delgivningsbrev (*g erechtsbrief/lettre judiciaire*) (en särskild form av rekommenderat brev med mottagningsbevis), ett ordinarie brev eller ett rekommenderat brev. Reglerna om delgivningsbrev finns i artikel 46 i processlagen.

4 Adressuppgifter

4.1 Försöker det mottagande organet (vid tillämpningen av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1393/2007 av den 13 november 2007 om delgivning i medlemsstaterna av rättegångshandlingar och andra handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur) på eget initiativ fastställa var adressaten befinner sig om denne inte längre bor på den adress som det begärande organet har angett?

Ja.

I Belgiens fall utgörs det mottagande organ som har utsetts i enlighet med artikel 2.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1393/2007 av den 13 november 2007 om delgivning i medlemsstaterna av rättegångshandlingar och andra handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur ("delgivning av handlingar") av stämningssmän/exekutionstjänstemän med territoriell behörighet.

Enligt artikel 1 i kunglig förordning av den 16 maj 1986 om exekutionstjänstemäns tillgång till det nationella folkbokföringsregistret (*Arrêté royal du 16 mai 1986 autorisant l'accès des huissiers de justice au Registre national des personnes physiques*) vid utövande av sina arbetsuppgifter, har exekutionstjänstemän rätt att få tillgång till de uppgifter som avses i artikel 3.1.1–9 och artikel 3.2 i lagen av den 8 augusti 1983 om inrättande av ett nationellt folkbokföringsregister (*loi du 8 août 1983 organisant un Registre national des personnes physiques*). Uppgifterna inbegriper framför allt den adress som registrerats som huvudsaklig adress för varje folkbokförd person (bostadsadress).

4.2 Har utländska rättsliga myndigheter och/eller parter tillgång till register eller tjänster i medlemsstaten som gör det möjligt att fastställa den berörda personens aktuella adress? Vilka register eller tjänster är det i så fall fråga om, och vilket förfarande måste följas? Uttas någon avgift?

Nej.

I princip får endast de belgiska personer, myndigheter, organ och yrkesutövare som avses i artikel 5 i lagen av den 8 augusti 1983 om inrättande av ett nationellt folkbokföringsregister beviljas tillgång till uppgifterna i folkbokföringsregistret.

Tillgång till uppgifterna beviljas av den sektorskommitté för folkbokföringsregistret (*Comité sectoriel du Registre National*) som inrättats vid kommissionen för skydd av den personliga integriteten (*Commission de la protection de la vie privée*) enligt artikel 15 i lagen av den 8 augusti 1983 om inrättande av ett nationellt folkbokföringsregister.

4.3 Hur hanterar de behöriga myndigheterna i medlemsstaten en framställan i syfte att finna en persons aktuella adress (i enlighet med rådets förordning (EG) nr 1206/2001 av den 28 maj 2001 om samarbete mellan medlemsstaternas domstolar i fråga om bevisupptagning i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur)?

De kan inte agera om inte åtgärder för att finna adressen anses vara en viktig utredningsåtgärd för att möjliggöra bevisupptagning i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur.

Begreppet "bevis" definieras inte i rådets förordning (EG) nr 1206/2001 av den 28 maj 2001 om samarbete mellan medlemsstaternas domstolar i fråga om bevisupptagning i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur. Detta begrepp omfattar bland annat förhör med vittnen, parter eller sakkunniga, upprättandet av handlingar, utredningar, fastställande av fakta, samråd med specialister på familje- och barnomsorgsområdet.

Enligt artikel 1.2 i ovannämnda förordning (EG) nr 1206/2001, får bevisupptagning inte begäras "om bevisningen inte är avsedd att användas i ett inlett eller planerat rättsligt förfarande".

I princip kan adressen till en person som ska delges en rättslig eller utomrättslig handling därför inte anses utgöra bevis i den mening som avses i artikel 1 i förordning (EG) nr 1206/2001.

I artikel 4.1 i förordning (EG) nr 1206/2001 fastslås dessutom uttryckligen att begäran måste innehålla uppgifter om "parternas ... namn och adress ...".

5 Vilket är det gängse sättet för delgivning? Finns det alternativa delgivningssätt (utöver sådan indirekt delgivning som avses i punkt 6)

a) Delgivning

Delgivningsmetoden bestäms av artiklarna 32–47 i processlagen och gäller både i tvistemål och i brottmål.

– Personlig delgivning (artiklarna 33–34 i processlagen)

Om stämningssmannen planerar att delge en handling försöker han först personligen överlämna handlingen till den berörda personen. Det är detta som avses med personlig delgivning.

Personlig delgivning av handlingar till adressaten får ske varhelst stämningssmannen hittar den person som ska delges. Detta behöver inte nödvändigtvis vara på adressatens hemadress. Giltig delgivning kan t.ex. även ske på adressatens arbetsplats, på gatan eller på stämningssmannens kontor.

Det enda villkoret är att platsen för delgivningen måste omfattas av stämningssmannens territoriella behörighet.

Om det är okänt var adressaten befinner sig beger sig stämningssmannen direkt till adressatens bostadsadress i hopp om att hitta honom eller henne där.

Om stämningssmannen hittar parten (oavsett var) och han eller hon vägrar att ta emot en kopia av handlingen ska stämningssmannen anteckna detta på originalhandlingen (kopian bifogas sedan originalet). I och med detta ska handlingen anses delgiven.

Vid delgivning av juridiska personer ska personlig delgivning anses ha skett när kopian av handlingen överlämnas till det organ eller den anställde som enligt lag eller bolagsstadgar eller genom en giltig fullmakt har befogenhet att, om så endast tillsammans med andra, företräda den juridiska personen i rättsliga sammanhang. När det gäller ett privat aktiebolag är delgivningen därför giltig om handlingen har överlämnats till den verkställande direktören, oavsett om denne befinner sig på eller utanför företagets säte.

– Delgivning av en person där denne har hemvist/sitt säte (artikel 35 i processlagen)

Om personlig delgivning inte är möjlig sker delgivningen där adressaten har hemvist. I detta sammanhang innebär "hemvist" den adress som anges som adressatens huvudsakliga adress i folkbokföringsregistret, dvs. folkbokföringsadressen.

För en adressat som saknar officiell folkbokföringsadress får delgivningen ske på adressatens vistelseort. Vistelseort innebär i detta sammanhang t.ex. den plats där adressaten har ett kontor, bedriver näringsverksamhet eller har en fabrik. På begäran måste ansvarig polistjänsteman underrätta stämningssmannen om vistelseorten för en part som saknar folkbokföringsadress.

När det gäller juridiska personer får delgivningen ske där företaget har sitt säte eller huvudkontor om personlig delgivning inte är möjlig.

Vid delgivning på en persons bostadsadress överlämnas handlingen till en av adressatens släktingar, ingifta släktingar, tjänstepersonal eller anställda. Handlingen får inte överlämnas till ett barn under 16 år. Stämningssmannen gör en anteckning på originalhandlingen eller kopian om vilken ställning den person har som tog emot handlingen (dvs. vilket förhållande personen har till adressaten).

– Delgivning genom kontrasignering (artikel 38.1 i processlagen)

Om stämningssmannen inte kan delge handlingen med en av de ovannämnda metoderna (artiklarna 33–35 i processlagen) sker delgivningen i enlighet med artikel 38.1 i processlagen, dvs. genom att stämningen lämnas på adressatens folkbokföringsadress, eller om folkbokföringsadress saknas, på adressatens vanliga vistelseort (delgivning genom kontrasignering).

En kopia av handlingen lämnas på adressen genom att den läggs i brevlådan, i ett förseglat kuvert (som anger stämningssmannens kontor, adressatens för- och efternamn och delgivningsplats samt är stämplat med "*Pro Justitia – A remettre d'urgence (för omgående leverans)*").

Om personen saknar brevlåda har stämningssmannen rätt att lämna en kopia, i ett kuvert, på något annat sätt (t.ex. genom att skjuta in det under dörren, slänga in det genom en grind eller häck eller tejpa fast det på dörren).

Stämningssmannen anger vilken dag, vilket klockslag och på vilken plats kopian lämnades på originalstämningen och på den delgivna kopian.

Senast den första arbetsdagen efter delgivningen av stämningen skickar stämningssmannen ett undertecknat brev till folkbokföringsadressen, eller om folkbokföringsadress saknas, till den adress där adressaten bor. I brevet anges dag och tidpunkt för delgivningen och att en identisk kopia av stämningen kan hämtas av adressaten personligen eller av ett skriftligt bemyndigat ombud på stämningssmannens kontor inom tre månader från delgivningsdagen.

Om en adressat har ansökt om ändrad bostadsadress (ändring av folkbokföringsadressen) skickas det rekommenderade brev som avses i tredje stycket både till den befintliga adress som är registrerad i folkbokföringsregistret och till den adress adressaten har uppgett att han eller hon vill byta till.

Om det har föreslagits att en persons adress ska strykas ur folkbokföringsregistret och stämningssmannen inte av de faktiska omständigheterna kan sluta sig till att adressaten inte längre faktiskt bor på folkbokföringsadressen, räcker det om delgivningen sker i enlighet med artikel 38.2 i processlagen (se nedan).

Om det har föreslagits att en persons adress ska strykas ur folkbokföringsregistret är delgivning via åklagarmyndigheten i enlighet med artikel 38.2 i processlagen (se nedan), endast tillåten när stämningssmannen bekräftar att adressaten inte längre bor på folkbokföringsadressen (t.ex. när stämningssmannen har fastställt att adressaten på den aktuella adressen har vräkts) eller om det är fysiskt omöjligt att delge handlingarna.

Som påpekades ovan sker delgivning via ett brev, ett rekommenderat brev eller en särskild domstolsskrivelse. I framtiden kan även delgivning via e-post bli ett alternativ.

– Fysiskt omöjligt att delge en handling (artikel 38.2 i processlagen)

Om det av de faktiska omständigheter som har fastställts beträffande adressen (t.ex. att bostaden har förstörts av en brand, folkbokföringsadressen visar sig vara en ödetomt etc.) framgår att det är fysiskt omöjligt att genomföra delgivningen genom att lämna en kopia av stämningen på folkbokföringsadressen (eller om folkbokföringsadress saknas på bostadsadressen) överlämnas handlingen till den åklagarmyndighet som har territoriell behörighet.

På originalhandlingarna och kopian ska det anges vilka omständigheter som gjorde det nödvändigt att överlämna handlingarna till åklagarmyndigheten.

Samma sak gäller om det är uppenbart att egendomen (där adressaten har sin folkbokföringsadress) har övergetts och adressaten inte har ansökt om ändrad folkbokföringsadress (om adressaten t.ex. har vräkts finns han eller hon inte längre kvar på adressen). Delgivningen sker i så fall genom att handlingarna överlämnas till åklagarmyndigheten i enlighet med artikel 38.2 i processlagen.

Som påpekades ovan ska delgivning i enlighet med artikel 38.2 i processlagen även tillämpas om det föreslås att adressaten ska strykas ur folkbokföringsregistret, när stämningssmannen har fastställt att adressaten faktiskt inte bor på den aktuella adressen.

Delgivning genom att handlingarna överlämnas till åklagarmyndigheten är inte giltig om den person som begärde delgivningen kände till adressatens valda delgivningsadress eller vistelseadress, beroende på vad som är tillämpligt.

– Delgivning på vald delgivningsadress (artikel 39 i processlagen)

Om adressaten har valt att ha sin delgivningsadress hos ett ombud kan handlingarna delges på den adressen. Detta är frivilligt och inte obligatoriskt. Det finns därför inget skäl till varför delgivningen inte bör genomföras på den söktes faktiska bostadsadress (i Belgien) i stället för på den söktes valda delgivningsadress (kassationsdomstolens dom (första avdelningen) av den 26 februari 2010, J.T., 2010, nr 6397, 371; kassationsdomstolens dom (första avdelningen) av den 10 maj 2012, R.W., 2012–13, 1212).

Det finns bara ett undantag till detta, nämligen om den sökta har sin faktiska bostadsadress (eller säte) utomlands men har valt en delgivningsadress i Belgien. I så fall måste delgivningen ske på den adressen. I annat fall är delgivningen ogiltig (artikel 40 i processlagen, se även kassationsdomstolens dom (första avdelningen) av den 9 januari 1997, R.W. 1997–98, 811: "När den part som har begärt delgivningen känner till den söktes valda delgivningsadress måste den parten begära att delgivningen utförs där. Detta är inte frivilligt utan obligatoriskt och hänför sig till grunderna för rättsordningen").

Kopian överlämnas personligen till ombudet på den valda delgivningsadressen, vilket betraktas som personlig delgivning. Delgivning kan inte utföras på den valda delgivningsadressen om ombudet har avlidit, inte längre är bosatt där eller har upphört med sin verksamhet.

Delgivningsadress väljs grundat på ett rättsligt förhållande mellan parter (dvs. i ett förfarande mellan parter). Den delgivningsadress som valts är således endast giltig mellan dessa parter och begränsas till det rättsliga förhållandet.

Kassationsdomstolen har således funnit att val av delgivningsadress i en inlägga i första instans (t.ex. i stämningen eller yrkandena) endast var giltigt under hela det förfarandet i första instans, verkställigheten av den följande domen och ett överklagande av den domen (av motparten). Om valet av delgivningsadress inte upprepades i senare förfaranden (t.ex. i ett överklagande) gällde det inte för dessa efterföljande förfaranden (kassationsdomstolens dom (första avdelningen) av den 30 maj 2003, R.W. 2003–2004, 974; kassationsdomstolens dom (första avdelningen) av den 10 maj 2006, R.W. 2008–2009, 455; kassationsdomstolens dom (första avdelningen) av den 29 maj 2009, R.W. 2010–2011, 1561).

Man måste skilja mellan begreppet "vald delgivningsadress" och begreppet "registrerad adress", som diskuteras nedan.

När det gäller tillämpningen av språklagstiftningen (lagen av den 15 juni 1935 om rättegångsspråk, *loi du 15 juin 1935 concernant l'emploi des langues en matière judiciaire*), slog utmättningsdomaren (*judge des saisies*) i Brygge fast (utmättningsdomaren i Brygges dom av den 11 oktober 2006, T.G.R. 2010, 95) att det är den plats där delgivningen faktiskt skedde (i detta fall den valda delgivningsadressen) som räknas och inte den faktiska bostadsadressen. I det målet bodde både sökanden och den part som delgivningen riktades till i den fransktalande språkgemenskapen. Den stämnda parten hade emellertid valt att ha sin delgivningsadress i den nederländsktalande språkgemenskapen. Han kallades (enbart på nederländska) att inställa sig inför utmättningsdomaren i Brygge. Enligt språklagstiftningen var det nödvändigt att avfatta stämningen på nederländska. Frågan var huruvida en fransk översättning borde ha bifogats i enlighet med artikel 38 i lagen om rättegångsspråk. Domaren fann att en fransk översättning inte behövde bifogas stämningar på nederländska, eftersom valet av språk uteslutande bestämdes av delgivningsplatsen.

– Delgivning när bostadsadressen inte är känd (artikel 40 i processlagen)

"För personer som varken är bosatta eller har sin vistelseadress eller annan delgivningsadress i Belgien ska stämningens mannen ska sända en kopia av stämningen med rekommenderat brev till bostads- eller vistelseadressen utomlands, och via flygpost om destinationen inte ligger i ett angränsande land. Delgivningen anses genomförd i och med att handlingen lämnas till postväsendet mot mottagningsbevis.

För personer som varken är bosatta eller har sin vistelseadress eller annan delgivningsadress i Belgien eller utomlands sker delgivningen genom att handlingarna överlämnas till åklagarmyndigheten för det distrikt som den domare som ska pröva ansökan är behörig för. Om ingen ansökan har lämnats in till domaren ska delgivningen ske genom att handlingarna överlämnas till den åklagarmyndighet i vars domkrets käranden är bosatt eller, om käranden saknar bostadsadress i Belgien, åklagarmyndigheten i Bryssel.

...

Delgivning får alltid ske genom personlig delgivning om de berörda personerna befinner sig i Belgien.

Delgivning utomlands eller till åklagarmyndigheten är ogiltig om den part som begärde delgivning kände till adressatens bostadsadress, vistelseadress eller valda delgivningsadress i Belgien eller utomlands, beroende på vad som är tillämpligt".

Kassationsdomstolen anser att detta inte är frivilligt utan obligatoriskt och att det hänför sig till grunderna för rättsordningen (kassationsdomstolens dom (första avdelningen) av den 9 januari 1997, R.W. 1997–1998, 811).

En part som delges en stämning och som gör gällande att motparten kände till hans eller hennes vistelseadress och därför åberopar regeln om att delgivningen i form av överlämnandet av handlingarna till åklagarmyndigheten var ogiltig måste lägga fram bevis för detta. Bevisbördan ligger således på den part som delgavs stämningen (utmättningsdomaren i Gents dom av den 18 mars 2008, R.W. 2010–2011, 124).

– Särskilda regler för delgivning (se artiklarna 41 och 42 i processlagen)

– Delgivning av personer som står under förmyndare sker till förmyndaren på dennes bostads- eller vistelseadress, såvida delgivningen avser förmyndarens uppdrag (artikel 499/12 i civilagen).

Registrerad adress: Med registrerad adress avses adressen till antingen en fysisk person som är inskriven i folkbokföringsregistret på den plats där vederbörande huvudsakligen vistas, eller adressen till en juridisk person på vilken en fysisk person utan fast adress är registrerad, med den fysiska eller juridiska persons samtycke (artikel 1.2 i lagen av den 19 juli 1991 om folkbokföringsregister, identitetskort, identitetskort för utländska medborgare och uppehållshandlingar, och om ändring av lagen av den 8 augusti 1983 om inrättandet av ett nationellt folkbokföringsregister (i dess ändrade lydelse av den 31 augusti 2015) (*Wet van 19 juli 1991 betreffende de bevolkingsregisters, de identiteitskaarten, de vreemdelingenkaarten en de verblijfsdocumenten en tot wijziging van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen (in de gewijzigde versie*

van 31 augustus 2015/Loi du 19 juillet 1991 relative aux registres de la population, aux cartes d'identité, aux cartes d'étranger et aux documents de séjour et modifiant la loi du 8 août 1983 organisant un Registre national des personnes physiques (dans sa teneur modifiée au 31 août 2015)).

En person utan fast adress använder med andra ord en annan persons bostadsadress. En person som bemyndigar en fysisk person att använda den förnämnda personens bostadsadress som registrerad adress åtar sig att utan kostnad vidarebefordra alla handlingar (dvs. all post) som mottas. Vissa förmåner (som kräver en officiell postadress) (t.ex. familjebidrag, arbetslöshetsersättning, ömsesidiga förmåner) får dessutom skickas till en registrerad adress. (Ingen registrerad adress behövs emellertid för att ta emot utbetalningar av stöd till social integration!)

Följande personer (utan fast bostads- eller vistelseadress) får använda en registrerad adress:

- Personer som bor i ett mobilt hem (t.ex. en båt eller en husvagn) (med undantag av stora husvagnar för permanent uppställning).
- Personer som befinner sig i utlandet för studier eller affärer under kortare tid än ett år.
- Civil och militär personal inom försvarsmakten som är baserad utomlands och övriga personer i deras hushåll.
- Personer som inte längre har någon vistelseadress av ekonomiska skäl.

Socialkontoret (*Openbaar Centrum voor Maatschappelijk Welzijn/Centre public d'aide sociale*) eller en fysisk person kan tillhandahålla en registrerad adress.

När en person har en registrerad adress får stämningssmannen delge alla handlingar till den adressen, till skillnad från vad som var fallet vid den valda delgivningsadress som definierades ovan. Vid en vald delgivningsadress får stämningssmannen till den adressen bara delge sådana handlingar som avser de rättsliga transaktioner/förfaranden för vilka den aktuella delgivningsadressen har valts.

Stämningssmän får emellertid inte göra utmätningar på den registrerade adressen (från den person som adressen tillhör), eftersom den personen inte anses äga någon lös egendom på den adressen.

b) Delgivning med post

Artikel 46.1 [...].

”När det särskilda rekommenderade brevet med mottagningsbevis skickas i pappersform delar posten personligen ut det till adressaten eller till deras bostadsadress i enlighet med artiklarna 33, 34, 35 och 39. Den person som tar emot brevet undertecknar och daterar mottagningsbeviset, och posten returnerar detta till avsändaren. Om en person vägrar att ta emot brevet antecknar posttjänstemannen detta längst ned på mottagningsbeviset.

Om det särskilda rekommenderade brevet med mottagningsbevis inte kan lämnas till adressaten personligen eller till dennes bostad, lämnar brevbäraren ett utdelningsmeddelande. Brevet förvaras på postkontoret i åtta dagar. Under den tiden kan det hämtas av adressaten eller ett ombud med skriftlig fullmakt.

Om adressaten emellertid har begärt eftersändning av sin post eller att posten ska ligga kvar på postkontoret (*poste restante*) returneras brevet eller ligger kvar på den adress som adressaten har uppgett för den period som omfattas av begäran.

Ett brev som är adresserat till en person som gått i konkurs överlämnas till förvaltaren.

Reglerna för att tillämpa §§ 3–5 har fastställts av kungen.

...

Artikel 46.4. Justitieministern får fastställa formerna för och de bevis för delgivning som måste åtfölja det särskilda rekommenderade brevet. Vid en utländsk adress ersätts det rekommenderade brevet med särskilt mottagningsbevis av ett vanligt rekommenderat brev, utan att detta påverkar de överföringsmetoder som föreskrivs i internationella konventioner och tillämpningen av §§ 2 och 3.

Om en käranden eller sökanden ger sitt medgivande, antingen i stämningen eller stämningssökan, eller skriftligen, vid den första förhandlingen i domstolen, ersätts delgivning med rekommenderat brev med särskilt mottagningsbevis på den ansvariga personens begäran av stämningssmannadelgivning.

Artikel 46/1. Delgivning endast med post till en part som företräds av en advokat i enlighet med artiklarna 728, 729 eller 729/1 och som inte har underrättat domstolens kansli i enlighet med artikel 729/1 om att han har upphört att företräda den parten sker endast med post till den advokaten”.

Artikel 32b i processlagen skapar en rättslig ram för kommunikation och underrättelser mellan en rad olika parter i rättssystemet.

6 Är elektronisk delgivning (delgivning av rättsliga eller andra handlingar med hjälp av elektroniska kommunikationsmedel såsom e-post, internetbaserade säkra applikationer, fax, sms etc.) tillåten i civilrättsliga förfaranden? Vilka typer av förfaranden rör det sig om? Finns det begränsningar i användningen av detta delgivningssätt beroende på vem adressaten är (rättstillämpare, juridisk person, företag eller annan ekonomisk aktör etc.)?

Ett system för elektronisk delgivning av handlingar kommer snart att införas. Regelverket finns redan på plats men har inte trätt i kraft ännu. Både i tvistemål och i brottmål får stämningsmän själva avgöra om de ska delge handlingar personligen eller på elektronisk väg. Principen om territoriell behörighet kommer fortsatt att gälla.

I praktiken kommer delgivningen att ske till en elektronisk delgivningsadress som myndigheterna har fastställt eller till en elektronisk delgivningsadress som adressaten har valt. För att en adressat ska kunna motta handlingar till den elektroniska delgivningsadress som han eller hon valt måste adressaten ge sitt uttryckliga samtycke med hjälp av sin elegitimation.

7 Indirekt delgivning

7.1 Medger lagen andra delgivningssätt i sådana fall där delgivning inte varit möjlig (t.ex. delgivning på hemadressen, på delgivningsmannens kontor, per post eller genom anslag)?

Den belgiska lagstiftningen medger en rad andra delgivningssätt (se svaret på fråga 5).

Rättsliga handlingar delges vanligtvis genom stämningsmannadelgivning.

I artikel 32 i processlagen definieras stämningsmannadelgivning som "överlämnandet av en originalhandling eller en kopia. Delgivningen utförs av en stämningsman, eller i de fall som anges i lag, på det sätt som anges i lag".

I lagstiftningen anges emellertid vissa fall där delgivningen endast får ske genom **delgivning med post**.

I artikel 32 i processlagen definieras delgivning med post som "översändandet av ett original eller en kopia av en inlaga genom posttjänster eller e-post till en elektronisk delgivningsadress, eller i de fall som anges i lag, med fax eller på det sätt som anges i lag".

I artikel 14 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1393/2007 av den 13 november 2007 om delgivning i medlemsstaterna av rättegångshandlingar och andra handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur ("delgivning av handlingar") anges att delgivning med post måste ske genom "rekommenderade försändelser med mottagningsbevis eller motsvarande".

1. De viktigaste delgivningsformerna

a) Personlig delgivning (artiklarna 33–34 i processlagen)

Enligt artikel 33 i processlagen ska "personlig delgivning anses ha skett när kopian av handlingen lämnas direkt till adressaten. Personlig delgivning får utföras oavsett var stämningsmannen påträffar adressaten. Om adressaten vägrar att ta emot kopian av handlingen antecknar stämningsmannen detta på originalhandlingen och personlig delgivningen anses ha skett".

I artikel 34 i processlagen läggs det till att "delgivning ska anses ha skett när kopian av handlingen överlämnas till det organ eller den anställde som enligt lag eller bolagsstadgar eller genom en giltig fullmakt har befogenhet att, om så endast tillsammans med andra, företräda den juridiska personen i rättsliga sammanhang".

b) Delgivning på bostadsadressen (artikel 35 i processlagen)

I artikel 35 i processlagen anges att "om personlig delgivning inte kan utföras ska delgivningen ske på bostadsadressen, eller om bostadsadress saknas på vistelseadressen och, när det gäller juridiska personer, deras säte eller huvudkontor. Kopian av handlingen ska överlämnas till en av adressatens släktingar, ingifta släktingar, tjänstepersonal eller anställda. Den får inte överlämnas till ett barn under 16 år ..."

Enligt artikel 36 i processlagen avses med bostadsadress "den plats där den berörda personen har sin huvudsakliga bostad enligt folkbokföringsregistret". Med vistelseadress avses "varje annat ställe där personen i fråga exempelvis har kontor eller driver näringsverksamhet".

c) Delgivning genom deponering av en kopia av stämningen (artikel 38.1 i processlagen)

I artikel 38.1 i processlagen anges att om handlingen inte kunde delges personligen eller vid bostaden "sker delgivningen genom att stämningssmannen lämnar en kopia av handlingen i ett förslutet kuvert vid den söktes bostad eller, om sådan saknas, dennes vistelseadress". Kuvertet måste vara försett med de uppgifter som anges i artikel 44.1 i processlagen.

I artikel 38.1 i processlagen anges vidare följande: "Senast den första arbetsdagen efter den dag då stämningen delgavs ska stämningssmannen sända ett undertecknat rekommenderat brev till den söktes bostadsadress eller, om den sökta saknar bostadsadress, till dennes vistelseadress. Detta brev ska innehålla uppgift om när (datum, klockslag) handlingen avlämnades och ange att den sökta, antingen personligen eller via ett ombud med skriftlig fullmakt, kan hämta en exakt kopia av stämningen hos den berörda åklagarmyndigheten inom tre månader från den dag då stämningen delgavs."

d) Val av delgivningsadress (artikel 39 i processlagen)

I artikel 39 i processlagen anges följande: "När den sökta har valt att ha sin delgivningsadress hos ett ombud kan delgivningen ske till denna delgivningsadress. Om kopian överlämnas till ombudet personligen på den valda delgivningsadressen betraktas detta som personlig delgivning. Delgivning till den valda delgivningsadressen är inte längre möjligt om ombudet har avlidit, inte längre är bosatt där eller har upphört med sin verksamhet."

2. Delgivning genom rekommenderat brev med mottagningsbevis

När handlingen skickas som rekommenderat brev med mottagningsbevis, och den sökta inte hittas på den angivna adressen, lämnas ett utdelningsmeddelande på adressen. I så fall kan brevet inom 15 dagar hämtas på den plats som anges i utdelningsmeddelandet eller på den plats som posten och den sökta har kommit överens om, vilket inte inbegriper överlämningsdatumet.

7.2 Om andra metoder används, när anses delgivning ha skett?

När handlingen skickas som rekommenderat brev med mottagningsbevis, och den sökta inte hittas på den angivna adressen, lämnas ett utdelningsmeddelande på adressen. I så fall kan brevet inom 15 dagar hämtas på den plats som anges i utdelningsmeddelandet eller på den plats som posten och den sökta har kommit överens om, vilket inte inbegriper överlämningsdatumet.

Där handlingen delges genom **stämningssmannadelgivning** måste delgivningsdatumet framgå av delgivningshandling (artikel 43 processlagen).

Där handlingen delges genom **delgivning med post** tillämpar Belgien ett system med två olika datum.

Det datum som gäller för avsändaren skiljer sig från det datum som gäller för adressaten.

För avsändaren är delgivningsdatumet samma som avsändningsdatumet.

I artikel 53a i den belgiska processlagen anges att om inte annat föreskrivs i lag ska perioden för adressaten börja löpa den första dagen efter den dag då brevet delades ut på deras bostadsadress, vistelseadress eller annan delgivningsadress, beroende på vad som är tillämpligt.

7.3 Om man som alternativt delgivningssätt kan låta deponera handlingen på en viss plats (t.ex. ett postkontor), hur informeras adressaten om deponeringen?

För **delgivning** genom deponering av en kopia av stämningen se ovan: Delgivning genom deponering av en kopia av stämningen (artikel 38.1 i processlagen).

7.4 Vilka blir följderna om adressaten vägrar att motta handlingarna? Ansas delgivning ändå ha skett om adressaten saknade grund för sin vägran?

Om handlingen delges genom **stämningssmannadelgivning** kan adressaten inte vägra att ta emot den, med undantag av på grund av de skäl för att vägra ta emot handlingar som avses i artiklarna 5–8 i ovannämnda förordning (EG) nr 1393/2007 (krav på översättning).

När dokumentet delges genom delgivning med post anges det i artikel 53a i processlagen att om inte annat föreskrivs i lag ska perioden för adressaten börja löpa den första dagen efter den dag då brevet **delades ut** på vederbörandes bostadsadress, vistelseadress eller annan delgivningsadress, beroende på vad som är tillämpligt. Adressaten kan därför inte vägra att ta emot en handling som delges genom ett rekommenderat brev med mottagningsbevis.

En person som en delgivning genom rekommenderat brev med mottagningsbevis riktar sig till får emellertid senare bestrida giltigheten av denna delgivning genom att visa att de inte befann sig på den bostadsadress, vistelseadress eller annan delgivningsadress som angavs på det rekommenderade brevet. Stämningssmannadelgivning ger därför större rättssäkerhet än

delgivning genom rekommenderat brev med mottagningsbevis. Vid stämmningsmannadelgivning kontrollerar ansvarig stämmningsman mottagarens adress i folkbokföringsregistret. Dessutom är det svårt att fastställa delgivningstidpunkten vid delgivning genom rekommenderat brev om adressaten inte daterade eller undertecknade mottagningsbeviset när det rekommenderade brevet (första gången) delades ut på vederbörandes bostadsadress, vistelseadress eller annan delgivningsadress, medan delgivningsdatumet alltid framgår på stämmningsmannens delgivningshandling.

Av förarbetena till ovannämnda förordning (EG) nr 1393/2007 och framför allt det förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om att ändra rådets förordning (EG) nr 1348/2000 av den 29 maj 2000 om delgivning i medlemsstaterna av handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur, som kommissionens lade fram den 11 juli 2005, är det uppenbart att ändringen av artikel 14 syftade till att inrätta "en enhetlig regel för alla medlemsstater i fråga om delgivning med hjälp av posttjänster [genom att föreskriva] ... Detta krav garanterar med tillräcklig säkerhet att adressaten har mottagit handlingen och att detta på ett tillfredsställande sätt kan beläggas". Kravet på mottagningsbevis är därför utformat för att ge parterna rättssäkerhet. Enligt förarbetena kan det inte fastställas att adressaterna har "mottagit" handlingen om de inte har undertecknat mottagningsbeviset. Den lösning som valts i artikel 53a i den belgiska processlagen innebär emellertid att delgivning med post har skett när handlingen "delas ut" på adressatens bostadsadress, vistelseadress eller annan delgivningsadress, utan att handlingen rent faktiskt behöver överlämnas till adressaten eller att mottagningsbeviset behöver undertecknas.

8 Delgivning per post från utlandet (artikel 14 i delgivningsförordningen)

8.1 Om posten ska befordra en handling som skickats från utlandet till en adressat i medlemsstaten, och det rör sig om en situation där det krävs mottagningsbevis (artikel 14 i delgivningsförordningen), överlämnar posten i så fall handlingen enbart till adressaten själv eller kan den, i enlighet med nationella bestämmelser om postutdelning, även överlämnas handlingen till en annan person på samma adress?

I artikel 1 i kunglig förordning av den 27 april 2007 om posttjänster (*Koninklijk besluit van 27 april 2007 houdende reglementering van de postdienst/Arrêté royal du 27 avril 2007 portant réglementation du service postal*) anges att rekommenderade försändelser består av rekommenderade brev och värdeförsändelser.

I princip kan ett rekommenderat brev med mottagningsbevis endast överlämnas till adressaten efter att adressatens identitet har kontrollerats och efter att adressaten har undertecknat mottagningsbeviset (artiklarna 30, 53 och 54, *e contrario*, i den kungliga förordningen av den 27 april 2007).

I artikel 57 i kungliga förordning av den 27 april 2007 anges emellertid att "rekommenderade försändelser som är adresserade till en person vars adress den sökte har valt som alternativ delgivningsadress får överlämnas till den personen".

I artikel 62 i kunglig förordning av den 27 april 2007 anges att "personer som har rätt att motta korrespondens i enlighet med allmän lagstiftning ska betraktas som adressater vid korrespondens som är adresserad till företag, föreningar, organisationer, firmor eller gemenskaper".

I artikel 58 i kunglig förordning av den 27 april 2007 anges att "rekommenderade försändelser som är adresserade till barn under 15 år ska överlämnas till deras vårdnadshavare eller förmyndare".

Enligt artikel 65 i kunglig förordning av den 27 april 2007 får slutligen rekommenderade brev "överlämnas ... till ett ombud för adressaten ... om en postmyndighets överföring av formell befogenhet att ta emot postförsändelser".

8.2 Hur kan delgivning av handlingar från utlandet i enlighet med artikel 14 i förordning nr 1393/2007 äga rum, om varken adressaten eller någon annan person med rätt att ta emot handlingarna (under förutsättning att det finns en sådan möjlighet enligt de nationella bestämmelserna om postutdelning) – jfr ovan) har kunnat anträffas på delgivningsadressen.

Posten skickas till den angivna adressen, förutom vid uppenbara fel (t.ex. felstavat gatunamn, felaktigt husnummer, uppenbart felaktigt postnummer).

Om adressaten inte kan hittas på den angivna adressen delas den rekommenderade försändelsen inte ut, om inte adressaten har begärt eftersändning (artikel 51 i kunglig förordning av den 27 april 2007 om posttjänster).

8.3 Medger posten en viss tid för avhämtning av handlingarna innan dessa returneras till avsändaren? Om ja, hur underrättas adressaten om att han eller hon har post för avhämtning på postkontoret?

I artikel 60 i kunglig förordning av den 27 april 2007 om posttjänster anges att "om ett försök att dela ut rekommenderad post till en bostadsadress har misslyckats, ska ett meddelande lämnas om att ett försök att dela ut försändelsen har gjorts. I så fall kan posten hämtas från den plats som anges i meddelandet eller den plats som [Posten] och adressaten har kommit överens om, vilket inte inbegriper överföringsdatumet".

I artikel 66 i ovannämnda kungliga förordning av den 27 april 2007 anges att "post som inte kunde delas ut till adressaten ska returneras till avsändaren ... Rekommenderade försändelser och böcker måste alltid returneras".

9 Finns det något skriftligt bevis som styrker att handlingen har delgetts?

I artikel 43 i processlagen anges att personer som mottar kopior av handlingar måste underteckna originalet som bevis på att de tagit emot handlingen. Om de vägrar att underteckna, ska stämningssmannen göra en anteckning om detta i stämningen. På detta sätt finns det alltid ett skriftligt bevis på att handlingen har delgetts. Det är därför mycket svårt att ifrågasätta vad en stämningssman har fastställt.

Om delgivningen sker med rekommenderat brev finns det automatiskt ett skriftligt bevis. Enligt artikel 46 i processlagen krävs mottagningsbevis också när ett särskilt delgivningsbrev används. Mottagningsbeviset förvaras i ärendeakten.

10 Vad händer om den som ska delges inte får dokumentet eller om delgivningen sker i strid med lagen? Anses delgivningen giltig ändå eller måste den göras om?

I normala fall är risken liten för att den sökta inte ska få stämningen, eftersom den enligt belgisk lag ska delges den berörda personen direkt. Med andra ord överlämnar stämningssmannen kopian personligen till den sökta. Det finns dock situationer då handlingen enligt lag kan delges tredje man (artikel 35 i processlagen) eller i vissa fall helt enkelt deponeras på en viss adress (artikel 38). I sådana fall ska delgivningen vara giltig även om handlingen inte har överlämnats direkt till den sökta. En person som har mottagit en stämning i enlighet med artikel 35, men sedan underlåtit att vidarebefordra den till den sökta eller inte har sett till att denne underrättas kan bli skadeståndsskyldig. Detta system fungerar mycket väl praktiken.

Möjligheten att lagen bryts i samband med delgivning av en handling kan dock inte uteslutas (till exempel genom underlåtenhet att vidarebefordra vissa upplysningar i stämningen). Den processrättsliga verkan av en sådan inkorrekt delgivning är att förfaranden eller handlingar förklaras ogiltiga. Bestämmelserna om ogiltigförklaring finns i artiklarna 860–866 i processlagen.

Till sist bör det noteras att personer som förorsakar ogiltighet kan ställas till ansvar om det skulle visa sig att ogiltigheten beror på att de har begått ett fel.

11 Kostar det något att få en skriftlig handling delgiven? I så fall hur mycket?

Stämningssmän får betalt för sitt arbete. Arvodena regleras i artikel 522.1 i processlagen.

De fastställda taxorna, som måste följas, anges i en kunglig förordning av den 30 november 1976 om fastställande av arvode för stämningssmän i civil- och handelsrättsliga mål och av vissa tillägg till dessa arvoden (*Koninklijk besluit van 30 november 1976 tot vaststelling van het tarief voor akten van gerechtsdeurwaarders in burgerlijke en handelszaken en van het tarief van sommige toelagen/Arrêté royal du 30 novembre 1976 fixant le tarif des actes accomplis par les huissiers de justice en matière civile et commerciale ainsi que celui de certaines allocations*, http://www.ejustice.just.fgov.be/cgi_loi/change_lg.pl?language=fr&la=F&cn=1976113030&table_name=loi).

De nationella versionerna av sidan sköts av respektive kontaktpunkt. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Varken det europeiska rättsliga nätverket eller kommissionen påtar sig något som helst ansvar för information eller uppgifter som ingår eller åberopas i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.

Senaste uppdatering: 19/12/2018

Delgivning av handlingar - Bulgarien

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

- 1 Vad innebär det juridiska begreppet "delgivning" i praktiken? Varför finns det särskilda regler för delgivning av skriftliga handlingar?
- 2 Vilka handlingar måste, enligt lag, delges?
- 3 Vem har ansvaret för att en handling blir delgiven?
- 4 Adressuppgifter
 - 4.1 Försöker det mottagande organet (vid tillämpningen av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1393/2007 av den 13 november 2007 om delgivning i medlemsstaterna av rättegångshandlingar och andra handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur) på eget initiativ fastställa var adressaten befinner sig om denne inte längre bor på den adress som det begärande organet har angett?

- 4.2 Har utländska rättsliga myndigheter och/eller parter tillgång till register eller tjänster i medlemsstaten som gör det möjligt att fastställa den berörda personens aktuella adress? Vilka register eller tjänster är det i så fall fråga om, och vilket förfarande måste följas? Uttas någon avgift?
- 4.3 Hur hanterar de behöriga myndigheterna i medlemsstaten en framställan i syfte att finna en persons aktuella adress (i enlighet med rådets förordning (EG) nr 1206/2001 av den 28 maj 2001 om samarbete mellan medlemsstaternas domstolar i fråga om bevisupptagning i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur)?
- 5 Vilket är det gängse sättet för delgivning? Finns det alternativa delgivningssätt (utöver sådan indirekt delgivning som avses i punkt 6)
- 6 Är elektronisk delgivning (delgivning av rättsliga eller andra handlingar med hjälp av elektroniska kommunikationsmedel såsom e-post, internetbaserade säkra applikationer, fax, sms etc.) tillåten i civilrättsliga förfaranden? Vilka typer av förfaranden rör det sig om? Finns det begränsningar i användningen av detta delgivningssätt beroende på vem adressaten är (rättstillämpare, juridisk person, företag eller annan ekonomisk aktör etc.)?
- 7 Indirekt delgivning
 - 7.1 Medger lagen andra delgivningssätt i sådana fall där delgivning inte varit möjlig (t.ex. delgivning på hemadressen, på delgivningsmannens kontor, per post eller genom anslag)?
 - 7.2 Om andra metoder används, när anses delgivning ha skett?
 - 7.3 Om man som alternativt delgivningssätt kan låta deponera handlingen på en viss plats (t.ex. ett postkontor), hur informeras adressaten om deponeringen?
 - 7.4 Vilka blir följderna om adressaten vägrar att motta handlingarna? Anses delgivning ändå ha skett om adressaten saknade grund för sin vägran?
- 8 Delgivning per post från utlandet (artikel 14 i delgivningsförordningen)
 - 8.1 Om posten ska befordra en handling som skickats från utlandet till en adressat i medlemsstaten, och det rör sig om en situation där det krävs mottagningsbevis (artikel 14 i delgivningsförordningen), överlämnar posten i så fall handlingen enbart till adressaten själv eller kan den, i enlighet med nationella bestämmelser om postutdelning, även överlämna handlingen till en annan person på samma adress?
 - 8.2 Hur kan delgivning av handlingar från utlandet i enlighet med artikel 14 i förordning nr 1393/2007 äga rum, om varken adressaten eller någon annan person med rätt att ta emot handlingarna (under förutsättning att det finns en sådan möjlighet enligt de nationella bestämmelserna om postutdelning) – jfr ovan) har kunnat anträffas på delgivningsadressen.
 - 8.3 Medger posten en viss tid för avhämtning av handlingarna innan dessa returneras till avsändaren? Om ja, hur underrättas adressaten om att han eller hon har post för avhämtning på postkontoret?
- 9 Finns det något skriftligt bevis som styrker att handlingen har delgetts?
- 10 Vad händer om den som ska delges inte får dokumentet eller om delgivningen sker i strid med lagen? Anses delgivningen giltig ändå eller måste den göras om?
- 11 Kostar det något att få en skriftlig handling delgiven? I så fall hur mycket?

1 Vad innebär det juridiska begreppet "delgivning" i praktiken? Varför finns det särskilda regler för delgivning av skriftliga handlingar?

Delgivning av handlingar i rättsliga förfaranden är det sätt som föreskrivs i lagstiftningen för att meddela parterna och övriga deltagare i de rättsliga förfarandena om rättegångshandlingar i skriftlig form.

Delgivning ger deltagarna i rättsliga förfaranden möjlighet att i god tid och enligt lagstiftningen sätta sig in i förfarandenas förlopp, vilket garanterar att de blir skäliga och rättvisa.

Syftet med delgivning är att mottagaren ska informeras om det pågående förfarandet, eller åtminstone garanteras varje möjlighet att bli informerad. Det centrala när det gäller delgivning av handlingar är således att göra det möjligt för mottagaren att sätta sig in i handlingarnas innehåll; om han eller hon sedan faktiskt gör detta lämnas åt hans eller hennes eget gottfinnande och personliga val.

Det viktiga vid delgivning är att stämmningsmannen intygar tidpunkten för delgivningen, delgivnings sättet och identiteten på den person som blir delgiven, så att delgivningen kan anses ha utförts korrekt utifrån ett rättssäkerhetsperspektiv.

2 Vilka handlingar måste, enligt lag, delges?

1. Kallelser att inställa sig i domstol, vilka delges deltagarna i ett förfarande.
2. Domar, rättsliga avgöranden och beslut, vilka delges parterna i ett förfarande, tredje part som deltar i domstolsförhandlingen och eventuell tredje part som av domstolen åläggs att verkställa dess avgörande.
3. Ansökningar och överklagande från parterna, vilka delges motparten.
4. Handlingar från domstolen till parterna i ett förfarande.
5. Alla övriga handlingar om så föreskrivs i lag, däribland delgivning med statliga institutioner och organ, fysiska eller juridiska personer.

3 Vem har ansvaret för att en handling blir delgiven?

Följande personer, enligt artikel 42 i civilprocesslagen, är behöriga att delge handlingar, kallelser och andra dokument:

- Domstolstjänstemän: stämmningsmän.
- Postanställda: när handlingen delges som rekommenderad försändelse med mottagningsbevis.
- Borgmästare i berörda kommuner, när det inte finns någon rättslig institution på den ort där delgivning ska ske.
- Privata stämmningsmän, efter beslut av domstolen på uttrycklig begäran av en part, som i detta fall också ska bära kostnaderna för delgivningen.

4 Adressuppgifter

4.1 Försöker det mottagande organet (vid tillämpningen av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1393/2007 av den 13 november 2007 om delgivning i medlemsstaterna av rättegångshandlingar och andra handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur) på eget initiativ fastställa var adressaten befinner sig om denne inte längre bor på den adress som det begärande organet har angett?

Bulgariska domstolar brukar försöka spåra adressen till en part genom att göra en sökning i handelsregistret eller den nationella befolkningsdatabasen, även om de enligt lag inte uttryckligen är skyldiga att göra detta.

4.2 Har utländska rättsliga myndigheter och/eller parter tillgång till register eller tjänster i medlemsstaten som gör det möjligt att fastställa den berörda personens aktuella adress? Vilka register eller tjänster är det i så fall fråga om, och vilket förfarande måste följas? Uttas någon avgift?

Handelsregistret är offentligt. Alla har rätt till öppen och fri tillgång till de uppgifter som lagras i handelsregistret (dvs. uppgifter om näringsidkare). En näringsidkares adress kan fås fram genom att utan kostnad söka i registret. Registreringsbyrån ger registrerad åtkomst, mot betalning av en lagstadgad avgift, till en näringsidkares akt och de handlingar som den innehåller (t.ex. bolagsordning).

Enligt artikel 16d i tabellen över lagstadgade avgifter att tas ut av registreringsbyrån ska en årlig avgift på 100 bulgariska lev betalas för åtkomst till hela handelsregistrets databas, inklusive uppdateringar.

Handelsregistrets webbplats är <http://www.brra.bg>

Den nationella befolkningsdatabasen är en elektronisk databas där alla bulgariska medborgare finns registrerade. Den innehåller även information om utländska medborgare som är varaktigt eller permanent bosatta i Bulgarien, liksom personer som har beviljats flyktingstatus, humanitär status eller asyl i Republiken Bulgarien. Det här är Bulgariens största databas med fysiska personers personuppgifter (namn, födelsedatum, personligt identifieringsnummer eller utlännings identifieringsnummer, födelseort, registrering av födelse, familjerättslig ställning och släktskap, identitetshandling osv.). Databasen sköts av generaldirektoratet för folkbokföring och administrativa tjänster vid ministeriet för regional utveckling och offentliga arbeten.

Folkbokföringslagen reglerar särskilt de fall där uppgifter som lagras i databasen kan göras tillgängliga och anger vilka personer som får ta del av dessa uppgifter.

1. Dessa personer är i huvudsak de fysiska personer (bulgariska och utländska medborgare) som uppgifterna avser och tredje parter (fysiska personer) för vilka uppgifterna är av vikt med avseende på uppkomst, förekomst, ändring eller upphörande av deras lagenliga rättigheter och intressen.

2. Statliga myndigheter och institutioner har också åtkomsträtt i enlighet med sina lagstadgade befogenheter, dvs. inom ramen för deras behörighet.

3. Juridiska personer (bulgariska och utländska) får också ges åtkomst till databasen, om detta föreskrivs i en särskild lag eller rättegångshandling (domstolsbeslut) eller godkänns av kommissionen för skydd av personuppgifter.

4.3 Hur hanterar de behöriga myndigheterna i medlemsstaten en framställan i syfte att finna en persons aktuella adress (i enlighet med rådets förordning (EG) nr 1206/2001 av den 28 maj 2001 om samarbete mellan medlemsstaternas domstolar i fråga om bevisupptagning i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur)?

Standardförfarandet för granskning av framställningar om bevisupptagning tillämpas, i enlighet med rådets förordning (EG) nr 1206/2001 av den 28 maj 2001 om samarbete mellan medlemsstaternas domstolar i fråga om bevisupptagning i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur (artiklarna 614–618 i GPK).

5 Vilket är det gängse sättet för delgivning? Finns det alternativa delgivningssätt (utöver sådan indirekt delgivning som avses i punkt 6)

De flesta kallelser och handlingar delges i allmänhet av domstolstjänstemän och postanställda från relevant leveranstjänst.

I artikel 43 i civilprocesslagen föreskrivs följande delgivningssätt:

1. Personlig delgivning.
2. Delgivning genom annan person.
3. Delgivning genom att ett meddelande anslås på den svarandes permanenta eller aktuella adress.
4. Delgivning genom offentliggörande i Bulgariens officiella kungörelseorgan.
5. Delgivning med vittnen, expertvittnen eller tredje parter som inte deltar i målet ska ske genom att handlingen lämnas i brevlådan eller genom att ett meddelande sätts upp.

Personlig delgivning: Delgivning sker då på delgivningsadressen, enligt vad som anges i det särskilda fallet. Om adressaten inte påträffas på den angivna adressen ska handlingen delges på den aktuella adressen. Om detta misslyckas ska delgivning ske på den permanenta adressen (artikel 38 i civilprocesslagen).

Handlingen ska delges adressaten personligen; delgivning via ett ombud anses motsvara personlig delgivning enligt artikel 45 i civilprocesslagen.

Delgivning genom annan person: Detta görs om adressaten inte kan delges handlingen personligen och den andra personen samtycker till att ta emot den. Den andra personen ska vara en vuxen person som tillhör adressatens familj eller som bor på adressen, eller en arbetare, en anställd eller en arbetsgivare på adressen. Personen genom vilken delgivning sker ska underteckna mottagningsbeviset och åtar sig att lämna handlingen till adressaten.

Från den grupp av personer som får ta emot handlingen utesluter domstolen alla de som har intresse i målets utgång eller som uttryckligen omnämns i en skriftlig redogörelse från adressaten.

Enligt artikel 46 i civilprocesslagen anses mottagande av handlingen av en annan person innebära delgivning med adressaten.

6 Är elektronisk delgivning (delgivning av rättsliga eller andra handlingar med hjälp av elektroniska kommunikationsmedel såsom e-post, internetbaserade säkra applikationer, fax, sms etc.) tillåten i civilrättsliga förfaranden? Vilka typer av förfaranden rör det sig om? Finns det begränsningar i användningen av detta delgivningssätt beroende på vem adressaten är (rättstillämpare, juridisk person, företag eller annan ekonomisk aktör etc.)?

Handlingar får också delges en part till en elektronisk adress som angetts av denna part. Sådana handlingar anses ha delgetts när de tagits emot i det angivna informationssystemet (artikel 42.4 i civilprocesslagen). Delgivning via en elektronisk adress ska bekräftas av en kopia från associerat elektroniskt register. Det finns inga begränsningar vad gäller typen av förfaranden eller vem parten är. Den enda begränsningen är att parterna själva måste ha tillhandahållit den elektroniska adressen, varigenom samtycke anses ha lämnats till detta delgivningssätt.

7 Indirekt delgivning

7.1 Medger lagen andra delgivningssätt i sådana fall där delgivning inte varit möjlig (t.ex. delgivning på hemadressen, på delgivningsmannens kontor, per post eller genom anslag)?

Delgivning genom uppsättande av meddelande: Om svaranden inte finns på den adress som angetts för målet och inte heller någon annan person som är villig att ta emot handlingen ska stämningssmannen, enligt artikel 47 i civilprocesslagen, sätta upp ett meddelande på adressatens ytterdörr eller brevlåda, eller – om dessa är oåtkomliga – i byggnadens huvudentré eller på en synlig plats i dess närhet. Meddelandet ska ange att de aktuella handlingarna kan erhållas inom fjorton dagar efter det att meddelandet sätts upp. Om svaranden inte hämtar ut handlingarna ska domstolen instruera kändanden att lämna in en redogörelse över en sökning efter svarandens registrerade adress. Om den adress som lämnas inte är partens permanenta, aktuella adress ska domstolen besluta om delgivning på den aktuella eller permanenta adressen enligt det förfarande som beskrivs ovan. Om stämningssmannen fastställer att svaranden inte bor på den adress som angetts för delgivning ska domstolen instruera kändanden att lämna in en redogörelse över en sökning efter svarandens registrerade adress, oavsett om ett meddelande sätts upp.

Handlingen anses ha delgetts i rätt tid vid utgången av tidsfristen för att hämta ut den. Om domaren fastställer att handlingen har delgetts i vederbörlig ordning ska han eller hon besluta om att tillföra den till de övriga handlingarna i målet och utse ett särskilt ombud till svaranden på kändandens bekostnad.

Uppsättande av meddelande är också det sätt som används för att delge handlingar till assisterande parter.

Delgivning med vittnen, expertvittnen eller tredje parter som inte deltar i målet ska ske genom att handlingen lämnas i brevlådan eller – om det saknas tillträde till brevlådan – genom att sätta upp ett meddelande.

Delgivning genom offentliggörande: Delgivning genom offentliggörande regleras i artikel 48 i civilprocesslagen.

Om svaranden, när talan väcks, inte har någon registrerad eller aktuell adress kan kändanden ansöka om delgivning genom offentliggörande i den icke-officiella delen i Bulgariens officiella kungörelseorgan, minst en månad före domstolsförhandlingen. Delgivning får bara ske på detta sätt om kändanden intygar, i en redogörelse över en registersökning, att svaranden inte har någon registrerad adress. Kändanden ska vidare, i en förklaring, bekräfta att han eller hon inte har svarandens utländska adress. Om svaranden, trots offentliggörandet, inte inställer sig i domstolen när talan väcks ska domstolen utse ett särskilt ombud för honom eller henne på kändandens bekostnad.

7.2 Om andra metoder används, när anses delgivning ha skett?

När delgivning sker genom uppsättande av meddelande anses handlingen ha delgetts i rätt tid vid utgången av tidsfristen för att hämta ut den.

7.3 Om man som alternativt delgivningssätt kan låta deponera handlingen på en viss plats (t.ex. ett postkontor), hur informeras adressaten om deponeringen?

När delgivning sker genom uppsättande av meddelande ska det anges i meddelandet att handlingarna kan hämtas ut inom två veckor från den dag då meddelandet sätts upp.

7.4 Vilka blir följderna om adressaten vägrar att motta handlingarna? Anses delgivning ändå ha skett om adressaten saknade grund för sin vägran?

Dokumentet anses ha delgetts i vederbörlig ordning om det fastställda förfarandet för uppsättning av meddelande har följts och tidsfristen för att hämta ut dokumentet har gått ut. En vägran att ta emot dokumentet anses inte vara varken berättigad eller oberättigad; den avgörande faktorn är att delgivningsförfarandet iaktas, snarare än partens skäl för att ta emot eller inte ta emot dokumentet. Om en part underlåter att hämta ut dokumentet inom den fastställda tidsfristen, och om domaren fastställer att handlingen har delgetts i vederbörlig ordning, ska han eller hon besluta om att tillföra den till de övriga handlingarna i målet och utse ett särskilt ombud till svaranden på kändandens bekostnad.

8 Delgivning per post från utlandet (artikel 14 i delgivningsförordningen)

8.1 Om posten ska befordra en handling som skickats från utlandet till en adressat i medlemsstaten, och det rör sig om en situation där det krävs mottagningsbevis (artikel 14 i delgivningsförordningen), överlämnar posten i så fall handlingen enbart till adressaten själv eller kan den, i enlighet med nationella bestämmelser om postutdelning, även överlämnas handlingen till en annan person på samma adress?

Enligt artikel 5.1 i de gemensamma reglerna för leveransvillkor för postförsändelser och postpaket (antagna genom beslut nr 581 av den 27 maj 2010 av kommissionen för kommunikationsreglering) krävs mottagarens underskrift vid leverans av försändelser som skickas rekommenderade. Rekommenderade försändelser får levereras till en medlem i hushållet som har uppnått 18 års ålder och som bor på den angivna leveransadressen. Vid mottagandet fordras en underskrift och en identitetshandling ska visas upp. Förnamn, familjenamn och efternamn på den person som tar emot försändelsen kommer att föras in i det officiella registret.

8.2 Hur kan delgivning av handlingar från utlandet i enlighet med artikel 14 i förordning nr 1393/2007 äga rum, om varken adressaten eller någon annan person med rätt att ta emot handlingarna (under förutsättning att det finns en sådan möjlighet enligt de nationella bestämmelserna om postutdelning) – jfr ovan) har kunnat anträffas på delgivningsadressen.

Om en postförsändelse inte kan levereras vid besök på adressen, till följd av att adressaten eller annan person genom vilken delgivning kan ske inte är på plats, kommer ett formellt skriftligt meddelande att lämnas i brevlådan. I meddelandet uppmanas adressaten att gå till postkontoret och hämta ut försändelsen inom en tidsfrist som specificeras av leverantören av posttjänster. Denna frist får inte vara kortare än 20 dagar och inte längre än 30 dagar från dagen för mottagandet på postkontoret för leverans. Antalet formella meddelanden och tidsfristen för uthämtning bestäms av leverantörerna av posttjänster i de allmänna villkoren i deras avtal med användarna; dock måste minst två formella meddelanden skickas.

8.3 Medger posten en viss tid för avhämtning av handlingarna innan dessa returneras till avsändaren? Om ja, hur underrättas adressaten om att han eller hon har post för avhämtning på postkontoret?

Se svaret under 8.2.

9 Finns det något skriftligt bevis som styrker att handlingen har delgetts?

När delgivning har skett fylls ett mottagningsbevis i av relevant medlem i personalen. Detta tjänar som bevis på att delgivning har ägt rum. Mottagningsbeviset ska innehålla alla de nödvändiga uppgifter som visar att delgivning utförts på ett korrekt sätt:

- Namnet på den person till vilken handlingen är adresserad.
- Namnet på den person som delges handlingen.
- Personen som utför delgivningen: domstolstjänsteman, postanställd eller kurir, borgmästare eller privat stämningssman.

Om delgivning sker med annan person än adressaten ska det alltid anges att den andra personen är skyldig att överlämna handlingen till adressaten.

I artikel 44 i civilprocesslagen föreskrivs följande sätt för att intyga att delgivning har utförts:

- Stämningssmannen intygar datum och delgivningssätt samt identiteten på den person som delges handlingen med sin underskrift.
- Vägran att ta emot en handling ska noteras på mottagningsbeviset och intygas med stämningssmannens underskrift; delgivning anses dock ändå ha skett på vederbörligt sätt.
- Delgivning per telefon eller fax ska intygas skriftligen av stämningssmannen.
- Delgivning per telegram ska intygas genom leveransbesked.
- Delgivning per telex ska intygas genom skriftlig bekräftelse av den skickade handlingen.
- Delgivning per post ska intygas genom mottagningsbevis.
- Delgivning via en elektronisk adress ska bekräftas av en kopia från det elektroniska tjänsteregistret.

Beviset på att delgivning har skett ska tillföras de övriga handlingarna i målet så snart det har upprättats.

10 Vad händer om den som ska delges inte får dokumentet eller om delgivningen sker i strid med lagen? Anses delgivningen giltig ändå eller måste den göras om?

Om adressaten inte får handlingen eller om handlingen inte delges honom eller henne på ett sätt som föreskrivs i lag får denna delgivning inte några rättsliga konsekvenser. Om en part i ett mål inte har kallats på vederbörligt sätt till domstolsförhandlingen föreskrivs i artikel 46 i civilprocesslagen att förhandlingen ska skjutas upp och en ny kallelse delges. Parten kan emellertid inställa sig personligen, uppge att han eller hon har fått meddelande om förhandlingen, att han eller hon önskar bli hörd och muntligen eller skriftligen anhålla om att få inställa sig inför domstolen. I ett sådant fall anses kallelsen ha delgetts på vederbörligt sätt.

Om parterna har kallats på vederbörligt sätt men förhandlingen skjuts upp av beviskäl är det inte nödvändigt att delge nya kallelser.

11 Kostar det något att få en skriftlig handling delgiven? I så fall hur mycket?

De lagstadgade avgifter som tas ut av domstolar i Republiken Bulgarien för prövning av mål täcker alla kostnader för delgivningar, om dessa utförs av domstolstjänstemän, postanställda eller av borgmästaren i kommunen i fråga.

Om en part begär att domstolen ska besluta om att handlingar ska delges av en privat stämningsman föreskrivs i artikel 42.2 i civilprocesslagen att den parten ska stå för delgivningskostnaderna.

De nationella versionerna av sidan sköts av respektive kontaktpunkt. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Varken det europeiska rättsliga nätverket eller kommissionen påtar sig något som helst ansvar för information eller uppgifter som ingår eller åberopas i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.

Senaste uppdatering: 08/11/2016

Delgivning av handlingar - Tjeckien

Obs. Nyligen ändrades ursprungsversionen på [cs](#) av den här sidan. Våra översättare håller på att översätta den nya sidan till svenska.

Översättningen till [en](#) är dock redan färdig.

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

- 1 Vad innebär det juridiska begreppet "delgivning" i praktiken? Varför finns det särskilda regler för delgivning av skriftliga handlingar?
- 2 Vilka handlingar måste, enligt lag, delges?
- 3 Vem har ansvaret för att en handling blir delgiven?
- 4 Adressuppgifter
 - 4.1 Försöker det mottagande organet (vid tillämpningen av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1393/2007 av den 13 november 2007 om delgivning i medlemsstaterna av rättegångshandlingar och andra handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur) på eget initiativ fastställa var adressaten befinner sig om denne inte längre bor på den adress som det begärande organet har angett?
 - 4.2 Har utländska rättsliga myndigheter och/eller parter tillgång till register eller tjänster i medlemsstaten som gör det möjligt att fastställa den berörda personens aktuella adress? Vilka register eller tjänster är det i så fall fråga om, och vilket förfarande måste följas? Uttas någon avgift?
 - 4.3 Hur hanterar de behöriga myndigheterna i medlemsstaten en framställan i syfte att finna en persons aktuella adress (i enlighet med rådets förordning (EG) nr 1206/2001 av den 28 maj 2001 om samarbete mellan medlemsstaternas domstolar i fråga om bevisupptagning i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur)?
- 5 Vilket är det gängse sättet för delgivning? Finns det alternativa delgivningssätt (utöver sådan indirekt delgivning som avses i punkt 6)
- 6 Är elektronisk delgivning (delgivning av rättsliga eller andra handlingar med hjälp av elektroniska kommunikationsmedel såsom e-post, internetbaserade säkra applikationer, fax, sms etc.) tillåten i civilrättsliga förfaranden? Vilka typer av förfaranden rör det sig om? Finns det begränsningar i användningen av detta delgivningssätt beroende på vem adressaten är (rättstillämpare, juridisk person, företag eller annan ekonomisk aktör etc.)?
- 7 Indirekt delgivning
 - 7.1 Medger lagen andra delgivningssätt i sådana fall där delgivning inte varit möjlig (t.ex. delgivning på hemadressen, på delgivningsmannens kontor, per post eller genom anslag)?
 - 7.2 Om andra metoder används, när anses delgivning ha skett?
 - 7.3 Om man som alternativt delgivningssätt kan låta deponera handlingen på en viss plats (t.ex. ett postkontor), hur informeras adressaten om deponeringen?
 - 7.4 Vilka blir följderna om adressaten vägrar att motta handlingarna? Anses delgivning ändå ha skett om adressaten saknade grund för sin vägran?
- 8 Delgivning per post från utlandet (artikel 14 i delgivningsförordningen)
 - 8.1 Om posten ska befordra en handling som skickats från utlandet till en adressat i medlemsstaten, och det rör sig om en situation där det krävs mottagningsbevis (artikel 14 i delgivningsförordningen), överlämnar posten i så fall handlingen enbart till adressaten själv eller kan den, i enlighet med nationella bestämmelser om postutdelning, även överlämna handlingen till en annan person på samma adress?

- 8.2 Hur kan delgivning av handlingar från utlandet i enlighet med artikel 14 i förordning nr 1393/2007 äga rum, om varken adressaten eller någon annan person med rätt att ta emot handlingarna (under förutsättning att det finns en sådan möjlighet enligt de nationella bestämmelserna om postutdelning) – jfr ovan) har kunnat anträffas på delgivningsadressen.
 - 8.3 Medger posten en viss tid för avhämtning av handlingarna innan dessa returneras till avsändaren? Om ja, hur underrättas adressaten om att han eller hon har post för avhämtning på postkontoret?
 - 9 Finns det något skriftligt bevis som styrker att handlingen har delgetts?
 - 10 Vad händer om den som ska delges inte får dokumentet eller om delgivningen sker i strid med lagen? Anses delgivningen giltig ändå eller måste den göras om?
 - 11 Kostar det något att få en skriftlig handling delgiven? I så fall hur mycket?
-

1 Vad innebär det juridiska begreppet "delgivning" i praktiken? Varför finns det särskilda regler för delgivning av skriftliga handlingar?

Delgivning av rättegångshandlingar är en processuell åtgärd som domstolarna vidtar under rättegångsförfarandet. En domstol delger olika handlingar som har anknytning till förfarandet till parterna, personer som deltar i rättegången samt andra personer (t. ex. stämningar, kallelser, skriftlig kopia av domen etc.).

Av rättssäkerhetsskäl och för att skydda de berörda parterna har delgivningen betydelsefulla processuella följder. Exempelvis får endast en korrekt delgiven dom rättsverkan och blir bindande i fråga om de rättsförhållanden som den avser.

2 Vilka handlingar måste, enligt lag, delges?

Alla handlingar vars delgivning har rättsverkan måste delges genom formell delgivning. Formell delgivning krävs eftersom domstolen behöver kunna bevisa att en viss handling har delgetts och att de föreskrivna effekterna kan hänföras till denna delgivning i det aktuella rättegångsförfarandet.

Enligt lag nr 99/1963 i civilprocesslagen sker delgivning av rättegångshandlingar genom personlig delgivning eller med normal post, beroende på vilken typ av handling det är frågan om. Handlingar delges personligen när så föreskrivs i lag (t.ex. en stämning delges svaranden, eller en dom dels parterna i förfarandet) eller om domstolen beslutar om detta. För övriga handlingar används normal post.

3 Vem har ansvaret för att en handling blir delgiven?

Det är domstolarna som delger rättegångshandlingarna med hjälp av delgivningsorgan (dvs. domstolens delgivningsmän, organ inom domstolarnas vaktkårer, exekutionstjänstemän, posttjänstemän och, under vissa villkor för vissa adressater, även fängelseväsendet, ungdomsvårdsskolor, häkten, regionala militära högkvarter, inrikesministeriet och justitieministeriet).

4 Adressuppgifter

4.1 Försöker det mottagande organet (vid tillämpningen av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1393/2007 av den 13 november 2007 om delgivning i medlemsstaterna av rättegångshandlingar och andra handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur) på eget initiativ fastställa var adressaten befinner sig om denne inte längre bor på den adress som det begärande organet har angett?

Om en framställning innehåller adressatens adress men denne inte längre är bosatt på adressen och därför inte kunde delges där, ska domstolen försöka fastställa adressatens stadigvarande hemvist/verksamhetsställe genom det tjeckiska folkbokföringsregistret om denne är en fysisk person. Om det är frågan om en juridisk person ska domstolen försöka fastställa adressen till det registrerade sätet/adressen till en organisatorisk enhet som är registrerad i det relevanta registret.

Enligt civilprocesslagen är en fysisk persons delgivningsadress adressen till dennes stadigvarande bostad eller verksamhetsställe. För juridiska personer är det bolagets registrerade säte enligt de relevanta registret och adressen till det registrerade sätet till en organisatorisk enhet. Om adressaten har en elektronisk brevlåda registrerad i Tjeckien delger domstolen handlingar via den elektroniska brevlådan genom det offentliga datanätverket. Delgivning via en elektronisk brevlåda anses utgöra personlig delgivning. (Endast juridiska personer är skyldiga att inrätta en elektronisk brevlåda medan detta är frivilligt för fysiska personer).

4.2 Har utländska rättsliga myndigheter och/eller parter tillgång till register eller tjänster i medlemsstaten som gör det möjligt att fastställa den berörda personens aktuella adress? Vilka register eller tjänster är det i så fall fråga om, och vilket förfarande måste följas? Uttas någon avgift?

Information om en fysisk persons aktuella vistelseort i Tjeckien kan huvudsakligen erhållas från det tjeckiska folkbokföringsregistret. Alla tjeckiska domstolar har tillgång till systemet och kan erhålla utdrag från det enligt de villkor som föreskrivs i § 8 i lag nr 133/2000 om folkbokföringsregister och om personnummer (lagen om folkbokföring), såvida inte något annat föreskrivs i lag nr 101/2000 om skydd för personuppgifter och ändring av vissa lagar. Vad gäller framställningar från utlandet från personer eller utländska ambassader tillhandahålls endast personuppgifter om detta föreskrivs i ett internationellt avtal av vilket Tjeckien är bundet (§ 8.9 i lagen om folkbokföring). Tjeckiska domstolar har även tillgång till ett register över utländska medborgare som förs i enlighet med lag nr 326/1999 om utlänningars vistelse i Tjeckien.

Information om juridiska personer och fysiska personer som bedriver näringsverksamhet som är bosatta eller bedriver näringsverksamhet i Tjeckien och har ansökt om registrering förvaltas i ett offentligt register enligt lag nr 304/2013 om offentliga register över juridiska och fysiska personer. I ett offentligt register registreras den information som föreskrivs enligt lag om juridiska personer och fysiska personer som bedriver näringsverksamhet. Ett sådant register omfattar även en samling av handlingar. Registret är tillgängligt både för tjeckiska medborgare och utlänningar och vem som helst får ta del av det och ta kopior eller göra utdrag från det. Det offentliga registret förvaltas i elektronisk form och är således tillgängligt på distans på följande adress:

https://www.czso.cz/csu/res/business_register.

Informationen på webbplatsen är tillgänglig utan avgift. Avgiften för en kopia av en handling som ingetts till samlingen är 50 CZK per sida eller del av sida, inbegripet utdrag på tjeckiska från handelsregistret, utan verifiering. Med verifiering är avgiften 70 CZK.

4.3 Hur hanterar de behöriga myndigheterna i medlemsstaten en framställan i syfte att finna en persons aktuella adress (i enlighet med rådets förordning (EG) nr 1206/2001 av den 28 maj 2001 om samarbete mellan medlemsstaternas domstolar i fråga om bevisupptagning i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur)?

Enligt tjeckisk rätt anses en förfrågan om adressuppgifter inte utgöra bevis. Det framgår av den praxis som har utvecklats av de tjeckiska domstolarna att de normalt sett är beredda att inge en framställning enligt förordning (EG) nr 1206/2001 för att fastställa en persons aktuella vistelseort samt vidta nödvändiga undersökningar. Det krävs emellertid att denna information är nödvändig i en pågående civilrättslig process.

Om Tjeckien emellertid har ingått ett bilateralt avtal som innehåller uttryckliga bestämmelser om framställningar om adressuppgifter med en annan medlemsstat ska det bilaterala avtalet följas.^[1]

Enligt tjeckisk lagstiftning föreskrivs inte några särskilda villkor för tillhandahållande av information om adressen till en fysisk person som bedriver näringsverksamhet eller från en juridisk person (i normalfallet ett bolag). Såsom anges ovan är tillgången till information i ett offentligt register inte begränsad på något sätt.

[1] Förfrågningar om adressuppgifter har avtalats bilateralt med Belgien, Bulgarien, Ungern, Polen, Grekland, Slovakien, Slovenien och Spanien.

5 Vilket är det gängse sättet för delgivning? Finns det alternativa delgivningssätt (utöver sådan indirekt delgivning som avses i punkt 6)

Enligt tjeckisk rätt ska en domstol delge skriftliga handlingar vid förhandlingen eller inom ramen för en annan domstolsåtgärd. Om denna delgivningsmetod inte används ska domstolen delge adressaten en handling via dennes elektroniska brevlåda genom ett offentligt datanät. Om en handling inte kan delges genom ett offentligt datanät ska domstolen på adressatens begäran delge den via en annan adress eller en elektronisk adress.

Om en handling inte kan delges på dessa sätt ska domstolen besluta att delgivningen ska genomföras av ett delgivningsorgan (för mer information se punkt 3) eller en part i förfarandet eller dennes ombud för delgivning (§§ 45, 46c, 47 och 48 i civilprocesslagen).

Om vissa villkor som föreskrivs i lag är uppfyllda kan en domstol även delge en handling genom att anslå den på en offentlig anslagstavla (§ 50i i civilprocesslagen).

6 Är elektronisk delgivning (delgivning av rättsliga eller andra handlingar med hjälp av elektroniska kommunikationsmedel såsom e-post, internetbaserade säkra applikationer, fax, sms etc.) tillåten i civilrättsliga förfaranden? Vilka typer av förfaranden rör det sig om? Finns det begränsningar i användningen av detta delgivningssätt beroende på vem adressaten är (rättstillämpare, juridisk person, företag eller annan ekonomisk aktör etc.)?

Med elektronisk delgivning av handlingar avses delgivning via en elektronisk brevlåda genom ett offentligt datanät.

Om denna delgivningsmetod inte är möjlig kan en domstol på adressatens begäran delge en handling via en elektronisk adress som tillhandahålls av adressaten, under förutsättning att adressaten har bett domstolen att delge handlingen på detta sätt eller godkänt denna typ av delgivning. Dessutom krävs det att adressaten har utsett en ackrediterad leverantör av certifikattjänster som har utfärdat ett kvalificerat certifikat och för ett register över detta, eller har uppvisat ett giltigt kvalificerat certifikat. Om denna delgivningsmetod tillämpas ber domstolen adressaten att bekräfta delgivningen till domstolen inom tre dagar efter det att handlingen skickats genom ett datameddelande med dennes erkända elektroniska signatur. Någon delgivning anses inte ha ägt rum om en handling som skickas till en elektronisk adress returneras till domstolen som obeställbar eller om adressaten inte bekräftar mottagandet av handlingen inom tre dagar efter det att handlingen skickades.

Några andra metoder för elektronisk delgivning av handlingar föreskrivs inte i lag.

7 Indirekt delgivning

7.1 Medger lagen andra delgivningssätt i sådana fall där delgivning inte varit möjlig (t.ex. delgivning på hemadressen, på delgivningsmannens kontor, per post eller genom anslag)?

Angående denna fråga, se även informationen ovan under punkt 5.

I civilprocesslagen görs åtskillnad mellan två olika typer av delgivning: **Personlig delgivning** och delgivning av andra handlingar.

Om delgivningsorganet inte kan nå adressaten vid delgivning av handlingar för vilka det föreskrivs i lag eller domstolen beslutar att de ska delges personligen ska handlingen lagras på ett postkontor eller vid en domstol. I sådana situationer lämnas ett skriftligt meddelande till adressaten där denne uppmanas avhämta handlingen (se punkt 7.2 nedan).

Vid delgivning av handlingar som inte kräver personlig delgivning (kallat delgivning av andra handlingar) lämnas handlingarna i adressatens brevlåda om denne inte anträffas. Handlingarna anses delgivna när de har lämnats i brevlådan. Om en handling inte kan lämnas i brevlåda kan en domstol delge den genom att anslå den på sin offentliga anslagstavla (§ 50 i civilprocesslagen).

7.2 Om andra metoder används, när anses delgivning ha skett?

Handlingar som ska delges personligen anses vara delgivna när handlingen har varit tillgänglig för avhämtning i tio dagar (räknat från den dag handlingen lämnades vid ett postkontor eller en domstol eller när ett meddelande med en uppmaning att avhämta handlingen anslogs på domstolens offentliga anslagstavla, såvida det inte var möjligt att lämna ett meddelande på delgivningsplatsen). En handling anses vara delgiven även om adressaten inte är medveten om att handlingen finns tillgängligt för avhämtning. Om fristen på tio dagar löper ut utan att handlingen avhämtas ska delgivningsorganet lämna handlingen i adressatens brevlåda. Om det inte finns någon brevlåda skickar det tillbaka handlingen till den avsändande domstolen och anslår ett meddelande på domstolens offentliga anslagstavla. Vissa handlingar får inte delges genom surrogatdelgivning enligt lag eller enligt ett domstolsbeslut. När fristen på tio dagar löpt ut återsänds handlingarna till den domstol från vilken de härstammar utan att de anses ha blivit delgivna (§ 49.5 i civilprocesslagen).

Handlingar som delges via ett offentligt datanät anses ha delgetts personligen. En handling som har delgetts via en elektronisk brevlåda anses vara delgiven så snart som en person som är behörig att få tillgång till handlingen loggar in på brevlådan. Om den personen inte loggar in på brevlådan inom tio dagar efter det att handlingen delgavs via den elektroniska brevlådan anses handlingen har delgetts den tionde dagen. Detta är emellertid inte fallet om det är uteslutet med surrogatdelgivning för en sådan handling (§ 17.3 och 17.4 i lag nr 300/2008 om elektroniska stämningar och auktoriserad omvandling av handlingar).

Andra handlingar (som inte är avsedda för personlig delgivning) anses delgivna när de lämnats i brevlådan eller, om de har delgetts genom anslag på domstolens offentliga anslagstavla, tio dagar efter att de har anslagits.

7.3 Om man som alternativt delgivningssätt kan låta deponera handlingen på en viss plats (t.ex. ett postkontor), hur informeras adressaten om deponeringen?

Adressaten erhåller ett skriftligt meddelande att handlingen hålls tillgänglig på ett postkontor och uppmanas avhämta handlingen. Delgivningsorganet ska lämna detta meddelande till adressaten på vederbörligt sätt (normalt sett genom att lämna det i dennes brevlåda). Om något meddelande inte kan lämnas på platsen för delgivningsförsöket ska delgivningsorganet returnera handlingen till den sändande domstolen och domstolen ska anslå ett meddelande med uppmaning att avhämta handlingen på den offentliga anslagstavlan.

En uppmaning måste innehålla de uppgifter som specificeras i lagen (§ 50h i civilprocesslagen), särskilt uppgift om den aktuella domstolen, den handling som ska delges, adressaten och dennes adress, delgivningsorganet och namn på delgivningsmannen och dennes namnteckning. Om surrogatdelgivning inte är utesluten krävs det även att meddelandet innehåller en varning om vilka rättsliga följder som en underlåtenhet att avhämta handlingen medför. Där ska även anges var, när och hos vem handlingen kan avhämtas samt mellan vilka tider.

7.4 Vilka blir följderna om adressaten vägrar att motta handlingarna? Anses delgivning ändå ha skett om adressaten saknade grund för sin vägran?

I § 50c i civilprocesslagen föreskrivs att om en adressat eller mottagare vägrar att motta en handling anses den ha blivit delgiven när delgivningen nekades. Det krävs att adressaten får information om denna följd. Enligt tjeckisk lagstiftning presumeras delgivning även ha ägt rum om mottagaren vägrar att styrka sin identitet eller samarbeta på det sätt som krävs för att delgivningen ska kunna ske. I ett sådant fall anses handlingen delgiven den dag mottagaren vägrade styrka sin identitet eller samarbeta. Enligt tjeckisk lagstiftning prövas inte huruvida en vägran är berättigad eller inte. Handlingen presumeras automatiskt vara delgiven när adressaten vägrar att ta emot den.

8 Delgivning per post från utlandet (artikel 14 i delgivningsförordningen)

8.1 Om posten ska befordra en handling som skickats från utlandet till en adressat i medlemsstaten, och det rör sig om en situation där det krävs mottagningsbevis (artikel 14 i delgivningsförordningen), överlämnar posten i så fall handlingen enbart till adressaten själv eller kan den, i enlighet med nationella bestämmelser om postutdelning, även överlämnas handlingen till en annan person på samma adress?

Den tjeckiska posten delger försändelser från utlandet på ett liknande sätt som inhemska försändelser. Såvida det inte särskilt föreskrivs på kuvertet eller delgivningskvittot att försändelsen endast får levereras personligen, kan den även delges adressatens ombud eller lagstadgad representant under samma villkor som adressaten. Det krävs således att vederbörande styrker sin identitet och bekräftar mottagandet av handlingen genom underskrift.

En postförsändelse kan enligt postens villkor tas emot på angiven postadress av:

1. Om postförsändelsen är adresserad till en fysisk person:

- En fysisk person som befinner sig i en lägenhet, på ett kontor, i en inrättning eller någon annan avgränsad lokal där adressatens namn och efternamn anges eller ett efternamn som är identiskt med adressatens om vederbörande bekräftar mottagande av försändelsen med sin namnteckning.

2. Om en postförsändelse är adresserad till en juridisk person:

- En fysisk person som bekräftar mottagande av försändelsen med sin namnteckning och adressatens stämpel.

- En fysisk person som bekräftar mottagande av försändelsen med sin namnteckning och styrker sin behörighet.

- En fysisk person som befinner sig på ett kontor, i en inrättning eller någon annan avgränsad lokal där adressatens namn anges som förklarar att adressaten inte använder stämpel. Personen ska även bekräfta mottagande av försändelsen med sin namnteckning och styrka sitt namn.

Om det inte var möjligt att överlämna handlingen till någon sådan person får posten ge den till en lämplig person, särskilt en granne till adressaten. Det krävs att vederbörande går med på att överlämna försändelsen till adressaten samt bekräftar mottagande av försändelsen med sin namnteckning.

Detta är inte tillämpligt om:

a) Adressaten har meddelat den tjeckiska posten sin avsikt att motsätta sig en sådan delgivningsmetod.

b) Adressaten har meddelat den tjeckiska posten att den endast får leverera postförsändelser personligen.

c) Det deklarerade priset överstiger 10 000 CZK (artikel 25.6 i postens villkor).

8.2 Hur kan delgivning av handlingar från utlandet i enlighet med artikel 14 i förordning nr 1393/2007 äga rum, om varken adressaten eller någon annan person med rätt att ta emot handlingarna (under förutsättning att det finns en sådan möjlighet enligt de nationella bestämmelserna om postutdelning) – jfr ovan) har kunnat anträffas på delgivningsadressen.

Om en handling delges enligt artikel 14 i förordningen (dvs. med post och inte genom det mottagande organet) och postförsändelsen inte kunde överlämnas, lämnas ett meddelande till adressaten i dennes brevlåda med uppmaning att avhämta postförsändelsen på ett visst postkontor inom en fastställd tidsperiod. Om adressaten inte avhämtar försändelsen inom den fastställda perioden skickas den tillbaka till avsändaren utan att ha delgetts.

8.3 Medger posten en viss tid för avhämtning av handlingarna innan dessa returneras till avsändaren? Om ja, hur underrättas adressaten om att han eller hon har post för avhämtning på postkontoret?

Vid personlig delgivning genom posten i en annan stat, i den mening som avses i artikel 14 i förordningen, får adressaten avhämta postförsändelsen inom 15 dagar från det datum som den var tillgänglig för avhämtning. Delgivningsorganet lämnar ett skriftligt meddelande att postförsändelsen hålls tillgänglig i adressatens brevlåda med uppmaning att hämta ut försändelsen.

9 Finns det något skriftligt bevis som styrker att handlingen har delgetts?

När en domstol delger en handling under förhandlingen eller i samband med någon annan domstolsåtgärd som protokollförs anges detta i protokollet. Utöver andra uppgifter (§ 40.6 i civilprocesslagen) måste det anges i protokollet vilken slags handling det är frågan om. Protokollet ska vara undertecknat både av den person som delger det och av mottagaren.

För delgivning via en elektroniska brevlåda genom ett offentligt datanät, se punkt 7.2 ovan.

Om en handling delges via en elektronisk adress genom ett offentligt datanät styrks delgivningen genom att adressaten bekräftar mottagandet av handlingen genom ett meddelande som är undertecknat med dennes elektroniska signatur.

När en domstol delger en handling i samband med en domstolsåtgärd som inte protokollförs, eller genom ett delgivningsorgan, anges det på **delgivningskvittot** vilken slags handling det är frågan om. Ett delgivningskvitto utgör en offentlig handling. Om inte motsatsen bevisas anses uppgifterna på delgivningskvittot vara korrekta.

Ett delgivningskvitto måste innehålla följande uppgifter:

- a) vilken domstol som har begärt delgivning av handlingen,
- b) delgivningsorganet,
- c) vilket slags handling som ska delges,
- d) uppgift om adressaten och den adress på vilken handlingen ska delges,
- e) en deklaration från delgivningsorganet med uppgift om det datum adressaten inte kunde nås, det datum på vilket handlingen överlämnades till adressaten eller mottagaren, det datum på vilket handlingen var redo för avhämtning, det datum på vilket delgivningen av handlingen nekades eller på vilket det samarbete som krävdes för delgivning av handlingen nekades,
- f) klockslaget för delgivningen om uppgift om "exakt tid för delgivning" begärs,
- g) delgivningsmannens namn, underskrift och delgivningsorganets officiella stämpel,
- h) namn på den person som tagit emot handlingen eller vägrat delgivningen eller nekat det samarbete som krävdes för delgivning av handlingen. Om handlingen togs emot för adressatens räkning även ska delgivningsorganet om det har sådan information även ange personens relation till adressaten samt dennes namnteckning.
- i) information om det föreligger hinder mot att lämna handlingen i brevlådan.

Om en handling hålls tillgänglig för avhämtning ska delgivningskvittot även innehålla information om ett meddelande har lämnats till adressaten med uppmaning att hämta ut handlingen.

Om adressaten eller mottagaren hämtar ut en handling som hålls tillgänglig ska delgivningskvittot även innehålla:

- a) namn på den person som lämnade över handlingen, dennes underskrift och delgivningsorganets officiella stämpel,
- b) en deklaration från delgivningsorganet där det anges vilket datum handlingen avhämtades,
- c) klockslaget för delgivningen om uppgift om "exakt tid för delgivning" begärs,
- d) namn på den person som hämtade ut handlingen och dennes underskrift.

Om adressaten eller mottagaren vägrar att ta emot den handling som ska delges eller inte samarbetar såsom krävs för att handlingen ska kunna delges, måste delgivningskvittot även innehålla information om huruvida muntlig eller skriftlig information har lämnats om följderna av vägran att ta emot handlingen eller underlåtenheten att samarbeta. Dessutom ska det anges huruvida och på vilket sätt vägran att ta emot handlingen var motiverad eller på vilket sätt samarbete har nekats.

Om en handling delges genom den "vanliga metoden", och inte delges adressaten eller mottagaren ska ett delgivningskvitto även innehålla:

- a) en deklaration från delgivningsorganet där det anges vilket datum handlingen lämnades i husets brevlåda eller i en annan brevlåda som adressaten använder:
- b) klockslaget för delgivningen om uppgift om "exakt tid för delgivning" begärs,
- c) delgivningsmannens namn, underskrift och delgivningsorganets officiella stämpel,

Om mottagaren inte kan bekräfta delgivningen av handlingen genom namnteckning krävs det att en lämplig person annan än delgivningsmannen bekräftar delgivningen till mottagaren genom att underteckna delgivningskvittot.

10 Vad händer om den som ska delges inte får dokumentet eller om delgivningen sker i strid med lagen? Anses delgivningen giltig ändå eller måste den göras om?

Om en handling har delgetts på ett felaktigt sätt kan detta enligt tjeckisk lagstiftning inte botas i efterhand. Om det lagstadgade förfarandet har åsidosatts vid delgivningen av en viss handling krävs det att handlingen delges på nytt.

Eftersom surrogatdelgivning är tillåten enligt tjeckisk lagstiftning, vilket omfattar en fiktiv delgivning, föreligger det en möjlighet att **delgivningen är ogiltig** i situationer när adressaten inte kunde få kännedom om handlingen på grund av ett objektivi hinder.

En delgivning kan endast ogiltigförklaras av behörig domstol på begäran av den part till vilken den aktuella handlingen var adresserad (med undantag för förfaranden för frivillig rättsvård där en domstol även kan pröva effekterna av delgivningen ex officio). En ansökan måste inges inom 15 dagar räknat från den dag när adressaten fick kännedom om den delgivna handlingen, eller kunde ha fått kännedom om den. Domstolen ogiltigförklarar endast delgivningen om adressaten inte hade möjlighet att få kännedom om handlingen på grund av **giltiga skäl**. Således krävs det att parten i sin ansökan inger bevis som styrker iakttagandet av ovannämnda tidsperiod (15 dagar) samt att ansökan är berättigad. Giltiga skäl innefattar sjukdom, sjukhusvistelse, etc., dvs. skäl som omfattar ett objektivi hinder vilket hindrar parten från att få kännedom om handlingen. En delgivning kan inte ogiltigförklaras om adressaten medvetet har undvikit delgivningen eller om denne inte är stadigvarande bosatt på den adress som tillhandahållits (parter är skyldiga att tillhandahålla en delgivningsadress där de faktiskt är bosatta).

11 Kostar det något att få en skriftlig handling delgiven? I så fall hur mycket?

Normalt sett står den den domstol som delger handlingen för delgivningskostnaderna.

De nationella versionerna av sidan sköts av respektive kontaktpunkt. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Varken det europeiska rättsliga nätverket eller kommissionen påtar sig något som helst ansvar för information eller uppgifter som ingår eller åberopas i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.

Senaste uppdatering: 06/03/2019

Delgivning av handlingar - Tyskland

Obs. Nyligen ändrades ursprungsversionen på [de](#) av den här sidan. Våra översättare håller på att översätta den nya sidan till svenska.

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

- 1 Vad innebär det juridiska begreppet "delgivning" i praktiken? Varför finns det särskilda regler för delgivning av skriftliga handlingar?
- 2 Vilka handlingar måste, enligt lag, delges?
- 3 Vem har ansvaret för att en handling blir delgiven?
- 4 Adressuppgifter
 - 4.1 Försöker det mottagande organet (vid tillämpningen av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1393/2007 av den 13 november 2007 om delgivning i medlemsstaterna av rättegångshandlingar och andra handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur) på eget initiativ fastställa var adressaten befinner sig om denne inte längre bor på den adress som det begärande organet har angett?
 - 4.2 Har utländska rättsliga myndigheter och/eller parter tillgång till register eller tjänster i medlemsstaten som gör det möjligt att fastställa den berörda personens aktuella adress? Vilka register eller tjänster är det i så fall fråga om, och vilket förfarande måste följas? Uttas någon avgift?
 - 4.3 Hur hanterar de behöriga myndigheterna i medlemsstaten en framställan i syfte att finna en persons aktuella adress (i enlighet med rådets förordning (EG) nr 1206/2001 av den 28 maj 2001 om samarbete mellan medlemsstaternas domstolar i fråga om bevisupptagning i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur)?

- 5 Vilket är det gängse sättet för delgivning? Finns det alternativa delgivningssätt (utöver sådan indirekt delgivning som avses i punkt 6)
- 6 Är elektronisk delgivning (delgivning av rättsliga eller andra handlingar med hjälp av elektroniska kommunikationsmedel såsom e-post, internetbaserade säkra applikationer, fax, sms etc.) tillåten i civilrättsliga förfaranden? Vilka typer av förfaranden rör det sig om? Finns det begränsningar i användningen av detta delgivningssätt beroende på vem adressaten är (rättstillämpare, juridisk person, företag eller annan ekonomisk aktör etc.)?
- 7 Indirekt delgivning
 - 7.1 Medger lagen andra delgivningssätt i sådana fall där delgivning inte varit möjlig (t.ex. delgivning på hemadressen, på delgivningsmannens kontor, per post eller genom anslag)?
 - 7.2 Om andra metoder används, när anses delgivning ha skett?
 - 7.3 Om man som alternativt delgivningssätt kan låta deponera handlingen på en viss plats (t.ex. ett postkontor), hur informeras adressaten om deponeringen?
 - 7.4 Vilka blir följderna om adressaten vägrar att motta handlingarna? Anses delgivning ändå ha skett om adressaten saknade grund för sin vägran?
- 8 Delgivning per post från utlandet (artikel 14 i delgivningsförordningen)
 - 8.1 Om posten ska befordra en handling som skickats från utlandet till en adressat i medlemsstaten, och det rör sig om en situation där det krävs mottagningsbevis (artikel 14 i delgivningsförordningen), överlämnar posten i så fall handlingen enbart till adressaten själv eller kan den, i enlighet med nationella bestämmelser om postutdelning, även överlämna handlingen till en annan person på samma adress?
 - 8.2 Hur kan delgivning av handlingar från utlandet i enlighet med artikel 14 i förordning nr 1393/2007 äga rum, om varken adressaten eller någon annan person med rätt att ta emot handlingarna (under förutsättning att det finns en sådan möjlighet enligt de nationella bestämmelserna om postutdelning) – jfr ovan) har kunnat anträffas på delgivningsadressen.
 - 8.3 Medger posten en viss tid för avhämtning av handlingarna innan dessa returneras till avsändaren? Om ja, hur underrättas adressaten om att han eller hon har post för avhämtning på postkontoret?
- 9 Finns det något skriftligt bevis som styrker att handlingen har delgetts?
- 10 Vad händer om den som ska delges inte får dokumentet eller om delgivningen sker i strid med lagen? Anses delgivningen giltig ändå eller måste den göras om?
- 11 Kostar det något att få en skriftlig handling delgiven? I så fall hur mycket?

1 Vad innebär det juridiska begreppet "delgivning" i praktiken? Varför finns det särskilda regler för delgivning av skriftliga handlingar?

Delgivning innebär att på ett formellt och bestyrkt sätt att ge kännedom om skriftliga tillkännagivanden och beslut. Med "kännedom" avses att adressaten, alltså mottagaren, ges möjlighet att få vetskap om något.

Syftet med delgivning är att säkerställa att ingen döms utan att ha blivit hörd och garantera ett rättvist förfarande. Delgivningen ska vara en garanti för att adressaten faktiskt får kännedom om förfaranden eller åtminstone säkerställa allas möjlighet att obehindrat få kännedom om den. Syftet med delgivningen är således att ge kännedom om innehållet i en handling. Adressaten är ansvarig för att faktiskt ta del av innehållet.

Den som tar initiativ till delgivningen ska ha möjlighet att bevisa exakt när en handling delgivits adressaten och på vilket sätt detta skedde. Detta är ett rättssäkerhetskrav.

2 Vilka handlingar måste, enligt lag, delges?

Lagen ger inga uttömmande besked om vilka handlingar som formellt måste delges.

Handlingar som måste delges enligt lag eller domstolsbeslut, delges automatiskt (§ 166.2 i civilprocesslagen).

Delgivning på initiativ av en part äger rum när detta är obligatoriskt enligt lag, till exempel vid kvarstad, interimistiskt föreläggande eller utmätning (§ 191 i civilprocesslagen).

Formell delgivning ska ske när det är lämpligt och nödvändigt för att upprätthålla rättssäkerheten, till exempel när en rättighet uppstår eller en frist börjar löpa i och med delgivningen. Stämningar samt domar och domstolsbeslut som kan överklagas med omedelbar verkan är således exempel på handlingar som måste delges.

3 Vem har ansvaret för att en handling blir delgiven?

Åtskillnad bör göras mellan automatisk delgivning och delgivning på parternas eget initiativ.

Automatisk delgivning ombesörjs i princip av kansliet för den domstol där förfarandet pågår (§ 168.1 i civilprocesslagen). Det kan väljas delgivningssätt efter eget gottfinnande och

har då följande möjligheter:

- Handlingarna kan till exempel delges en advokat, mot mottagningskvittens (§ 174 i civilprocessförordningen).
- Handlingen kan överlämnas direkt till adressaten eller dennes juridiska ombud på domstolskansliet (§ 173 i civilprocesslagen).
- Posten kan anlitas för att utföra delgivningen. Med "posten" avses i Tyskland de företag som har fått en licens av den federala infrastrukturmyndigheten *Bundesnetzagentur*, som ger dem rätt att utföra posttjänster. I så fall kan gå det att som en särskild form av postdelgivning välja delgivning via rekommenderat brev med mottagningsbevis (§ 175 i civilprocesslagen).
- En domstolstjänsteman kan få i uppdrag att utföra delgivningen.

I vissa fall, som fastställs i lag, ansvarar domaren för att delgivningen genomförs. Det gäller exempelvis vid delgivning utomlands (§§ 183, 184) och vid offentlig delgivning (§§ 186 och 187).

Delgivning på parternas initiativ utförs i princip genom delgivningsmannen (*Gerichtsvollzieher*). Denne får uppdraget antingen direkt av den berörda parten eller genom domstolskansliet (§ 192).

Delgivningsmannen kan å sin sida ge posten i uppdrag att utföra delgivningen (§ 194).

4 Adressuppgifter

4.1 Försöker det mottagande organet (vid tillämpningen av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1393/2007 av den 13 november 2007 om delgivning i medlemsstaterna av rättegångshandlingar och andra handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur) på eget initiativ fastställa var adressaten befinner sig om denne inte längre bor på den adress som det begärande organet har angett?

Om adressaten inte bor på den adress som anges i framställningen om delgivning, försöker det mottagande organet i Tyskland som regel att ta reda på den aktuella adressen. Det gäller inte bara i de fall då adressaten har flyttat, utan även om adressen i framställningen om delgivning är ofullständig eller felaktig. Detta är en frivillig service från det mottagande organets sida.

4.2 Har utländska rättsliga myndigheter och/eller parter tillgång till register eller tjänster i medlemsstaten som gör det möjligt att fastställa den berörda personens aktuella adress? Vilka register eller tjänster är det i så fall fråga om, och vilket förfarande måste följas? Uttas någon avgift?

Utländska myndigheter och utländska privatpersoner kan enligt § 44 i den federala folkbokföringslagen (*Bundesmeldegesetz*), utan att uppge några skäl få ut ett så kallat enkelt registerutdrag ur folkbokföringen om en viss person.

Ett enkelt registerutdrag ur folkbokföringen innehåller:

- efternamn
- förnamn
- ev. doktorstitel
- aktuella adresser
- ev. datum för dödsfall.

Begäran ska riktas till ansvarig folkbokföringsmyndighet. Ansvarig myndighet är i regel *Bürgeramt* i den kommun där personen antas ha sin hemvist.

En avgift tas ut för registerutdrag ur folkbokföringen. Storleken på avgiften varierar beroende på delstat.

En förutsättning för ett folkbokföringsutdrag är att det går att fastställa den sökta personens identitet, det går alltså inte att överlämna en lista över möjliga personer.

Man får heller inte lämna ut något registerutdrag ur folkbokföringen om det finns en spärr mot informationsutlämning enligt § 41 i den federala folkbokföringslagen eller om upplysningarna på annat sätt strider mot den berörda personens skyddsvärda intressen (§ 8 i den federala folkbokföringslagen).

4.3 Hur hanterar de behöriga myndigheterna i medlemsstaten en framställan i syfte att finna en persons aktuella adress (i enlighet med rådets förordning (EG) nr 1206/2001 av den 28 maj 2001 om samarbete mellan medlemsstaternas domstolar i fråga om bevisupptagning i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur)?

I Tyskland anses det i allmänhet inte vara en domstols uppgift att ta fram adressuppgifter.

Med tanke på att även utländska myndigheter och utländska privatpersoner har rätt att på egen hand få ut ett så kallat enkelt folkbokföringsutdrag, finns det heller inget behov för en begäran om det enligt förordningen (EG) nr 1206/2001.

5 Vilket är det gängse sättet för delgivning? Finns det alternativa delgivningssätt (utöver sådan indirekt delgivning som avses i punkt 6)

Den i praktiken vanligast formen av delgivning är automatisk delgivning. Sådan delgivning utförs normalt sett via postväsendet. För detta ändamål instruerar ansvarig domstolstjänsteman posten att ombesörja delgivningen och överlämnar den handling som ska delges i ett förslutet kuvert jämte delgivningsbevis (§ 176 i civilprocesslagen). Posttjänstemannen genomför sedan delgivningen. Direkt delgivning är förstahandsalternativet, dvs. handlingen ska överlämnas till adressaten personligen. Själva överlämnandet kan ske var som helst och är inte kopplat till en bestämd plats (§ 177 i civilprocesslagen).

Med "adressaten" förstås den person som handlingen riktar sig till, dennes juridiska ombud (§ 170 civilprocesslagen) eller dennes bemyndigade företrädare (§ 171 civilprocesslagen).

Efter att ha utfört delgivningsuppdraget fyller posttjänstemannen i delgivningsbeviset och sänder omedelbart tillbaka det till domstolens kansli, som bevis på att delgivning skett.

Om parten företräds av en advokat sker delgivningen som regel med advokaten mot mottagningskvittens (§ 171, 174 i civilprocesslagen). Efter att ha mottagit handlingen skickar advokaten tillbaka den undertecknade kvittensen till domstolen.

Om båda parter företräds av advokater, kan delgivning ske advokaterna emellan (§ 195 i civilprocesslagen). Det gäller även för handlingar som automatiskt ska delges, om inte motparten samtidigt ska meddelas ett domstolsbeslut. Av handlingen ska framgå att delgivning sker från advokat till advokat. Som bevis på delgivningen fungerar också här den daterade och undertecknade kvittensen.

6 Är elektronisk delgivning (delgivning av rättsliga eller andra handlingar med hjälp av elektroniska kommunikationsmedel såsom e-post, internetbaserade säkra applikationer, fax, sms etc.) tillåten i civilrättsliga förfaranden? Vilka typer av förfaranden rör det sig om? Finns det begränsningar i användningen av detta delgivningssätt beroende på vem adressaten är (rättstillämpare, juridisk person, företag eller annan ekonomisk aktör etc.)?

Rättsliga dokument kan i alla tvistemålsförfaranden delges digitalt. Dokumentet ska förses med kvalificerad digital signatur och skyddas så att inte obehöriga utomstående kan ta del av det. Varje advokat, notarie, delgivningsman, skatterådgivare samt alla myndigheter, instanser eller inrättningar i rättsväsendet måste godta digitala delgivningar. Andra parter i förfarandet kan endast delges digitalt om de uttryckligen har godkänt överföring av digitala dokument. Handlingar kan även skickas via "De-Mail"-tjänster enligt § 1 i De-Mail-lagen.

Advokater, notarier, delgivningsmän, skatterådgivare, myndigheter, instanser och inrättningar i rättsväsendet kan även delges via fax.

En mottagningskvittens med datum och underskrift av adressaten räcker som bevis på att delgivningen har genomförts. Mottagningskvittensen kan returneras till domstolen på en pappersblankett, per fax eller som digitalt dokument.

Det går inte att skicka en delgivning med sms.

7 Indirekt delgivning

Om direkt delgivning med adressaten är omöjlig kan surrogatdelgivning användas.

7.1 Medger lagen andra delgivningssätt i sådana fall där delgivning inte varit möjlig (t.ex. delgivning på hemadressen, på delgivningsmannens kontor, per post eller genom anslag)?

Surrogatdelgivning till en "alternativ mottagare"

Den första möjligheten är delgivning i bostaden, på arbetsplatser och institutioner (§ 178 civilprocesslagen). Enligt denna bestämmelse kan surrogatdelgivning komma i fråga om adressaten inte påträffas i sin bostad, på sin arbetsplats eller på den institution där personen i fråga vistas.

Surrogatdelgivning sker genom att handlingen överlämnas till någon av följande personer:

- I adressatens bostad: till en vuxen anhörig, en person som är anställd i hushållet eller en annan vuxen som permanent bor där.
- På adressatens arbetsplats: till en person som är anställd där.
- På institutioner: antingen till föreståndaren eller till en för ändamålet bemyndigad företrädare.

Surrogatdelgivning med dessa personer får dock inte ske om de är motparter i rättegången till den person som ska delges.

Surrogatdelgivning genom utdelning i brevlåda

Om surrogatdelgivning i bostaden eller på arbetsplatsen inte är möjlig, kan sådan delgivning ske genom att handlingen läggs i brevlåda (§ 180 i civilprocesslagen). Handlingen ska då läggas i den brevlåda som tillhör bostaden eller arbetsplatsen.

Surrogatdelgivning genom deponering

Om surrogatdelgivning inte är möjligt på den institution där adressaten vistas eller genom att lägga handlingen i brevlådan, kan delgivning ske genom att handlingen deponeras (§ 181 i civilprocesslagen).

Deponeringen sker antingen hos den lokala domstol (*Amtsgericht*) inom vars domkrets delgivningen ska utföras eller, om posten har anlåtats, på en plats som posten bestämmer på delgivningsorten eller på den ort där den lokala domstolen är belägen.

Ett skriftligt meddelande om deponeringen skickas till adressaten med vanliga brev. Om detta inte är möjligt ska meddelandet anslås på dörren till bostaden, arbetsplatsen eller institutionen.

Den deponerade handlingen kan avhämtas inom tre månader och om så inte sker ska den returneras till avsändaren.

7.2 Om andra metoder används, när anses delgivning ha skett?

Vid surrogatdelgivning i bostaden, på arbetsplatsen och institutioner (§ 178 i civilprocessförordningen) ska delgivning ske genom att handlingen överlämnas till en alternativ mottagare.

Vid surrogatdelgivning genom utdelning i brevlåda (§ 180 i civilprocessförordningen) anses handlingen vara delgiven när den lämnats i brevlådan.

Vid surrogatdelgivning genom deponering (§ 181 i civilprocessförordningen) anses handlingen vara delgiven när meddelandet anslås.

7.3 Om man som alternativt delgivningssätt kan låta deponera handlingen på en viss plats (t.ex. ett postkontor), hur informeras adressaten om deponeringen?

Adressaten ska informeras om deponeringen genom ett meddelande på ett särskilt formulär som sänds till personens adress som vanligt brev eller, om det inte är möjligt, anslås på dörren till bostaden, arbetsplatsen eller institutionen.

7.4 Vilka blir följderna om adressaten vägrar att motta handlingarna? Ansas delgivning ändå ha skett om adressaten saknade grund för sin vägran?

Om adressaten är hemma, men vägrar att ta emot handlingen ska åtskillnad göras mellan följande situationer:

- Om vägran att ta emot delgivningen är berättigad, måste en ny delgivning göras. Det är berättigat att vägra ta emot en handling till exempel om adressen är felaktig eller om namnet på adressaten är felaktigt.

Om det inte är berättigat att vägra ta emot delgivningen, ska handlingen lämnas kvar i bostaden eller på arbetsplatsen. Om adressaten inte har någon bostad eller arbetsplats ska handlingen returneras till avsändaren. Vid oberättigad vägran att ta emot handlingen ska den anses vara delgiven (§ 179 i civilprocessförordningen).

8 Delgivning per post från utlandet (artikel 14 i delgivningsförordningen)

8.1 Om posten ska befordra en handling som skickats från utlandet till en adressat i medlemsstaten, och det rör sig om en situation där det krävs mottagningsbevis (artikel 14 i delgivningsförordningen), överlämnar posten i så fall handlingen enbart till adressaten själv eller kan den, i enlighet med nationella bestämmelser om postutdelning, även överlämnas handlingen till en annan person på samma adress?

Enligt artikel RL141.3 i världspostkonventionens tilläggsbestämmelser om brevpost kan returformuläret även undertecknas av en annan person, som enligt nationella bestämmelser har rätt att ta emot försändelsen. (Deutsche Post AG talar i egenskap av så kallad *Designated Operator* för den internationella posttjänsten här om "alternativ mottagare", som definieras i de allmänna affärsvillkoren för brev.) De personer som nämns i § 178 i civilprocessförordningen kan vara de alternativa mottagare som nämns i punkt 7.1.

8.2 Hur kan delgivning av handlingar från utlandet i enlighet med artikel 14 i förordning nr 1393/2007 äga rum, om varken adressaten eller någon annan person med rätt att ta emot handlingarna (under förutsättning att det finns en sådan möjlighet enligt de nationella bestämmelserna om postutdelning) – jfr ovan) har kunnat anträffas på delgivningsadressen.

Enligt artikel RL 151 i världspostkonventionens tilläggsbestämmelser om brevpost ska försändelsen vara tillgänglig för avhämtning om posten har misslyckats med att delge den. Deutsche Post AG överlämnar endast rekommenderade brev till adressaten personligen eller till en person med en skriftlig fullmakt från adressaten.

8.3 Medger posten en viss tid för avhämtning av handlingarna innan dessa returneras till avsändaren? Om ja, hur underrättas adressaten om att han eller hon har post för avhämtning på postkontoret?

Enligt artikel 151.5.3 i världspostkonventionen fastställs deponeringsfristen av respektive lands bestämmelser. Den får dock inte uppgå till mer än en månad. Deutsche Post AG förvarar meddelade försändelser i en vecka. Delgivningsmannen lämnar ett meddelande i adressatens brevlåda med upplysningar om på vilket postkontor och under vilken tidsperiod som försändelsen kan hämtas.

9 Finns det något skriftligt bevis som styrker att handlingen har delgetts?

Ja. För att styrka att delgivningen är genomförd ska delgivningsbeviset fyllas i och snarast returneras till domstolskansliet (§ 182 i civilprocessförordningen). Av beviset framgår alla upplysningar som krävs för att styrka att delgivningen har genomförts, särskilt:

- namnet på den person som delgivningen avser
- namnet på den person som handlingen har överlämnats till
- ort, datum och på domstolens begäran även klockslag för delgivningen
- delgivningsmannens namn, förnamn och underskrift samt eventuellt uppgifter om företaget eller myndigheten som skött delgivningen.

Om delgivningen görs på parternas initiativ ska delgivningsbeviset överlämnas till den part som begärde delgivningen (§ 193.3 i civilprocessförordningen).

Vid surrogatdelgivning gäller särskilda regler: I dessa fall ska även orsaken till surrogatdelgivningen alltid anges på delgivningsbeviset. Om surrogatdelgivning har skett genom deponering, ska det anges på delgivningsbeviset hur det skriftliga meddelandet om deponeringen framfördes. Om adressaten vägrade att ta emot den skriftliga handlingen utan giltigt skäl, ska det anges på delgivningsbeviset vem som vägrade att ta emot det och att brevet lämnats kvar på platsen eller att det returnerats till avsändaren.

I lagen nämns några fall då det inte krävs något delgivningsbevis:

- Överlämnas delgivningen personligen på domstolens kontor ska en notering göras i akterna och på handlingen, om att och när den delgavs som bevis på delgivningen (§ 173 mening 2 i civilprocessförordningen).
- Om en advokat delges räcker det med en kvittens från advokaten som bevis (§ 174.1 och 174.4 i civilprocessförordningen).
- Sker delgivningen med ett rekommenderat brev med mottagningsbevis är det tillräckligt för att intyga att delgivning skett (§ 175 mening 2 i civilprocessförordningen).
- Samma sak gäller om delgivningen sker i utlandet med rekommenderat brev med mottagningsbevis (§ 183.1 nr 1 och 183.2 första meningen i civilprocessförordningen).
- Sker delgivning i utlandet med hjälp av det landets myndigheter, Tysklands konsulat eller utrikesministeriet, ska delgivningen intygas genom ett intyg från den bistående myndigheten (§ 183.1 nr 2, 1.3 och 183.2 andra meningen i civilprocessförordningen).

10 Vad händer om den som ska delges inte får dokumentet eller om delgivningen sker i strid med lagen? Anses delgivningen giltig ändå eller måste den göras om?

Delgivning som inte sker enligt gällande bestämmelser är i princip ogiltig om väsentliga föreskrifter inte har följts.

Lagen tillåter undantag från denna princip om syftet med delgivningen beaktas, dvs. att bevisa om och när adressaten tagit emot den delgivna handlingen.

Går det inte att bevisa att delgivningen har gått rätt till eller om man brutit mot tvingande föreskrifter när handlingen överlämnades, anses delgivningen ha skett vid den tidpunkt då den person som skulle delges faktiskt tog emot handlingen på lagenligt sätt eller kunde ha tagit emot den på lagenligt sätt. Den felaktiga delgivningen korrigeras i så fall. Domstolen ansvarar inte för korrigerings av en felaktigt gjord delgivning. Även om delgivningen orsakar en extraordinär tidsfrist, alltså en oåterkallelig tidsfrist, kan delgivningen korrigeras under nämnda förutsättningar.

Om adressaten inte erhåller handlingen som ska delges finns det två olika möjligheter:

- Om väsentliga bestämmelser överträtts vid delgivningen, kan den inte korrigeras. Delgivningen är alltså ogiltig och måste göras om.
- Om delgivningen skett enligt gällande föreskrifter antas handlingen ha överlämnats i kraft av bestämmelserna om surrogatdelgivning. Om adressaten utan egen förskyllan inte får kännedom om delgivningen kan dock tidigare status återställas enligt §§ 230 ff. i civilprocessförordningen.

11 Kostar det något att få en skriftlig handling delgiven? I så fall hur mycket?

Åtskillnad bör göras mellan automatisk delgivning och delgivning på parternas eget initiativ.

I vissa förfaranden där avgifterna bestäms av tvisteföremålets värde, ska de tio första delgivningarna ingå i processavgiften. Om fler delgivningar görs och vid delgivningar i andra förfaranden tas en schablonavgift på 3,50 euro ut för varje delgivning med delgivningsbevis, rekommenderat brev med delgivningsbevis eller av en domstolsanställd. Delgivning på parternas initiativ görs av delgivningsmän. När posten anlitas för delgivning tar delgivningsmannen ut en avgift på 3 euro. Till detta kommer avgifter för kopior och postavgifterna. Om någon av delgivningsmännen måste bestyrka någon av handlingarna som ska delges, tillkommer en särskild avgift. För de första 50 sidorna uppgår den till 0,50 euro per sida och därefter 0,15 euro för varje ytterligare sida.

Utför delgivningsmannen själv delgivningen tas en avgift på 10,00 euro ut. I det fallet ska även reseersättning betalas till delgivningsmannen, som uppgår till mellan 3,25 euro och 16,25 euro, beroende på avståndet till adressaten.

De nationella versionerna av sidan sköts av respektive kontaktpunkt. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Varken det europeiska rättsliga nätverket eller kommissionen påtar sig något som helst ansvar för information eller uppgifter som ingår eller åberopas i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.

Senaste uppdatering: 14/11/2016

Delgivning av handlingar - Estland

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

- 1 [Vad innebär det juridiska begreppet "delgivning" i praktiken? Varför finns det särskilda regler för delgivning av skriftliga handlingar?](#)
- 2 [Vilka handlingar måste, enligt lag, delges?](#)
- 3 [Vem har ansvaret för att en handling blir delgiven?](#)
- 4 [Adressuppgifter](#)
 - 4.1 [Försöker det mottagande organet \(vid tillämpningen av Europaparlamentets och rådets förordning \(EG\) nr 1393/2007 av den 13 november 2007 om delgivning i medlemsstaterna av rättegångshandlingar och andra handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur\) på eget initiativ fastställa var adressaten befinner sig om denne inte längre bor på den adress som det begärande organet har angett?](#)
 - 4.2 [Har utländska rättsliga myndigheter och/eller parter tillgång till register eller tjänster i medlemsstaten som gör det möjligt att fastställa den berörda personens aktuella adress? Vilka register eller tjänster är det i så fall fråga om, och vilket förfarande måste följas? Uttas någon avgift?](#)
 - 4.3 [Hur hanterar de behöriga myndigheterna i medlemsstaten en framställan i syfte att finna en persons aktuella adress \(i enlighet med rådets förordning \(EG\) nr 1206/2001 av den 28 maj 2001 om samarbete mellan medlemsstaternas domstolar i fråga om bevisupptagning i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur\)?](#)

- 5 Vilket är det gängse sättet för delgivning? Finns det alternativa delgivningssätt (utöver sådan indirekt delgivning som avses i punkt 6)
- 6 Är elektronisk delgivning (delgivning av rättsliga eller andra handlingar med hjälp av elektroniska kommunikationsmedel såsom e-post, internetbaserade säkra applikationer, fax, sms etc.) tillåten i civilrättsliga förfaranden? Vilka typer av förfaranden rör det sig om? Finns det begränsningar i användningen av detta delgivningssätt beroende på vem adressaten är (rättstillämpare, juridisk person, företag eller annan ekonomisk aktör etc.)?
- 7 Indirekt delgivning
 - 7.1 Medger lagen andra delgivningssätt i sådana fall där delgivning inte varit möjlig (t.ex. delgivning på hemadressen, på delgivningsmannens kontor, per post eller genom anslag)?
 - 7.2 Om andra metoder används, när anses delgivning ha skett?
 - 7.3 Om man som alternativt delgivningssätt kan låta deponera handlingen på en viss plats (t.ex. ett postkontor), hur informeras adressaten om deponeringen?
 - 7.4 Vilka blir följderna om adressaten vägrar att motta handlingarna? Anses delgivning ändå ha skett om adressaten saknade grund för sin vägran?
- 8 Delgivning per post från utlandet (artikel 14 i delgivningsförordningen)
 - 8.1 Om posten ska befordra en handling som skickats från utlandet till en adressat i medlemsstaten, och det rör sig om en situation där det krävs mottagningsbevis (artikel 14 i delgivningsförordningen), överlämnar posten i så fall handlingen enbart till adressaten själv eller kan den, i enlighet med nationella bestämmelser om postutdelning, även överlämna handlingen till en annan person på samma adress?
 - 8.2 Hur kan delgivning av handlingar från utlandet i enlighet med artikel 14 i förordning nr 1393/2007 äga rum, om varken adressaten eller någon annan person med rätt att ta emot handlingarna (under förutsättning att det finns en sådan möjlighet enligt de nationella bestämmelserna om postutdelning) – jfr ovan) har kunnat anträffas på delgivningsadressen.
 - 8.3 Medger posten en viss tid för avhämtning av handlingarna innan dessa returneras till avsändaren? Om ja, hur underrättas adressaten om att han eller hon har post för avhämtning på postkontoret?
- 9 Finns det något skriftligt bevis som styrker att handlingen har delgetts?
- 10 Vad händer om den som ska delges inte får dokumentet eller om delgivningen sker i strid med lagen? Anses delgivningen giltig ändå eller måste den göras om?
- 11 Kostar det något att få en skriftlig handling delgiven? I så fall hur mycket?

1 Vad innebär det juridiska begreppet "delgivning" i praktiken? Varför finns det särskilda regler för delgivning av skriftliga handlingar?

Delgivning av en rättegångshandling avser överlämnande av en handling till mottagaren på ett sätt som gör det möjligt för denne att undersöka handlingen i tid för att kunna utöva och skydda sina rättigheter. I kapitel 34 i civilprocesslagen föreskrivs olika delgivningsmetoder, inbegripet delgivning genom rekommenderat brev, elektronisk delgivning, delgivning genom exekutionstjänsteman, delgivning med mottagarens ombud, delgivning av en rättegångshandling per post och delgivning genom kungörelse genom publicering i det officiella kungörelseorganet (*Ametlikud Teadaanded*). För att en rättegångshandling ska anses delgiven krävs det att överlämnandet uppfyller de formella krav som föreskrivs i lag och dokumenteras på det sätt som föreskrivs.

2 Vilka handlingar måste, enligt lag, delges?

Enligt § 306.5 i civilprocesslagen ska en domstol delge följande handlingar till parterna i en rättegång: stämningsansökan, överklagande samt kompletteringar, kallelser, domar, beslut om avskrivning av mål och varje annan rättegångshandling som fastställs i lag.

3 Vem har ansvaret för att en handling blir delgiven?

Domstolen ska se till att delgivningen av rättegångshandlingar genomförs av ett postföretag, en exekutionstjänsteman, en säkerhetsvakt från domstolen, eller – i enlighet med domstolens interna bestämmelser – någon annan behörig domstolstjänsteman. Den kan även välja att delge handlingarna på något annat sätt som föreskrivs i lag. En part som har ingett en handling som måste delges eller som kräver att en annan rättegångshandling ska delges kan begära att domstolen ska låta genomföra delgivningen av handlingen separat. En part i ett domstolsförfarande kan endast delge handlingar genom en exekutionstjänsteman. I ett sådant fall ska delgivningen samt dokumentationen av denna äga rum på samma villkor som gäller när en domstol delger genom en exekutionstjänsteman. Domstolen bedömer huruvida rättegångshandlingen kan anses vara delgiven.

4 Adressuppgifter

4.1 Försöker det mottagande organet (vid tillämpningen av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1393/2007 av den 13 november 2007 om delgivning i medlemsstaterna av rättegångshandlingar och andra handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur) på eget initiativ fastställa var adressaten befinner sig om denne inte längre bor på den adress som det begärande organet har angett?

Den myndighet som erhåller framställan (justitieministeriet - *Justiitsministerium* - eller domstol) bekräftar utöver befintliga uppgifter även att personen är registrerad i folkbokföringsregistret (*Rahvastikuregister*) och/eller handelsregistret (*Ärieregister*).

4.2 Har utländska rättsliga myndigheter och/eller parter tillgång till register eller tjänster i medlemsstaten som gör det möjligt att fastställa den berörda personens aktuella adress? Vilka register eller tjänster är det i så fall fråga om, och vilket förfarande måste följas? Uttas någon avgift?

Handelsregistret är allmänt tillgängligt utan avgift och där går det att söka efter företagsadresser. Handelsregistret är tillgängligt under <https://ariregister.rik.ee/>.

För att fastställa en enskild persons adress kan en officiell ansökan inges till folkbokföringsregistret. I ansökan måste uppges varför uppgifterna är nödvändiga för att det ska kunna avgöra huruvida utlämnandet av uppgifterna är motiverat. Folkbokföringsregistret förvaltas av inrikesministeriet (*Siseministerium*) på vars webbplats information om förfrågningar återfinns. Webbplatsen är tillgänglig under <https://www.smit.ee/>.

4.3 Hur hanterar de behöriga myndigheterna i medlemsstaten en framställan i syfte att finna en persons aktuella adress (i enlighet med rådets förordning (EG) nr 1206/2001 av den 28 maj 2001 om samarbete mellan medlemsstaternas domstolar i fråga om bevisupptagning i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur)?

Domstolarna behandlar internationella framställningar om delgivning av handlingar och bevisupptagning och är skyldiga att vidta alla nödvändiga åtgärder för att fastställa den aktuella personens adress.

5 Vilket är det gängse sättet för delgivning? Finns det alternativa delgivningssätt (utöver sådan indirekt delgivning som avses i punkt 6)

Normalt sett fattar det organ som handhar förfarandet beslutet hur handlingarna ska delges. Emellertid ska domstolar främst delge handlingar elektroniskt, antingen genom den aktuella offentliga portalen för elektroniska filer eller via e-post. Något krav att prioritera elektronisk delgivning av handlingar föreskrivs inte i lag, men det hjälper domstolarna att spara portoutgifter. Den allmänna trenden pekar mot en ständig ökning av elektronisk delgivning. Efter att ha övervägt elektronisk delgivning, beaktar domstolen andra alternativ, såsom delgivning via post, delgivning genom ett ombud från domstolen samt andra alternativ som föreskrivs i lag.

6 Är elektronisk delgivning (delgivning av rättsliga eller andra handlingar med hjälp av elektroniska kommunikationsmedel såsom e-post, internetbaserade säkra applikationer, fax, sms etc.) tillåten i civilrättsliga förfaranden? Vilka typer av förfaranden rör det sig om? Finns det begränsningar i användningen av detta delgivningssätt beroende på vem adressaten är (rättstillämpare, juridisk person, företag eller annan ekonomisk aktör etc.)?

Elektronisk delgivning är tillåten i samtliga förfaranden.

Enligt § 311¹ i civilprocesslagen ska rättegångshandlingar delges elektroniskt via det därför föreskrivna informationssystemet. När en handling finns tillgänglig i systemet skickas ett meddelande till parterna i målet. Domstolen ska omedelbart göra samtliga rättegångshandlingar, inbegripet domar, tillgängliga för parterna via informationssystemet, oberoende av hur de har delgivits under förfarandet. För att logga in i informationssystemet krävs det ett id-kort. En rättegångshandling anses delgiven när mottagaren öppnar den i informationssystemet eller bekräftar mottagandet utan att ha öppnat handlingen. Detsamma gäller om detta görs av en annan person som mottagaren har beviljat tillgång till handlingarna i informationssystemet. Informationssystemet registrerar delgivningen av handlingen automatiskt.

Om en mottagare inte kan förväntas använda det informationssystem som används för att delge elektroniska handlingar, eller om det inte är tekniskt möjligt att delge handlingar via informationssystemet, får domstolen även delge rättegångshandlingar elektroniskt på ett annat sätt. I så fall anses handlingen delgiven när mottagaren bekräftar mottagandet av rättegångshandlingen

skriftligt, via fax eller elektroniskt. Bekräftelsen ska innehålla datumet för mottagandet av handlingen samt vara underskriven av mottagaren eller dennes ombud. En bekräftelse i elektronisk form måste innehålla avsändarens elektroniska signatur eller skickas på ett annat säkert sätt som gör det möjligt att identifiera avsändaren samt vid vilken tidpunkt den skickades. Någon digital signatur krävs emellertid inte om domstolen inte har någon anledning att betvivla att bekräftelsen skickades av mottagaren eller dennes ombud. Bekräftelsen ska skickas till domstolen utan dröjsmål. En domstol kan ålägga en part i ett domstolsförfarande eller dennes ombud böter om de underlåter att uppfylla denna skyldighet.

Rättsliga handlingar ska delges advokater, notarier, exekutionstjänstemän, konkursförvaltare samt statliga och lokala myndigheter elektroniskt, såvida det inte föreligger giltiga skäl för att välja en annan metod.

7 Indirekt delgivning

7.1 Medger lagen andra delgivningssätt i sådana fall där delgivning inte varit möjlig (t.ex. delgivning på hemadressen, på delgivningsmannens kontor, per post eller genom anslag)?

Om en mottagare av en rättegångshandling inte kan nås i sin bostad anses handlingen enligt § 322.1 i civilprocesslagen även vara delgiven om den överlämnas till en person på minst fjorton år som bor tillsammans med mottagaren eller arbetar i mottagarens familj. Enligt § 322.2 föreskrivs att istället för att delges mottagaren får en rättegångshandling delges den bostadsförening som sköter den fastighet där mottagaren har sin bostad eller sina affärslokaler, förvaltaren till en samägd fastighet eller mottagarens hyresvärd. Den får även delges mottagarens arbetsgivare eller någon annan person till vilken mottagaren tillhandahåller tjänster enligt avtal. Enligt § 322.3 anses en rättegångshandling som har delgetts mottagarens ombud på något av de sätt som anges i punkterna 1 och 2 i nämnda bestämmelse ha delgetts mottagaren. Enligt § 322.4 i civilprocesslagen anses en handling ha delgetts en person som arbetar i försvarsmakten, sitter fängelse eller är inlagd på sjukhus eller liknande inrättning en längre tid, under förutsättning att handlingen överlämnas till föreståndaren för inrättningen eller någon som denne har utsetts, såvida inte något annat föreskrivs i lag.

I § 323 i civilprocesslagen föreskrivs att om en handling delges en fysisk person som bedriver yrkesverksamhet eller ekonomisk verksamhet, men denna person inte vistas i affärslokalerna under normal arbetstid eller är oförmögen att ta emot handlingen, ska handlingen överlämnas till en anställd som vanligtvis vistas i mottagarens affärslokaler, eller till en person som normalt sett tillhandahåller mottagaren tjänster på en liknande avtalsmässig grund. Detsamma gäller enligt § 323.2 för delgivning av handlingar med juridiska personer, administrativa myndigheter, notarier och exekutionstjänstemän, samt med avseende på delgivning av handlingar till mottagarens ombud eller någon annan person till vilken handlingen kan delges istället för mottagaren.

En rättegångshandling som inte kan överlämnas i mottagarens bostad eller affärslokaler eller till dennes ombud ska i enlighet med § 326.1 i civilprocesslagen anses delgiven om den har lämnats i bostadens eller affärslokalernas brevlåda, eller på en liknande plats som mottagaren eller dennes ombud använder för att ta emot post och som under normal omständigheter skyddar handlingen mot väderleksförhållandena. En rättegångshandling kan på detta sätt delges den bostadsförening som sköter den fastighet där mottagaren har sin bostad eller sina affärslokaler, förvaltaren till en samägd fastighet, eller mottagarens hyresvärd eller mottagarens arbetsgivare eller någon annan person till vilken mottagaren normalt sett tillhandahåller tjänster enligt avtal, endast om det inte är möjligt att delge mottagaren eller dennes ombud handlingen personligen. En sådan delgivning som beskrivs ovan är enligt § 326.2 endast tillåten om försök att delge mottagaren handlingen personligen har gjorts vid mist två tillfällen med minst tre dagars mellanrum och vid helt skilda tidpunkter samt om det är omöjligt att delge en annan person som vistas i bostaden eller i affärslokalerna rättegångshandlingen i enlighet med § 322.1 eller § 323 i civilprocesslagen.

Enligt § 327 i civilprocesslagen är det även tillåtet att delge rättegångshandlingen genom att den förvaras på en viss plats. Vad gäller de villkor som föreskrivs i § 326 i civilprocesslagen, kan en handling enligt § 217.1 i nämnda lag även förvaras på det postkontor eller det kommun- eller stadskontor som är behörigt på platsen där handlingen ska delges, eller på kansliet till den lokala domstol inom vars domsaga platsen för delgivning av handlingen är belägen.

Enligt § 317.1 i civilprocesslagen får en part i ett domstolsförfarande delges en rättegångshandling genom kungörelse om:

1. partens adress inte finns i registret eller personen inte bor på den adress som anges i registret och domstolen inte har någon annan möjlighet att ta reda på personens adress eller var denne vistas samt handlingen inte kan överlämnas till dennes ombud eller någon person som är behörig att ta emot handlingen eller på något annat sätt som föreskrivs i denna bestämmelse,
2. det kan antas vara omöjligt att delge handlingen i överensstämmelse med de krav som uppställs i en främmande stat,
3. handlingen kan inte delges eftersom delgivningen ska äga rum hemma hos en person med hemvist utomlands.

Enligt § 317.3 i civilprocesslagen offentliggörs ett utdrag av den handling som ska delges genom kungörelse i *Ametlikud Tedaanded*. Den domstol vid vilken förhandlingen ska äga rum kan medge att utdraget även offentliggörs i andra publikationer.

7.2 Om andra metoder används, när anses delgivning ha skett?

Om en handling delges enligt §§ 322 och 323 i civilprocesslagen anses den delgiven så snart den har överlämnats till den person som skulle delges i överensstämmelse med §§ 322 eller 323 i civilprocesslagen.

Om en handling delges genom att lämnas i en brevlåda enligt § 326 i civilprocesslagen anses den delgiven så snart den har lämnats i brevlådan.

Om en handling delges genom att den förvaras enligt § 327.3 i civilprocesslagen anses den ha delgetts tre dagar efter det att ett skriftligt meddelande enligt § 327.2 i har lämnats eller skickats. Datumet för delgivningen anges på kuvertet till handlingen.

Vid en delgivning genom kungörelse anses en rättegångshandling vara delgiven efter 30 dagar räknat från det datum utdraget offentliggjordes i *Ametlikud Teadaanded* (§ 317.5 i civilprocesslagen). Vid domstolsförhandlingen kan en längre period fastställas för att handlingen ska anses delgiven. Då offentliggörs fristen tillsammans med kungörelsen av handlingen.

7.3 Om man som alternativt delgivningssätt kan låta deponera handlingen på en viss plats (t.ex. ett postkontor), hur informeras adressaten om deponeringen?

Om en rättegångshandling delges genom att den förvaras enligt § 327.2 i civilprocesslagen lämnas eller sänds ett skriftligt meddelande om detta till mottagarens adress. Om det inte är möjligt fås ett meddelande på dörren till mottagarens bostad, affärslokaler eller vistelseort eller lämnas till någon granne som kan vidarebefordra handlingen till mottagaren. I meddelandet ska tydligt anges att den aktuella handlingen härstammar från domstolen och anses delgiven så snart som den hålls tillgänglig och att fristerna i målet kan börja löpa från den tidpunkten.

7.4 Vilka blir följderna om adressaten vägrar att motta handlingarna? Anses delgivning ändå ha skett om adressaten saknade grund för sin vägran?

Om en person vägrar att ta emot en handling utan giltig anledning anses handlingen enligt § 325 i civilprocesslagen ha delgivits vid den tidpunkt som denne vägrade att ta emot handlingen. I en sådan situation lämnas handlingen i mottagarens bostad eller affärslokaler eller i dennes brevlåda. Om detta inte är möjligt återsänds handlingen till domstolen.

8 Delgivning per post från utlandet (artikel 14 i delgivningsförordningen)

8.1 Om posten ska befordra en handling som skickats från utlandet till en adressat i medlemsstaten, och det rör sig om en situation där det krävs mottagningsbevis (artikel 14 i delgivningsförordningen), överlämnar posten i så fall handlingen enbart till adressaten själv eller kan den, i enlighet med nationella bestämmelser om postutdelning, även överlämnas handlingen till en annan person på samma adress?

Enligt § 316¹.5 i civilprocesslagen, genom vilken Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1393/2007 har införlivats, och på grundval av denna förordning, delges handlingar i Estland i överensstämmelse med det förfarande som fastställts för delgivning av rättegångshandlingar i civilprocesslagen. Handlingar kan inte delges genom kungörelse.

Enligt § 313.2 i civilprocesslagen kan en rättegångshandling som delges överlämnas till en annan person än mottagaren endast i de fall som föreskrivs i del VI i civilprocesslagen. En sådan person ska överlämna handlingen till mottagaren vid första möjliga tillfälle och får endast vägra att ta emot handlingen om vederbörande bevisar att han inte kan överlämna handlingen till mottagaren. Det krävs att personen informeras om skyldigheten att överlämna handlingen. Handlingen anses emellertid delgiven oberoende av huruvida denna information lämnas.

Enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1393/2007 är det således även möjligt att tillämpa det delgivningssätt som beskrivs ovan i punkt 2.1 vilket fastställs i §§ 322 och 323 i civilprocesslagen:

Om en mottagare av en rättegångshandling inte kan nås i sin bostad anses handlingen enligt § 322.1 i civilprocesslagen även vara delgiven om den överlämnas till en person på minst fjorton år som bor tillsammans med mottagaren eller arbetar i mottagarens familj. Enligt § 322.2 föreskrivs att istället för att delges mottagaren får en rättegångshandling delges den bostadsförening som sköter den fastighet där mottagaren har sin bostad eller sina affärslokaler, förvaltaren till en samägd fastighet eller mottagarens hyresvärd. Den får även delges mottagarens arbetsgivare eller någon annan person till vilken mottagaren tillhandahåller tjänster enligt avtal. Enligt § 322.3 anses en rättegångshandling som har delgetts mottagarens ombud på något av de sätt som anges i punkterna 1 och 2 i nämnda bestämmelse ha delgetts mottagaren. Enligt § 322.4 i civilprocesslagen anses en handling ha delgetts en person som arbetar i försvarsmakten, sitter fängelse eller är inlagd på sjukhus eller liknande inrättning en längre tid, under förutsättning att handlingen överlämnas till föreståndaren för inrättningen eller någon som denne har utsetts, såvida inte något annat föreskrivs i lag.

I § 323 i civilprocesslagen föreskrivs att om en handling delges en fysisk person som bedriver yrkesverksamhet eller ekonomisk verksamhet, men denna person inte vistas i affärslokalerna under normal arbetstid eller är oförmögen att ta emot handlingen, ska handlingen överlämnas till en anställd som vanligtvis vistas i mottagarens affärslokaler, eller till en person som normalt sett

tillhandahåller mottagaren tjänster på en liknande avtalsmässig grund. Detsamma gäller enligt § 323.2 för delgivning av handlingar till juridiska personer, administrativa myndigheter, notarier och exekutionstjänstemän, samt med avseende på delgivning av handlingar till mottagarens ombud eller någon annan person till vilken handlingen kan delges istället för mottagaren.

8.2 Hur kan delgivning av handlingar från utlandet i enlighet med artikel 14 i förordning nr 1393/2007 äga rum, om varken adressaten eller någon annan person med rätt att ta emot handlingarna (under förutsättning att det finns en sådan möjlighet enligt de nationella bestämmelserna om postutdelning) – jfr ovan) har kunnat anträffas på delgivningsadressen.

I enlighet med andra meningen i § 3161.5 i civilprocesslagen får delgivning genom kungörelse inte tillämpas vid delgivningen av en rättegångshandling enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1393/2007.

Det är möjligt att delge en rättegångshandling genom att lämna den i en brevlåda i enlighet med § 326 i civilprocesslagen, eller genom att förvara rättegångshandlingen i enlighet med § 327 i civilprocesslagen.

En rättegångshandling som inte kan överlämnas i mottagarens bostad eller affärslokaler eller till dennes ombud ska i enlighet med § 326.1 i civilprocesslagen anses delgiven om den har lämnats i den brevlåda som hör till bostaden eller affärslokalerna, eller på en liknande plats som mottagaren eller dennes ombud använder för att ta emot post och som under normal omständigheter skyddar handlingen mot väderleksförhållandena. En rättegångshandling kan på detta sätt delges den bostadsförening som sköter den fastighet där mottagaren har sin bostad eller sina affärslokaler, förvaltaren till en samägd fastighet, eller mottagarens hyresvärd eller mottagarens arbetsgivare eller någon annan person till vilken mottagaren normalt sett tillhandahåller tjänster enligt avtal, endast om det inte är möjligt att delge mottagaren eller dennes ombud handlingen personligen. En sådan delgivning som beskrivs ovan är enligt § 326.2 endast tillåten om försök att delge mottagaren handlingen personligen har gjorts vid mist två tillfällen med minst tre dagars mellanrum och vid helt skilda tidpunkter samt om det är omöjligt att delge en annan person som vistas i bostaden eller i affärslokalerna rättegångshandlingen i enlighet med § 322.1 eller § 323 i civilprocesslagen.

Enligt § 327 i civilprocesslagen är det även tillåtet att delge rättegångshandlingen genom att den förvaras på en viss plats. Vad gäller de villkor som föreskrivs i § 326 i civilprocesslagen, kan en handling enligt § 217.1 i nämnda lag även förvaras på det postkontor eller det kommun- eller stadskontor som är behörigt på platsen där handlingen ska delges, eller på kansliet till den lokala domstol inom vars domsaga platsen för delgivning av handlingen är belägen.

Eftersom det föreskrivs i artikel 14 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1393/2007 att rättegångshandlingar ska delges med mottagningsbevis är det tveksamt huruvida en sådan delgivning som tillämpas i de situationer som föreskrivs i §§ 326 och 327 i civilprocesslagen är tillåten.

8.3 Medger posten en viss tid för avhämtning av handlingarna innan dessa returneras till avsändaren? Om ja, hur underrättas adressaten om att han eller hon har post för avhämtning på postkontoret?

Om mottagaren till en brevöversändelse inte befinner sig i sin bostad eller sina affärslokaler vid tidpunkten för delgivningen lämnas ett meddelande till mottagaren där det förklaras att överlämnandet har genomförts enligt § 6.1 i "Villkoren för vidarebefordrande av rekommenderade försändelser och försäkrade försändelser inom ramen för den globala posttjänsten", vilka antogs den 22 juni 2006 genom förordning nr 57 från ministeriet för ekonomiska frågor och kommunikation.

Rättegångshandlingar ska förvaras på postkontoret i upp till 15 dagar efter det att två försök till överlämnande har gjorts. Detta gäller emellertid inte om avsändaren har begärt att delgivning ska genomföras på ett annat sätt eller föreskrivit någon annan tidsram. När denna period har löpt ut återsänds rättegångshandlingarna till avsändaren. Posten ska ange orsaken till återsändandet och överlämna handlingarna till avsändarens ombud ska underteckna dem (villkoren för delgivning av rättegångshandlingar från AS Eesti Post).

9 Finns det något skriftligt bevis som styrker att handlingen har delgetts?

Vid delgivning av en rättegångshandling krävs det enligt § 306.2 i civilprocesslagen att överlämnandet uppfyller de formella krav som föreskrivs i lag och dokumenteras på det sätt som föreskrivs. Enligt § 307.4 i civilprocesslagen ska det anges i rättegångsakten när en rättegångshandling skickas. Enligt § 311¹ i civilprocesslagen registreras delgivningen av en rättegångshandling automatiskt i det aktuella informationssystemet (se beskrivningen av delgivning via informationssystemet ovan i punkt 6). Enligt § 313 i civilprocesslagen bekräftas delgivning av handlingar med rekommenderad post genom delgivningskvittot. När en handling skickas med vanlig post eller fax anses den delgiven om mottagaren, efter eget val, skickar en bekräftelse på mottagandet av handlingen per brev, fax eller elektroniskt. Bekräftelsen ska innehålla datumet för mottagandet av handlingen samt underskrift från mottagaren eller dennes ombud. Enligt § 315.5 i civilprocesslagen upprättas ett delgivningskvitto när en rättegångshandling delges av en exekutionstjänsteman, domstolsanställd eller en annan person eller institution. Efter delgivningen ska delgivningskvittot skickas tillbaka till domstolen utan dröjsmål.

När en rättegångshandling delges enligt § 314¹ i civilprocesslagen genom att skickas, ska det noteras i akten var och när handlingen eller information om dess förvaring sändes, såvida detta inte registrerades automatiskt i det aktuella informationssystemet.

10 Vad händer om den som ska delges inte får dokumentet eller om delgivningen sker i strid med lagen? Anses delgivningen giltig ändå eller måste den göras om?

Enligt § 307.3 i civilprocesslagen anses en handling till en part i ett domstolsförfarande ha delgetts först när den faktiskt nådde mottagaren om det är frågan om en handling för vilken delgivning krävdes eller vilken kunde delges enligt lag om det inte vara möjligt att bekräfta delgivningen, eller den delgivningsmetod som föreskrevs i lag har åsidosatts.

Vid delgivning genom rekommenderat brev enligt § 313 i civilprocesslagen får domstolen fastställa att ett delgivningskvitto som inte uppfyller de formella krav som föreskrivs i § 313.3 och 313.4 kan godtas om delgivningen fortfarande dokumenteras på ett tillfredsställande sätt i delgivningskvittot. Om domstolen inte kan fastställa att en rättegångshandling är delgiven, eftersom posten har underlåtit att delge handlingen på ett korrekt sätt ska posten på domstolens begäran delge handlingen igen utan extra kostnad. Detta gäller till exempel om de möjligheter föreskrivs i denna lag inte uttöms när rättegångshandlingen delges genom rekommenderat brev, överlämnas till en person som inte är behörig enligt denna bestämmelse, de krav som föreskrivs i § 326 i denna lag inte iaktas genom att rättegångshandlingen lämnas i en brevlåda eller i § 327 i denna lag för att delge en rättegångshandling genom att förvara den, eller otillräcklig dokumentering av delgivningen, med följd att delgivningen inte kan anses genomförd.

11 Kostar det något att få en skriftlig handling delgiven? I så fall hur mycket?

På grundval av förordning (EG) nr 1393/2007 ska delgivning av handlingar generellt genomföras utan kostnad, utom om delgivning genom exekutionstjänsteman begärs.

Om en rättegångshandling har delgivits av exekutionstjänsteman utgår en avgift på 30 euro enligt § 48.2 i lagen om exekutionstjänstemän om handlingen kunde delges adressaten eller dennes juridiska ombud: 1) via adressen eller telefonuppgifterna i folkbokföringsregistret eller via e-postadressen isikukood@eesti.ee, eller 2) på en adress som är registrerad i registret över enskilda firmor och juridiska personer i Estland eller via de telefonuppgifter som är registrerade i informationssystemet för ovan nämnda register. Om en rättegångshandling inte kunde delges trots att exekutionstjänstemannen har gjort allt som rimligen kunde krävas för att delge handlingen i enlighet med det förfarande som föreskrivs i lag, har denne enligt § 48.3 rätt att ta ut en avgift på 30 euro. I så fall krävs det att exekutionstjänstemannen antar ett beslut om delgivningsavgift och uppger vilka åtgärder denne har vidtagit för att delge handlingen. I andra situationer än de som anges i § 48.2 och 48.3 utgår en avgift för delgivning av rättegångshandlingar på 60 euro till exekutionstjänstemannen.

Postavgifterna storlek framgår av tjänsteleverantörens prislista. Någon fast avgift föreskrivs inte i lag utan priset beror på brevets vikt, var delgivningen har ägt rum, etc. Det genomsnittliga priset år 2014 var 5,70 euro per dokumentkoll. Om ett ombud från domstolen används uppgår kostnaden till 6.20 euro per dokumentkoll.

Vidare information kan hittas i: [civilprocesslagen \(The Code of Civil Procedure\)](#)

De nationella versionerna av sidan sköts av respektive kontaktpunkt. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Varken det europeiska rättsliga nätverket eller kommissionen påtar sig något som helst ansvar för information eller uppgifter som ingår eller åberopas i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.

Senaste uppdatering: 20/11/2018

Delgivning av handlingar - Irland

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

- 1 Vad innebär det juridiska begreppet "delgivning" i praktiken? Varför finns det särskilda regler för delgivning av skriftliga handlingar?
- 2 Vilka handlingar måste, enligt lag, delges?
- 3 Vem har ansvaret för att en handling blir delgiven?
- 4 Adressuppgifter

- 4.1 Försöker det mottagande organet (vid tillämpningen av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1393/2007 av den 13 november 2007 om delgivning i medlemsstaterna av rättegångshandlingar och andra handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur) på eget initiativ fastställa var adressaten befinner sig om denne inte längre bor på den adress som det begärande organet har angett?
- 4.2 Har utländska rättsliga myndigheter och/eller parter tillgång till register eller tjänster i medlemsstaten som gör det möjligt att fastställa den berörda personens aktuella adress? Vilka register eller tjänster är det i så fall fråga om, och vilket förfarande måste följas? Uttas någon avgift?
- 4.3 Hur hanterar de behöriga myndigheterna i medlemsstaten en framställan i syfte att finna en persons aktuella adress (i enlighet med rådets förordning (EG) nr 1206/2001 av den 28 maj 2001 om samarbete mellan medlemsstaternas domstolar i fråga om bevisupptagning i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur)?
- 5 Vilket är det gängse sättet för delgivning? Finns det alternativa delgivningssätt (utöver sådan indirekt delgivning som avses i punkt 6)
- 6 Är elektronisk delgivning (delgivning av rättsliga eller andra handlingar med hjälp av elektroniska kommunikationsmedel såsom e-post, internetbaserade säkra applikationer, fax, sms etc.) tillåten i civilrättsliga förfaranden? Vilka typer av förfaranden rör det sig om? Finns det begränsningar i användningen av detta delgivningssätt beroende på vem adressaten är (rättstillämpare, juridisk person, företag eller annan ekonomisk aktör etc.)?
- 7 Indirekt delgivning
 - 7.1 Medger lagen andra delgivningssätt i sådana fall där delgivning inte varit möjlig (t.ex. delgivning på hemadressen, på delgivningsmannens kontor, per post eller genom anslag)?
 - 7.2 Om andra metoder används, när anses delgivning ha skett?
 - 7.3 Om man som alternativt delgivningssätt kan låta deponera handlingen på en viss plats (t.ex. ett postkontor), hur informeras adressaten om deponeringen?
 - 7.4 Vilka blir följderna om adressaten vägrar att motta handlingarna? Anses delgivning ändå ha skett om adressaten saknade grund för sin vägran?
- 8 Delgivning per post från utlandet (artikel 14 i delgivningsförordningen)
 - 8.1 Om posten ska befordra en handling som skickats från utlandet till en adressat i medlemsstaten, och det rör sig om en situation där det krävs mottagningsbevis (artikel 14 i delgivningsförordningen), överlämnar posten i så fall handlingen enbart till adressaten själv eller kan den, i enlighet med nationella bestämmelser om postutdelning, även överlämna handlingen till en annan person på samma adress?
 - 8.2 Hur kan delgivning av handlingar från utlandet i enlighet med artikel 14 i förordning nr 1393/2007 äga rum, om varken adressaten eller någon annan person med rätt att ta emot handlingarna (under förutsättning att det finns en sådan möjlighet enligt de nationella bestämmelserna om postutdelning) – jfr ovan) har kunnat anträffas på delgivningsadressen.
 - 8.3 Medger posten en viss tid för avhämtning av handlingarna innan dessa returneras till avsändaren? Om ja, hur underrättas adressaten om att han eller hon har post för avhämtning på postkontoret?
- 9 Finns det något skriftligt bevis som styrker att handlingen har delgetts?
- 10 Vad händer om den som ska delges inte får dokumentet eller om delgivningen sker i strid med lagen? Anses delgivningen giltig ändå eller måste den göras om?
- 11 Kostar det något att få en skriftlig handling delgiven? I så fall hur mycket?

1 Vad innebär det juridiska begreppet "delgivning" i praktiken? Varför finns det särskilda regler för delgivning av skriftliga handlingar?

Syftet med delgivning är att se till att svarande känner till innebörden i den fordran som riktas mot dem och att de får kännedom om de handlingar som rör fordran. Domstolens arbetsordning innehåller särskilda krav för säkerställande av att delgivning sker på riktigt sätt.

2 Vilka handlingar måste, enligt lag, delges?

Alla handlingar genom vilka civilrättsliga förfaranden inleds inför distriktsdomstol (*District Court*), grevskapsdomstol (*Circuit Court*) eller *High Court* och alla efterföljande handlingar i förfarandena.

3 Vem har ansvaret för att en handling blir delgiven?

Den part för vars räkning handlingen utfärdas eller en person som denna part har bemyndigat för ändamålet.

4 Adressuppgifter

4.1 Försöker det mottagande organet (vid tillämpningen av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1393/2007 av den 13 november 2007 om delgivning i medlemsstaterna av rättegångshandlingar och andra handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur) på eget initiativ fastställa var adressaten befinner sig om denne inte längre bor på den adress som det begärande organet har angett?

Nej. Delgivningsadressen måste tillhandahållas av den begärande myndigheten.

4.2 Har utländska rättsliga myndigheter och/eller parter tillgång till register eller tjänster i medlemsstaten som gör det möjligt att fastställa den berörda personens aktuella adress? Vilka register eller tjänster är det i så fall fråga om, och vilket förfarande måste följas? Uttas någon avgift?

Nej. Det finns inget centralt adress-/folkbokföringsregister över privatpersoner. Man kan finna ett företags registrerade adress genom att söka på det irländska bolagsverkets webbplats.

4.3 Hur hanterar de behöriga myndigheterna i medlemsstaten en framställan i syfte att finna en persons aktuella adress (i enlighet med rådets förordning (EG) nr 1206/2001 av den 28 maj 2001 om samarbete mellan medlemsstaternas domstolar i fråga om bevisupptagning i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur)?

En framställan hanteras av grevskapsdomstolen som en framställan enligt förordning (EG) nr 1206/2001.

5 Vilket är det gängse sättet för delgivning? Finns det alternativa delgivningssätt (utöver sådan indirekt delgivning som avses i punkt 6)

Vid distriktsdomstolen kan delgivning ske

- i) per rekommenderat brev
- ii) per rekommenderat brev med mottagningsbevis
- iii) genom direkt överlämning i ett förseglat kuvert till en annan person än den som ansökan avser
- iv) genom personlig delgivning eller delgivning med en anhörig över 16 års ålder som bor tillsammans med svaranden.

Vid grevskapsdomstolarna delges praktiskt taget alla handlingar med rekommenderat brev.

När det gäller överdomstolen anges det i *Order 9 Rule 2 of the Rules of the Superior Courts* att en stämningsansökan mot fysiska personer ska delges genom personlig delgivning. Delgivning kan även ske på annat sätt om rimliga åtgärder har vidtagits för att få personlig delgivning till stånd. Handlingar som aktualiserats längre fram i förfarandet delges vanligtvis med rekommenderat brev (se *Order 121 RCS, 1986*, i dess ändrade lydelse). I avsnitt 51 i aktiebolagslagen (*Companies Act 2014*) föreskrivs att en stämningsansökan mot ett företag som är registrerat i Irland ska delges med vanlig post och i avsnitt 1310 i att detsamma gäller för externa bolag.

6 Är elektronisk delgivning (delgivning av rättsliga eller andra handlingar med hjälp av elektroniska kommunikationsmedel såsom e-post, internetbaserade säkra applikationer, fax, sms etc.) tillåten i civilrättsliga förfaranden? Vilka typer av förfaranden rör det sig om? Finns det begränsningar i användningen av detta delgivningssätt beroende på vem adressaten är (rättstillämpare, juridisk person, företag eller annan ekonomisk aktör etc.)?

Elektronisk delgivning av handlingar är inte tillåtet.

7 Indirekt delgivning

7.1 Medger lagen andra delgivningssätt i sådana fall där delgivning inte varit möjlig (t.ex. delgivning på hemadressen, på delgivningsmannens kontor, per post eller genom anslag)?

Delgivning sker vanligtvis genom personlig delgivning eller delgivning per rekommenderat brev. Om irländska rättsliga åtgärder måste delges på något annat sätt som per vanlig post, fax, e-post eller tillkännagivande måste en ansökan om indirekt delgivning inges till domstolen. Om ansökan beviljas kan åtgärderna delges med det alternativa delgivningssätt som domstolen tillåter.

7.2 Om andra metoder används, när anses delgivning ha skett?

Om delgivning sker till följd av en begäran om indirekt delgivning anses handlingarna ha delgetts när villkoren i domstolsbeslutet har följts. Om delgivning sker med post ska handlingarna enligt lag presumeras vara delgivna när de tillhandahålls per vanlig post. Detta är en presumtion som kan motbevisas.

7.3 Om man som alternativt delgivningssätt kan låta deponera handlingen på en viss plats (t.ex. ett postkontor), hur informeras adressaten om deponeringen?

Om delgivning har skett enligt ett domstolsbeslut informeras adressaten på det sätt som anges i beslutet. Om handlingarna delges per rekommenderat brev och adressaten är otillgänglig, ska postpersonalen lämna ett meddelande hos adressaten om att han eller hon ska hämta en handling som skickats med rekommenderad post på postkontoret. Brevet finns vanligtvis kvar på postkontoret i 7–10 dagar.

7.4 Vilka blir följderna om adressaten vägrar att motta handlingarna? Anses delgivning ändå ha skett om adressaten saknade grund för sin vägran?

Det blir inga följder om adressaten vägrar att motta handlingarna. Om delgivning inte har kunnat ske inom ramen för irländska rättsliga åtgärder, kan en ansökan inges till domstol om en förlängd delgivningsfrist och/eller om användning av ett annat delgivningssätt.

8 Delgivning per post från utlandet (artikel 14 i delgivningsförordningen)

8.1 Om posten ska befordra en handling som skickats från utlandet till en adressat i medlemsstaten, och det rör sig om en situation där det krävs mottagningsbevis (artikel 14 i delgivningsförordningen), överlämnar posten i så fall handlingen enbart till adressaten själv eller kan den, i enlighet med nationella bestämmelser om postutdelning, även överlämnas handlingen till en annan person på samma adress?

Om det rör sig om vanlig post levereras handlingen till adressen. Vid rekommenderat brev levereras handlingen enbart till den namngivna personen. Detta gäller såväl inrikes som utrikes post.

8.2 Hur kan delgivning av handlingar från utlandet i enlighet med artikel 14 i förordning nr 1393/2007 äga rum, om varken adressaten eller någon annan person med rätt att ta emot handlingarna (under förutsättning att det finns en sådan möjlighet enligt de nationella bestämmelserna om postutdelning) – jfr ovan) har kunnat anträffas på delgivningsadressen.

Som ett alternativ till postutdelning kan en person enligt artikel 15 i förordning (EG) nr 1393/2007 utföra personlig delgivning via en advokat (*solicitor*) eller delgivningsman (*summons server*).

8.3 Medger posten en viss tid för avhämtning av handlingarna innan dessa returneras till avsändaren? Om ja, hur underrättas adressaten om att han eller hon har post för avhämtning på postkontoret?

Postkontoret anger vanligtvis en tidsfrist på det meddelande som skickas till adressaten. Meddelandet lämnas på adressatens adress. Tidsfristen är i regel en vecka.

9 Finns det något skriftligt bevis som styrker att handlingen har delgetts?

Distrikts- och grevskapsdomstolar: När delgivning sker med rekommenderat brev ska den person som postade försändelsen, tidigast tio dagar efter den dag försändelsen postades, avge en förklaring på heder och samvete och bifoga kvittot på försändelsen.

High Court: Här krävs ett edsvuret intyg (*affidavit*) från den som delgivit handlingen som bevis till domstolen. Vid en stämningsansökan ska uppgifter om delgivningen antecknas på stämningsansökan inom tre dagar från delgivningen. Det edsvurna intyget om personlig delgivning bör innehålla en uppgift om detta.

10 Vad händer om den som ska delges inte får dokumentet eller om delgivningen sker i strid med lagen? Anses delgivningen giltig ändå eller måste den göras om?

Det är möjligt att ansöka vid domstol om upphävande av eventuella beslut som meddelats, om en kallelse till domstolsförhandling inte har skickats till svaranden på rättmätigt sätt.

11 Kostar det något att få en skriftlig handling delgiven? I så fall hur mycket?

Den enda kostnaden är portokostnaden samt kostnaden för arvode till ett ombud, om ett sådant anlitas.

De nationella versionerna av sidan sköts av respektive kontaktpunkt. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Varken det

europiska rättsliga nätverket eller kommissionen påtar sig något som helst ansvar för information eller uppgifter som ingår eller återopas i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.

Senaste uppdatering: 08/12/2017

Delgivning av handlingar - Grekland

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

- 1 Vad innebär det juridiska begreppet "delgivning" i praktiken? Varför finns det särskilda regler för delgivning av skriftliga handlingar?
- 2 Vilka handlingar måste, enligt lag, delges?
- 3 Vem har ansvaret för att en handling blir delgiven?
- 4 Adressuppgifter
 - 4.1 Försöker det mottagande organet (vid tillämpningen av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1393/2007 av den 13 november 2007 om delgivning i medlemsstaterna av rättegångshandlingar och andra handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur) på eget initiativ fastställa var adressaten befinner sig om denne inte längre bor på den adress som det begärande organet har angett?
 - 4.2 Har utländska rättsliga myndigheter och/eller parter tillgång till register eller tjänster i medlemsstaten som gör det möjligt att fastställa den berörda personens aktuella adress? Vilka register eller tjänster är det i så fall fråga om, och vilket förfarande måste följas? Uttas någon avgift?
 - 4.3 Hur hanterar de behöriga myndigheterna i medlemsstaten en framställan i syfte att finna en persons aktuella adress (i enlighet med rådets förordning (EG) nr 1206/2001 av den 28 maj 2001 om samarbete mellan medlemsstaternas domstolar i fråga om bevisupptagning i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur)?
- 5 Vilket är det gängse sättet för delgivning? Finns det alternativa delgivningssätt (utöver sådan indirekt delgivning som avses i punkt 6)
- 6 Är elektronisk delgivning (delgivning av rättsliga eller andra handlingar med hjälp av elektroniska kommunikationsmedel såsom e-post, internetbaserade säkra applikationer, fax, sms etc.) tillåten i civilrättsliga förfaranden? Vilka typer av förfaranden rör det sig om? Finns det begränsningar i användningen av detta delgivningssätt beroende på vem adressaten är (rättstillämpare, juridisk person, företag eller annan ekonomisk aktör etc.)?
- 7 Indirekt delgivning
 - 7.1 Medger lagen andra delgivningssätt i sådana fall där delgivning inte varit möjlig (t.ex. delgivning på hemadressen, på delgivningsmannens kontor, per post eller genom anslag)?
 - 7.2 Om andra metoder används, när anses delgivning ha skett?
 - 7.3 Om man som alternativt delgivningssätt kan låta deponera handlingen på en viss plats (t.ex. ett postkontor), hur informeras adressaten om deponeringen?
 - 7.4 Vilka blir följderna om adressaten vägrar att motta handlingarna? Anses delgivning ändå ha skett om adressaten saknade grund för sin vägran?
- 8 Delgivning per post från utlandet (artikel 14 i delgivningsförordningen)
 - 8.1 Om posten ska befordra en handling som skickats från utlandet till en adressat i medlemsstaten, och det rör sig om en situation där det krävs mottagningsbevis (artikel 14 i delgivningsförordningen), överlämnar posten i så fall handlingen enbart till adressaten själv eller kan den, i enlighet med nationella bestämmelser om postutdelning, även överlämna handlingen till en annan person på samma adress?
 - 8.2 Hur kan delgivning av handlingar från utlandet i enlighet med artikel 14 i förordning nr 1393/2007 äga rum, om varken adressaten eller någon annan person med rätt att ta emot handlingarna (under förutsättning att det finns en sådan möjlighet enligt de nationella bestämmelserna om postutdelning) – jfr ovan) har kunnat anträffas på delgivningsadressen.
 - 8.3 Medger posten en viss tid för avhämtning av handlingarna innan dessa returneras till avsändaren? Om ja, hur underrättas adressaten om att han eller hon har post för avhämtning på postkontoret?
- 9 Finns det något skriftligt bevis som styrker att handlingen har delgetts?
- 10 Vad händer om den som ska delges inte får dokumentet eller om delgivningen sker i strid med lagen? Anses delgivningen giltig ändå eller måste den göras om?

1 Vad innebär det juridiska begreppet "delgivning" i praktiken? Varför finns det särskilda regler för delgivning av skriftliga handlingar?

"Delgivning av handlingar" avser det sätt på vilket en handling överlämnas till adressaten för att informera honom eller henne om dess innehåll i överensstämmelse med vissa processrättsliga bestämmelser enligt vilka instrumentet specificeras samt den metod som används för att informera om handlingen och styrka fullgjord delgivning.

2 Vilka handlingar måste, enligt lag, delges?

Handlingar som måste delges formellt innefattar handlingar från en talan, överklagande av tredsdom, överklagande, överklagande till högsta domstolen, ansökan om förnyad prövning av en dom, talan av tredje part, invändningar mot rättsliga och utomrättsliga åtgärder, huvud- eller biinterventioner, meddelande om rättegång eller intervention av tredje part, ansökan om interimistiska åtgärder, ansökan om rättshjälp vid frivillig rättsvård, kallelse till förhandling samt alla domstolsavgöranden (slutgiltiga och inte slutgiltiga).

3 Vem har ansvaret för att en handling blir delgiven?

Delgivningen sker på parts skriftliga begäran på den handling som ska delges, antingen av denne eller dennes ombud, eller på begäran av nämnda part, av behörig domare eller om domstolen består av flera domare, av dess ordförande (artikel 123 i civilprocesslagen). Handlingar delges av en exekutionstjänsteman som utsetts av domstolen i det domkrets där adressaten är bosatt eller vistas i samband med delgivningen (artikel 122.1 i civilprocesslagen). Delgivningar som domstol ansvarar för kan utföras av en straffrättslig exekutionstjänsteman i den aktuella regionen eller en grekisk polistjänsteman, en skogsvaktare eller en kommunsekreterare (artikel 122.2–3 i civilprocesslagen). I förfaranden om interimistiska åtgärder ska tid och plats för förhandlingen meddelas genom delgivning av en handling från domstolens registreringsenhet. I annat fall ska domstolens registreringsenhet meddela tid och plats via telegram eller telefon. Domaren kan även besluta att en kopia av ansökan ska delges tillsammans med kallelsen (artikel 686.4 i civilprocesslagen).

4 Adressuppgifter

4.1 Försöker det mottagande organet (vid tillämpningen av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1393/2007 av den 13 november 2007 om delgivning i medlemsstaterna av rättegångshandlingar och andra handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur) på eget initiativ fastställa var adressaten befinner sig om denne inte längre bor på den adress som det begärande organet har angett?

Ja

4.2 Har utländska rättsliga myndigheter och/eller parter tillgång till register eller tjänster i medlemsstaten som gör det möjligt att fastställa den berörda personens aktuella adress? Vilka register eller tjänster är det i så fall fråga om, och vilket förfarande måste följas? Uttas någon avgift?

Nej de har inte direkt tillgång, vilket även kan utläsas av förordning (EG) nr 1206/2001, i vilken föreskrivs att rättsliga myndigheter ska kommunicera med varandra för att tillgodose en framställan om spårning av en enskild person.

Det ska även påpekas att samtliga personer som är bosatta i Grekland är registrerade i de kommunala databaserna. Den nationella databasen omfattar emellertid enbart vuxna medborgare som är registrerade på grundval av sitt id-kort eller pass och uppdateras av de grekiska kommunerna.

Den är tillgänglig för medborgarna (utan avgift) enbart genom allmänna förfrågningar via telefon.

4.3 Hur hanterar de behöriga myndigheterna i medlemsstaten en framställan i syfte att finna en persons aktuella adress (i enlighet med rådets förordning (EG) nr 1206/2001 av den 28 maj 2001 om samarbete mellan medlemsstaternas domstolar i fråga om bevisupptagning i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur)?

Den verkställande domstolen ansöker hos den behöriga polismyndigheten om spårning av den enskilda personen.

5 Vilket är det gängse sättet för delgivning? Finns det alternativa delgivningssätt (utöver sådan indirekt delgivning som avses i punkt 6)

Den normala delgivningsmetoden innebär att handlingen överlämnas personligen till adressaten (artikel 127.1 i civilprocesslagen), oberoende av var denne befinner sig (artikel 124 i civilprocesslagen). Om adressaten har en bostad, en affär, ett kontor eller en verkstad där delgivningen ska genomföras, antingen själv eller tillsammans med en annan person, eller om denne är anställd där, får handlingen inte delges på en annan plats utan dennes medgivande (artikel 124.2 i civilprocesslagen). Enligt dekret som utfärdas på förslag av justitieministern är det möjligt att delge handlingar via post, telegram eller telefon. Där ska även specificeras hur delgivningen ska äga rum och styrkas (artikel 122.4 i civilprocesslagen). Något sådant dekret har ännu inte utfärdats.

6 Är elektronisk delgivning (delgivning av rättsliga eller andra handlingar med hjälp av elektroniska kommunikationsmedel såsom e-post, internetbaserade säkra applikationer, fax, sms etc.) tillåten i civilrättsliga förfaranden? Vilka typer av förfaranden rör det sig om? Finns det begränsningar i användningen av detta delgivningssätt beroende på vem adressaten är (rättstillämpare, juridisk person, företag eller annan ekonomisk aktör etc.)?

Rättegångshandlingar kan även delges elektroniskt såvida de är försedda med en elektronisk signatur. En rättegångshandling som delges elektroniskt anses delgiven om avsändaren har erhållit ett elektroniskt mottagningsbevis från adressaten med en avancerad elektronisk signatur som utgör en delgivningsrapport (artikel 122.5 i civilprocesslagen). Det ska påpekas att ovannämnda möjlighet att delge rättegångshandlingar kräver ett dekret från presidenten på förslag av justitieministern, i vilket de närmare villkor som ska vara uppfyllda specificeras. Dessutom ska det fastställas i ett gemensamt beslut från finans- och justitieministerna hur avgifterna och stämplarna ska betalas och avhämtas för de rättegångshandlingar som delges elektroniskt.

7 Indirekt delgivning

7.1 Medger lagen andra delgivningssätt i sådana fall där delgivning inte varit möjlig (t.ex. delgivning på hemadressen, på delgivningsmannens kontor, per post eller genom anslag)?

Om adressaten inte är i sin bostad, ska handlingen överlämnas till någon annan person som bor i samma bostad, under förutsättning att denne förstår innebörden av sina handlingar och inte är motpart i målet (artikel 128.1 i civilprocesslagen).

Om någon person enligt punkt 1 inte anträffas i bostaden gäller följande:

a) Handlingen ska i vittnes närvaro fästas på bostadens dörr.

b) Senast påföljande arbetsdag ska en kopia av handlingen lämnas till den lokala polischefen eller till polismästaren på den polisstation i kommunen där bostaden är belägen. Om dessa är frånvarande ska handlingen lämnas till tjänstgörande polismän eller till vakthavande på poliskontoret. I samtliga fall ska överlämnandet kvitteras utan avgift nedan på delgivningsrapporten.

c) Senast påföljande arbetsdag ska ett skriftligt meddelande skickas med post till adressaten. Det ska innehålla uppgift om vilken slags handling som delgetts, adressen till den bostad dit handlingen skickades och datum för detta, till vilken myndighet som kopian skickats och datum för detta. Att meddelandet skickats med post ska styrkas med avgiftsfri kvittens, som den som utfört delgivningen ska utfärda och underteckna på delgivningsrapporten. Kvittensen ska innehålla uppgift om från vilket postkontor meddelandet sändes och vilken anställd som mottog det, vilken även ska kontrasynera (artikel 128.4 i civilprocesslagen).

Om adressaten inte befinner sig på sin arbetsplats ska handlingen överlämnas till arbetsplatsens chef eller till en kompanjon, kollega eller anställd under förutsättning att dessa är medvetna om sina handlingar och inte är motparter i målet (artikel 129.1 i civilprocesslagen).

Om någon person enligt punkt 1 inte anträffas på arbetsplatsen ska artikel 128.4 i civilprocesslagen tillämpas (artikel 129.2 i civilprocesslagen).

Om adressaten eller de personer som anges i artiklarna 128 och 129 vägrar att ta emot handlingen eller underteckna delgivningsrapporten eller inte kan underteckna denna, ska delgivningsmannen i vittnes närvaro fästa handlingen på arbetsplatsens ytterdörr i ett vittnes närvaro (artikel 130.1 i civilprocesslagen).

Om adressaten saknar bostad, kontor, affär eller verkstad och antingen vägrar att ta emot handlingen eller inte kan göra detta eller vägrar att underteckna delgivningsrapporten, ska rapporten lämnas till någon person som anges i artikel 128.4 b. Detta förutsätter att adressatens vägran eller oförmåga bekräftas av vittne som delgivningsmannen anlitat för detta syfte (artikel 130.2 i civilprocesslagen).

Om adressaten vårdas på sjukhus eller sitter i fängelse och det enligt sjukhus- eller fängelseledningen är omöjligt att kontakta denne, kan sjukhus- eller fängelsechefen delges handlingen och förpliktas att lämna den till adressaten (artikel 131 i civilprocesslagen).

Om adressaten tjänstgör på ett handelsfartyg som ligger i grekisk hamn och denne är frånvarande, vägrar att ta emot handlingen eller vägrar eller inte kan underteckna delgivningsrapporten, ska delgivningen ske med fartygets kapten eller dennes ställföreträdare. Om dessa är frånvarande eller vägrar att ta emot handlingen ska delgivning ske med hamnchefen, som är förpliktigad att meddela adressaten (artikel 132.1 i civilprocesslagen).

Om adressaten tjänstgör på ett handelsfartyg som inte ligger i grekisk hamn, ska handlingen enligt artikel 128 delges vid dennes bostad. Om vederbörande inte har någon bostad, ska delgivningen äga rum enligt bestämmelserna om delgivning av handlingar till personer med okänd adress. Oaktat detta ska delgivning om så är tillämpligt även ske på fartygsägarens kontor i Grekland, annars till fartygets agent i grekisk hamn (artikel 132.2 i civilprocesslagen).

För personer som tillhör följande kategorier vilka är i aktiv tjänst, ska delgivningen ske enligt artikel 128.3–4 om den inte kan ske med adressaterna eller via släktingar och personal i deras hushåll. Här gäller följande:

- a) För personer som tjänstgör i den grekiska armén sker delgivningen med chefen för deras enhet, bas eller organ. Om enheten, basen eller förrättningen är okänd, sker delgivningen till chefen för relevant sektion.
- b) För officerare, underofficerare och sjömän i den grekiska flottan sker delgivningen till marinstabschefen.
- c) För officerare, underofficerare och meniga inom det grekiska flygvapnet sker delgivningen till flygvapenchefen.
- d) För polismän inom den grekiska polisen och kustbevakningen sker delgivningen till deras avdelningschefer.
- e) För personal som arbetar med fyrar eller signalsystem sker delgivningen till hamnchefen i den region där dessa utför sitt arbete (artikel 133.1 i civilprocesslagen).

Om adressaten bor eller har sitt säte i utlandet, sker delgivningen med åklagaren vid den domstol där rättegången är anhängiggjord eller ska hållas, eller vid den domstol som har meddelat den dom som ska delges. För rättegångar i den civila distriktsdomstolen (även kallad fredsdомstolen) sker delgivningen med åklagaren vid förstainstansdomstolen i den domkrets som den civila distriktsdomstolen tillhör. För handlingar som avser verkställighet sker delgivningen med åklagaren i förstainstansdomstolen i den domkrets där verkställighet ska ske. För utomrättsliga ärenden sker delgivningen med åklagaren där adressaten haft sin senast kända bostad eller vistelseort i utlandet. Saknas bostad eller känd vistelseort i utlandet, sker delgivningen med åklagaren vid förstainstansdomstolen i Aten (artikel 132.1 i civilprocesslagen). Åklagaren ska när handlingen mottagits utan dröjsmål sända den till utrikesministeriet, som ska vidarebefordra handlingen till adressaten (artikel 134.3 i civilprocesslagen).

Är adressatens vistelseort eller exakta hemadress okänd tillämpas artikel 134.1. Samtidigt ska en sammanfattning av rättegångshandlingen publiceras i två dagstidningar, varav en ska ges ut i Aten och den andra där domstolen har sitt säte, eller båda ska ges ut i Aten på rekommendation av den åklagar som delgivits ett utdrag av handlingen. Sammanfattningen ska skrivas och undertecknas av den som utför delgivningen och ska innehålla parternas fullständiga namn, vilken typ av rättegångshandling som delges och det aktuella yrkandet. Om det är frågan om ett avgörande från domstol ska domslutet återges, den domstol där rättegången är anhängiggjord eller ska hållas, eller ansvarig tjänsteman. Om adressaten kallas eller ska vidta någon viss åtgärd, ska även tid och plats för inställelse anges samt åtgärdens art (artikel 135.1 i civilprocesslagen). Detta gäller även om utrikesministeriet bekräftar att handlingen inte kan skickas till en person som vistas eller har sitt säte i utlandet (artikel 135.3 i civilprocesslagen).

Om de kontor eller affärer till vilka hänvisas i artiklarna 128.4 b, 131, 132 och 133 är stängda eller angivna myndigheter eller personer vägrar att ta emot handlingen eller underteckna delgivningsrapporten, skriver den som utför delgivningen en rapport och lämnar handlingen till den allmänna åklagaren i den förstainstansdomstol till vars domkrets platsen för delgivningen hör. Denne skickar sedan handlingen till den person som vägrade att ta emot den eller underteckna rapporten.

7.2 Om andra metoder används, när anses delgivning ha skett?

Om den delgivningsmetod som föreskrivs i punkt 7.1 har använts när en person vårdas på sjukhus eller sitter i fängelse, eller på en sjöman, en soldat eller en person som har hemvist i utlandet anses handlingen vara delgiven när den har överlämnats till de myndigheter eller personer som anges i ovanstående punkt, oberoende av när den skickades eller mottogs (artikel 136.1 i civilprocesslagen).

Om den delgivningsmetod som föreskrivs i punkt 7.1 har använts när en person inte har anträffats i sin bostad och inte heller någon vuxen släkting som bor i samma bostad har anträffats, anses handlingen vara delgiven när den har fästs på dörren till adressatens bostad. Det krävs emellertid att samtliga krav på delgivningsmetod som anges i punkt 7.1 har iakttagits (dvs. handlingen överlämnas till den lokala polischefen samt ett relevant skriftligt meddelande skickas).

7.3 Om man som alternativt delgivningssätt kan låta deponera handlingen på en viss plats (t.ex. ett postkontor), hur informeras adressaten om deponeringen?

Såsom anges i punkt 7.1, innebär den delgivningsmetod som föreskrivs för en person som inte har anträffats i sin bostad, och inte heller någon vuxen släkting som bor i samma bostad har anträffats, att den handling som ska delges fästs på dörren till adressatens bostad och en kopia överlämnas till den lokala polischefen. Dessutom ska ett skriftligt meddelande skickas till adressaten med uppgift om vilken slags handling som har delgetts, den postadress där handlingen lämnades samt datumet för detta, den myndighet till vilken handlingen har överlämnats och datumet för överlämnandet.

7.4 Vilka blir följderna om adressaten vägrar att motta handlingarna? Anses delgivning ändå ha skett om adressaten saknade grund för sin vägran?

Såsom anges i punkt 7.1, ska delgivningsmannen, om adressaten vägrar att ta emot den handling som ska delges eller underteckna delgivningsrapporten, fästa handlingen på dörren till bostaden, kontoret, affären eller verkstaden i ett vittnes närvaro. Därefter anses handlingen vara delgiven.

8 Delgivning per post från utlandet (artikel 14 i delgivningsförordningen)

8.1 Om posten ska befordra en handling som skickats från utlandet till en adressat i medlemsstaten, och det rör sig om en situation där det krävs mottagningsbevis (artikel 14 i delgivningsförordningen), överlämnar posten i så fall handlingen enbart till adressaten själv eller kan den, i enlighet med nationella bestämmelser om postutdelning, även överlämnas handlingen till en annan person på samma adress?

I en sådan situation överlämnar posten endast handlingen personligen till adressaten.

8.2 Hur kan delgivning av handlingar från utlandet i enlighet med artikel 14 i förordning nr 1393/2007 äga rum, om varken adressaten eller någon annan person med rätt att ta emot handlingarna (under förutsättning att det finns en sådan möjlighet enligt de nationella bestämmelserna om postutdelning) – jfr ovan) har kunnat anträffas på delgivningsadressen.

I en sådan situation meddelar posten den frånvarande adressaten om att handlingen ligger kvar på postkontoret en viss period under vilken den kan hämtas ut.

8.3 Medger posten en viss tid för avhämtning av handlingarna innan dessa returneras till avsändaren? Om ja, hur underrättas adressaten om att han eller hon har post för avhämtning på postkontoret?

Se punkt 8.2.

9 Finns det något skriftligt bevis som styrker att handlingen har delgetts?

Den som utför delgivningen ska skriva en rapport som ska innehålla följande uppgifter: a) beslutet om delgivning, b) tydlig beskrivning av den delgivna handlingen och adressaterna, c) tidpunkt för delgivningen, d) vem som delgivits handlingen respektive hur det skett, om adressaten eller de personer som anges i artiklarna 128–135 och 138 varit frånvarande eller vägrat ta emot den (artikel 139.1 i civilprocesslagen).

Rapporten ska undertecknas av den som utför delgivningen samt av den som mottar handlingen. Om den senare vägrar eller inte kan underteckna, undertecknar det vittne som anlåtats för detta syfte (artikel 139.2 i civilprocesslagen).

Den som utför delgivningen noterar datum och tidpunkt för delgivningen och undertecknar den delgivna handlingen. Dessa uppgifter utgör bevis som kan användas av den person till vilken handlingen har delgetts. Vid skiljaktigheter mellan delgivningsrapporten och denna notering, gäller rapporten (artikel 139.3 i civilprocesslagen).

Rapporten enligt artikel 139 tas fram i två exemplar, det ena avsett för den som beslutat om delgivningen, det andra ska delgivningsmannen behålla utan avgift. Delgivningsmannen ska göra en kort notis om delgivningen i en särskild liggare (artikel 140.1 i civilprocesslagen).

På begäran ska exekutionstjänstemannen utfärda kopior av arkiverade original. Beställning kan göras av den som beslutat om delgivningen, av adressaten och av alla som har legitimt intresse. Förstainstansdomstolens ordförande i domkretsen där delgivningen utfördes ska skriftligen godkänna beställningen (artikel 140.2 i civilprocesslagen).

10 Vad händer om den som ska delges inte får dokumentet eller om delgivningen sker i strid med lagen? Anses delgivningen giltig ändå eller måste den göras om?

Om en part inte kan iakttä en tidsfrist på grund av force majeure eller motparts bedrägliga förfarande, kan parten begära en återgång till tidigare sakläge. Detta gäller t.ex. vid felaktig delgivning från exekutionstjänstemannen eller om den person som mottagit handlingen avsiktligt underlåter att underrätta parten (artikel 152.1 i civilprocesslagen). Begäran ska göras senast trettio dagar efter den tidpunkt då force majeure uppstod eller denne fick kännedom om motpartens bedrägliga förfarande (artikel 153 i civilprocesslagen).

Den som ställts inför rätta i sin frånvaro och inte kallats, eller inte kallats lagenligt eller i tid, har rätt att invända mot avgörandet. Om personen vistas i Grekland, ska detta ske senast femton dagar efter delgivningen av avgörandet. Om personen har okänd adress eller vistas i utlandet, ska det ske senast sextio dagar efter sista offentliggörandet enligt artikel 135.1 av sammanfattningen av delgivningsrapporten om avgörandet (artiklarna 501, 503.1–2 i civilprocesslagen).

Om en part i ett mål har kallat sin motpart och uppgivit okänd adress men samtidigt känt till motpartens vistelseort, har den senare rätt att begära förnyad prövning. Villkoret är dock att den senare helt eller delvis förlorat i rätten. Om personen vistas i Grekland, kan förnyad prövning begäras senast inom 60 dagar efter delgivningen av avgörandet. Om personen har okänd adress eller vistas i utlandet, kan det göras senast inom 120 dagar. Om avgörandet vunnit laga kraft och inte kan överklagas, kan begäran om förnyad prövning göras inom tre år från och med offentliggörandet, och om avgörandet inte delgivits alls, kan det göras från och med att avgörandet vunnit laga kraft (artiklarna 538, 544.9, 545.1–3, 545.5 i civilprocesslagen).

11 Kostar det något att få en skriftlig handling delgiven? I så fall hur mycket?

Kostnaderna för delgivningen ska betalas i förväg av den som beställer delgivningen (artikel 173.1 och 173.3 i civilprocesslagen).

Den part som tappar målet ska även betala dessa kostnader (artiklarna 176 och 189.1 i civilprocesslagen). Det belopp som ska erläggas beror på vilken delgivningsmetod som används och vilken typ av delgivning det är frågan om. Den lägsta kostnaden är 23 euro och förutsätter att den aktuella handlingen delges en person som bor eller vistas i det område där exekutionstjänstemannen har sitt registrerade kontor.

De nationella versionerna av sidan sköts av respektive kontaktpunkt. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Varken det europeiska rättsliga nätverket eller kommissionen påtar sig något som helst ansvar för information eller uppgifter som ingår eller åberopas i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.

Senaste uppdatering: 16/12/2016

Delgivning av handlingar - Spanien

Obs. Nyligen ändrades ursprungsversionen på [es](#) av den här sidan. Våra översättare håller på att översätta den nya sidan till svenska.

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

- 1 Vad innebär det juridiska begreppet "delgivning" i praktiken? Varför finns det särskilda regler för delgivning av skriftliga handlingar?
- 2 Vilka handlingar måste, enligt lag, delges?
- 3 Vem har ansvaret för att en handling blir delgiven?
- 4 Adressuppgifter
 - 4.1 Försöker det mottagande organet (vid tillämpningen av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1393/2007 av den 13 november 2007 om delgivning i medlemsstaterna av rättegångshandlingar och andra handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur) på eget initiativ fastställa var adressaten befinner sig om denne inte längre bor på den adress som det begärande organet har angett?
 - 4.2 Har utländska rättsliga myndigheter och/eller parter tillgång till register eller tjänster i medlemsstaten som gör det möjligt att fastställa den berörda personens aktuella adress? Vilka register eller tjänster är det i så fall fråga om, och vilket förfarande måste följas? Uttas någon avgift?
 - 4.3 Hur hanterar de behöriga myndigheterna i medlemsstaten en framställan i syfte att finna en persons aktuella adress (i enlighet med rådets förordning (EG) nr 1206/2001 av den 28 maj 2001 om samarbete mellan medlemsstaternas domstolar i fråga om bevisupptagning i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur)?
- 5 Vilket är det gängse sättet för delgivning? Finns det alternativa delgivningssätt (utöver sådan indirekt delgivning som avses i punkt 6)

- 6 Är elektronisk delgivning (delgivning av rättsliga eller andra handlingar med hjälp av elektroniska kommunikationsmedel såsom e-post, internetbaserade säkra applikationer, fax, sms etc.) tillåten i civilrättsliga förfaranden? Vilka typer av förfaranden rör det sig om? Finns det begränsningar i användningen av detta delgivningssätt beroende på vem adressaten är (rättstillämpare, juridisk person, företag eller annan ekonomisk aktör etc.)?
- 7 Indirekt delgivning
 - 7.1 Medger lagen andra delgivningssätt i sådana fall där delgivning inte varit möjlig (t.ex. delgivning på hemadressen, på delgivningsmannens kontor, per post eller genom anslag)?
 - 7.2 Om andra metoder används, när anses delgivning ha skett?
 - 7.3 Om man som alternativt delgivningssätt kan låta deponera handlingen på en viss plats (t.ex. ett postkontor), hur informeras adressaten om deponeringen?
 - 7.4 Vilka blir följderna om adressaten vägrar att motta handlingarna? Anses delgivning ändå ha skett om adressaten saknade grund för sin vägran?
- 8 Delgivning per post från utlandet (artikel 14 i delgivningsförordningen)
 - 8.1 Om posten ska befordra en handling som skickats från utlandet till en adressat i medlemsstaten, och det rör sig om en situation där det krävs mottagningsbevis (artikel 14 i delgivningsförordningen), överlämnar posten i så fall handlingen enbart till adressaten själv eller kan den, i enlighet med nationella bestämmelser om postutdelning, även överlämna handlingen till en annan person på samma adress?
 - 8.2 Hur kan delgivning av handlingar från utlandet i enlighet med artikel 14 i förordning nr 1393/2007 äga rum, om varken adressaten eller någon annan person med rätt att ta emot handlingarna (under förutsättning att det finns en sådan möjlighet enligt de nationella bestämmelserna om postutdelning) – jfr ovan) har kunnat anträffas på delgivningsadressen.
 - 8.3 Medger posten en viss tid för avhämtning av handlingarna innan dessa returneras till avsändaren? Om ja, hur underrättas adressaten om att han eller hon har post för avhämtning på postkontoret?
- 9 Finns det något skriftligt bevis som styrker att handlingen har delgetts?
- 10 Vad händer om den som ska delges inte får dokumentet eller om delgivningen sker i strid med lagen? Anses delgivningen giltig ändå eller måste den göras om?
- 11 Kostar det något att få en skriftlig handling delgiven? I så fall hur mycket?

1 Vad innebär det juridiska begreppet "delgivning" i praktiken? Varför finns det särskilda regler för delgivning av skriftliga handlingar?

"Delgivning av handlingar" innebär att handlingar överlämnas till parterna.

Förekomsten av särskilda regler på detta område syftar till att fastställa de villkor som måste vara uppfyllda för att ett överlämnande av rättegångshandlingar eller utomrättsliga handlingar ska vara giltigt, och kan därför klargöra datum och klockslag, plats, sätt och till vem handlingen har överlämnats, både inom ramen för en process (rättegångshandlingar) eller utanför ramen för en process (utomrättsliga handlingar).

2 Vilka handlingar måste, enligt lag, delges?

De rättsvärdande organen (domstolar och gemensamma enheter för överlämnande av delgivningshandlingar) måste officiellt delge domstolsbeslut som fattas inom ramen för rättsliga förfaranden.

Följande handlingar är exempel på rättsliga meddelanden:

1. Meddelanden för att informera om ett beslut eller en åtgärd.
2. Kallelser för att inställa sig eller agera inom en viss tidsfrist.
3. Kallelser som anger plats, datum och klockslag för att inställa sig och agera.

4. Formella underrättelser för att i enlighet med lag föreskriva att mottagaren agerar eller avstår från att agera.
5. Föreläggande om att utfärda intyg eller bevis och genomföra handlingar som registeransvariga, notarier eller tjänstemän vid rättsvårdande organ ska utföra.
6. Officiella meddelanden, för kontakt med icke-rättsliga myndigheter och tjänstemän.

Samtliga handlingar som domstolen förklarar kan godtas i ett förfarande ska delges (oavsett om de läggs fram av parterna, av tredje part på begäran av domstolen eller upprättats av experter som har utsetts av domstolen).

Utomrättsliga handlingar (exempelvis notariatshandlingar) ska också delges, i enlighet med vad som fastställts i Europeiska unionens domstols dom i mål C-223/14 (Tecom Mican), trots att de inte omfattas av ett rättsligt förfarande. Detta bekräftas av domstolen i mål C-14/08 (Roda Golf).

3 Vem har ansvaret för att en handling blir delgiven?

De officiella rättsliga handlingarna tas fram av domstolssekreteraren (*Letrado de la Administración de Justicia*) vid respektive domstol (hette till 2015 *Secretario Judicial*). Denne ansvarar för att delgivningen sker korrekt.

4 Adressuppgifter

4.1 Försöker det mottagande organet (vid tillämpningen av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1393/2007 av den 13 november 2007 om delgivning i medlemsstaterna av rättegångshandlingar och andra handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur) på eget initiativ fastställa var adressaten befinner sig om denne inte längre bor på den adress som det begärande organet har angett?

Nej, den ansökande myndigheten måste begära uppgift om vistelseort med hjälp av det särskilda formuläret i förordning (EG) nr 1206/2001.

4.2 Har utländska rättsliga myndigheter och/eller parter tillgång till register eller tjänster i medlemsstaten som gör det möjligt att fastställa den berörda personens aktuella adress? Vilka register eller tjänster är det i så fall fråga om, och vilket förfarande måste följas? Uttas någon avgift?

Det finns inget öppet register för detta ändamål. Spanska domstolar har emellertid databaser med begränsad tillgång (*Punto Neutro Judicial*), som de spanska rättsliga myndigheterna efter motivering kan få tillgång till, för att söka efter bostad och tillgångar. Om myndigheten inte känner till mottagarens bostadsadress, oavsett om det är en fysisk eller juridisk person, måste myndigheten begära en sökning i domstolarnas databaser.

För att kontrollen ska kunna ske måste det finnas ett nationellt id-kort, spanskt skatteidentitetsnummer eller identitetsnummer för utländska medborgare bosatta i Spanien. Om den person som söks inte har en sådan spansk identitetshandling måste kompletterande information lämnas utöver för- och efternamn, exempelvis passnummer, födelsedatum eller mottagarens medborgarskap. Utan denna information kan sökningen bli resultatlös. Sökningen är kostnadsfri.

Parterna kan dessutom få tillgång till andra offentliga register för att kontrollera bostadsadressen. För detta tas en avgift ut vars storlek beror på vilken information som efterfrågas.

4.3 Hur hanterar de behöriga myndigheterna i medlemsstaten en framställan i syfte att finna en persons aktuella adress (i enlighet med rådets förordning (EG) nr 1206/2001 av den 28 maj 2001 om samarbete mellan medlemsstaternas domstolar i fråga om bevisupptagning i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur)?

När den behöriga spanska myndigheten har mottagit formulär A från rådets förordning (EG) nr 1206/2001 av den 28 maj 2001, om sökning av en persons aktuella adress, söker den rättsliga myndigheten i databaserna efter personens privata eller yrkesmässiga hemvist.

Om formuläret åtföljs av en begäran om delgivning av handling, i enlighet med förordning (EG) nr 1393/2007, och om det visar sig att den tillfrågade myndigheten inte är behörig att söka efter hemvist inom sitt område ska den överlämna handlingen till behörigt organ, som informerar den myndighet som översände den, med hjälp av det formulär som anges i artikel 6.4 i förordningen.

5 Vilket är det gängse sättet för delgivning? Finns det alternativa delgivningssätt (utöver sådan indirekt delgivning som avses i punkt 6)

Delgivning kan ske på något av följande sätt:

1. Via det juridiska ombudet om det rör sig om ett meddelande till personer som närvarar vid processen och företräds av detta ombud.

2. Per post, telegram, e-post eller varje annan elektronisk form som innebär att ett tillförlitligt bevis på mottagande, datum, klockslag och innehåll i meddelandet anges i rättegångshandlingarna.

3. Personligt överlämnande till mottagaren av en fullständig kopia av beslutet som ska delges, den formella underrättelsen som domstolen eller domstolssekreteraren lämnar eller av delgivningshandlingen med kallelsen.

4. I samtliga fall av personalen vid rättsliga myndigheter, på telematisk väg, när det gäller allmänna åklagaren, kansliet för statens generaladvokat (*Abogacia del Estado*), parlamentets advokater (*Letrados de las Cortes Generales*) och vid lagstiftande församlingar, eller socialförsäkringsmyndighetens rättsliga avdelning, andra offentliga myndigheter i autonoma regioner eller lokala sammanslutningar, när inget ombud har utsetts.

Dessa meddelanden anses ha överlämnats när det finns tillräckligt bevis för att personen har nåtts i sin bostad, via den angivna e-postadressen, genom att på elektronisk väg uppmanats att inställa sig, eller på den telematiska eller elektroniska väg som mottagaren har valt.

6 Är elektronisk delgivning (delgivning av rättsliga eller andra handlingar med hjälp av elektroniska kommunikationsmedel såsom e-post, internetbaserade säkra applikationer, fax, sms etc.) tillåten i civilrättsliga förfaranden? Vilka typer av förfaranden rör det sig om? Finns det begränsningar i användningen av detta delgivningssätt beroende på vem adressaten är (rättstillämpare, juridisk person, företag eller annan ekonomisk aktör etc.)?

Spanien håller på att införa ett förfarande för elektroniska akter på grundval av lag 18/2011 av den 5 juli om reglering av användningen av informations- och kommunikationsteknik inom rättsväsendet.

Intresserade kan teckna sig för ett anmälningsförfarande i de rättsliga myndigheternas elektroniska system.

I enlighet med artikel 273 tredje stycket i civilprocesslagen är alla yrkesverksamma inom rättsväsendet skyldiga att använda elektroniska eller telematiska system som finns inom rättsväsendet för att inge inlagor, oavsett om de inleder förfarandet eller ej, och andra handlingar i en form som säkerställer ursprungets äkthet och intygar att ingivande och mottagande har skett, och vilket datum detta skedde. Åtminstone följande personer och enheter är skyldiga att agera på elektronisk väg genom rättsväsendet:

a) Juridiska personer.

b) Enheter som inte har status som juridisk person.

c) Den som utövar ett yrke för vilket registrering i yrkessammanslutning krävs för formaliteter och åtgärder som vidtas genom rättsväsendet i utövandet av detta yrke.

d) Notarier och registerförare.

e) Den som företräder en part som är skyldig att kommunicera elektroniskt med rättsväsendet.

f) Statliga tjänstemän i offentlig förvaltning för förfaranden och åtgärder som de vidtar i sitt arbete.

7 Indirekt delgivning

7.1 Medger lagen andra delgivningssätt i sådana fall där delgivning inte varit möjlig (t.ex. delgivning på hemadressen, på delgivningsmannens kontor, per post eller genom anslag)?

När kopian på beslutet eller delgivningshandlingen ska överlämnas via rekommenderat brev eller telegram med mottagningsbevis, eller på varje annat liknande sätt som utgör tillförlitligt bevis för att delgivningen har mottagits, och att datum för mottagandet samt innehåll kan anges i rättegångshandlingarna, intygar domstolssekreteraren skrivelsen och dess innehåll i handlingarna, och bifogar i förekommande fall mottagningsbeviset eller annat bevis för hur mottagandet har noterats, eller de handlingar som ombudet har lagt fram som bevis.

Delgivning genom offentliggörande (delgivning genom anslag) kan endast beslutas av den rättsliga myndighet som har behandlat saken, under förutsättning att myndigheten utan resultat har försökt att genomföra delgivningen vid de adresser som kommit fram vid sökandet efter mottagarens bostadsadress (artikel 164 i civilprocesslagen). Den spanska domstolssekreteraren kan därför inte, som anmodat organ för delgivning i enlighet med förordning (EG) nr 1393/2007, besluta om delgivningen genom offentliggörande (delgivning genom anslag), eftersom vederbörande inte beslutar om behandling av saken utan endast deltar i det rättsliga samarbetet.

7.2 Om andra metoder används, när anses delgivning ha skett?

Handlingarna anses delgivna så snart som de villkor som fastställs i lagen för varje typ av befintlig delgivning har följts.

I samtliga fall bör de kommunikationskanaler användas som gör att ett tillförlitligt bevis på mottagande, datum, klockslag och innehåll i meddelandet kan anges i rättegångshandlingarna.

När kopian på beslutet eller delgivningshandlingen ska överlämnas via rekommenderat brev eller telegram med mottagningsbevis, eller på varje annat liknande sätt som utgör tillförlitligt bevis för att delgivningen har mottagits, och att datum för mottagandet samt innehåll kan anges i rättegångshandlingarna, intygar domstolssekreteraren i handlingarna skrivelsen och dess innehåll, och bifogar i förekommande fall mottagningsbeviset eller annat bevis för hur mottagandet har noterats, eller de handlingar som ombudet har lagt fram som bevis, när han eller hon ansvarar för meddelandet.

7.3 Om man som alternativt delgivningssätt kan låta deponera handlingen på en viss plats (t.ex. ett postkontor), hur informeras adressaten om deponeringen?

När posten inte har möjlighet att överlämna delgivningen eller handlingen lämnar de ett meddelande om att det finns ett brev eller en handling att hämta, och anger när detta senast måste ske på angivet postkontor.

Tjänstemän vid den rättsliga myndigheten kan också förgäves ha försökt lämna meddelandet. De lämnar då ett meddelande i mottagarens brevlåda om att de har varit där, och anger när handlingen senast måste hämtas ut från den rättsliga myndigheten.

När mottagaren är bosatt inom domstolens område och handlingarna inte är avgörande för ombudet eller den tilltalade i förhandlingarna, kan en stämning överlämnas på något av de sätt som anges i stycke 1, så att mottagaren inställer sig hos myndigheten för att ta emot delgivningen eller den formella underrättelsen, eller för att ta emot en handling.

I delgivningshandlingen anges syftet med begäran om inställelse samt aktuellt förfarande och mål. Personen informeras även om att om hon eller han inte inställer sig inom angiven tidsfrist, och saknar motiv för detta, anses delgivningen ändå ha skett.

7.4 Vilka blir följderna om adressaten vägrar att motta handlingarna? Anses delgivning ändå ha skett om adressaten saknade grund för sin vägran?

Om mottagaren utan rimligt skäl vägrar att ta emot delgivningen, anses han eller hon ha nåtts av meddelandet som då har samma rättsliga verkan som om det faktiskt hade överlämnats. De olika tidsfristerna för förfarandet (artikel 161.2 i civilprocesslagen) börjar då löpa dagen efter vägran.

8 Delgivning per post från utlandet (artikel 14 i delgivningsförordningen)

8.1 Om posten ska befordra en handling som skickats från utlandet till en adressat i medlemsstaten, och det rör sig om en situation där det krävs mottagningsbevis (artikel 14 i delgivningsförordningen), överlämnar posten i så fall handlingen enbart till adressaten själv eller kan den, i enlighet med nationella bestämmelser om postutdelning, även överlämnas handlingen till en annan person på samma adress?

I enlighet med lagen överlämnas försändelserna, beroende på typ, till mottagaren eller till den person som av mottagaren fått tillåtelse till detta. De kan också lämnas i privata postfack eller brevlådor. Varje person som befinner sig i mottagarens bostad, som uppger sin identitet och tar hand om en försändelse, anses ha tillåtelse av mottagaren att ta emot försändelser på dennas adress, om ingen uttrycklig invändning föreligger.

8.2 Hur kan delgivning av handlingar från utlandet i enlighet med artikel 14 i förordning nr 1393/2007 äga rum, om varken adressaten eller någon annan person med rätt att ta emot handlingarna (under förutsättning att det finns en sådan möjlighet enligt de nationella bestämmelserna om postutdelning) – jfr ovan) har kunnat anträffas på delgivningsadressen.

Enligt lag måste det finnas regler för när försändelsen inte kan överlämnas till mottagaren eller återsändas till avsändaren, oavsett skäl. Dessa regler omfattar bestämmelser för att söka efter hemvist, ursprung och ändamål, förhör eller kallelse från avsändarna, samt eventuell tillfällig lagring och reklamation och förstörelse av försändelser.

8.3 Medger posten en viss tid för avhämtning av handlingarna innan dessa returneras till avsändaren? Om ja, hur underrättas adressaten om att han eller hon har post för avhämtning på postkontoret?

Posttjänstemannen lämnar ett meddelande om att det finns en försändelse att hämta på angivet postkontor och när det senast måste ske. Om ingen hämtar ut försändelsen inom den fastställda tiden noteras det och försändelsen returneras till avsändaren.

9 Finns det något skriftligt bevis som styrker att handlingen har delgetts?

Posttjänstemannen förutsätts agera ärligt och tillförlitligt vid utdelning, leverans och mottagande av delgivningar från administrativa och rättsliga organ. Det gäller även vid vägran att ta emot delgivningen eller när det inte är möjligt att överlämna den, vare sig det sker fysiskt eller på telematisk väg.

Vid delgivning genom personligt överlämnande av domstolens personal, upprättar tjänstemannen en handling där resultatet av delgivningen anges. När handlingen kan överlämnas till mottagaren är den undertecknad eller anger att mottagaren vägrat att underteckna mottagandet och det meddelande som lämnats, om att han eller hon anses ha mottagit delgivningen (se fråga 7.4).

Om adressen där meddelandet ska lämnas är mottagarens bostad, enligt folkbokföringsregistret eller skatteregistret, eller enligt ett officiellt register eller publikationer från yrkesorganisationer eller om det rör sig om en bostad eller en lokal som hyrts av svaranden, och om mottagaren inte befinner sig där, kan överlämnandet, i enlighet med artikel 160.3 i civilprocesslagen, ske genom förseglat kuvert till någon av de anställda, en familjemedlem eller person som bor tillsammans med mottagaren och som är äldre än 14 år och befinner sig på platsen i fråga. Försändelsen kan i förekommande fall också lämnas till fastighetens portvakt. Den person som tar emot försändelsen informeras då om sin skyldighet att överlämna kopian på beslutet eller delgivningshandlingen till mottagaren, eller informera vederbörande om den, om det är känt var personen befinner sig. I samtliga fall upplyses den person som tar emot försändelsen om sitt ansvar när det gäller att skydda mottagarens uppgifter.

Om meddelandet är adresserat till mottagarens ordinarie arbetsplats överlämnas försändelsen i dennas frånvaro till en person som säger sig känna mottagaren eller till en ansvarig på företaget med ansvar för att ta emot handlingar eller föremål, om en sådan person finns, efter att samma information som anges ovan har lämnats.

I den aktuella handlingen anges namnet på den person som tar emot meddelandet samt datum och klockslag då man utan framgång har sökt vederbörande i bostaden. Även namnet på den person som tar emot kopian på beslutet eller delgivningshandlingen ska anges och vilken relation han eller hon har till mottagaren. Meddelandet anses därmed ha full verkan.

10 Vad händer om den som ska delges inte får dokumentet eller om delgivningen sker i strid med lagen? Anses delgivningen giltig ändå eller måste den göras om?

Handlingar som inte delges i enlighet med bestämmelserna i detta avsnitt är ogiltiga eftersom de kan medföra att den berörda personen saknar rättsskydd. Enligt Europeiska unionens domstols rättspraxis i mål C-354/15, Henderson, krävs under alla omständigheter att om en rättegångshandling inte är avfattad på eller åtföljs av en översättning till antingen ett språk som adressaten förstår eller den mottagande medlemsstatens officiella språk, eller, om det finns flera officiella språk i den medlemsstaten, det officiella språket eller ett av de officiella språken på den plats där delgivningen ska ske, och inget sådant standardformulär som avses i bilaga II till förordningen har överlämnats, ska detta avhjälpas i enlighet med bestämmelserna i förordningen, genom att standardformuläret i bilaga II till förordningen överlämnas till den berörda personen.

11 Kostar det något att få en skriftlig handling delgiven? I så fall hur mycket?

Om delgivningen utförs av en domstol, en rättslig instans eller en gemensam procedurinstans, står det rättsliga organet för kostnaden för delgivningshandlingen, utan att det medför någon som helst kostnad för käranden.

De nationella versionerna av sidan sköts av respektive kontaktpunkt. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Varken det europeiska rättsliga nätverket eller kommissionen påtar sig något som helst ansvar för information eller uppgifter som ingår eller åberopas i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.

Senaste uppdatering: 10/04/2018

Delgivning av handlingar - Frankrike

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

- [1 Vad innebär det juridiska begreppet "delgivning" i praktiken? Varför finns det särskilda regler för delgivning av skriftliga handlingar?](#)
- [2 Vilka handlingar måste, enligt lag, delges?](#)
- [3 Vem har ansvaret för att en handling blir delgiven?](#)
- [4 Adressuppgifter](#)
 - [4.1 Försöker det mottagande organet \(vid tillämpningen av Europaparlamentets och rådets förordning \(EG\) nr 1393/2007 av den 13 november 2007 om delgivning i medlemsstaterna av rättegångshandlingar och andra handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur\) på eget initiativ fastställa var adressaten befinner sig om denne inte längre bor på den adress som det begärande organet har angett?](#)
 - [4.2 Har utländska rättsliga myndigheter och/eller parter tillgång till register eller tjänster i medlemsstaten som gör det möjligt att fastställa den berörda personens aktuella adress? Vilka register eller tjänster är det i så fall fråga om, och vilket förfarande måste följas? Uttas någon avgift?](#)

- 4.3 Hur hanterar de behöriga myndigheterna i medlemsstaten en framställan i syfte att finna en persons aktuella adress (i enlighet med rådets förordning (EG) nr 1206/2001 av den 28 maj 2001 om samarbete mellan medlemsstaternas domstolar i fråga om bevisupptagning i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur)?
- 5 Vilket är det gängse sättet för delgivning? Finns det alternativa delgivningssätt (utöver sådan indirekt delgivning som avses i punkt 6)
- 6 Är elektronisk delgivning (delgivning av rättsliga eller andra handlingar med hjälp av elektroniska kommunikationsmedel såsom e-post, internetbaserade säkra applikationer, fax, sms etc.) tillåten i civilrättsliga förfaranden? Vilka typer av förfaranden rör det sig om? Finns det begränsningar i användningen av detta delgivningssätt beroende på vem adressaten är (rättstillämpare, juridisk person, företag eller annan ekonomisk aktör etc.)?
- 7 Indirekt delgivning
 - 7.1 Medger lagen andra delgivningssätt i sådana fall där delgivning inte varit möjlig (t.ex. delgivning på hemadressen, på delgivningsmannens kontor, per post eller genom anslag)?
 - 7.2 Om andra metoder används, när anses delgivning ha skett?
 - 7.3 Om man som alternativt delgivningssätt kan låta deponera handlingen på en viss plats (t.ex. ett postkontor), hur informeras adressaten om deponeringen?
 - 7.4 Vilka blir följderna om adressaten vägrar att motta handlingarna? Anses delgivning ändå ha skett om adressaten saknade grund för sin vägran?
- 8 Delgivning per post från utlandet (artikel 14 i delgivningsförordningen)
 - 8.1 Om posten ska befordra en handling som skickats från utlandet till en adressat i medlemsstaten, och det rör sig om en situation där det krävs mottagningsbevis (artikel 14 i delgivningsförordningen), överlämnar posten i så fall handlingen enbart till adressaten själv eller kan den, i enlighet med nationella bestämmelser om postutdelning, även överlämna handlingen till en annan person på samma adress?
 - 8.2 Hur kan delgivning av handlingar från utlandet i enlighet med artikel 14 i förordning nr 1393/2007 äga rum, om varken adressaten eller någon annan person med rätt att ta emot handlingarna (under förutsättning att det finns en sådan möjlighet enligt de nationella bestämmelserna om postutdelning) – jfr ovan) har kunnat anträffas på delgivningsadressen.
 - 8.3 Medger posten en viss tid för avhämtning av handlingarna innan dessa returneras till avsändaren? Om ja, hur underrättas adressaten om att han eller hon har post för avhämtning på postkontoret?
- 9 Finns det något skriftligt bevis som styrker att handlingen har delgetts?
- 10 Vad händer om den som ska delges inte får dokumentet eller om delgivningen sker i strid med lagen? Anses delgivningen giltig ändå eller måste den göras om?
- 11 Kostar det något att få en skriftlig handling delgiven? I så fall hur mycket?

1 Vad innebär det juridiska begreppet "delgivning" i praktiken? Varför finns det särskilda regler för delgivning av skriftliga handlingar?

Formell delgivning (*signification*) utförs av en delgivningsman/exekutionstjänsteman.

I artikel 651 i civilprocesslagen (*Code de procédure civile*) anges att "*handlingar ska tillställas berörda parter genom delgivning*".

Delgivningen kan ske genom "*signification*", det vill säga delgivning genom delgivningsman/exekutionstjänsteman eller genom den enklare formen "*notification*", utan anlitan av delgivningsman/exekutionstjänsteman.

Formell delgivning regleras av strikta allmänna villkor beträffande på vilka tider och dagar delgivningen får utföras av samt de formella krav som anges i artikel 653 och följande artiklar i civilprocesslagen.

- För en länk till civilprocesslagens bestämmelser om delgivning, klicka [HÄR](#).

2 Vilka handlingar måste, enligt lag, delges?

Alla viktiga handlingar i ett mål måste delges den andra parten. En rättegångshandling är en handling som gör det möjligt att inleda, genomföra, avbryta eller avsluta ett rättsligt förfarande eller verkställa en dom (t.ex. stämningsansökningar, slutsatser, inlagor, delgivning av en dom).

Civilprocesslagen använder sig av ett blandsystem för delgivning av rättegångshandlingar. Delgivning kan alltid ske genom formell delgivning (artikel 651.3 i civilprocesslagen), även när lagstiftningen tillåter en annan form av delgivning. Om det i lag föreskrivs att formell delgivning ska användas är det däremot olagligt att använda en annan form av delgivning.

3 Vem har ansvaret för att en handling blir delgiven?

Delgivningsmän/exekutionstjänstemän har monopol på formell delgivning i så mening att de är de enda tjänstemän som är bemyndigade att utföra delgivning. Vid utövandet av sitt monopol kan de emellertid anlita edsvurna biträden, för vilka de har civilrättsligt ansvar.

Vanlig delgivning av handlingar kan utföras av vem som helst, som dock måste ange sitt fullständiga för- och efternamn eller firmanamn samt hemvist eller säte (artikel 665 i civilprocesslagen). Delgivning får även utföras på initiativ av en domstolssekreterare (i vissa fall för kallelse till domstolsförhandling eller delgivning av dom).

4 Adressuppgifter

4.1 Försöker det mottagande organet (vid tillämpningen av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1393/2007 av den 13 november 2007 om delgivning i medlemsstaterna av rättegångshandlingar och andra handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur) på eget initiativ fastställa var adressaten befinner sig om denne inte längre bor på den adress som det begärande organet har angett?

Om en fransk myndighet (allmän åklagare eller delgivningsman/exekutionstjänsteman) är skyldig att delge en utländsk handling och det har fastställts att personen inte längre är bosatt på den angivna adressen, ankommer det på denna myndighet att vidta de åtgärder som krävs för att ta reda på den berörda personens exakta hemvist.

Åklagaren kan använda sig av olika register, särskilt socialförsäkringsregistren. De enda uppgifter som lämnas ut är gäldenärens adress, gäldenärens arbetsgivares adress och de finansinstitut hos vilka det har öppnats ett konto i gäldenärens namn.

Vid verkställighet i civilrättsliga förfaranden ger [artikel L. 152-1 i lagen om verkställighet i civilrättsliga förfaranden](#) (*Code des procédures civiles d'exécution*) dessutom delgivningsmän/exekutionstjänstemän rätt till direkt åtkomst till uppgifter hos statliga förvaltningsorgan eller ministerier och offentliga myndigheter och bolag och organ som kontrolleras av förvaltningsmyndigheten.

4.2 Har utländska rättsliga myndigheter och/eller parter tillgång till register eller tjänster i medlemsstaten som gör det möjligt att fastställa den berörda personens aktuella adress? Vilka register eller tjänster är det i så fall fråga om, och vilket förfarande måste följas? Uttas någon avgift?

Utöver offentliga uppgifter (t.ex. telefonkataloger) har utländska rättsliga myndigheter eller parter i ett rättsligt förfarande inte tillgång till register som innehåller personuppgifter, som t.ex. gäldenärens adress.

Enligt fransk lag får tillgång till sådana uppgifter endast ges vid verkställighet i civilrättsliga förfaranden eller, i rättsliga förfaranden, efter domstolsbeslut (se fråga 1.3.).

4.3 Hur hanterar de behöriga myndigheterna i medlemsstaten en framställan i syfte att finna en persons aktuella adress (i enlighet med rådets förordning (EG) nr 1206/2001 av den 28 maj 2001 om samarbete mellan medlemsstaternas domstolar i fråga om bevisupptagning i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur)?

Det finns inga bestämmelser i civilprocesslagen som hindrar att förordning (EG) nr 1206/2001 används för att hitta en persons adress. Denna förordning måste dock respektera bestämmelserna i civilprocesslagen. Till skillnad från i andra medlemsstater har tvistemålsdomstolar enligt fransk lag inte direkt åtkomst till folkbokföringsregister. Förordning (EG) nr 1206/2001 skulle därför kunna användas om en tredje man skulle vara i besittning av en handling där den berörda personens adress anges. I så fall, och i enlighet med bestämmelserna i artikel 138 och följande artiklar i civilprocesslagen, kan domaren förordna att denne tredje man ska överlämna handlingen i fråga, även om denne tredje man kan åberopa giltigt hinder (t.ex. advokatsekretess).

5 Vilket är det gängse sättet för delgivning? Finns det alternativa delgivningssätt (utöver sådan indirekt delgivning som avses i punkt 6)

Vanlig delgivning (*notification*) sker i ett förseglat kuvert eller brev (artikel 667 i civilprocesslagen) som delas ut med post eller mot underskrift eller mottagningsbevis. Delgivningen måste innehålla uppgifter om avsändarens för- och efternamn eller firmanamn, samt personens hemvist eller säte. Dessutom måste adressatens adress anges (artikel 665 i civilprocesslagen). Alla dessa uppgifter krävs för att delgivningen inte vara ogiltig (artikel 693 i civilprocesslagen).

Om adressaten är en fysisk person sker delgivningen till hans eller hennes bostadsadress, eller på någon annan plats om den delgivna handlingen överlämnas personligen, eller till delgivningsadressen om en sådan godtas eller krävs enligt lag. Om den berörda personen är en juridisk person sker delgivningen på verksamhetsorten, och om detta inte är möjligt till en person som bemyndigats att ta emot den delgivna handlingen.

För den person som utför delgivningen är delgivningsdagen det datum brevet skickades, vilket framgår av det utfärdande kontorets stämpel. För den person som tar emot delgivningen är delgivningsdagen det datum brevet mottogs. Vid rekommenderat brev med mottagningsbevis motsvarar detta det datum som posten anger när brevet överlämnas till adressaten.

Delgivning mellan advokater tillämpas när en advokat måste delge en handling till en kollega (artiklarna 671–673 i civilprocesslagen). Det sker alltid i domstolsbyggnaden och på ett av följande två sätt: formell delgivning (som kräver att en delgivningsman/exekutionstjänsteman förser handlingen och kopian med sin stämpel och underskrift) eller direkt delgivning (som sker genom att två kopior av handlingen överlämnas till den advokat som handlingen riktas till, som lämnar tillbaka en av kopiorna efter att ha angett mottagningsdatum och stämplat den).

Formell delgivning utförs av delgivningsmän/exekutionstjänstemän som verkar inom domkretsen för den övre underrätt för tvistemål (*tribunal de grande instance*) där de har sin hemvist. Såvida inte domaren beslutar annorlunda annat får formell delgivning i praktiken endast ske på arbetsdagar mellan kl. 6 och 21. I artikel 663 anges ett antal uppgifter som måste finnas med på delgivningsmannens/exekutionstjänstemannens två originalhandlingar. Varje oriktighet innebär att delgivningen blir ogiltig (artikel 693 i civilprocesslagen). Formell delgivning måste alltid ske i form av personlig delgivning. Om detta inte är möjligt får delgivningen ske på den ort där den sökta har hemvist eller sin vanliga vistelseort. Om villkoren för denna andra delgivningsmetod inte är uppfyllda sker den formella delgivningen genom att ett delgivningsintyg skickas till adressaten (delgivning utförd på delgivningsmannens/exekutionstjänstemannens kontor).

6 Är elektronisk delgivning (delgivning av rättsliga eller andra handlingar med hjälp av elektroniska kommunikationsmedel såsom e-post, internetbaserade säkra applikationer, fax, sms etc.) tillåten i civilrättsliga förfaranden? Vilka typer av förfaranden rör det sig om? Finns det begränsningar i användningen av detta delgivningssätt beroende på vem adressaten är (rättstillämpare, juridisk person, företag eller annan ekonomisk aktör etc.)?

I artikel 748-1 i civilprocesslagen föreskrivs att avsändande, leverans och delgivning av rättegångshandlingar, papper, meddelanden, varningar eller kallelser, rapporter, officiella rapporter och kopior samt verkställbara original av domstolsavgöranden på vissa villkor får utföras på elektronisk väg.

Införandet av ny teknik i rättssystemet har lett till ändrade villkor för formell delgivning på elektronisk väg som utförs av delgivningsmän/exekutionstjänstemän.

Delgivning mellan advokater kan även utföras av det virtuella privata nätverket för advokater (*Réseau Privé Virtuel Avocats*, RPVA), som även används för att skicka inlagor mellan advokater och domstolar.

De tekniska dekret som fastställer de konkreta villkoren för elektronisk korrespondens begränsar i princip elektronisk kommunikation till vissa yrkesutövare, framför allt advokater och delgivningsmän/exekutionstjänstemän.

Elektronisk kommunikation godtas av de flesta domstolar (övre underrätter i tvistemål (*tribunaux de grande instance*), handelsdomstolar (*tribunaux de commerce*), appellationsdomstolar (*cours d'appel*), kassationsdomstolar (*Cour de cassation*) och i mer begränsade fall underrätter för tvistemål (*tribunaux d'instance*)).

I vissa fall och på vissa villkor som tydligt definierats kan vissa handlingar från domstolskansliet (meddelanden om förhandlingar eller, för vissa juridiska enheter, kallelser att inställa sig inför domstolen) dessutom skickas till en part via e-post (artiklarna 748-8 och 748-9 i civilprocesslagen).

I samtliga fall måste adressaten uttryckligen samtycka till att elektroniska kommunikationsmedel används för att delge handlingen.

7 Indirekt delgivning

7.1 Medger lagen andra delgivningssätt i sådana fall där delgivning inte varit möjlig (t.ex. delgivning på hemadressen, på delgivningsmannens kontor, per post eller genom anslag)?

Om vanlig delgivning inte kan utföras måste formell delgivning utföras.

Formell delgivning utförs "antingen där adressaten har sin hemvist eller, om känd hemvist saknas, på dennes vistelseort". Delgivningsmannen/exekutionstjänstemannen måste därför försöka ta reda på adressatens hemvist innan han eller hon överlämnar handlingarna.

Om adressatens hemvist eller vistelseort är känd och delgivningsmannen/exekutionstjänstemannen inte hittar personen där är delgivningen endast giltig om delgivningsmannen/exekutionstjänstemannen överlämnar en kopia av handlingen till en person som befinner sig på adressatens hemvist eller vistelseort. Om det inte går att genomföra personlig delgivning måste ett flertal formaliteter fullgöras för att skydda adressatens intressen: viss information måste anges på den kopia som överlämnas i ett förseglat kuvert, och ett meddelande måste skickas till den berörda personen med vanlig post.

Om adressaten saknar känd hemvist, vistelseort eller verksamhetsort får delgivningsmannen/exekutionstjänstemannen lämna handlingen på hans eller hennes kontor. I så fall ska delgivningsmannen/exekutionstjänstemannen i ett delgivningsprotokoll ange exakt vilka åtgärder han eller hon har vidtagit för att hitta den berörda personen. Samma dag, eller senast nästa arbetsdag, måste delgivningsmannen/exekutionstjänstemannen skicka en kopia av protokollet och den handling som ska delges till adressatens senast kända adress, med rekommenderat brev med mottagningsbevis. Samma dag skickar delgivningsmannen /exekutionstjänstemannen även ett vanligt brev till adressaten för att meddela att detta formkrav är uppfyllt.

7.2 Om andra metoder används, när anses delgivning ha skett?

Formell delgivning anses ha skett den dag den berörda personen delgavs handlingen, där han eller hon har sin hemvist eller vistelseort. Eftersom formell delgivning genom att överlämna handlingen på delgivningsmannens/exekutionstjänstemannens kontor "utförs där personen har sin hemvist" är det meddelandet om att ett försök till delgivning har utförts som avgör delgivningsdagen och inte själva överlämnandet av kopian på delgivningsmannens/exekutionstjänstemannens kontor. Reglerna för att fastställa dagen för formell delgivning gäller även om ett meddelande måste skickas ut.

7.3 Om man som alternativt delgivningssätt kan låta deponera handlingen på en viss plats (t.ex. ett postkontor), hur informeras adressaten om deponeringen?

Om personen inte är hemma när brevbäraren kommer för att dela ut ett rekommenderat brev med mottagningsbevis underrättas adressaten i meddelandet om att ett försök till delgivning har gjorts och att han eller hon kan hämta kopian av handlingen på postkontoret senast en viss dag.

Om delgivningsmannen/exekutionstjänstemannen är säker på att adressen på delgivningsbeviset är korrekt men personlig delgivning inte är möjlig ska delgivningsmannen/exekutionstjänstemannen lämna ett utdelningsmeddelande i brevlådan med en uppmaning till adressaten om att hämta en kopia av handlingen på delgivningsmannens/exekutionstjänstemannens kontor (artikel 656 i civilprocesslagen).

7.4 Vilka blir följderna om adressaten vägrar att motta handlingarna? Anses delgivning ändå ha skett om adressaten saknade grund för sin vägran?

Medgivande från den berörda personen, dvs. handlingens adressat, krävs inte för att överlämna handlingen till denna person. Om handlingens adressat inte vill ta emot den aktuella handling som delgivningsmannen/exekutionstjänstemannen vill överlämna till honom eller henne utförs ändå den formella delgivningen personligen till den berörda personen. I praktiken *skulle det* nämligen vara omöjligt för delgivningsmannen/exekutionstjänstemannen att tvinga adressaten att ta emot handlingen om han eller hon vägrar. Det räcker att delgivningsmannen/exekutionstjänstemannen deponerar kopian i adressatens hem om han eller hon är hemma när delgivningen ska utföras. På så sätt är den formella delgivningen giltig även om adressaten vägrar att ta emot kopian och delgivningsmannen/exekutionstjänstemannen lägger den på en möbel (appellationsdomstolen i Paris, den 12 december 1906, s. 1907. 2.109).

8 Delgivning per post från utlandet (artikel 14 i delgivningsförordningen)

8.1 Om posten ska befordra en handling som skickats från utlandet till en adressat i medlemsstaten, och det rör sig om en situation där det krävs mottagningsbevis (artikel 14 i delgivningsförordningen), överlämnar posten i så fall handlingen enbart till adressaten själv eller kan den, i enlighet med nationella bestämmelser om postutdelning, även överlämnas handlingen till en annan person på samma adress?

Vid delgivning med post får den person som är ansvarig för att dela ut det rekommenderade brevet med mottagningsbevis i princip endast dela ut detta till den person som det är adresserat till, om inte adressaten har bemyndigat en tredje man att ta emot sådana handlingar.

8.2 Hur kan delgivning av handlingar från utlandet i enlighet med artikel 14 i förordning nr 1393/2007 äga rum, om varken adressaten eller någon annan person med rätt att ta emot handlingarna (under förutsättning att det finns en sådan möjlighet enligt de nationella bestämmelserna om postutdelning) – jfr ovan) har kunnat anträffas på delgivningsadressen.

Om handlingens adressat, eller en person som bemyndigats att ta emot brev med mottagningsbevis, inte lyckades få tag på den handling som skulle delges med post är delgivningen ogiltig och måste upprepas genom formell delgivning av en delgivningsman /exekutionstjänsteman.

8.3 Medger posten en viss tid för avhämtning av handlingarna innan dessa returneras till avsändaren? Om ja, hur underrättas adressaten om att han eller hon har post för avhämtning på postkontoret?

Om den person som är ansvarig för att dela ut brevet med mottagningsbevis har varit på adressatens bostadsadress (eller hos den person som bemyndigats att ta emot ett rekommenderat brev med mottagningsbevis) utan att anträffa denna person, ska brevbäraren i den berörda personens brevlåda lämna ett meddelande om att ett försök att dela ut brevet har gjorts. I meddelandet anges att den berörda personen kan hämta brevet på postkontoret inom femton dagar. Om den berörda personen inte har hämtat brevet när denna frist löper ut skickas brevet tillbaka till avsändaren.

9 Finns det något skriftligt bevis som styrker att handlingen har delgetts?

Om delgivningen sker genom rekommenderat brev med mottagningsbevis överlämnar brevbäraren brevet till adressaten mot att denne skriver under mottagningsbeviset. Mottagningsbeviset skickas till avsändaren som bevis på att handlingen har delgetts personligen. Om adressaten inte har hämtat brevet på postkontoret eller om adressen t.ex. är felaktig mottar avsändaren, efter utgången av fristen på 15 dagar efter meddelandet om att ett försök att dela ut brevet har gjorts, också mottagningsbeviset med en anteckning om att handlingen inte har kunnat delas ut.

Om handlingen har delgetts anger delgivningsmannen/exekutionstjänstemannen i den formella delgivningsrapporten de åtgärder som vidtagits för att säkerställa en korrekt delgivning i enlighet med artikel 655.2 i civilprocesslagen. I denna anges följande: " Delgivningsmannen/exekutionstjänstemannen ska i handlingen ange de åtgärder som han eller hon har vidtagit för att utföra delgivningen av adressaten och skälen till varför det inte gick att utföra delgivningen."

I rapporten anger delgivningsmannen/exekutionstjänstemannen även till vem han eller hon lyckades delge handlingen och underrättar uppdragsgivaren.

10 Vad händer om den som ska delges inte får dokumentet eller om delgivningen sker i strid med lagen? Anses delgivningen giltig ändå eller måste den göras om?

Handlingarna ska i princip delges den berörda personen. Den omständigheten att handlingarna delgetts tredje man innebär dock inte nödvändigtvis att delgivningen är ogiltig, så länge vissa villkor är uppfyllda.

Enligt artikel 670 i civilprocesslagen anses delgivning med rekommenderat brev med mottagningsbevis ha utförts där personen har sin hemvist eller vistelseort om mottagningsbeviset kvitteras av en person som har bemyndigats att göra detta. En sådan delgivning kan påverka hur domen ska klassificeras (som en dom som anses ha meddelats efter att båda parter hörts eller som en tredskodom i personens utemål), men är i vilket fall som helst giltig.

I övriga fall, dvs. om delgivningsadressen vid delgivning med rekommenderat brev är felaktig eller om adressaten inte har hämtat brevet på postkontoret, måste domstolssekreteraren be parten att använda sig av delgivning genom delgivningsman /exekutionstjänsteman, i enlighet med bestämmelserna i artikel 670-1 i civilprocesslagen. Detta gör det möjligt att normera delgivningen av handlingar.

På samma sätt kan delgivningsmannen/exekutionstjänstemannen överlämna handlingen till en annan person än adressaten, t.ex. till en familjemedlem som anträffas i bostaden. I så fall lämnas en kopia av handlingen till denna person, i ett förseglat kuvert, och delgivningsmannen/exekutionstjänstemannen anger i delgivningsrapporten namnet på den person som tog emot handlingen (artiklarna 655 och 657 i civilprocesslagen).

Om delgivningsmannen/exekutionstjänstemannen kan bekräfta att adressaten faktiskt bor på den angivna adressen kan han eller hon även lämna ett meddelande i brevlådan om att det har gjorts ett försök att delge handlingen, tillsammans med en uppmaning till adressaten att hämta brevet på delgivningsmannens/exekutionstjänstemannens kontor. I så fall är delgivningen vederbörligen utförd och anses ha utförts där personen har sin hemvist, med ovannämnda konsekvenser i fråga om hur domen ska klassificeras (artikel 656 i civilprocesslagen).

Tack vara att det är frivilligt för svaranden att närvara vid förhandlingen inför underrätten för tvistemål, handelsdomstolen och arbetsdomstolen (*Conseil de prud'hommes*) kan man, om parterna samtycker, bortse från att den handling som inledde förfarandet delgavs på ett oriktigt sätt (Soc. 16 maj 1990).

Bortsett från i dessa fall innebär oriktig delgivning att delgivningen saknar värde och inte kan ge upphov till några rättigheter. Framför allt kan tidsfrister för att inge överklaganden inte börja löpa.

11 Kostar det något att få en skriftlig handling delgiven? I så fall hur mycket?

Kostnaden för att delge en handling genom rekommenderat brev uppgår till kostnaden för att skicka ett rekommenderat brev från Frankrike till en adress i Frankrike, dvs. 5,10 euro för ett brev med en vikt på upp till 20 g (enligt gällande taxa den 1 april 2017).

Kostnaden för delgivning av handlingar genom delgivningsman/exekutionstjänsteman fastställs i enlighet med [ett dekret av den 26 februari 2016 om fastställandet av reglerade taxor för delgivningsmän/exekutionstjänstemän](#) (*Arrêté du 26 février 2016 fixant les tarifs réglementés des huissiers de justice*).

Kostnaden för formell delgivning varierar beroende på typen av handling och de aktuella beloppen. Kostnaden överstiger dock vanligtvis inte 50 euro.

De nationella versionerna av sidan sköts av respektive kontaktpunkt. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Varken det europeiska rättsliga nätverket eller kommissionen påtar sig något som helst ansvar för information eller uppgifter som ingår eller åberopas i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.

Senaste uppdatering: 21/11/2018

Delgivning av handlingar - Kroatien

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

- 1 Vad innebär det juridiska begreppet "delgivning" i praktiken? Varför finns det särskilda regler för delgivning av skriftliga handlingar?
- 2 Vilka handlingar måste, enligt lag, delges?
- 3 Vem har ansvaret för att en handling blir delgiven?
- 4 Adressuppgifter
 - 4.1 Försöker det mottagande organet (vid tillämpningen av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1393/2007 av den 13 november 2007 om delgivning i medlemsstaterna av rättegångshandlingar och andra handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur) på eget initiativ fastställa var adressaten befinner sig om denne inte längre bor på den adress som det begärande organet har angett?
 - 4.2 Har utländska rättsliga myndigheter och/eller parter tillgång till register eller tjänster i medlemsstaten som gör det möjligt att fastställa den berörda personens aktuella adress? Vilka register eller tjänster är det i så fall fråga om, och vilket förfarande måste följas? Uttas någon avgift?
 - 4.3 Hur hanterar de behöriga myndigheterna i medlemsstaten en framställan i syfte att finna en persons aktuella adress (i enlighet med rådets förordning (EG) nr 1206/2001 av den 28 maj 2001 om samarbete mellan medlemsstaternas domstolar i fråga om bevisupptagning i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur)?
- 5 Vilket är det gängse sättet för delgivning? Finns det alternativa delgivningssätt (utöver sådan indirekt delgivning som avses i punkt 6)
- 6 Är elektronisk delgivning (delgivning av rättsliga eller andra handlingar med hjälp av elektroniska kommunikationsmedel såsom e-post, internetbaserade säkra applikationer, fax, sms etc.) tillåten i civilrättsliga förfaranden? Vilka typer av förfaranden rör det sig om? Finns det begränsningar i användningen av detta delgivningssätt beroende på vem adressaten är (rättstillämpare, juridisk person, företag eller annan ekonomisk aktör etc.)?
- 7 Indirekt delgivning
 - 7.1 Medger lagen andra delgivningssätt i sådana fall där delgivning inte varit möjlig (t.ex. delgivning på hemadressen, på delgivningsmannens kontor, per post eller genom anslag)?
 - 7.2 Om andra metoder används, när anses delgivning ha skett?
 - 7.3 Om man som alternativt delgivningssätt kan låta deponera handlingen på en viss plats (t.ex. ett postkontor), hur informeras adressaten om deponeringen?
 - 7.4 Vilka blir följderna om adressaten vägrar att motta handlingarna? Anses delgivning ändå ha skett om adressaten saknade grund för sin vägran?
- 8 Delgivning per post från utlandet (artikel 14 i delgivningsförordningen)
 - 8.1 Om posten ska befordra en handling som skickats från utlandet till en adressat i medlemsstaten, och det rör sig om en situation där det krävs mottagningsbevis (artikel 14 i delgivningsförordningen), överlämnar posten i så fall handlingen

enbart till adressaten själv eller kan den, i enlighet med nationella bestämmelser om postutdelning, även överlämna handlingen till en annan person på samma adress?

- 8.2 Hur kan delgivning av handlingar från utlandet i enlighet med artikel 14 i förordning nr 1393/2007 äga rum, om varken adressaten eller någon annan person med rätt att ta emot handlingarna (under förutsättning att det finns en sådan möjlighet enligt de nationella bestämmelserna om postutdelning) – jfr ovan) har kunnat anträffas på delgivningsadressen.
 - 8.3 Medger posten en viss tid för avhämtning av handlingarna innan dessa returneras till avsändaren? Om ja, hur underrättas adressaten om att han eller hon har post för avhämtning på postkontoret?
 - 9 Finns det något skriftligt bevis som styrker att handlingen har delgetts?
 - 10 Vad händer om den som ska delges inte får dokumentet eller om delgivningen sker i strid med lagen? Anses delgivningen giltig ändå eller måste den göras om?
 - 11 Kostar det något att få en skriftlig handling delgiven? I så fall hur mycket?
-

1 Vad innebär det juridiska begreppet "delgivning" i praktiken? Varför finns det särskilda regler för delgivning av skriftliga handlingar?

I praktiken utgör "delgivning av handlingar" ett rättsligt begrepp enligt vilket handlingar i privaträttsliga mål måste delges alla parter i förfarandet.

Enligt artikel 4 strecksatserna 6, 7 och 8 i dekretet om administrativa förfaranden (*Uredba o uredskom poslovanju*) (nedan kallat *de kretet*), *Narodne Novine* (NN, Kroatiens officiella kungörelseorgan), nr 7/09 föreskrivs att en sådan handling kan vara antingen en inlaga eller en officiell akt.

– En inlaga utgörs av en handling som används av en part för att väcka talan, komplettera eller ändra en ansökan eller ett annat rättsligt anspråk eller för att avstå från att fullfölja nämnda anspråk.

I artikel 14 i civilprocesslagen (Zakon o parničnom postupku) (NN nr 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13 och 89/14) föreskrivs att om det inte specificeras i vilken form en viss åtgärd ska vidtas, ska parterna vidta processrättsliga åtgärder antingen skriftligen utanför förhandlingen eller muntligen i samband med förhandlingen.

I artikel 106 i civilprocesslagen anges att inlagor – stämningsansökningar, svaromål på stämningsansökningar, rättsmedel och andra förklaringar, yrkanden och meddelanden som utfärdas utanför rättegång – ska inges skriftligen.

Inlagor utgörs följaktligen av de handlingar utfärdade av klienter och andra parter i mål som används för att vidta processuella åtgärder.

– En akt är en handling som utfärdats av en myndighet, genom vilken denna beslutar i ett ärende, svarar på en inlaga från en part eller avgör, avslutar eller slutför officiella åtgärder samt inleder formell skriftväxling med andra offentliga organ eller juridiska personer.

Enligt lag definieras delgivning av handlingar som verksamhet som utövas av behöriga myndigheter och personer, genom vilken adressater får tillgång till handlingar som är adresserade till dem. Detta är viktigt eftersom om en part inte delges en handling innebär det att denne inte kan höras. Detta utgör ett väsentligt åsidosättande av bestämmelserna om talerätt och kan leda till ett extraordinärt rättsmedel.

Delgivning av en stämningsansökan med svaranden utgör även ett nödvändigt krav för att en talan ska kunna väckas. Förfarandet inleds från den tidpunkt då svaranden delges stämningsansökan (artikel 194 första stycket i civilprocesslagen).

Följaktligen gäller särskilda regler för delgivning av handlingar, eftersom delgivning utgör ett nödvändigt krav i ett domstolsförfarande och härstammar från principen om parternas rätt att bli hörda. Detta innebär att parterna ska erhålla information om var och när förfarandet äger rum samt väsentliga fakta i målet. Dessutom kan en talan enbart väckas om svaranden har delgetts en stämningsansökan i enlighet med tillämpliga bestämmelser. Tidsfristen för parter att vidta rättsliga åtgärder (gå i svaromål vid en stämningsansökan, överklaga) börjar även i vissa fall löpa från och med den tidpunkt då en handling

delges. Det med andra ord nödvändigt att vidta alla åtgärder som krävs för att adressater ska erhålla kännedom om innehållet i handlingar som delges dem (rättssäkerhetsprincipen och principen om muntlig och skriftlig framställan). En handling anses endast ha delgetts på ett korrekt sätt om bestämmelserna om delgivning av handlingar har iakttagits.

2 Vilka handlingar måste, enligt lag, delges?

Rättsliga åtgärder, betalningskrav, domstolsavgöranden och andra domstolsbeslut som kan överklagas separat och mot vilka rättsmedel kan vidtas ska delges den berörda parten personligen. Detta gäller även för eventuella andra handlingar där detta krävs enligt lag eller en domstol anser att det är nödvändigt att vidta särskilda säkerhetsåtgärder, t.ex. när identitetshandlingar tillhandahålls i original eller av liknande skäl (artikel 142 första stycket i civilprocesslagen).

3 Vem har ansvaret för att en handling blir delgiven?

Delgivning av handlingar regleras i avdelning 11 i civilprocesslagen.

I artikel 133 första stycket i civilprocesslagen föreskrivs på vilket sätt handlingar ska delges, nämligen via brev eller av en utsedd domstolstjänsteman eller domstolsanställd, en behörig myndighet, en notarie eller direkt av domstolen. Alternativt kan handlingar delges via e-post i enlighet med särskild lagstiftning.

I artikel 133a i civilprocesslagen föreskrivs att domstolen, efter begäran från en part som uppger att denne är beredd att stå för de kostnader som uppstår, kan besluta handlingen ska delges av en notarie. Ett sådant beslut kan inte överklagas. I stället för notarien kan en bisittare, rådgivare eller lärling till notarien genomföra denna uppgift.

I artikel 133b i civilprocesslagen föreskrivs att parterna, innan en stämningsansökan inges till domstolen, skriftligt kan avtala att handlingar som är av betydelse för tvister som rör avtalet ska delges via en särskild adress eller en särskild person i Kroatien. På kärandens yrkande ska stämningsansökan och andra domstolshandlingar i målet delges svaranden på denna adress eller till denna person. Om delgivningen inte kan genomföras ska domstolen utfärda ett beslut enligt vilket alla ytterligare handlingar ska delges svaranden genom att anslås på domstolens anslagstavla.

I artikel 133c i civilprocesslagen föreskrivs att domstolen, om parterna kommer överens om det under förfarandet, ska besluta att de ska skicka inlagor och andra handlingar direkt till varandra, via rekommenderade brev med mottagningsbevis. Om någon av parterna är en juridisk person eller en fysisk person med en registrerad verksamhet får handlingarna överlämnas direkt till huvudkontoret, med ett intyg om att handlingen mottagits som ska verifieras med dess stämpel. Vid tvister där båda parterna företräds av advokat eller allmän åklagare kan domstolen beordra parternas ombud att översända inlagor direkt till varandra – via brev med ett mottagningsbevis – eller att överlämna dessa direkt vid respektive kontor eller registrerade säte.

I artikel 134a föreskrivs att en juridisk person som är registrerad vid en särskild domstol eller i ett annat register ska delges på den adress som angetts i stämningsansökan. Om delgivningen inte kan verkställas på den adress som angetts i stämningsansökan ska delgivningen verkställas på den adress som anges i registret. Om delgivningen inte heller kan verkställas på denna adress ska den verkställas genom att handlingen anslås på domstolens anslagstavla. Detta gäller även för fysiska personer som utövar vissa registrerade yrken (köpmän, enskilda försäljare, notarier, advokater, läkare osv.) när dessa personer delges i samband med deras yrke.

I artikel 134b i civilprocesslagen föreskrivs att på begäran från en enskild person och med domstolsordförandens godkännande, ska delgivning av handlingar från domstolen som är adresserade till denna person verkställas genom att läggas i ett postfack i ett rum som avsatts för ändamålet av domstolen. Delgivningen ska verkställas av en domstolstjänsteman. Domstolsordföranden kan genom ett administrativt beslut föreskriva att samtliga advokater och notarier som är verksamma inom dess domsaga ska erhålla domstolshandlingar via nämnda postfack.

I artikel 135 i civilprocesslagen föreskrivs att kallelser ska delges militär personal, medlemmar i polisstyrkan och personer som är anställda inom väg-, flod-, havs- eller lufttransport genom deras befäl eller närmast överordnade. Även andra handlingar får vid behov delges dem på detta sätt.

I artikel 136 i civilprocesslagen föreskrivs att när delgivning ska verkställas till personer eller institutioner i utlandet eller till utlänningar som åtnjuter rätt till immunitet, ska den verkställas genom diplomatiska kanaler, om inte annat anges i en internationell överenskommelse eller i civilprocesslagen (artikel 146). Om en handling ska delges en kroatisk medborgare utomlands kan delgivningen verkställas av konsulära eller diplomatiska representanter från Kroatien i det aktuella landet. Sådan delgivning är endast giltig om den person som ska delges handlingen går med på att ta emot den.

I artikel 137 i civilprocesslagen föreskrivs att delgivning ska verkställas som avser frihetsberövade personer genom fängelsets eller anstaltens ledning.

Personer som avses i artiklarna 141–142 i civilprocesslagen (fysiska personer som inte utövar en registrerad yrkesverksamhet och fysiska personer som utövar en registrerad yrkesverksamhet, men där tvisten saknar samband med denna verksamhet) kan i vissa fall få handlingar delgivna igen genom att de anslås på domstolens anslagstavla.

4 Adressuppgifter

4.1 Försöker det mottagande organet (vid tillämpningen av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1393/2007 av den 13 november 2007 om delgivning i medlemsstaterna av rättegångshandlingar och andra handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur) på eget initiativ fastställa var adressaten befinner sig om denne inte längre bor på den adress som det begärande organet har angett?

Om en handling ska delges på begäran av en behörig utländsk myndighet och adressen till den person som handlingen är adresserad till inte längre är aktuell och handlingen därför inte kan delges, är den kroatiska domstolen enligt artikel 143 i civilprocesslagen skyldig att försöka delge handlingen till personens vistelseort i Kroatien enligt folkbokföringsregistret.

Om det kan bevisas att det föreligger ett rättsligt intresse kan en förfrågan göras hos polismyndigheten om den permanenta eller tillfälliga vistelseorten för en person som ska delges handlingar i ett tvistemål.

4.2 Har utländska rättsliga myndigheter och/eller parter tillgång till register eller tjänster i medlemsstaten som gör det möjligt att fastställa den berörda personens aktuella adress? Vilka register eller tjänster är det i så fall fråga om, och vilket förfarande måste följas? Uttas någon avgift?

Det kroatiska bolagsregistret är en kostnadsfri offentlig tjänst genom vilken utländska domstolar och/eller parter i domstolsförfaranden kan erhålla all den information de behöver om kroatiska företag via följande länk: <https://sudreg.pravosudje.hr/register/f?p=150:1>

Adresser till fysiska personer är inte offentliga. Tillgång till dessa kan enbart erhållas via det kroatiska inrikesministeriet.

4.3 Hur hanterar de behöriga myndigheterna i medlemsstaten en framställan i syfte att finna en persons aktuella adress (i enlighet med rådets förordning (EG) nr 1206/2001 av den 28 maj 2001 om samarbete mellan medlemsstaternas domstolar i fråga om bevisupptagning i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur)?

I kroatisk lagstiftning fastställs inte hur domstolar ska tillämpa rådets förordning (EG) nr 1206/2001 om samarbete mellan medlemsstaternas domstolar i fråga om bevisupptagning i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur. Av praxis framgår emellertid att kroatiska domstolar på vederbörligt sätt besvarar och hanterar förfrågningar om en persons nuvarande adress som mottagits i enlighet med förordningen.

5 Vilket är det gängse sättet för delgivning? Finns det alternativa delgivningssätt (utöver sådan indirekt delgivning som avses i punkt 6)

Handlingar delges i normala fall via brev eller en utsedd domstolstjänsteman. Alternativa metoder som kan tillämpas anges i artiklarna 133–137 i civilprocesslagen. Detta innefattar delgivning av handlingar via en behörig myndighet, en notarie eller direkt i domstolen, eller alternativt via e-post i enlighet med särskild lagstiftning. Handlingar kan i vissa fall även delges genom att anslås på domstolens anslagstavla.

6 Är elektronisk delgivning (delgivning av rättsliga eller andra handlingar med hjälp av elektroniska kommunikationsmedel såsom e-post, internetbaserade säkra applikationer, fax, sms etc.) tillåten i civilrättsliga förfaranden? Vilka typer av förfaranden rör det sig om? Finns det begränsningar i användningen av detta delgivningssätt beroende på vem adressaten är (rättstillämpare, juridisk person, företag eller annan ekonomisk aktör etc.)?

Delgivning av handlingar via telefon, fax eller e-post är tillåten i de fall som anges i artikel 193 femte stycket i civilprocesslagen och artikel 321 sjunde stycket i civilprocesslagen. Detta omfattar ett meddelande från en appellationsdomstol till en distriktsdomstol att ett överklagande redan har avgjorts, och ett meddelande från en distriktsdomstol till en appellationsdomstol att en överklagan dragits tillbaka eller att parterna har ingått en förlikning).

I artikel 495 i civilprocesslagen föreskrivs att ett datum för förhandling i brådskande fall kan planläggas via telefon, telegram eller e-post i enlighet med särskild lagstiftning eller på annat lämpligt sätt. Det krävs en officiell notis om detta såvida det inte föreligger några andra bevis på att förhandlingen planlagts.

I artikel 507o föreskrivs att formulär enligt förordning nr 861/2007 och andra förfrågningar och tillkännagivanden får lämnas in i form av inlagor via fax eller e-post. Justitieministern ska fastställa särskilda regler angående ingivande av akter via fax eller e-post samt ange från vilket datum de ska tillämpas. Med hänsyn till att några sådana bestämmelser ännu inte har utfärdats är de tekniska kraven för att använda denna slags kommunikation ännu inte uppfyllda.

I princip fastställs emellertid delgivningsmetoden och reglerna för delgivning av inlagor via e-post i förfaranden vid handelsdomstolar i artiklarna 492a–c. Om elektroniska kommunikationsmedel ska användas krävs ett antagande av bestämmelser

där det föreskrivs vilket innehåll och vilken formell uppbyggnad sådan kommunikation ska ha. Dessutom ska de villkor på vilka inlagor får delges via e-post, den registrering som krävs när inlagor skickas elektroniskt (e-postformat) och informationssystemets organisation och funktioner fastställas. Med hänsyn till att några sådana bestämmelser ännu inte har utfärdats föreligger ännu inte de tekniska kraven för att använda denna slags kommunikation.

7 Indirekt delgivning

7.1 Medger lagen andra delgivningssätt i sådana fall där delgivning inte varit möjlig (t.ex. delgivning på hemadressen, på delgivningsmannens kontor, per post eller genom anslag)?

I artikel 142 andra stycket i civilprocesslagen föreskrivs att när en handling ska delges en person och denne inte anträffas på den adress som anges i stämningsansökan eller i handlingen ska den tjänsteman som delger handlingen erhålla information om när och var adressaten kommer att befinna sig på adressen. Tjänstemannen får till en person som anges i artikel 141 första, andra eller tredje stycket i civilprocesslagen lämna ett skriftligt meddelande i vilket personen åläggs att vara på sin bostadsadress eller arbetsplats vid en viss tidpunkt ett visst datum för att ta emot den delgivna handlingen. Om delgivningsmannen efter att ha lämnat ett sådant meddelande fortfarande inte anträffar den person som ska delges ska tjänstemannen följa det tillvägagångssätt som föreskrivs i artikel 141 i civilprocesslagen, beroende på det sätt på vilket handlingen ska delges.

I detta avseende tillämpas i praktiken bestämmelserna i artikel 37 i lagen om posttjänster (NN nr 144/12 och 153/13) som surrogatdelgivning. I denna lag föreskrivs att postförsändelser, med undantag för vanliga postförsändelser, ska överlämnas till adressaten, dennes juridiska ombud eller en person som innehar fullmakt. Om en postförsändelse inte kan levereras till någon av de angivna personerna får den undantagsvis överlämnas till en vuxen person i hushållet, till en person som är fast anställd i hushållet eller i adressatens affärslokaler. Den får även överlämnas till en behörig person i affärslokalerna från den juridiska eller fysiska person hos vilken adressaten är fast anställd. Om försändelserna inte kan överlämnas på det sätt som anges ovan ska ett meddelande lämnas i adressatens postfack, med anvisningar om när och var försändelsen kan avhämtas. Normalt sett lämnar posten ett meddelande där det anges att försändelsen kan avhämtas på det angivna postkontoret inom fem dagar från det att meddelandet levererats. Om adressaten underlåter att hämta försändelsen inom denna period skickar tjänsteleverantören tillbaka försändelsen till avsändaren.

Som en sista utväg kan en handling delges på domstolens anslagstavla (artiklarna 133b, 134a, 134b, 143 och 144 i civilprocesslagen).

7.2 Om andra metoder används, när anses delgivning ha skett?

Om en annan delgivningsmetod används anses handlingarna delgivna när de överlämnas till adressaten eller den person som är behörig att ta emot handlingarna på adressatens vägnar eller. Om en handling delges på domstolens anslagstavla anses den delgiven åtta dagar efter att den anslogs på anslagstavlan.

7.3 Om man som alternativt delgivningssätt kan låta deponera handlingen på en viss plats (t.ex. ett postkontor), hur informeras adressaten om deponeringen?

I artikel 37 i lagen om posttjänster (NN nr 144/12 och 153/13) föreskrivs att postförsändelser, med undantag för vanliga postförsändelser, ska överlämnas personligen till adressaten, dennes juridiska ombud eller en person som innehar fullmakt. Om en postförsändelse inte kan levereras till någon av de angivna personerna får den undantagsvis överlämnas till en vuxen person i hushållet, till en person som är fast anställd i hushållet eller i adressatens affärslokaler. Den får även överlämnas till en behörig person i affärslokalerna från den juridiska eller fysiska person hos vilken adressaten är fast anställd. Om försändelserna inte kan överlämnas på det sätt som anges ovan ska ett meddelande lämnas i adressatens postfack, med anvisningar om när och var försändelsen kan avhämtas. Om adressaten underlåter att hämta försändelsen inom denna period skickar tjänsteleverantören tillbaka försändelsen till avsändaren.

På begäran från en enskild person och med domstolsordförandens godkännande, ska delgivning av handlingar från domstolen som är adresserade till denna person verkställas genom att läggas i ett postfack i ett rum som avsatts för ändamålet av domstolen. Delgivningen ska verkställas av en domstolstjänsteman. Domstolsordföranden kan genom ett administrativt beslut föreskriva att samtliga advokater och notarier som är verksamma inom dess domsaga ska erhålla domstolshandlingar via nämnda postfack (artikel 134b i civilprocesslagen). Under dessa omständigheter är nämnda personer skyldiga att hämta ut handlingarna inom åtta dagar. Om en handling inte hämtats ut inom nämnda period ska handlingen anslås på domstolens anslagstavla. En handling anses ha blivit delgiven åtta dagar efter att den anslogs på domstolens anslagstavla.

7.4 Vilka blir följderna om adressaten vägrar att motta handlingarna? Ansens delgivning ändå ha skett om adressaten saknade grund för sin vägran?

Om en adressat vägrar att underteckna delgivningskvittot ska delgivningsmannen ange datumet på delgivningskvittot, varefter handlingen anses ha blivit delgiven (artikel 149 tredje stycket i civilprocesslagen).

8 Delgivning per post från utlandet (artikel 14 i delgivningsförordningen)

8.1 Om posten ska befordra en handling som skickats från utlandet till en adressat i medlemsstaten, och det rör sig om en situation där det krävs mottagningsbevis (artikel 14 i delgivningsförordningen), överlämnar posten i så fall handlingen enbart till adressaten själv eller kan den, i enlighet med nationella bestämmelser om postutdelning, även överlämnas handlingen till en annan person på samma adress?

I artikel 507c föreskrivs att delgivning av handlingar i enlighet med bestämmelserna i artikel 14 i förordning nr 1393/2007 ska bevisas genom ett mottagningsbevis eller en likvärdig handling. En handling som ska delges eller tas emot i Kroatien i den mening som avses i artikel 7.1 i förordning nr 1393/2007 får även delges med rekommenderad post åtföljt av ett mottagningsbevis.

I civilprocesslagen föreskrivs inte att delgivning av handlingar i den mening som avses i artikel 14 i förordning nr 1393/2007 ska verkställas uteslutande till adressaten, utan surrogatdelgivning är i praktiken tillåten.

8.2 Hur kan delgivning av handlingar från utlandet i enlighet med artikel 14 i förordning nr 1393/2007 äga rum, om varken adressaten eller någon annan person med rätt att ta emot handlingarna (under förutsättning att det finns en sådan möjlighet enligt de nationella bestämmelserna om postutdelning) – jfr ovan) har kunnat anträffas på delgivningsadressen.

I bestämmelserna i civilprocesslagen om surrogatdelgivning eller andra metoder för personlig delgivning föreskrivs att handlingarna som en sista utväg får anslås på domstolens anslagstavla, varvid de anses delgivna i Kroatien.

8.3 Medger posten en viss tid för avhämtning av handlingarna innan dessa returneras till avsändaren? Om ja, hur underrättas adressaten om att han eller hon har post för avhämtning på postkontoret?

I artikel 142 andra stycket i civilprocesslagen föreskrivs att delgivningsmannen, om den person som ska delges handling inte anträffas på den plats som anges i stämningsansökan eller de offentliga registren, ska underrättas om när och var personen kan anträffas. Dessutom ska delgivningsmannen till någon av de personer som avses i artikel 141 första, andra och tredje stycket i civilprocesslagen lämna ett skriftligt meddelande med uppgift om dag och klockslag när personen ska vara i sin bostad eller på sin arbetsplats för att motta handlingen. Om delgivningsmannen därefter fortfarande inte anträffar den person som ska delges handlingen ska bestämmelserna i artikel 141 i civilprocesslagen tillämpas och handlingen ska anses delgiven.

9 Finns det något skriftligt bevis som styrker att handlingen har delgetts?

I artikel 149 i civilprocesslagen föreskrivs att adressaten ska underteckna delgivningskvittot samt ange datum för mottagande. Om en handling delges hos en statlig myndighet, juridisk person eller fysisk person som bedriver näringsverksamhet ska adressaten inte bara underteckna handlingen utan även förse den med myndighetens, den juridiska personens eller företagets officiella sigill eller stämpel. Om en sådan delgivning verkställs utan sigill eller stämpel ska delgivningsmannen ange skälen till detta på delgivningskvittot. Om adressaten inte kan skriva under med sitt namn ska delgivningsmannen skriva adressatens namn samt delgivningsdatumet och ange varför adressatens underskrift saknas. Om adressaten vägrar att underteckna delgivningskvittot ska delgivningsmannen ange detta på delgivningskvittot samt datum, varefter handlingen ska anses ha blivit delgiven. Om delgivning genomförs i enlighet med bestämmelserna i artikel 142 andra stycket i civilprocesslagen ska det på delgivningskvittot, tillsammans med ett mottagningsbevis, även anges att den föregicks av ett skriftligt meddelande. När handlingen överlämnas till en annan person än adressaten i enlighet med denna lag ska delgivningsmannen på delgivningskvittot ange deras inbördes förhållande. Om en handling inte delges hos en statlig myndighet eller en juridisk person ska delgivningsmannen uppmana mottagaren att identifiera sig om personen är okänd för denne. Delgivningsmannen ska på delgivningskvittot ange namnet på den person till vilken handlingen överlämnades. Vidare ska delgivningsmannen ange om han känner den person som handlingen levererades till eller alternativt ange id-kortsnummer samt vem som utfärdat id-handlingen. En delgivningsman som inte är en notarie ska ange namn samt sin befattning på delgivningskvittot samt underteckna det. Vid behov ska delgivningsmannen upprätta en särskild rapport om överlämnandet/delgivningen och bifoga den till delgivningskvittot. Om felaktigt datum har angetts på delgivningskvittot ska delgivningen anses ha fullgjorts den dag handlingen överlämnades. Om delgivningskvittot har gått förlorat kan delgivningen styrkas på annat sätt.

I artikel 133a tredje och fjärde stycket i civilprocesslagen föreskrivs att en notarie ska registrera att en handling har mottagits samt de åtgärder som vidtogs för att delge handlingen. Notarien ska utan dröjsmål inge en styrkt kopia av mottagningsbeviset för den handling som ska delges och ett delgivningskvitto tillsammans med ett styrkt registerutdrag angående delgivningen till domstolen. Alternativt ska denne inge en handling som inte kunde delges tillsammans med ett styrkt registerutdrag angående delgivningen om de åtgärder som vidtagits.

10 Vad händer om den som ska delges inte får dokumentet eller om delgivningen sker i strid med lagen? Anses delgivningen giltig ändå eller måste den göras om?

Adressaten eller en person till vilken handlingen får lämnas har endast rätt att vägra att ta emot handlingen om delgivningen genomförs vid en tidpunkt, på en plats eller ett sätt som inte föreskrivs i lagen. Om en adressat eller en person som är skyldig att

ta emot en handling vägrar att ta emot den eller slänger eller förstör den utan att ha läst den, påverka detta emellertid inte de rättsliga konsekvenser som delgivningen medför (VsSr Gzz 61/73 – ZSO 4/76-140).

Om en adressat vägrar att underteckna delgivningskvittot ska delgivningsman notera detta på delgivningskvittot samt ange datum, varefter handlingen anses ha blivit delgiven (artikel 149 tredje stycket i civilprocesslagen).

Om delgivning av en handling har förvägrats kan handlingen som en sista utväg anslås på domstolens anslagstavla. Handlingen ska anses delgiven åtta dagar efter att den anslogs på domstolens anslagstavla.

Vad gäller delgivning av handlingar med en tredje person ska det noteras att om en handling överlämnas till en annan person än adressaten ska deras inbördes relation anges på delgivningskvittot (artikel 149 femte stycket i civilprocesslagen). Om en handling inte delges hos en statlig myndighet eller en juridisk person ska delgivningsmannen uppmana mottagaren att identifiera sig om personen är okänd för denne. Delgivningsmannen ska på delgivningskvittot ange namnet på den person till vilken handlingen överlämnades. Vidare ska delgivningsmannen ange om han känner den person som handlingen levererades till eller alternativt ange id-kortsnummer samt vem som utfärdat id-handlingen. En delgivningsman som inte är en notarie ska ange namn samt sin befattning på delgivningskvittot samt underteckna det. Vid behov ska delgivningsmannen upprätta en särskild rapport om överlämnandet/delgivningen och bifoga den till delgivningskvittot. Om felaktigt datum har angetts på delgivningskvittot ska delgivningen anses ha fullgjorts den dag handlingen överlämnades. Om delgivningskvittot har gått förlorat kan delgivningen styrkas på annat sätt.

Om delgivningsmannen inte delger handlingen med vederbörlig omsorg, vilket leder till att förfarandet fördröjs avsevärt, kan domstolen ålägga honom böter.

11 Kostar det något att få en skriftlig handling delgiven? I så fall hur mycket?

I artikel 63 i förordningen föreskrivs att kostnaden för postleverans ska tas ut och redovisas i enlighet med regelverket för posttjänster.

I artikel 133a.5–7 i civilprocesslagen föreskrivs att parterna ska betala alla kostnader för delgivning genom notarie direkt till notarien. Notarier som inte erhåller förskottsbetalning för att täcka delgivningskostnaderna är inte skyldiga att delge handlingen. Notarien ska dokumentera detta och omedelbart underrätta domstolen. Parter ska inte vara skyldiga att betala notarieavgifter för åtgärder som vidtas för att delge en handling via notarie. Kostnaderna för delgivning via notarie ska inkluderas i rättegångskostnaderna om domstolen anser att det är nödvändigt. Avgifter och ersättning till notarier för tillhandahållande av de tjänster som åligger dem regleras genom bestämmelserna om tillfälliga taxor för notarier (NN nr 97/01 och 115/12).

I artikel 146 femte stycket i civilprocesslagen föreskrivs att medel för att täcka kostnaderna för att utnämna en företrädare för svaranden som är ansvarig för att ta emot handlingar, liksom för dennes verksamhet, ska betalas i förskott av sökanden i enlighet med ett domstolsbeslut som inte går att överklaga. Om sökanden inte tillhandahåller förskottsbetalning inom den angivna tidsramen ska talan ogillas.

Vad gäller kostnaderna för delgivning via en utsedd domstolstjänsteman ska de tillhörande kostnaderna betalas i förskott enligt ett belopp som fastställs av domstolen. Denna praxis föreskrivs i artikel 49 i domstolarnas arbetsordning (NN nr 35/15), enligt vilken enbart sådana officiella åtgärder får vidtas utanför domstolens lokaler som krävs för att lösa en tvist i enlighet med lag. I artikel 50 i samma lag föreskrivs att återbetalning av kostnader för verksamhet utanför domstolen ska hanteras i enlighet med särskilda regler och att verksamhet utanför domstolen som yrkas och bärs av parterna i enlighet med ett domstolsbeslut i princip endast får genomföras efter att den berörda parten har deponerat det angivna beloppet genom förskottsbetalning.

De nationella versionerna av sidan sköts av respektive kontaktpunkt. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Varken det europeiska rättsliga nätverket eller kommissionen påtar sig något som helst ansvar för information eller uppgifter som ingår eller åberopas i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.

Senaste uppdatering: 31/10/2018

Delgivning av handlingar - Cypern

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

- 1 Vad innebär det juridiska begreppet "delgivning" i praktiken? Varför finns det särskilda regler för delgivning av skriftliga handlingar?

- 2 Vilka handlingar måste, enligt lag, delges?
- 3 Vem har ansvaret för att en handling blir delgiven?
- 4 Adressuppgifter
 - 4.1 Försöker det mottagande organet (vid tillämpningen av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1393/2007 av den 13 november 2007 om delgivning i medlemsstaterna av rättegångshandlingar och andra handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur) på eget initiativ fastställa var adressaten befinner sig om denne inte längre bor på den adress som det begärande organet har angett?
 - 4.2 Har utländska rättsliga myndigheter och/eller parter tillgång till register eller tjänster i medlemsstaten som gör det möjligt att fastställa den berörda personens aktuella adress? Vilka register eller tjänster är det i så fall fråga om, och vilket förfarande måste följas? Uttas någon avgift?
 - 4.3 Hur hanterar de behöriga myndigheterna i medlemsstaten en framställan i syfte att finna en persons aktuella adress (i enlighet med rådets förordning (EG) nr 1206/2001 av den 28 maj 2001 om samarbete mellan medlemsstaternas domstolar i fråga om bevisupptagning i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur)?
- 5 Vilket är det gängse sättet för delgivning? Finns det alternativa delgivningssätt (utöver sådan indirekt delgivning som avses i punkt 6)
- 6 Är elektronisk delgivning (delgivning av rättsliga eller andra handlingar med hjälp av elektroniska kommunikationsmedel såsom e-post, internetbaserade säkra applikationer, fax, sms etc.) tillåten i civilrättsliga förfaranden? Vilka typer av förfaranden rör det sig om? Finns det begränsningar i användningen av detta delgivningssätt beroende på vem adressaten är (rättstillämpare, juridisk person, företag eller annan ekonomisk aktör etc.)?
- 7 Indirekt delgivning
 - 7.1 Medger lagen andra delgivningssätt i sådana fall där delgivning inte varit möjlig (t.ex. delgivning på hemadressen, på delgivningsmannens kontor, per post eller genom anslag)?
 - 7.2 Om andra metoder används, när anses delgivning ha skett?
 - 7.3 Om man som alternativt delgivningssätt kan låta deponera handlingen på en viss plats (t.ex. ett postkontor), hur informeras adressaten om deponeringen?
 - 7.4 Vilka blir följderna om adressaten vägrar att motta handlingarna? Anses delgivning ändå ha skett om adressaten saknade grund för sin vägran?
- 8 Delgivning per post från utlandet (artikel 14 i delgivningsförordningen)
 - 8.1 Om posten ska befordra en handling som skickats från utlandet till en adressat i medlemsstaten, och det rör sig om en situation där det krävs mottagningsbevis (artikel 14 i delgivningsförordningen), överlämnar posten i så fall handlingen enbart till adressaten själv eller kan den, i enlighet med nationella bestämmelser om postutdelning, även överlämna handlingen till en annan person på samma adress?
 - 8.2 Hur kan delgivning av handlingar från utlandet i enlighet med artikel 14 i förordning nr 1393/2007 äga rum, om varken adressaten eller någon annan person med rätt att ta emot handlingarna (under förutsättning att det finns en sådan möjlighet enligt de nationella bestämmelserna om postutdelning) – jfr ovan) har kunnat anträffas på delgivningsadressen.
 - 8.3 Medger posten en viss tid för avhämtning av handlingarna innan dessa returneras till avsändaren? Om ja, hur underrättas adressaten om att han eller hon har post för avhämtning på postkontoret?
- 9 Finns det något skriftligt bevis som styrker att handlingen har delgetts?
- 10 Vad händer om den som ska delges inte får dokumentet eller om delgivningen sker i strid med lagen? Anses delgivningen giltig ändå eller måste den göras om?
- 11 Kostar det något att få en skriftlig handling delgiven? I så fall hur mycket?

1 Vad innebär det juridiska begreppet "delgivning" i praktiken? Varför finns det särskilda regler för delgivning av skriftliga handlingar?

Med delgivning avses officiellt överlämnande av rättsliga och utomrättsliga handlingar (för vilka delgivning är obligatoriskt) med skriftligt bevis för att de har mottagits.

Det finns särskilda delgivningsregler som säkerställer förfarandets giltighet och parternas rättigheter.

2 Vilka handlingar måste, enligt lag, delges?

Alla rättsliga handlingar som rör ett domstolsförfarande, t.ex. förelägganden, stämningsansökningar och handlingar som inleder ett förfarande, samt utomrättsliga handlingar (som inte rör ett domstolsförfarande men som ändå måste lämnas eller delges via officiella kanaler).

3 Vem har ansvaret för att en handling blir delgiven?

Exekutionstjänstemännen. Vid en begäran om delgivning av handlingar som mottas enligt 1965 års Haagkonvention om delgivning i utlandet av handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur, eller ett bilateralt avtal som Cypern har undertecknat och ratificerat enligt förordning (EG) nr 1393/2007, tas handlingen emot av ministeriet för justitiefrågor och allmän ordning som utsetts till centralmyndighet och vidarebefordras till domstolens exekutionstjänstemän för delgivning.

4 Adressuppgifter

4.1 Försöker det mottagande organet (vid tillämpningen av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1393/2007 av den 13 november 2007 om delgivning i medlemsstaterna av rättegångshandlingar och andra handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur) på eget initiativ fastställa var adressaten befinner sig om denne inte längre bor på den adress som det begärande organet har angett?

I regel inte, om det inte informeras om den nya adressen på den adress som uppgetts.

4.2 Har utländska rättsliga myndigheter och/eller parter tillgång till register eller tjänster i medlemsstaten som gör det möjligt att fastställa den berörda personens aktuella adress? Vilka register eller tjänster är det i så fall fråga om, och vilket förfarande måste följas? Uttas någon avgift?

Inte tillämpligt.

4.3 Hur hanterar de behöriga myndigheterna i medlemsstaten en framställan i syfte att finna en persons aktuella adress (i enlighet med rådets förordning (EG) nr 1206/2001 av den 28 maj 2001 om samarbete mellan medlemsstaternas domstolar i fråga om bevisupptagning i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur)?

Hittills har ingen sådan begäran mottagits. I vilket fall som helst är det tveksamt om adressökning kan betraktas som bevisupptagning.

5 Vilket är det gängse sättet för delgivning? Finns det alternativa delgivningssätt (utöver sådan indirekt delgivning som avses i punkt 6)

I praktiken är den normala delgivningsmetoden personlig delgivning, i enlighet med civilprocesslagen. Vid delgivning av en juridisk person får handlingen delges en verkställande direktör, företagets sekreterare eller någon annan person som har en ansvarig ställning inom företaget.

Vad gäller alternativa delgivningsmetoder måste ett domstolsföreläggande (på en parts begäran) utfärdas i enlighet med civilprocesslagen. Det innebär att handlingen ska kungöras på en bestämd plats eller offentliggöras i en tidning (eller meddelas på något annat sätt som domstolen finner lämpligt i sammanhanget).

Inga andra alternativa metoder får för närvarande användas.

6 Är elektronisk delgivning (delgivning av rättsliga eller andra handlingar med hjälp av elektroniska kommunikationsmedel såsom e-post, internetbaserade säkra applikationer, fax, sms etc.) tillåten i civilrättsliga förfaranden? Vilka typer av förfaranden rör det sig om? Finns det begränsningar i användningen av detta delgivningssätt beroende på vem adressaten är (rättstillämpare, juridisk person, företag eller annan ekonomisk aktör etc.)?

Se svaret på fråga 5 ovan.

7 Indirekt delgivning

7.1 Medger lagen andra delgivningssätt i sådana fall där delgivning inte varit möjlig (t.ex. delgivning på hemadressen, på delgivningsmannens kontor, per post eller genom anslag)?

Se svaret på fråga 5 ovan.

7.2 Om andra metoder används, när anses delgivning ha skett?

Se svaret på fråga 5 ovan.

7.3 Om man som alternativt delgivningssätt kan låta deponera handlingen på en viss plats (t.ex. ett postkontor), hur informeras adressaten om deponeringen?

Se svaret på fråga 5 ovan.

7.4 Vilka blir följderna om adressaten vägrar att motta handlingarna? Anses delgivning ändå ha skett om adressaten saknade grund för sin vägran?

Se svaret på fråga 5 ovan.

8 Delgivning per post från utlandet (artikel 14 i delgivningsförordningen)

8.1 Om posten ska befordra en handling som skickats från utlandet till en adressat i medlemsstaten, och det rör sig om en situation där det krävs mottagningsbevis (artikel 14 i delgivningsförordningen), överlämnar posten i så fall handlingen enbart till adressaten själv eller kan den, i enlighet med nationella bestämmelser om postutdelning, även överlämnas handlingen till en annan person på samma adress?

Inte tillämpligt.

8.2 Hur kan delgivning av handlingar från utlandet i enlighet med artikel 14 i förordning nr 1393/2007 äga rum, om varken adressaten eller någon annan person med rätt att ta emot handlingarna (under förutsättning att det finns en sådan möjlighet enligt de nationella bestämmelserna om postutdelning) – jfr ovan) har kunnat anträffas på delgivningsadressen.

Inte tillämpligt.

8.3 Medger posten en viss tid för avhämtning av handlingarna innan dessa returneras till avsändaren? Om ja, hur underrättas adressaten om att han eller hon har post för avhämtning på postkontoret?

Inte tillämpligt.

9 Finns det något skriftligt bevis som styrker att handlingen har delgetts?

Ja. Efter delgivningen fyller domstolens exekutionstjänsteman i delgivningskvittot. I detta anges närmare detaljer om den handling som delgetts, den delgivna personens namn och ställning, delgivningsdag och delgivningstidpunkt eller, om handlingen inte har delgetts, skälen till varför den inte kunde delges.

Om delgivningen genomförs i enlighet med förordning (EG) nr 1393/2007 utfärdas det intyg som anges i bilaga I till förordningen på det sätt som anges i artikel 10 i den förordningen.

10 Vad händer om den som ska delges inte får dokumentet eller om delgivningen sker i strid med lagen? Anses delgivningen giltig ändå eller måste den göras om?

I så fall betraktas delgivningen som ogiltig, och detta kan inte avhjälpas. Om delgivningen skedde på felaktigt sätt måste den göras om.

Om delgivningen inte kunde genomföras på grund av att den berörda personen motsatte sig delgivningen måste den part som vill få till stånd delgivningen ansöka hos domstolen om att en alternativ delgivningsmetod ska användas.

Om delgivningen inte kunde genomföras på grund av att den person som en handling måste delges inte kunde lokaliseras kan den person som vill få till stånd delgivningen alternativt kungöra handlingen efter det att ett relevant domstolsföreläggande har utfärdats.

11 Kostar det något att få en skriftlig handling delgiven? I så fall hur mycket?

Avgiften har fastställts till 21 euro.

De nationella versionerna av sidan sköts av respektive kontaktpunkt. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Varken det europeiska rättsliga nätverket eller kommissionen påtar sig något som helst ansvar för information eller uppgifter som ingår eller åberopas i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.

Senaste uppdatering: 13/05/2019

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

- 1 Vad innebär det juridiska begreppet "delgivning" i praktiken? Varför finns det särskilda regler för delgivning av skriftliga handlingar?
 - 2 Vilka handlingar måste, enligt lag, delges?
 - 3 Vem har ansvaret för att en handling blir delgiven?
 - 4 Adressuppgifter
 - 4.1 Försöker det mottagande organet (vid tillämpningen av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1393/2007 av den 13 november 2007 om delgivning i medlemsstaterna av rättegångshandlingar och andra handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur) på eget initiativ fastställa var adressaten befinner sig om denne inte längre bor på den adress som det begärande organet har angett?
 - 4.2 Har utländska rättsliga myndigheter och/eller parter tillgång till register eller tjänster i medlemsstaten som gör det möjligt att fastställa den berörda personens aktuella adress? Vilka register eller tjänster är det i så fall fråga om, och vilket förfarande måste följas? Uttas någon avgift?
 - 4.3 Hur hanterar de behöriga myndigheterna i medlemsstaten en framställan i syfte att finna en persons aktuella adress (i enlighet med rådets förordning (EG) nr 1206/2001 av den 28 maj 2001 om samarbete mellan medlemsstaternas domstolar i fråga om bevisupptagning i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur)?
 - 5 Vilket är det gängse sättet för delgivning? Finns det alternativa delgivningssätt (utöver sådan indirekt delgivning som avses i punkt 6)
 - 6 Är elektronisk delgivning (delgivning av rättsliga eller andra handlingar med hjälp av elektroniska kommunikationsmedel såsom e-post, internetbaserade säkra applikationer, fax, sms etc.) tillåten i civilrättsliga förfaranden? Vilka typer av förfaranden rör det sig om? Finns det begränsningar i användningen av detta delgivningssätt beroende på vem adressaten är (rättstillämpare, juridisk person, företag eller annan ekonomisk aktör etc.)?
 - 7 Indirekt delgivning
 - 7.1 Medger lagen andra delgivningssätt i sådana fall där delgivning inte varit möjlig (t.ex. delgivning på hemadressen, på delgivningsmannens kontor, per post eller genom anslag)?
 - 7.2 Om andra metoder används, när anses delgivning ha skett?
 - 7.3 Om man som alternativt delgivningssätt kan låta deponera handlingen på en viss plats (t.ex. ett postkontor), hur informeras adressaten om deponeringen?
 - 7.4 Vilka blir följderna om adressaten vägrar att motta handlingarna? Anses delgivning ändå ha skett om adressaten saknade grund för sin vägran?
 - 8 Delgivning per post från utlandet (artikel 14 i delgivningsförordningen)
 - 8.1 Om posten ska befordra en handling som skickats från utlandet till en adressat i medlemsstaten, och det rör sig om en situation där det krävs mottagningsbevis (artikel 14 i delgivningsförordningen), överlämnar posten i så fall handlingen enbart till adressaten själv eller kan den, i enlighet med nationella bestämmelser om postutdelning, även överlämna handlingen till en annan person på samma adress?
 - 8.2 Hur kan delgivning av handlingar från utlandet i enlighet med artikel 14 i förordning nr 1393/2007 äga rum, om varken adressaten eller någon annan person med rätt att ta emot handlingarna (under förutsättning att det finns en sådan möjlighet enligt de nationella bestämmelserna om postutdelning) – jfr ovan) har kunnat anträffas på delgivningsadressen.
 - 8.3 Medger posten en viss tid för avhämtning av handlingarna innan dessa returneras till avsändaren? Om ja, hur underrättas adressaten om att han eller hon har post för avhämtning på postkontoret?
 - 9 Finns det något skriftligt bevis som styrker att handlingen har delgetts?
 - 10 Vad händer om den som ska delges inte får dokumentet eller om delgivningen sker i strid med lagen? Anses delgivningen giltig ändå eller måste den göras om?
 - 11 Kostar det något att få en skriftlig handling delgiven? I så fall hur mycket?
-

1 Vad innebär det juridiska begreppet "delgivning" i praktiken? Varför finns det särskilda regler för delgivning av skriftliga handlingar?

I Luxemburg betecknar termen *notification* (delgivning) i allmänhet de olika förfarandena för att en person ska få kännedom om ett dokument.

Termen *signification* (överlämnande) är en särskild typ av delgivning. Det innebär att en handling delges av en exekutionstjänsteman (*huissier de justice*) som beger sig till den berörda personens bostad för att överlämna handlingen.

De flesta delgivningar sker genom ett rekommenderat brev med mottagningsbevis.

Att direkt överlämna handlingen till den berörda personen är säkrare än att skicka den med post. Enligt lagen ska därför de viktigaste rättegångshandlingarna överlämnas direkt.

När det gäller fredsdomarens (*Justice de Paix*) behörighetsområden, skickas kallelser alltid med rekommenderat brev. Beroende på vilken typ av förfarande det gäller skickas kallelsen antingen av domstolskansliet eller exekutionstjänsteman. Det händer alltså att exekutionstjänstemannen också tillämpar enkel delgivning per post i stället för att överlämna handlingen direkt till den berörda personen.

Direkt överlämnande av en exekutionstjänsteman är i allmänhet nödvändigt för att få tidsfristerna för att överklaga domstolsavgöranden att börja löpa. Ett undantag är dock tidsfristen för att överklaga avgöranden i första instans i hyresmål eller arbetsrättsmål. Denna tidsfrist löper från och med dagen för domstolskansliets delgivning.

2 Vilka handlingar måste, enligt lag, delges?

De flesta rättegångshandlingar måste delges innan de kan överlämnas till domstolen.

Lagen föreskriver bland annat delgivning av stämningsansökningar där svaranden uppmanas att infinna sig vid domstol, personligen eller företrädd av en advokat.

Domstolsavgöranden måste också delges så att de kan vinna laga kraft när tidsfristen för överklagande har löpt ut.

3 Vem har ansvaret för att en handling blir delgiven?

I Luxemburg är det endast exekutionstjänstemännen som har behörighet att delge en handling.

På de flesta områden krävs bistånd från en exekutionstjänsteman för att kunna väcka talan inför domstol. När domen har meddelats delges den av exekutionstjänstemannen den part som har förlorat målet. I och med delgivningen börjar tidsfristen för överklagande att löpa. Om inget överklagande inlämnas inom tidsfristen vinner domen laga kraft. Om den part som har förlorat målet vill överklaga domen, måste han eller hon vända sig till exekutionstjänstemannen för att denne ska kunna delge överklagandet.

I lagen finns vissa undantag från exekutionstjänstemannens ensamrätt. När det gäller fredsdomarens behörighetsområde inleds många förfaranden till exempel genom en ansökan till den behöriga domstolen. Det är i så fall domstolskansliet som kallar parterna till förhandling genom att delge dem en kallelse tillsammans med en kopia av den ansökan som har skickats till domstolen. Detta förfarande tillämpas till exempel i fråga om hyresavtal, arbetsrättsliga ärenden och betalningsförelägganden.

Kallelse via domstolskansliet sker också vid vissa mål vid distriktsdomstolar, bland annat vid mål som ingår i domstolsordförandens behörighet.

Advokater har inte behörighet att delge en handling direkt till en medborgare. För att delgivningen ska vara giltig måste de gå via en exekutionstjänsteman. Situationen ändras dock när processen har påbörjats och varje part företräds av sitt ombud; från och med detta ögonblick får processhandlingar, även bevis, utbytas genom förenklad delgivning. Delgivning mellan advokater sker utan närmare formaliteter. Den advokat som tar emot en delgivning brukar dock lämna ett mottagningsbevis.

4 Adressuppgifter

4.1 Försöker det mottagande organet (vid tillämpningen av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1393/2007 av den 13 november 2007 om delgivning i medlemsstaterna av rättegångshandlingar och andra handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur) på eget initiativ fastställa var adressaten befinner sig om denne inte längre bor på den adress som det begärande organet har angett?

I Luxemburg är det exekutionstjänstemännen som utsetts till "mottagande organ" i enlighet med artikel 2.2 i Europaparlamentets och rådets förordning av den 13 november 2007 (EG) nr 1393/2007 om delgivning i medlemsstaterna av rättegångshandlingar och andra handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur.

Handlingar ska av exekutionstjänstemännen enligt lag delges personligen eller i mottagarens bostad eller adressatens huvudkontor.

För att fullgöra sitt uppdrag kan exekutionstjänstemännen få tillgång till följande information:

- Fysiska personer:
 - Fullständigt namn
 - Hemadress
 - Födelsedatum

Informationen återfinns i befolkningsregistret. Exekutionstjänstemän har tillgång till befolkningsregistret för att kunna fullfölja sina uppdrag.

- Företag:
 - Beteckning
 - Företagets namn
 - Stadgeenligt säte
 - Nummer i handelsregistret

Information om företag i handels- och företagsregistret är offentlig och därmed fritt tillgänglig.

4.2 Har utländska rättsliga myndigheter och/eller parter tillgång till register eller tjänster i medlemsstaten som gör det möjligt att fastställa den berörda personens aktuella adress? Vilka register eller tjänster är det i så fall fråga om, och vilket förfarande måste följas? Uttas någon avgift?

Utländska rättsliga myndigheter och/eller parter i en utländsk rättsprocess har inte tillgång till befolkningsregistret för sökningar av adresser till fysiska personer.

För företag införda i handels- och företagsregistret är grundläggande information (adress, företagsnamn, momsregistreringsnummer) offentlig för allmänheten och gratis. För tillgång till mer detaljerad information tas en avgift ut.

4.3 Hur hanterar de behöriga myndigheterna i medlemsstaten en framställning i syfte att finna en persons aktuella adress (i enlighet med rådets förordning (EG) nr 1206/2001 av den 28 maj 2001 om samarbete mellan medlemsstaternas domstolar i fråga om bevisupptagning i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur)?

För att hitta en persons aktuella adress via en framställning enligt förordning (EG) nr 1206/2001 av den 28 maj 2001 om samarbete mellan medlemsstaternas domstolar i fråga om bevisupptagning i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur ska den anmodade domstolen söka i det nationella befolkningsregistret om en fysisk person avses. Gäller det en juridisk person ska sökningen ske på basis av informationen i handels- och företagsregistret.

5 Vilket är det gängse sättet för delgivning? Finns det alternativa delgivningssätt (utöver sådan indirekt delgivning som avses i punkt 6)

- Delgivning per post

De flesta delgivningar sker i form av ett rekommenderat brev med mottagningsbevis.

Om brevbäraren träffar mottagaren personligen ber han denne skriva på mottagningsbeviset som därefter skickas tillbaka till avsändaren. Om mottagaren vägrar att skriva på mottagningsbeviset noterar brevbäraren detta och handlingen anses delgiven.

Om mottagaren inte är anträffbar, men en annan person accepterar att ta emot det rekommenderade brevet, antecknar brevbäraren denna persons identitetsuppgifter på mottagningsbeviset. I de flesta fall har en delgivning med tredje man inte samma värde som en delgivning med den berörda personen.

Om ingen är anträffbar, men adressen korrekt lämnar brevbäraren en avi i brevlådan med en uppmaning till mottagaren att hämta brevet på posten inom den tidsfrist som anges på avin. I och med detta anses handlingen delgiven, även om mottagaren inte infinner sig på postkontoret.

Om adressen inte kan kontrolleras återlämnar brevbäraren brevet till avsändaren med beskedet att delgivningen inte har ägt rum. I så fall ska sökanden uppge en ny adress. Om delgivningsmottagaren inte har någon känd adress kan sökanden avstå från delgivningen och överlämna ärendet till en exekutionstjänsteman, så att denne kan överlämna handlingen personligen, eventuellt tillsammans med en försäkran om att försök till delgivning har skett.

Det delgivningsförfarande som beskrivs ovan tillämpas endast om mottagaren bor i Luxemburg. När det gäller personer som bor utomlands överlämnas handlingarna personligen.

- Sammanfattning av delgivningsförfarandet (signification)

Delgivningen av en handling genom exekutionstjänsteman görs personligen oavsett var mottagaren påträffas.

Exekutionstjänstemannen beger sig vanligtvis till mottagarens bostad. Överlämnandet av handlingen kan dock ske på en annan plats, till exempel på mottagarens arbetsplats.

Delgivningen har skett personligen när handlingen överlämnas direkt till adressaten. Om det gäller en juridisk person sker delgivningen personligen när handlingen lämnas till dennes juridiska ombud, en beslutsfattande person eller till någon annan i en liknande ställning. Delgivning till vald delgivningsadress är personlig om delgivningen av handlingen sker direkt till en befullmäktigad företrädare.

Om adressaten tar emot handlingen ska exekutionstjänstemannen anteckna detta. I detta fall ska delgivningen anses ha ägt rum den dagen då handlingen överlämnades till adressaten.

Om adressaten vägrar att motta handlingen ska exekutionstjänstemannen anteckna detta. I detta fall ska delgivningen anses ha ägt rum den dag då handlingen visades för adressaten.

Om mottagaren är hemma överlämnar exekutionstjänstemannen en bestyrkt kopia av handlingen. Han upprättar en rapport om att handlingen har överlämnats. Rapporten återlämnas tillsammans med originalhandlingens till den part som har tagit initiativet till delgivningen.

Några alternativa delgivningssätt finns inte utöver vad som anges i punkt 7 nedan.

6 Är elektronisk delgivning (delgivning av rättsliga eller andra handlingar med hjälp av elektroniska kommunikationsmedel såsom e-post, internetbaserade säkra applikationer, fax, sms etc.) tillåten i civilrättsliga förfaranden? Vilka typer av förfaranden rör det sig om? Finns det begränsningar i användningen av detta delgivningssätt beroende på vem adressaten är (rättstillämpare, juridisk person, företag eller annan ekonomisk aktör etc.)?

Elektronisk delgivning eller förenklad delgivning av handlingar tillåts inte enligt den nya civilprocesslagen.

7 Indirekt delgivning

7.1 Medger lagen andra delgivningssätt i sådana fall där delgivning inte varit möjlig (t.ex. delgivning på hemadressen, på delgivningsmannens kontor, per post eller genom anslag)?

Delgivning i bostaden

Om delgivningen inte kan verkställas direkt till adressaten kan handlingen lämnas i adressatens bostad. Om adressaten inte bor där eller saknar hemvist ska handlingen lämnas på adressatens huvudsakliga adress. Om det gäller en juridisk person ska delgivningen ske på huvudkontoret.

Handlingen kan överlämnas till vilken anställd som helst, förutsatt att om de uppger namn, befattning och adress och ger ett mottagningsbevis. Handlingen ska överlämnas i förslutet kuvert som endast visar namn, befattning och adress samt exekutionstjänstemannens stämpel.

Handlingen får inte överlämnas varken till barn under 15 eller till den person som initierade delgivningen.

I adressatens bostad eller den juridiska personens huvudkontor lämnar exekutionstjänstemannen ett förslutet kuvert med en daterad avi om att handlingen överlämnats och till vem.

Till avin fogar exekutionstjänstemannen en enkel kopia av handlingen. Detsamma vid delgivning i bostaden.

I alla dessa fall ska delgivningen anses ha ägt rum den dagen då handlingen överlämnades till adressaten.

I artikel 161 i den nya civilprocesslag föreskrivs följande: "Delgivning på den adress där personen är folkbokförd anses är lika med delgivning i bostaden."

I artikel 164 i den nya civilprocesslag anges följande: "Delgivningar verkställs:

1° i fråga om staten, i *Ministère d'Etat*,

2° i fråga om offentliga institutioner, i deras huvudkontor;

3° i fråga om kommuner, i kommunalhuset;

4° i fråga om företag, ideella föreningar och allmännyttiga institutioner, i deras huvudkontor eller till personen som sköter förvaltningen."

Delgivning via deponering av stämningen

I artikel 155.6 i den nya civilprocesslag föreskrivs följande: "om handlingen inte har kunnat delges som planerat och om det framgår av utförda kontroller att adressaten fortfarande bor på angiven adress ska exekutionstjänstemannen lämna en kopia av handlingen i förslutet kuvert tillsammans med en avi som informerar adressaten om att handlingen ingen har påträffats på adressen eller att de personer som befanns sig på adressen har vägrat att ta emot handlingen.

Delgivningen ska anses utförd på samma dag som den deponeras. Samma dag eller senast nästa arbetsdag ska exekutionstjänstemannen skicka ett brev med handlingen och tidigare nämnd avi till den adress som anges i handlingen.

Delgivning när adressen är okänd

I artikel 157 i den nya civilprocesslag föreskrivs vilket delgivnings sättet som ska användas när adressaten saknar känt hemvist eller känt huvudkontor "När mottagaren av den handlingen som ska delges saknar känt hemvist ska exekutionstjänstemannen lämna rapport om vilka åtgärder som vidtagits för att hitta adressaten. I rapporten beskrivs handlingens karaktär och sökandens namn.

Samma dag, eller senast nästa arbetsdag, ska exekutionstjänstemannen till adressatens senast kända adress skicka ett rekommenderat brev med mottagningskvitto, med handlingen och en kopia av rapporten. På samma sätt förfars även med vanligt brev som skickas samma dag.

Genom rapporten meddelas adressaten att han personligen eller via någon annan under en frist på tre månader kan begära ut handlingen på exekutionstjänstemannens kontor."

I artikel 157.3 i den nya civilprocesslag föreskrivs följande: "Föregående bestämmelser kan tillämpas vid delgivning hos en juridisk person som inte längre har huvudkontor på den adress som anges i handels- och företagsregistret".

Andra former av delgivning

I artikel 157.4 föreskrivs bland annat: "När en stämningsansökan eller liknande handling har blivit delgiven enligt bestämmelserna och svarande inte givit svaromål, kan domaren, vid behov, besluta att ett yttrande ska offentliggöras i en luxemburgisk eller utländsk tidning".

I artikel 158 i den nya civilprocesslag finns följande tillägg: "Om adressaten inte har påträffats eller det har fastställts att han inte har blivit informerad kan domaren på eget initiativ besluta om ytterligare åtgärder, förutom de interimistiska åtgärder och och säkerhetsåtgärder som kan tillgripas för att skydda sökandens rättigheter".

Förenklad delgivning per rekommenderat brev med mottagningsbevis.

När handlingen skickas via kansliet görs den förenklade delgivningen via rekommenderat brev med mottagningsbevis. Om adressaterna saknar känt hemvist sköts en förenklad delgivning av en exekutionstjänsteman.

7.2 Om andra metoder används, när anses delgivning ha skett?

Om handlingen överlämnas genom **delgivning** måste delgivningshandlingens innehålla datumet för delgivningen som motsvarar den dag handlingen överlämnades till adressaten på dennes adress eller när handlingen lämnades i adressatens bostad.

Om handlingen skickas via **förenklad delgivning** använder Luxemburg ett system med dubbla datum.

Avsändarens datum är då inte identiskt med adressatens datum.

För avsändaren är det sändningsdatumet som ska användas.

7.3 Om man som alternativt delgivningssätt kan låta deponera handlingen på en viss plats (t.ex. ett postkontor), hur informeras adressaten om deponeringen?

Vad gäller **delgivning** via deponering av en kopia av stämningen, se nedan: Delgivningen genom deponering av en kopia av stämningen.

Vad gäller **förenklad delgivning** via rekommenderat post med mottagningsbevis, se nedan: Fråga 3.3

7.4 Vilka blir följderna om adressaten vägrar att motta handlingarna? Anses delgivning ändå ha skett om adressaten saknade grund för sin vägran?

När handlingen överlämnas genom **delgivning** kan adressaten inte motsätta sig detta, förutom av de skäl som anges i artiklarna 5 och 8 i förordningen (EG) n° 1393/2007 (behov av översättning).

När handlingen sänds via **förenklad delgivning** har adressaten inte möjlighet att motsätta sig att denna sker per rekommenderat brev med mottagningsbevis.

Adressaten kan i samband med förenklad delgivning via rekommenderat brev med mottagningsbevis dock bestrida delgivningens giltighet om han kan visa att varken hans bostadsadress, tillfälliga adress eller vald adress var angavs på det rekommenderade brevet. Delgivningen via exekutionstjänsteman är alltså juridiskt sett säkrare än förenklad delgivning per rekommenderat brev med mottagningsbevis. Vid delgivning kan exekutionstjänstemannen även kontrollera adressatens adress i befolkningsregistret eller genom kontakt med kommunkontoret. Dessutom kan datumet för förenklad delgivning med rekommenderat brev inte med säkerhet fastställas om adressaten inte daterat och undertecknat mottagningsbeviset då det rekommenderade brevet (för första gången) bars ut till hans bostad, tillfälliga adress, eller vald adress. Vid delgivning med exekutionstjänsteman anges datumet för delgivning alltid i delgivningshandling.

Angående adressatens vägran att ta emot handlingen, detta ändrar inte datumet eller delgivningens eller den förenklade delgivningens validitet.

8 Delgivning per post från utlandet (artikel 14 i delgivningsförordningen)

8.1 Om posten ska befordra en handling som skickats från utlandet till en adressat i medlemsstaten, och det rör sig om en situation där det krävs mottagningsbevis (artikel 14 i delgivningsförordningen), överlämnar posten i så fall handlingen enbart till adressaten själv eller kan den, i enlighet med nationella bestämmelser om postutdelning, även överlämnas handlingen till en annan person på samma adress?

Artikel 8.1 av de allmänna villkoren för tillhandahållande av tjänster erbjuder som en del av den allmänna posten att ” Rekommenderade brev avlämnas för utom till adressaten och dennes ombud:

- i bostaden, till varje vuxen person som tar emot posten för adressaten
- på postkontor, till varje vuxen person som visar upp mottagningsbeviset

8.2 Hur kan delgivning av handlingar från utlandet i enlighet med artikel 14 i förordning nr 1393/2007 äga rum, om varken adressaten eller någon annan person med rätt att ta emot handlingarna (under förutsättning att det finns en sådan möjlighet enligt de nationella bestämmelserna om postutdelning) – jfr ovan) har kunnat anträffas på delgivningsadressen.

Breven skickas till angiven adress, förutom då uppenbara fel förekommer (t.ex. felstavning av gata, fel husnummer, fel postkod m. m.).

Om adressaten inte kan påträffas på angiven adress avlämnas det rekommenderade brevet inte.

Försändelser som inte kan avlämnas i adressatens brevlåda eller som inte har kunnat skickas till annan mottagare ska finnas tillgängliga på närmaste postkontor under den tid som anges på avin som lämnas i adressatens brevlåda. När lagringsperioden har utgått returneras försändelserna till avsändaren om man vet vem denne är.

8.3 Medger posten en viss tid för avhämtning av handlingarna innan dessa returneras till avsändaren? Om ja, hur underrättas adressaten om att han eller hon har post för avhämtning på postkontoret?

Försändelser som inte kan avlämnas i adressatens brevlåda eller som inte har kunnat skickas till annan mottagare ska finnas tillgängliga på närmaste postkontor under den tid som anges på avin som lämnas i adressatens brevlåda. När lagringsperioden har utgått returneras försändelserna till avsändaren om man vet vem denne är.

9 Finns det något skriftligt bevis som styrker att handlingen har delgetts?

Vid delgivning per post utgör mottagningsbeviset ett sådant bevis. Om handlingen överlämnas direkt av en exekutionstjänsteman, upprättar denne en rapport över de åtgärder som har vidtagits. Exekutionstjänstemannen är en statstjänsteman. Dennes rapport utgör bevis för delgivning, om det inte kan styrkas att rapporten är förfalskad.

10 Vad händer om den som ska delges inte får dokumentet eller om delgivningen sker i strid med lagen? Anses delgivningen giltig ändå eller måste den göras om?

En delgivning som sker i strid med lagen kan förklaras ogiltig.

En delgivning kan dock bara förklaras ogiltig på grund av ett formellt fel om det kan fastställas att detta fel har skadat mottagaren.

Detta beror på domstolens bedömning.

Om mottagaren inte har kunnat delges personligen eller denne inte infinner sig kan domstolen uppmana sökanden att göra en ny delgivning. Detta förfarande gör det möjligt att undanröja alla tvivel om hur den berördes frånvaro ska tolkas.

När det gäller förfaranden där parterna normalt kallas av domstolens kansli kan domstolen också uppmana sökanden att låta exekutionstjänstemannen kalla parterna om det uppstår tvivel om huruvida kallelsen med rekommenderat brev är giltig.

Slutligen kan domstolen endast avkunna en dom som anses gå emot en part som inte är närvarande vid förhandlingen om det är fastställt att denne har kontaktats personligen. Om detta inte är fallet (t.ex. om kallelsen har lämnats till en annan person) avkunnas en s.k. tredsokod, vilket innebär att domen kan omprövas efter invändning.

11 Kostar det något att få en skriftlig handling delgiven? I så fall hur mycket?

Delgivning via domstolens kansli är kostnadsfri. När delgivningen sker via en exekutionstjänsteman arvoderas denne enligt en taxa som är fastställd i den luxemburgska lagstiftningen.

Relaterade länkar

 [Legilux](#)

 [Handels- och företagsregistret](#)

De nationella versionerna av sidan sköts av respektive kontaktpunkt. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Varken det europeiska rättsliga nätverket eller kommissionen påtar sig något som helst ansvar för information eller uppgifter som ingår eller åberopas i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.

Senaste uppdatering: 10/10/2017

Delgivning av handlingar - Ungern

Våra översättare håller på att översätta den nya sidan till svenska. Översättningen till [en](#) [hu](#) är dock redan färdig.

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

- [1 Vad innebär det juridiska begreppet "delgivning" i praktiken? Varför finns det särskilda regler för delgivning av skriftliga handlingar?](#)
- [2 Vilka handlingar måste, enligt lag, delges?](#)
- [3 Vem har ansvaret för att en handling blir delgiven?](#)
- [4 Adressuppgifter](#)
 - [4.1 Försöker det mottagande organet \(vid tillämpningen av Europaparlamentets och rådets förordning \(EG\) nr 1393/2007 av den 13 november 2007 om delgivning i medlemsstaterna av rättegångshandlingar och andra handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur\) på eget initiativ fastställa var adressaten befinner sig om denne inte längre bor på den adress som det begärande organet har angett?](#)
 - [4.2 Har utländska rättsliga myndigheter och/eller parter tillgång till register eller tjänster i medlemsstaten som gör det möjligt att fastställa den berörda personens aktuella adress? Vilka register eller tjänster är det i så fall fråga om, och vilket förfarande måste följas? Uttas någon avgift?](#)
 - [4.3 Hur hanterar de behöriga myndigheterna i medlemsstaten en framställan i syfte att finna en persons aktuella adress \(i enlighet med rådets förordning \(EG\) nr 1206/2001 av den 28 maj 2001 om samarbete mellan medlemsstaternas domstolar i fråga om bevisupptagning i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur\)?](#)

- 5 Vilket är det gängse sättet för delgivning? Finns det alternativa delgivningssätt (utöver sådan indirekt delgivning som avses i punkt 6)
 - 6 Är elektronisk delgivning (delgivning av rättsliga eller andra handlingar med hjälp av elektroniska kommunikationsmedel såsom e-post, internetbaserade säkra applikationer, fax, sms etc.) tillåten i civilrättsliga förfaranden? Vilka typer av förfaranden rör det sig om? Finns det begränsningar i användningen av detta delgivningssätt beroende på vem adressaten är (rättstillämpare, juridisk person, företag eller annan ekonomisk aktör etc.)?
 - 7 Indirekt delgivning
 - 7.1 Medger lagen andra delgivningssätt i sådana fall där delgivning inte varit möjlig (t.ex. delgivning på hemadressen, på delgivningsmannens kontor, per post eller genom anslag)?
 - 7.2 Om andra metoder används, när anses delgivning ha skett?
 - 7.3 Om man som alternativt delgivningssätt kan låta deponera handlingen på en viss plats (t.ex. ett postkontor), hur informeras adressaten om deponeringen?
 - 7.4 Vilka blir följderna om adressaten vägrar att motta handlingarna? Anses delgivning ändå ha skett om adressaten saknade grund för sin vägran?
 - 8 Delgivning per post från utlandet (artikel 14 i delgivningsförordningen)
 - 8.1 Om posten ska befordra en handling som skickats från utlandet till en adressat i medlemsstaten, och det rör sig om en situation där det krävs mottagningsbevis (artikel 14 i delgivningsförordningen), överlämnar posten i så fall handlingen enbart till adressaten själv eller kan den, i enlighet med nationella bestämmelser om postutdelning, även överlämna handlingen till en annan person på samma adress?
 - 8.2 Hur kan delgivning av handlingar från utlandet i enlighet med artikel 14 i förordning nr 1393/2007 äga rum, om varken adressaten eller någon annan person med rätt att ta emot handlingarna (under förutsättning att det finns en sådan möjlighet enligt de nationella bestämmelserna om postutdelning) – jfr ovan) har kunnat anträffas på delgivningsadressen.
 - 8.3 Medger posten en viss tid för avhämtning av handlingarna innan dessa returneras till avsändaren? Om ja, hur underrättas adressaten om att han eller hon har post för avhämtning på postkontoret?
 - 9 Finns det något skriftligt bevis som styrker att handlingen har delgetts?
 - 10 Vad händer om den som ska delges inte får dokumentet eller om delgivningen sker i strid med lagen? Anses delgivningen giltig ändå eller måste den göras om?
 - 11 Kostar det något att få en skriftlig handling delgiven? I så fall hur mycket?
-

1 Vad innebär det juridiska begreppet "delgivning" i praktiken? Varför finns det särskilda regler för delgivning av skriftliga handlingar?

Enligt 1952 års lag III om civilprocesser, som reglerar civilprocesser och innehåller generella regler för utomrättsliga förfaranden, ska domstolshandlingar i allmänhet delges med post.

Syftet med att delge handlingar är att informera adressaten om innehållet i handlingarna, men på ett sätt som även gör det möjligt för avsändaren att visa att handlingarna har översänts till adressaten. Själva handlingen, datumet och resultatet av delgivningen ska styrkas. Handlingar får skickas som rekommenderade försändelser med för denna tjänst särskilda mottagningsbevis.

2 Vilka handlingar måste, enligt lag, delges?

Enligt 2012 års lag CLIX om posttjänster är handlingar som ska delges sådana handlingar vars översändande eller delgivning (eller försök till delgivning), eller datumet för detta, har rättsliga konsekvenser som regleras i lag, sådana handlingar som utgör grund för lagstadgade tidsfrister och sådana handlingar som enligt lag klassificeras som officiella handlingar.

Enligt 1952 års lag III ska vid tvistemål följande definitivt meddelas genom delgivning:

- a) Domar delges parterna.

- b) Beslut som fattas under rättegång, delges en part om inte kallats till rättegången på vederbörligt sätt.
- c) Beslut som fattas under rättegång, i anslutning till fastställande av en ny tidsfrist, eller som kan bli föremål för ett särskilt överklagande, delges en part som underlåtit att inställa sig till rättegången.
- d) Beslut som fattas utanför rättegång, delges berörd part.
- e) Alla beslut som fattas under förfarandets gång, delges den person i vilkens intresse åklagaren, eller personen eller organisationen med behörighet enligt särskild lagstiftning, har inlett förfarandet.

3 Vem har ansvaret för att en handling blir delgiven?

Domstolen och postleverantören ansvarar för att delge handlingarna, enligt den lagstiftning som är tillämplig på dem.

4 Adressuppgifter

4.1 Försöker det mottagande organet (vid tillämpningen av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1393/2007 av den 13 november 2007 om delgivning i medlemsstaterna av rättegångshandlingar och andra handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur) på eget initiativ fastställa var adressaten befinner sig om denne inte längre bor på den adress som det begärande organet har angett?

Det finns ingen sådan skyldighet, men det är inte uteslutet att domstolen till exempel kontrollerar aktuell adress till det företag som skrivits in i handelsregistret och ordnar med delgivning i enlighet därmed.

4.2 Har utländska rättsliga myndigheter och/eller parter tillgång till register eller tjänster i medlemsstaten som gör det möjligt att fastställa den berörda personens aktuella adress? Vilka register eller tjänster är det i så fall fråga om, och vilket förfarande måste följas? Uttas någon avgift?

Fysiska personers bostadsadress:

I Ungern sköts det centrala registret över bostadsadresser av *Közgazgatási és Elektronikus Közszolgáltatások Központi Hivatala* (Centrala byrån för administrativa och elektroniska offentliga tjänster, nedan kallad *KEKKKH*). Adress: H-1450 Budapest, Pf.: 81.; telefon: 36-1-452-3622; fax: 36-1-455-6875; e-post: nyilvantarto.hivatal@mail.ahiv.hu; webbplats: http://www.kekkh.gov.hu/hu/adatszolgaltatas_szemelyi. Det här registret kan användas för att få tillgång till adressuppgifter till identifierade enskilda personer. Sådana ansökningar får lämnas in av privatpersoner, juridiska personer eller enheter som inte är juridiska personer, under förutsättning att de motiverar syftet med och den rättsliga grunden för att använda uppgifterna.

Ansökan får lämnas in skriftligen och personligen till det distriktskontor som är behörigt när det gäller hemvisten eller bostadsorten (säte eller verksamhetsställe) till den enhet som efterfrågar uppgifterna, eller vad gäller den berörda personens bostadsort. Om distriktskontoret inte kan tillhandahålla uppgifterna eller inte kan tillhandahålla dem på lämpligt sätt av tekniska skäl får ansökan ställas till KEKKH:s avdelning för personlig kundtjänst (postadress: H-1553 Budapest, Pf. 78.), eller utomlands till den ungerska utländska representation som är behörig vad gäller den utländska bostadsadressen (se förteckningen över dessa kontor här).

Ansökan ska innehålla följande:

- Sökandens uppgifter; namn, adress, säte eller verksamhetsställe gällande sökanden eller dennes ombud.
- Exakt angivelse av de uppgifter som efterfrågas.
- Hur uppgifterna ska användas.
- Uppgifter om den fysiska person som kan användas för att identifiera den person som namnges i ansökan (namn, födelsedatum och födelseort, moderns namn) eller det namn och den bostadsadress som är kända för sökanden (ortens namn, namn på det offentliga området, husnummer).

Handlingar som ska bifogas ansökan:

- Handling som motiverar den rättsliga grunden för användningen av uppgifterna.
- I förekommande fall, fullmakt som intygar sökandens rätt att agera för en annan enhets räkning (original eller bestyrkt kopia). Bemyndiganden som utfärdas utomlands ska vara officiella handlingar eller bestyrkta privata handlingar med apostill, om inte annat föreskrivs i internationella avtal. Som en allmän regel accepteras handlingar som är utfärdade på andra språk än ungerska endast om de åtföljs av en auktoriserad översättning.

Förfarandet är föremål för en efterföljande avgift för administrativa tjänster:

- För tillhandahållande av uppgifter om 1–5 personer: 3 500 ungerska forint.

- För tillhandahållande av uppgifter om fler än 5 personer: antalet personer som berörs multiplicerat med 730 ungerska forint.

När det gäller ansökningar som skickas från utlandet eller via den ungerska utländska representation som ansvarar för sökandens bostadsort ska avgiften betalas som en konsulär avgift vid behörig ungersk utländsk representation.

Företag:

Beträffande företag finns de viktigaste uppgifterna i handelsregistret, däribland adressen, tillgängliga kostnadsfritt på ungerska på följande webbplats: <https://www.e-cegjegyzek.hu/>

4.3 Hur hanterar de behöriga myndigheterna i medlemsstaten en framställan i syfte att finna en persons aktuella adress (i enlighet med rådets förordning (EG) nr 1206/2001 av den 28 maj 2001 om samarbete mellan medlemsstaternas domstolar i fråga om bevisupptagning i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur)?

Förordningen är inte tydlig vad gäller huruvida framställningar i syfte att erhålla bostadsadresser faller inom dess tillämpningsområde. Det ankommer därför på domstolen att besluta om att tillmötesgå sådana framställningar. Ungerska domstolar får emellertid begära ut adressuppgifter utan kostnad från KEKKH, och därför är det i praktiken inte uteslutet att tillmötesgå en sådan framställning om rättsligt bistånd.

5 Vilket är det gängse sättet för delgivning? Finns det alternativa delgivningssätt (utöver sådan indirekt delgivning som avses i punkt 6)

Enligt *regeringsdekret nr 335/2012 av den 4 december 2012* om fastställande av detaljerade regler för posttjänster och delgivning av officiella handlingar (nedan kallat *regeringsdekret nr 335/2012*) ska postleverantören delge officiella handlingar som skickas med mottagningsbevis genom att överlämna dem personligen till adressaten eller annan bemyndigad mottagare.

Om adressaten är en fysisk person och han eller hon inte befinner sig på adressen vid tidpunkten för delgivningsförsöket ska den officiella handlingen delges en bemyndigad person som finns där. Om det inte finns någon sådan person får handlingen även delges en indirekt mottagare som är på plats (en släkting till adressaten som är över 14 år).

I fall med organisationer har organisationens företrädare rätt att ta emot handlingar. Denna person kan vara en av följande: en person i ledningen (verkställande direktör, chef, verkställande anställd eller annan person med befogenhet att underteckna i företagets namn eller att rent allmänt företråda organisationen), ett ombud, en representant, en likvidator, en förvaltare eller en fysisk person som är anställd att arbeta i organisationens postrum (om ett sådant finns).

Leverantören får även delge försändelser via den organisation som verkar på platsen som anges i adressen (surrogatdelgivning) om adressatens hemvist, bostad eller arbetsplats är väpnade enheter, en hälso- eller sjukvårdsinrättning eller en social inrättning, ett fängelse, ett hotell, ett studenthem, en arbetarbostad eller en semesteranläggning. Dessa inrättningar är skyldiga att ta emot försändelsen och se till att den överlämnas till adressaten.

Enligt *regeringsdekret nr 335/2012* ska postleverantören göra två försök att delge försändelser. Om det första delgivningsförsöket misslyckas på grund av att adressaten eller den bemyndigade mottagaren inte påträffas på adressen ska postleverantören lämna ett meddelande med den information som föreskrivs i lag, lämna handlingen på ett leveransställe som anges i meddelandet och göra ett nytt delgivningsförsök den femte arbetsdagen efter den misslyckade delgivningen. Om det andra delgivningsförsöket misslyckas ska leverantören återigen lämna ett meddelande till adressaten och lämna handlingen på ett leveransställe som anges i meddelandet under fem arbetsdagar efter dagen för det andra delgivningsförsöket. I avvaktan på det andra delgivningsförsöket kan handlingen hämtas ut på det angivna leveransstället mot uppvisade av identitetshandling. Om handlingen inte hämtas ut före den tidsfrist som anges i det andra meddelandet ska leverantören returnera den nästa arbetsdag, tillsammans med mottagningsbeviset med angivandet "Ej uthämtad".

I detta fall ska handlingen, enligt bestämmelser i 1952 års lag III, anses ha delgetts den femte arbetsdagen efter dagen för det andra delgivningsförsöket, om inte annat kan påvisas (förutom om handlingen delgavs genom surrogatdelgivning och mottagaren var motparten). Om delgivningen avser en handling som inleder ett förfarande eller ett beslut i sakfrågan som avslutar ett förfarande ska domstolen meddela parterna om presumtionen att delgivning har skett. Detta meddelande ska åtföljas av den officiella handling i anslutning till vilken domstolen fastställde presumtionen att denna delgivning ägt rum.

Adressaten kan även hämta ut handlingen som adresseras till honom eller henne på domstolskansliet, mot uppvisade av identitetshandling.

1994 års lag LIII om verkställighetsförfaranden (nedan kallad *1994 års lag LIII*) reglerar delgivning genom delgivningsman som ett alternativt delgivningssätt. Detta sätt får användas i fall med beslut i sakfrågan som utgör grund för verkställighet, där presumtionen om delgivning har fått verkan och den part som har rätt att presentera framställning om verkställighet uttryckligen har gjort detta och i förväg betalat kostnaderna. Enligt 1994 års lag LIII får delgivningsmannen också delge verkställighetshandlingar

personligen. I sådana fall ska delgivningen registreras i en rapport. Om förfarandet misslyckas ska handlingarna delges enligt de allmänna regler som är tillämpliga på delgivning av handlingar.

Förutom ovanstående, i de fall som anges i lag, får delgivning ske med hjälp av särskilda delgivningsenheter, t.ex. genom domstolspersonal (t.ex. delgivning av kallelser till civilprocesser i brådskande fall).

6 Är elektronisk delgivning (delgivning av rättsliga eller andra handlingar med hjälp av elektroniska kommunikationsmedel såsom e-post, internetbaserade säkra applikationer, fax, sms etc.) tillåten i civilrättsliga förfaranden? Vilka typer av förfaranden rör det sig om? Finns det begränsningar i användningen av detta delgivningssätt beroende på vem adressaten är (rättstillämpare, juridisk person, företag eller annan ekonomisk aktör etc.)?

Enligt kapitlet "Elektronisk kommunikation i tvistemål" i 1952 års lag III får kommunikation också ske med elektroniska medel, om detta accepteras av parten, oavsett adressatens person. Detta gäller i alla tvistemål liksom i de civilrättsliga förfaranden som anges i lag (t.ex. verkställighetsförfaranden, likvidationsförfaranden). Vid elektronisk kommunikation ska handlingar delges med elektroniska medel via ett datasystem som används för elektronisk delgivning.

Parten får ett meddelande via delgivningssystemet, till angiven e-postadress, om delgivning av handlingen, vilket innebär registrering i det elektroniska tjänstetrymmet.

Parten kan få handlingen genom att öppna en länk som leder till handlingen, en åtgärd som bekräftas genom ett elektroniskt mottagningsbevis som skickas automatiskt till avsändaren och parten. Innan länken öppnas ska delgivningssystemet till parten ange åtminstone avsändarens namn, datum när handlingen togs emot och ärendenummer.

Om parten inte hämtar den skickade handlingen inom fem arbetsdagar efter att den har placerats i det elektroniska tjänstetrymmet ska handlingen anses delgiven följande arbetsdag (presumtion om delgivning). Om det lämpar sig att fastställa att presumtion om delgivning har fått verkan får avsändaren och parten ett automatiskt meddelande via delgivningssystemet.

I brådskande fall får kallelser till civilprocesser skickas via e-post också i avsaknad av elektronisk kontakt.

7 Indirekt delgivning

7.1 Medger lagen andra delgivningssätt i sådana fall där delgivning inte varit möjlig (t.ex. delgivning på hemadressen, på delgivningsmannens kontor, per post eller genom anslag)?

Enligt 1952 års lag III ska delgivning ske genom anslag om partens bosättning är okänd eller i en stat som inte tillhandahåller rättsligt bistånd för delgivning, eller om det finns andra bestående hinder för delgivning, eller om delgivningsförsöket förefaller dömt att misslyckas redan på förhand, eller om parten inte anger ett ombud för delgivning trots att detta föreskrivs i lag, eller om det inte är möjligt att delge personen. Som en allmän regel får domstolen besluta om delgivning genom anslag endast på begäran av en part och endast om det finns en trolig orsak som grund till det.

Anslaget ska visas i femton dagar på domstolens anslagstavla och på det lokala borgmästarkontorets anslagstavla på partens senast kända bostadsort. Det ska vidare tillkännages på domstolarnas centrala webbplats.

Om en handling som inleder ett förfarande måste delges svaranden genom anslag ska domstolen utse ett ombud till den svarande och handlingen som inleder förfarandet ska även delges ombudet.

7.2 Om andra metoder används, när anses delgivning ha skett?

När det gäller delgivning genom anslag anses handlingarna delgivna den femtonde dagen efter att ha visat anslaget på domstolens anslagstavla.

7.3 Om man som alternativt delgivningssätt kan låta deponera handlingen på en viss plats (t.ex. ett postkontor), hur informeras adressaten om deponeringen?

Leverantören och adressaten får enligt 2012 års lag CLIX komma överens om att den post som adressaten får inte ska delges på den adress som anges på försändelserna utan på en annan adress (i synnerhet en eftersändningsadress, postbox eller annat leveransställe). Enligt *regeringsdekret nr 335/2012* ska postleverantören informera om när handlingar adresserade till en postbox tas emot. Detta ska göras genom att lämna ett meddelande i postboxen, också när den handlingen är adresserad till postboxen men inte till postboxens innehavare.

7.4 Vilka blir följderna om adressaten vägrar att motta handlingarna? Ansas delgivning ändå ha skett om adressaten saknade grund för sin vägran?

Domstolshandlingar som skickas med post ska enligt 1952 års lag III anses delgivna den dag då delgivningen försöker genomföras, i det fall adressaten uttryckligen vägrar att ta emot handlingarna.

8 Delgivning per post från utlandet (artikel 14 i delgivningsförordningen)

8.1 Om posten ska befordra en handling som skickats från utlandet till en adressat i medlemsstaten, och det rör sig om en situation där det krävs mottagningsbevis (artikel 14 i delgivningsförordningen), överlämnar posten i så fall handlingen enbart till adressaten själv eller kan den, i enlighet med nationella bestämmelser om postutdelning, även överlämnas handlingen till en annan person på samma adress?

När det gäller delgivning enligt artikel 14 i förordningen har den ungerska postleverantören ingen information om att försändelsen som tas emot från utlandet är en officiell handling. Därför tillämpas inte de särskilda reglerna för delgivning av officiella handlingar, utan bara de allmänna nationella regler som är tillämpliga på rekommenderade försändelser (med mottagningsbevis).

När det gäller personer med rätt att ta emot handlingar gäller följande också utöver punkt 5, beträffande officiella handlingar. Om adressaten är en fysisk person får fastighetsinnehavaren på adressen i fråga eller adressatens bostadsupplåtare också vara indirekt mottagare, om den personen är en fysisk person. När det gäller organisationer har organisationens anställda eller medlemmar, liksom de fysiska personer som arbetar i receptionen (om organisationen har en sådan), rätt att ta emot handlingar i samband med en delgivning i organisationens lokaler eller i ett annat utrymme som är öppet för kunder. Handlingar får dock även delges andra anställda i organisationen (som tillfälliga mottagare).

8.2 Hur kan delgivning av handlingar från utlandet i enlighet med artikel 14 i förordning nr 1393/2007 äga rum, om varken adressaten eller någon annan person med rätt att ta emot handlingarna (under förutsättning att det finns en sådan möjlighet enligt de nationella bestämmelserna om postutdelning) – jfr ovan) har kunnat anträffas på delgivningsadressen.

Om adressaten eller annan bemyndigad mottagare inte är närvarande på adressen vid tidpunkten för delgivningsförsöket ska leverantören lämna ett meddelande som informerar adressaten om att handlingen finns tillgänglig för denne på leverantörens leveransställe. Handlingen kan hämtas ut på denna adress av adressaten, hans eller hennes ombud eller en indirekt mottagare som har sin hemvist eller bostad på den givna adressen. Om adressaten eller annan bemyndigad mottagare inte hämtar ut försändelsen före utgången av den tidsfrist som anges i meddelandet ska leverantören återsända handlingen som inte utlämnad.

8.3 Medger posten en viss tid för avhämtning av handlingarna innan dessa returneras till avsändaren? Om ja, hur underrättas adressaten om att han eller hon har post för avhämtning på postkontoret?

Tillgänglighetsperioden bestäms av postleverantören. När det gäller Magyar Posta Zrt. är den tio arbetsdagar från delgivningsförsöket. För meddelandesätt, se föregående punkt.

9 Finns det något skriftligt bevis som styrker att handlingen har delgetts?

Det skriftliga beviset på delgivningen är mottagningsbeviset, vilket anger resultatet av delgivningsförfarandet, dvs. mottagare, vem mottagaren är om han eller hon inte är adressaten (t.ex. ett ombud), datum för mottagandet eller, om delgivning inte skett, vad som hindrade delgivningen (t.ex. vägrat mottagande, "inte hämtats ut"). Leverantören ska alltid återsända mottagningsbeviset till avsändaren.

10 Vad händer om den som ska delges inte får dokumentet eller om delgivningen sker i strid med lagen? Anses delgivningen giltig ändå eller måste den göras om?

Om en presumtion om delgivning har fått verkan (adressaten vägrade att ta emot handlingen eller tog inte emot den trots två delgivningsförsök) kan adressaten, enligt 1952 års lag III, skicka in en ansökan om tillbakavisande av presumtion om delgivning. Detta ska göras inom femton dagar efter att adressaten får veta att presumtionen om delgivning har fått verkan och till den domstol som inledde förfarandet inom ramen för vilket delgivningen ägde rum. Som en allmän regel får en ansökan inte lämnas in mer än sex månader efter att presumtionen får verkan. Om presumtionen avser delgivning av en handling som inleder ett förfarande får parten lämna in ansökan medan förfarandet pågår, inom femton dagar efter att han eller hon får veta att presumtionen fått verkan.

Ansökan om tillbakavisande av presumtion får lämnas in med hänvisning till att sökanden inte kunde ta emot handlingen utan egen förskyllan på grund av någon av följande anledningar:

a) Delgivningen genomfördes i strid mot lagstiftningen tillämplig på delgivning av handlingar eller var inte regelrätt av andra orsaker.

b) Adressaten kunde inte ta emot handlingen av skäl som inte omnämns i punkt a (t.ex. eftersom han eller hon utan egen förskyllan saknade vetskap om delgivningen).

Om parten lämnar in en ansökan om tillbakavisande av presumtion på grundval av punkt a ovan och domstolen godtar denna blir de rättsliga konsekvenserna av presumtionen av delgivning ogiltiga, och vid behov måste delgivningen och eventuella handlingar

och processuella åtgärder som redan vidtagits tas om i enlighet med partens ansökan. I det fall ansökan lämnas in av en annan sökande, och om domstolen godtar denna, är de rättsliga konsekvenserna av delgivningen med avseende på sökanden inte tillämpliga.

Om presumptionen tillbakavisas på grundval av punkt b ovan måste delgivningen göras om. Som en allmän regel ska bestämmelserna tillämpliga på motiveringen av underlåtenheten på motsvarande sätt tillämpas på inlämningen och bedömningen av ansökan.

Presumtionen kan även tillbakavisas under loppet av ett verkställighetsförfarande. När beslutet om att presumptionen får verkan blir slutgiltigt får adressaten i egenskap av sökande – om skälen som beskrivits ännu består – lämna in en ansökan om tillbakavisande av presumption till förstainstansdomstolen medan verkställighetsförfarandet pågår, inom femton dagar efter att ha fått vetskap om förfarandet för att verkställa beslutet. När verkställighetsförfarandet har inletts får ansökan endast lämnas in i enlighet med denna punkt.

Domstolen får besluta om delgivning genom anslag endast på begäran av en part och endast om det finns en trolig orsak som grund till det. Om de fakta som presenteras visar sig vara falska och parten var medveten om detta, eller med nödvändig noggrannhet borde ha varit medveten, blir delgivningen genom anslag och påföljande förfarande ogiltiga. Parten ska åläggas att betala uppkomna kostnader samt böter. Om motparten (som delgavs handlingen genom anslag) samtycker till förfarandet som följer på anslaget – också om bara underförstått – blir förfarandet emellertid inte ogiltigt. Böter ska dock föreläggas också i sådana fall och parten ska åläggas att betala den extrakostnad som uppkommer.

Ett slutligt avgörande kan bli föremål för omprövning om en handling som inleder ett förfarande eller en annan handling delgetts en part genom anslag i strid mot reglerna tillämpliga på delgivning genom anslag.

Vid avsaknad av presumption om delgivning eller delgivning genom anslag kan konsekvenserna av att delgivning skett i strid mot lagen åtgärdas genom de allmänna rättsmedel som finns att tillgå under förfarandet, i enlighet med tillämpliga regler.

11 Kostar det något att få en skriftlig handling delgiven? I så fall hur mycket?

I princip ingår kostnaderna för delgivning i domstolsavgifterna. En part behöver därför inte betala några kostnader för delgivning i samband med ett domstolsförfarande. Det enda undantaget är delgivning genom delgivningsman, enligt 1994 års lag LIII, där en person som begär verkställighet ska betala de därmed förknippade kostnaderna i förväg.

En delgivningsman får ta ut en avgift för delgivning genom delgivningsman på 6 000 ungerska forinter, i enlighet med justitieministerns dekret nr 14/1994 av den 8 september 1994 om taxor för delgivningsmän vid domstolar. Delgivningsmannen har vidare rätt till en enhetstaxa för särskild delgivning på 3 000 forinter per delgivningsförsök, om platsen för delgivningen är adressatens hemvist, bostad eller arbetsplats, och på 6 000 forinter om platsen för delgivningen är en annan bostadsadress som används av adressaten eller en plats där adressaten endast vistas tillfälligt.

Om ett verkställighetsförfarande inleds på grundval av den handling som ska delges ska kostnaderna bäras av gäldenären. Kostnader som avser delgivning genom anslag ska betalas i förväg av den person som begär delgivning genom anslag.

De nationella versionerna av sidan sköts av respektive kontaktpunkt. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Varken det europeiska rättsliga nätverket eller kommissionen påtar sig något som helst ansvar för information eller uppgifter som ingår eller åberopas i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.

Senaste uppdatering: 16/10/2017

Delgivning av handlingar - Malta

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

- [1 Vad innebär det juridiska begreppet "delgivning" i praktiken? Varför finns det särskilda regler för delgivning av skriftliga handlingar?](#)
- [2 Vilka handlingar måste, enligt lag, delges?](#)
- [3 Vem har ansvaret för att en handling blir delgiven?](#)
- [4 Adressuppgifter](#)

- 4.1 Försöker det mottagande organet (vid tillämpningen av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1393/2007 av den 13 november 2007 om delgivning i medlemsstaterna av rättegångshandlingar och andra handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur) på eget initiativ fastställa var adressaten befinner sig om denne inte längre bor på den adress som det begärande organet har angett?
- 4.2 Har utländska rättsliga myndigheter och/eller parter tillgång till register eller tjänster i medlemsstaten som gör det möjligt att fastställa den berörda personens aktuella adress? Vilka register eller tjänster är det i så fall fråga om, och vilket förfarande måste följas? Uttas någon avgift?
- 4.3 Hur hanterar de behöriga myndigheterna i medlemsstaten en framställan i syfte att finna en persons aktuella adress (i enlighet med rådets förordning (EG) nr 1206/2001 av den 28 maj 2001 om samarbete mellan medlemsstaternas domstolar i fråga om bevisupptagning i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur)?
- 5 Vilket är det gängse sättet för delgivning? Finns det alternativa delgivningssätt (utöver sådan indirekt delgivning som avses i punkt 6)
- 6 Är elektronisk delgivning (delgivning av rättsliga eller andra handlingar med hjälp av elektroniska kommunikationsmedel såsom e-post, internetbaserade säkra applikationer, fax, sms etc.) tillåten i civilrättsliga förfaranden? Vilka typer av förfaranden rör det sig om? Finns det begränsningar i användningen av detta delgivningssätt beroende på vem adressaten är (rättstillämpare, juridisk person, företag eller annan ekonomisk aktör etc.)?
- 7 Indirekt delgivning
 - 7.1 Medger lagen andra delgivningssätt i sådana fall där delgivning inte varit möjlig (t.ex. delgivning på hemadressen, på delgivningsmannens kontor, per post eller genom anslag)?
 - 7.2 Om andra metoder används, när anses delgivning ha skett?
 - 7.3 Om man som alternativt delgivningssätt kan låta deponera handlingen på en viss plats (t.ex. ett postkontor), hur informeras adressaten om deponeringen?
 - 7.4 Vilka blir följderna om adressaten vägrar att motta handlingarna? Anses delgivning ändå ha skett om adressaten saknade grund för sin vägran?
- 8 Delgivning per post från utlandet (artikel 14 i delgivningsförordningen)
 - 8.1 Om posten ska befordra en handling som skickats från utlandet till en adressat i medlemsstaten, och det rör sig om en situation där det krävs mottagningsbevis (artikel 14 i delgivningsförordningen), överlämnar posten i så fall handlingen enbart till adressaten själv eller kan den, i enlighet med nationella bestämmelser om postutdelning, även överlämna handlingen till en annan person på samma adress?
 - 8.2 Hur kan delgivning av handlingar från utlandet i enlighet med artikel 14 i förordning nr 1393/2007 äga rum, om varken adressaten eller någon annan person med rätt att ta emot handlingarna (under förutsättning att det finns en sådan möjlighet enligt de nationella bestämmelserna om postutdelning) – jfr ovan) har kunnat anträffas på delgivningsadressen.
 - 8.3 Medger posten en viss tid för avhämtning av handlingarna innan dessa returneras till avsändaren? Om ja, hur underrättas adressaten om att han eller hon har post för avhämtning på postkontoret?
- 9 Finns det något skriftligt bevis som styrker att handlingen har delgetts?
- 10 Vad händer om den som ska delges inte får dokumentet eller om delgivningen sker i strid med lagen? Anses delgivningen giltig ändå eller måste den göras om?
- 11 Kostar det något att få en skriftlig handling delgiven? I så fall hur mycket?

1 Vad innebär det juridiska begreppet "delgivning" i praktiken? Varför finns det särskilda regler för delgivning av skriftliga handlingar?

Delgivning av handlingar innebär att domstolshandlingar överlämnas till en juridisk eller fysisk person. Hur delgivningen ska gå till är särskilt reglerat i lagen om organisation och civilprocess (*Code of Organisation and Civil Procedure*) (kapitel 12 i Maltas lagstiftning).

Särskilda regler för delgivning av handlingar har införts i den nationella lagstiftningen för att upprätta ett standardförfarande för hur handlingar ska delges, och för att se till att alla berörda parter får de juridiska handlingar som rör dem eller deras talan. Dessutom gör reglerna att domstolen kan vara säker på att handlingarna har kommit fram till mottagaren.

2 Vilka handlingar måste, enligt lag, delges?

Alla handlingar som inges till domstol måste delges. Till dessa handlingar hör skrivelser, formella protester, ansökningar, stämningar, överklaganden, svaromål, beslut om säkerhets- och verkställighetsåtgärder och beslut från domstolar och domare (*judges* och *magistrates*).

3 Vem har ansvaret för att en handling blir delgiven?

När en handling inges till domstol är det domstolen som har ansvaret för att handlingen blir delgiven. Den som inger ansökan måste registrera handlingen vid domstol och ange mottagare samt dennes delgivningsadress. Om det finns mer än en mottagare måste den part som ger in handlingen se till att det finns så många kopior att det räcker till alla mottagare.

4 Adressuppgifter

4.1 Försöker det mottagande organet (vid tillämpningen av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1393/2007 av den 13 november 2007 om delgivning i medlemsstaterna av rättegångshandlingar och andra handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur) på eget initiativ fastställa var adressaten befinner sig om denne inte längre bor på den adress som det begärande organet har angett?

Den maltesiska mottagande myndigheten kontrollerar adressen om delgivningen misslyckas. För att kunna göra detta krävs emellertid att den maltesiska myndigheten har delgivningsmottagarens id-kortsnummer, i det fall det rör sig om en fysisk person. Om det överförande organet tillhandahåller detta id-kortsnummer, som är unikt för varje fysisk person, kan det mottagande organet försöka fastställa en alternativ adress.

Vad gäller företag ska den anmodade myndigheten kontrollera den registrerade adressen till det företag som är adressat, genom ett onlinesystem som sköts av bolagsregistret vid den maltesiska myndigheten för finansiella tjänster (*Malta Financial Services Authority*, MFSA). Om den adress som tillhandahållits av den överförande myndigheten skiljer sig från den i registret kommer ytterligare ett försök att göras att delge den registrerade mottagaren handlingarna.

Om exekutionsbiträdet uppger att mottagaren inte påträffades på adressen, eller att ingen öppnade, ska den anmodade myndigheten hos behörig domstol ansöka om tillstånd att delge personen (juridisk eller fysisk) på samma adress, men efter de i lag föreskrivna klockslagen. Ibland lyckas delgivning då.

4.2 Har utländska rättsliga myndigheter och/eller parter tillgång till register eller tjänster i medlemsstaten som gör det möjligt att fastställa den berörda personens aktuella adress? Vilka register eller tjänster är det i så fall fråga om, och vilket förfarande måste följas? Uttas någon avgift?

Vad gäller fastställandet av en fysisk persons adress har endast den mottagande myndigheten tillgång till de register som rör en persons adress, om det överförande organet tillhandahåller id-numret. Denna databas är inte tillgänglig för allmänheten eller för utländska myndigheter. Å andra sidan kan vem som helst utan avgift kontrollera viktig information om företag, såsom korrekt företagsnamn, företags registreringsnummer och huvudkontor, genom ett onlinesystem hos [bolagsregistret](#) vid den maltesiska myndigheten för finansiella tjänster. Specifik information, såsom chefernas namn, rättsliga ombud, bolagsjurist etc., kan fås online genom samma webbplats, men för att se sådan information krävs att man skapar ett konto och betalar en avgift.

4.3 Hur hanterar de behöriga myndigheterna i medlemsstaten en framställan i syfte att finna en persons aktuella adress (i enlighet med rådets förordning (EG) nr 1206/2001 av den 28 maj 2001 om samarbete mellan medlemsstaternas domstolar i fråga om bevisupptagning i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur)?

Vid framställan gällande ett vittnes adress ska skälen till denna framställan inges till den centrala myndigheten. Det föreligger emellertid inte någon skyldighet för den centrala myndigheten att tillhandahålla sådan information.

5 Vilket är det gängse sättet för delgivning? Finns det alternativa delgivningssätt (utöver sådan indirekt delgivning som avses i punkt 6)

Formella protester och rättsliga handlingar som inte är del av ett domstolsärende delges genom rekommenderat brev, varigenom ett "rosa kort" antingen visar mottagarens underskrift eller en uppgift om att mottagaren inte har kunnat delges. Det rosa kortet är fäst på originalhandling (till exempel på den officiella skrivelsen).

Andra handlingar som ges in i syfte att väcka talan eller under ett pågående förfarande delges av exekutionsbiträdet genom att handlingen lämnas till mottagaren på den adress som angetts av parten som ingav handlingen, eller genom att en kopia lämnas på dennes arbetsadress eller i bostaden, eller till någon av mottagarens anställda eller dennes juridiska ombud eller till en person

som är behörig ta emot dennes post. Handlingar kan emellertid inte lämnas till en person under fjorton år eller till en person som, vid tidpunkten för delgivningen, har en psykisk störning eller något annat tillstånd som gör att han eller hon är oförmögen att vittna om en sådan delgivning.

6 Är elektronisk delgivning (delgivning av rättsliga eller andra handlingar med hjälp av elektroniska kommunikationsmedel såsom e-post, internetbaserade säkra applikationer, fax, sms etc.) tillåten i civilrättsliga förfaranden? Vilka typer av förfaranden rör det sig om? Finns det begränsningar i användningen av detta delgivningssätt beroende på vem adressaten är (rättstillämpare, juridisk person, företag eller annan ekonomisk aktör etc.)?

Handlingar kan inte delges elektroniskt i civilrättsliga förfaranden.

7 Indirekt delgivning

7.1 Medger lagen andra delgivningssätt i sådana fall där delgivning inte varit möjlig (t.ex. delgivning på hemadressen, på delgivningsmannens kontor, per post eller genom anslag)?

Det mottagande organet ska se till att handlingen blir delgiven genom att bifoga den till en skrivelse som lämnas in till tvistemålsdomstolens kansli (*Civil Court*), *First Hall*, vad gäller handlingar som ska delges på ön Malta, och till kansliet vid *Court of Magistrates* (Gozo), vad gäller handlingar som ska delges på öarna Gozo och Comino. Exekutionsbiträdet delger mottagaren dessa handlingar tillsammans med skrivelsen. I artikel 187 i lagen om organisation och civilprocess föreskrivs hur delgivningen av handlingarna ska gå till:

a) Delgivning ska ske genom överlämnande av en kopia av inlagen till den person till vilken inlagen ska delges, eller genom att en kopia lämnas till mottagarens bostad, företag, arbetsplats eller postadress, till en medlem i dennes familj eller hushåll eller till en anställd eller till mottagarens juridiska ombud eller till en person som är behörig ta emot personens post. Det är emellertid inte tillåtet att lämna en sådan kopia till en person under fjorton år eller till en person som på grund av psykisk funktionsnedsättning är oförmögen att vittna om delgivningen. En person ska antas ha förmåga att lämna ett sådant vittnesmål såvida inte motsatsen bevisas. Om det visas att kopian faktiskt har nått den person som skulle delges får missförhållanden i samband med delgivningen av någon av dessa anledningar inte åberopas.

b) Vad gäller personer som befinner sig på handelsfartyg eller besättningsmedlemmar som inte är bosatta i Malta får delgivning ske genom överlämnande av en sådan kopia till fartygets befälhavare eller till en annan person som är behörig att handla på dennes vägnar.

c) Vad gäller organ som är självständiga juridiska personer ska delgivning ske genom att en kopia av inlagen lämnas i) till organets säte, huvudkontor, driftsställe eller postadress, till en person/personer med behörighet att företräda organet i rättsligt hänseende eller till bolagsjuristen eller en anställd vid ett sådant organ, eller ii) till någon av ovannämnda personer på det sätt som föreskrivs i punkt a).

7.2 Om andra metoder används, när anses delgivning ha skett?

Handlingen anses vara delgiven när den person som mottar handlingarna accepterar delgivningen.

7.3 Om man som alternativt delgivningssätt kan låta deponera handlingen på en viss plats (t.ex. ett postkontor), hur informeras adressaten om deponeringen?

Ej tillämpligt.

7.4 Vilka blir följderna om adressaten vägrar att motta handlingarna? Anses delgivning ändå ha skett om adressaten saknade grund för sin vägran?

Om en mottagare av en inlaga vägrar att ta emot den personligen från en delgivningsman får domstolen enligt maltesisk lagstiftning, efter ansökan från berörd part och efter att ha hört delgivningsmannen och med hänsyn till samtliga omständigheter vid händelsen, genom beslut förklara att delgivningen ändå ägde rum vid det aktuella tillfället. Ett sådant beslut ska anses utgöra bevis på delgivning för alla ändamål som avses i lag.

Vidare, om en person avsiktligt håller sig undan eller förhindrar delgivningen eller vägrar att ta emot handlingar eller domstolsbeslut av exekutionsbiträdet gör han eller hon sig skyldig till domstolstrots och ska dömas till a) tillrättavisning, b) avlägsnande från domstolen, c) frihetsberövande under ett dygn i domstolsbyggnaden eller d) böter (*ammenda* eller *multa*).

8 Delgivning per post från utlandet (artikel 14 i delgivningsförordningen)

8.1 Om posten ska befordra en handling som skickats från utlandet till en adressat i medlemsstaten, och det rör sig om en situation där det krävs mottagningsbevis (artikel 14 i delgivningsförordningen), överlämnar posten i så fall handlingen enbart till adressaten själv eller kan den, i enlighet med nationella bestämmelser om postutdelning, även överlämnas handlingen till en annan person på samma adress?

Den maltesiska posttjänsten befordrar post till varje person som anträffas på adressen och som accepterar den, under förutsättning att denne är psykiskt frisk och inte är ett barn. Det antas att om en person som anträffas på adressen accepterar försändelsen har denne rätt att ta emot den i mottagarens ställe. Om det inte föreligger en sådan rätt ska personen inte acceptera försändelsen. Om vederbörande ändå gör det tar han eller hon på sig ansvaret att vidarebefordra den till mottagaren. Mottagaren ska skriva under vid överlämnandet. Detta förfarande följer av föreskrift 33 i 2005 års förordning om posttjänster (allmänt) (*Postal Services [General] Regulations 2005*).

8.2 Hur kan delgivning av handlingar från utlandet i enlighet med artikel 14 i förordning nr 1393/2007 äga rum, om varken adressaten eller någon annan person med rätt att ta emot handlingarna (under förutsättning att det finns en sådan möjlighet enligt de nationella bestämmelserna om postutdelning) – jfr ovan) har kunnat anträffas på delgivningsadressen.

Om ingen anträffas på adressen och accepterar försändelsen, i det fall det krävs en underskrift vid överlämnandet, lämnas ett meddelande som informerar mottagaren om utdelningsförsöket. Försändelsen är sedan tillgänglig för avhämtning på närmaste postkontor. Det ankommer på posttjänsteleverantören att avgöra om ytterligare utdelningsförsök ska göras. Om försändelsen inte hämtas ut returneras den till avsändaren med uppgift om att den inte hämtats. Om mottagaren eller dennes ombud nekar att ta emot försändelsen returneras den till avsändaren med uppgift om nekad mottagning.

8.3 Medger posten en viss tid för avhämtning av handlingarna innan dessa returneras till avsändaren? Om ja, hur underrättas adressaten om att han eller hon har post för avhämtning på postkontoret?

Om ingen anträffas på adressen för att ta emot försändelsen lämnas ett meddelande som informerar mottagaren om utdelningsförsöket, liksom om att försändelsen finns tillgänglig för avhämtning på närmaste postkontor. Om försändelsen inte hämtas ut ankommer det på posttjänsteleverantören att avgöra om denne ska skicka ett sista meddelande till mottagaren om att försändelsen fortfarande väntar på att bli avhämtad. Vad gäller lokala rekommenderade försändelser görs detta i allmänhet efter fem dagar och för rekommenderade försändelser från utlandet efter tio dagar. Om en sådan försändelse inte avhämtas under dessa tidsperioder returneras försändelsen till avsändaren efter ytterligare fem dagar, med uppgift om att den inte har hämtats ut. Vid avhämtning av postförsändelser från postkontoret lämnas dessa endast ut till delgivningsmottagaren eller dennes ombud efter uppvisande av meddelandet tillsammans med mottagarens id-handling (pass eller id-kort).

9 Finns det något skriftligt bevis som styrker att handlingen har delgetts?

Ett intyg utfärdas om att delgivningen har ägt rum eller inte har ägt rum.

De originalhandlingar som delges genom rekommenderat brev är försedda med ett "rosa kort". Sedan det har returnerats till domstolen stämplas originalhandlingarna med antingen svart eller rött bläck. Svart färg visar att delgivningen har ägt rum och till vem handlingen har överlämnats. Om delgivning inte har ägt rum stämplas handlingen med rött färg och skälet till detta anges även.

Alla övriga handlingar stämplas antingen med svart bläck, om delgivningen har ägt rum, eller med rött bläck, om den inte har ägt rum. De bär också det ansvariga exekutionsbiträdets underskrift.

10 Vad händer om den som ska delges inte får dokumentet eller om delgivningen sker i strid med lagen? Anses delgivningen giltig ändå eller måste den göras om?

Om delgivningsmottagaren inte tar emot handlingarna, men dessa ändå har delgetts på giltigt sätt genom att en kopia lämnats på mottagarens bostads- eller arbetsadress anses delgivningen vara utförd och giltig. Delgivning som genomförs i strid mot lagen kan bli föremål för domstolsförfarande. Om den part som ska delges inger en svarsskrivelse till rätten eller inställer sig i rätten trots att det inte har skett någon formell delgivning anses delgivningen ändå vara giltig.

11 Kostar det något att få en skriftlig handling delgiven? I så fall hur mycket?

Genom rättsligt meddelande nr 148 från 2014 har det mottagande organet i Malta fastställt en fast avgift enligt artikel 11 i förordning 1393/2007. Avgiften är 50 euro för varje handling som ska delges på Malta. Avgiften måste betalas innan tjänsten utförs. Avgiften ska erläggas genom banköverföring till åklagarmyndighetens kansli med nedanstående bankuppgifter.

Bankens namn: Central Bank of Malta

A/c namn: AG Office - Receipt of Service Documents

A/c nummer: 40127EUR-CMG5-000-Y

Iban-kod: MT24MALT011000040127EURCMG5000Y

Swift-kod: MALTMTMT

De nationella versionerna av sidan sköts av respektive kontaktpunkt. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Varken det europeiska rättsliga nätverket eller kommissionen påtar sig något som helst ansvar för information eller uppgifter som ingår eller åberopas i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.

Senaste uppdatering: 16/10/2017

Delgivning av handlingar - Nederländerna

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

- 1 Vad innebär det juridiska begreppet "delgivning" i praktiken? Varför finns det särskilda regler för delgivning av skriftliga handlingar?
- 2 Vilka handlingar måste, enligt lag, delges?
- 3 Vem har ansvaret för att en handling blir delgiven?
- 4 Adressuppgifter
 - 4.1 Försöker det mottagande organet (vid tillämpningen av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1393/2007 av den 13 november 2007 om delgivning i medlemsstaterna av rättegångshandlingar och andra handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur) på eget initiativ fastställa var adressaten befinner sig om denne inte längre bor på den adress som det begärande organet har angett?
 - 4.2 Har utländska rättsliga myndigheter och/eller parter tillgång till register eller tjänster i medlemsstaten som gör det möjligt att fastställa den berörda personens aktuella adress? Vilka register eller tjänster är det i så fall fråga om, och vilket förfarande måste följas? Uttas någon avgift?
 - 4.3 Hur hanterar de behöriga myndigheterna i medlemsstaten en framställan i syfte att finna en persons aktuella adress (i enlighet med rådets förordning (EG) nr 1206/2001 av den 28 maj 2001 om samarbete mellan medlemsstaternas domstolar i fråga om bevisupptagning i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur)?
- 5 Vilket är det gängse sättet för delgivning? Finns det alternativa delgivningssätt (utöver sådan indirekt delgivning som avses i punkt 6)
- 6 Är elektronisk delgivning (delgivning av rättsliga eller andra handlingar med hjälp av elektroniska kommunikationsmedel såsom e-post, internetbaserade säkra applikationer, fax, sms etc.) tillåten i civilrättsliga förfaranden? Vilka typer av förfaranden rör det sig om? Finns det begränsningar i användningen av detta delgivningssätt beroende på vem adressaten är (rättstillämpare, juridisk person, företag eller annan ekonomisk aktör etc.)?
- 7 Indirekt delgivning
 - 7.1 Medger lagen andra delgivningssätt i sådana fall där delgivning inte varit möjlig (t.ex. delgivning på hemadressen, på delgivningsmannens kontor, per post eller genom anslag)?
 - 7.2 Om andra metoder används, när anses delgivning ha skett?
 - 7.3 Om man som alternativt delgivningssätt kan låta deponera handlingen på en viss plats (t.ex. ett postkontor), hur informeras adressaten om deponeringen?
 - 7.4 Vilka blir följderna om adressaten vägrar att motta handlingarna? Anses delgivning ändå ha skett om adressaten saknade grund för sin vägran?
- 8 Delgivning per post från utlandet (artikel 14 i delgivningsförordningen)
 - 8.1 Om posten ska befordra en handling som skickats från utlandet till en adressat i medlemsstaten, och det rör sig om en situation där det krävs mottagningsbevis (artikel 14 i delgivningsförordningen), överlämnar posten i så fall handlingen enbart till adressaten själv eller kan den, i enlighet med nationella bestämmelser om postutdelning, även överlämna handlingen till en annan person på samma adress?
 - 8.2 Hur kan delgivning av handlingar från utlandet i enlighet med artikel 14 i förordning nr 1393/2007 äga rum, om varken adressaten eller någon annan person med rätt att ta emot handlingarna (under förutsättning att det finns en sådan möjlighet enligt de nationella bestämmelserna om postutdelning) – jfr ovan) har kunnat anträffas på delgivningsadressen.
 - 8.3 Medger posten en viss tid för avhämtning av handlingarna innan dessa returneras till avsändaren? Om ja, hur underrättas adressaten om att han eller hon har post för avhämtning på postkontoret?
- 9 Finns det något skriftligt bevis som styrker att handlingen har delgetts?

- 10 Vad händer om den som ska delges inte får dokumentet eller om delgivningen sker i strid med lagen? Anses delgivningen giltig ändå eller måste den göras om?
 - 11 Kostar det något att få en skriftlig handling delgiven? I så fall hur mycket?
-

1 Vad innebär det juridiska begreppet "delgivning" i praktiken? Varför finns det särskilda regler för delgivning av skriftliga handlingar?

2 Vilka handlingar måste, enligt lag, delges?

Varje handling som ska översändas till den anmodade myndigheten enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1393/2007 av den 13 november 2007 om delgivning i medlemsstaterna av rättegångshandlingar och andra handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur.

3 Vem har ansvaret för att en handling blir delgiven?

I Nederländerna har exekutionsbiträdet utsetts till mottagande och sändande organ.

4 Adressuppgifter

4.1 Försöker det mottagande organet (vid tillämpningen av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1393/2007 av den 13 november 2007 om delgivning i medlemsstaterna av rättegångshandlingar och andra handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur) på eget initiativ fastställa var adressaten befinner sig om denne inte längre bor på den adress som det begärande organet har angett?

Exekutionsbiträdet är skyldigt att kontrollera adressatens adress i det nederländska folkbokföringsregistret (BRP). Tack vare den obligatoriska kontrollen upptäcks även adressatens eventuellt nya adress om denne inte längre bor på den angivna adressen.

4.2 Har utländska rättsliga myndigheter och/eller parter tillgång till register eller tjänster i medlemsstaten som gör det möjligt att fastställa den berörda personens aktuella adress? Vilka register eller tjänster är det i så fall fråga om, och vilket förfarande måste följas? Uttas någon avgift?

Nej.

4.3 Hur hanterar de behöriga myndigheterna i medlemsstaten en framställan i syfte att finna en persons aktuella adress (i enlighet med rådets förordning (EG) nr 1206/2001 av den 28 maj 2001 om samarbete mellan medlemsstaternas domstolar i fråga om bevisupptagning i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur)?

I Nederländerna är domstolarna behörig myndighet när det gäller förordning (EG) nr 1206/2001 av den 28 maj 2001. De nederländska domstolarna har dock inte behörighet att (på begäran) hämta en parts adress.

5 Vilket är det gängse sättet för delgivning? Finns det alternativa delgivningssätt (utöver sådan indirekt delgivning som avses i punkt 6)

Delgivning av handlingar är en av ett exekutionsbiträdes officiella uppgifter (artikel 2 i lagen om exekutionsbiträden (*Gerechtsdeurwaarderswet*)). Efter den kontroll som beskrivits i fråga 4.1 måste exekutionsbiträdet delge adressaten de handlingar som mottagits för delgivning. I princip delges handlingar personligen. Det finns inga alternativa metoder förutom den indirekta delgivning som det hänvisas till i fråga 7.

6 Är elektronisk delgivning (delgivning av rättsliga eller andra handlingar med hjälp av elektroniska kommunikationsmedel såsom e-post, internetbaserade säkra applikationer, fax, sms etc.) tillåten i civilrättsliga förfaranden? Vilka typer av förfaranden rör det sig om? Finns det begränsningar i användningen av detta delgivningssätt beroende på vem adressaten är (rättstillämpare, juridisk person, företag eller annan ekonomisk aktör etc.)?

Elektronisk delgivning är inte tillåten i Nederländerna.

7 Indirekt delgivning

7.1 Medger lagen andra delgivningssätt i sådana fall där delgivning inte varit möjlig (t.ex. delgivning på hemadressen, på delgivningsmannens kontor, per post eller genom anslag)?

Nej, eller åtminstone endast om denna form av delgivning inte strider mot nederländsk lag. Delgivning kan även utföras till en annan adress än adressatens bostadsadress, under förutsättning att exekutionsbiträdet personligen träffar och talar med adressaten. Om den som söks för delgivning saknar hemvist eller varaktig vistelseort i Nederländerna kan en handling deponeras på åklagarmyndighetens kontor.

Exekutionsbiträden delger inte handlingar med post, även om det sändande organet i en annan medlemsstat kan sända handlingen direkt till adressaten med post.

7.2 Om andra metoder används, när anses delgivning ha skett?

Ej tillämpligt.

7.3 Om man som alternativt delgivningssätt kan låta deponera handlingen på en viss plats (t.ex. ett postkontor), hur informeras adressaten om deponeringen?

Ej tillämpligt.

7.4 Vilka blir följderna om adressaten vägrar att motta handlingarna? Anses delgivning ändå ha skett om adressaten saknade grund för sin vägran?

1. Vägran att ta emot handlingen

Om adressaten vägrar att ta emot den handling som exekutionsbiträdet delger får exekutionsbiträdet lämna handlingen på den registrerade adressen i ett förseglat kuvert (artikel 47 i civilprocesslagen (*Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering*)). I samma ögonblick anses delgivningen utförd.

2. Vägran att ta emot handlingen på grund av att översättning saknas

Om adressaten vägrar att ta emot handlingen på grund av att översättning saknas (artikel 8.1 i förordning (EG) nr 1393/2007), måste exekutionsbiträdet anteckna detta i delgivningsintyget och beteckna delgivningen som ej utförd. Enligt EU-domstolens senaste rättspraxis ankommer det på domstolen att avgöra i vilken mån en vägran är giltig (Novo Banco-domen).

8 Delgivning per post från utlandet (artikel 14 i delgivningsförordningen)

8.1 Om posten ska befördra en handling som skickats från utlandet till en adressat i medlemsstaten, och det rör sig om en situation där det krävs mottagningsbevis (artikel 14 i delgivningsförordningen), överlämnar posten i så fall handlingen enbart till adressaten själv eller kan den, i enlighet med nationella bestämmelser om postutdelning, även överlämnas handlingen till en annan person på samma adress?

Posten får även överlämnas handlingen till en annan person. Identifikation begärs beroende på vilket leveranssätt som valts.

8.2 Hur kan delgivning av handlingar från utlandet i enlighet med artikel 14 i förordning nr 1393/2007 äga rum, om varken adressaten eller någon annan person med rätt att ta emot handlingarna (under förutsättning att det finns en sådan möjlighet enligt de nationella bestämmelserna om postutdelning) – jfr ovan) har kunnat anträffas på delgivningsadressen.

Om handlingen har skickats som rekommenderat brev deponeras detta på postkontoret under en bestämd tid. Brevbäraren lämnar en avi om detta i adressatens brevlåda.

8.3 Medger posten en viss tid för avhämtning av handlingarna innan dessa returneras till avsändaren? Om ja, hur underrättas adressaten om att han eller hon har post för avhämtning på postkontoret?

Om en rekommenderad handling inte kan delas ut lämnar brevbäraren en avi om att adressaten kan hämta handlingen på det angivna postkontoret. Handlingen ligger kvar i tre veckor. Om den inte hämtas skickas den tillbaka till avsändaren.

9 Finns det något skriftligt bevis som styrker att handlingen har delgetts?

Ja, utöver delgivningsprotokollet utfärdar den anmodade myndigheten (exekutionsbiträdet) även ett delgivningsintyg (artikel 10 i delgivningsförordningen) och översänder detta till den begärande myndigheten tillsammans med protokollet.

10 Vad händer om den som ska delges inte får dokumentet eller om delgivningen sker i strid med lagen? Anses delgivningen giltig ändå eller måste den göras om?

Om ett exekutionsbiträde har medverkat vid delgivningen kan denna aldrig vara olaglig. I enlighet med artikel 66 i civilprocesslagen kan delgivningen dock vara ogiltig.

11 Kostar det något att få en skriftlig handling delgiven? I så fall hur mycket?

Om delgivningen skedde via den anmodade myndigheten i Nederländerna tas en fast avgift på 65 euro ut per delgivning.

De nationella versionerna av sidan sköts av respektive kontaktpunkt. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Varken det europeiska rättsliga nätverket eller kommissionen påtar sig något som helst ansvar för information eller uppgifter som ingår eller åberopas i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.

Senaste uppdatering: 11/04/2019

Delgivning av handlingar - Österrike

Obs. Nyligen ändrades ursprungsversionen på [de](#) av den här sidan. Våra översättare håller på att översätta den nya sidan till svenska.

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

- 1 Vad innebär det juridiska begreppet "delgivning" i praktiken? Varför finns det särskilda regler för delgivning av skriftliga handlingar?
- 2 Vilka handlingar måste, enligt lag, delges?
- 3 Vem har ansvaret för att en handling blir delgiven?
- 4 Adressuppgifter
 - 4.1 Försöker det mottagande organet (vid tillämpningen av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1393/2007 av den 13 november 2007 om delgivning i medlemsstaterna av rättegångshandlingar och andra handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur) på eget initiativ fastställa var adressaten befinner sig om denne inte längre bor på den adress som det begärande organet har angett?
 - 4.2 Har utländska rättsliga myndigheter och/eller parter tillgång till register eller tjänster i medlemsstaten som gör det möjligt att fastställa den berörda personens aktuella adress? Vilka register eller tjänster är det i så fall fråga om, och vilket förfarande måste följas? Uttas någon avgift?
 - 4.3 Hur hanterar de behöriga myndigheterna i medlemsstaten en framställan i syfte att finna en persons aktuella adress (i enlighet med rådets förordning (EG) nr 1206/2001 av den 28 maj 2001 om samarbete mellan medlemsstaternas domstolar i fråga om bevisupptagning i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur)?
- 5 Vilket är det gängse sättet för delgivning? Finns det alternativa delgivningssätt (utöver sådan indirekt delgivning som avses i punkt 6)
- 6 Är elektronisk delgivning (delgivning av rättsliga eller andra handlingar med hjälp av elektroniska kommunikationsmedel såsom e-post, internetbaserade säkra applikationer, fax, sms etc.) tillåten i civilrättsliga förfaranden? Vilka typer av förfaranden rör det sig om? Finns det begränsningar i användningen av detta delgivningssätt beroende på vem adressaten är (rättstillämpare, juridisk person, företag eller annan ekonomisk aktör etc.)?
- 7 Indirekt delgivning
 - 7.1 Medger lagen andra delgivningssätt i sådana fall där delgivning inte varit möjlig (t.ex. delgivning på hemadressen, på delgivningsmannens kontor, per post eller genom anslag)?
 - 7.2 Om andra metoder används, när anses delgivning ha skett?
 - 7.3 Om man som alternativt delgivningssätt kan låta deponera handlingen på en viss plats (t.ex. ett postkontor), hur informeras adressaten om deponeringen?
 - 7.4 Vilka blir följderna om adressaten vägrar att motta handlingarna? Anses delgivning ändå ha skett om adressaten saknade grund för sin vägran?
- 8 Delgivning per post från utlandet (artikel 14 i delgivningsförordningen)
 - 8.1 Om posten ska befordra en handling som skickats från utlandet till en adressat i medlemsstaten, och det rör sig om en situation där det krävs mottagningsbevis (artikel 14 i delgivningsförordningen), överlämnar posten i så fall handlingen enbart till adressaten själv eller kan den, i enlighet med nationella bestämmelser om postutdelning, även överlämna handlingen till en annan person på samma adress?

- 8.2 Hur kan delgivning av handlingar från utlandet i enlighet med artikel 14 i förordning nr 1393/2007 äga rum, om varken adressaten eller någon annan person med rätt att ta emot handlingarna (under förutsättning att det finns en sådan möjlighet enligt de nationella bestämmelserna om postutdelning) – jfr ovan) har kunnat anträffas på delgivningsadressen.
- 8.3 Medger posten en viss tid för avhämtning av handlingarna innan dessa returneras till avsändaren? Om ja, hur underrättas adressaten om att han eller hon har post för avhämtning på postkontoret?
- 9 Finns det något skriftligt bevis som styrker att handlingen har delgetts?
- 10 Vad händer om den som ska delges inte får dokumentet eller om delgivningen sker i strid med lagen? Anses delgivningen giltig ändå eller måste den göras om?
- 11 Kostar det något att få en skriftlig handling delgiven? I så fall hur mycket?

1 Vad innebär det juridiska begreppet "delgivning" i praktiken? Varför finns det särskilda regler för delgivning av skriftliga handlingar?

"Delgivning" är att, på ett sätt som föreskrivs i lag, överlämna en skriftlig handling till en adressat som därmed får kännedom om den. Detta överlämnande ska styrkas skriftligen.

Delgivning sker efter beslut av domstol som en rättslig handling inom ramen för den rättsliga processen, och den görs på myndighetens initiativ (§ 87 i Österrikes civilprocesslag, *Zivilprozessordnung*). Myndigheten måste dokumentera delgivningen, så att det går att kontrollera när och vem som delgavs handlingarna. Det måste gå att bevisa att delgivningen blev korrekt genomförd för att den ska ha rättslig verkan.

2 Vilka handlingar måste, enligt lag, delges?

I princip ska alla domstolens beslut (t.ex. kallelser, beslut och domar) och alla yrkanden från en part (t.ex. talan, svar på talan eller överklagan) samt andra tillkännagivanden, som (även) är riktade till motparten, delges formellt.

3 Vem har ansvaret för att en handling blir delgiven?

En domare eller domstolstjänsteman beslutar om delgivning. Det kallas *Zustellverfügung*, och domaren eller tjänstemannen ska fatta beslutet grundat på originalhandlingens i delgivningsärendet. Själva delgivningen utförs av en delgivningstjänst. Det är vanligtvis ett postföretag, men kan även vara en annan tjänsteleverantör (§ 2.7 i den österrikiska delgivningslagen, *Zustellgesetz*, samt § 3.4 i den österrikiska postmarknadslagen, *Postmarktgesetz*).

4 Adressuppgifter

4.1 Försöker det mottagande organet (vid tillämpningen av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1393/2007 av den 13 november 2007 om delgivning i medlemsstaterna av rättegångshandlingar och andra handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur) på eget initiativ fastställa var adressaten befinner sig om denne inte längre bor på den adress som det begärande organet har angett?

Det gör man i allmänhet inte. Om det finns tillgänglig personal kan man dock exempelvis kontrollera med folkbokföringen (läs mer under punkt 4.2).

4.2 Har utländska rättsliga myndigheter och/eller parter tillgång till register eller tjänster i medlemsstaten som gör det möjligt att fastställa den berörda personens aktuella adress? Vilka register eller tjänster är det i så fall fråga om, och vilket förfarande måste följas? Uttas någon avgift?

Ja. Vem som helst, även utländska myndigheter, kan kontakta de österrikiska [folkbokföringsmyndigheterna](#) (kommunala myndigheter, kommunal förvaltning, kommunal områdesförvaltning) och begära [folkbokföringsupplysningar](#) om en fysisk persons [huvudsakliga hemvist](#). Uppgifterna sparas i det centrala folkbokföringsregistret (*Zentrales Melderegister*). Det är ett offentligt register över alla personer som är registrerade i Österrike med uppgifter om deras [huvudsakliga hemvist](#) och adresser till eventuella andra bostäder. Det är obligatoriskt att [registrera och avregistrera](#) sin bostadsadress i Österrike.

Följande uppgifter krävs för att göra en registerförfrågan om personer man söker: För- och efternamn samt ytterligare någon uppgift som gör att man kan identifiera en person, såsom födelsedatum, födelseort, medborgarskap eller tidigare adress.

För närvarande kostar det totalt 17,30 euro att göra en förfrågan (grundavgift 14,30 euro och en förvaltningsavgift på 3 euro för förfrågan till det centrala folkbokföringsregistret).

Läs mer om registerförfrågan på <http://www.help.gv.at/> under rubriken [Dokumente und Recht](#) / [Personen-Meldeauskunft](#) (sidan finns även på engelska).

Det är oftast en delgivningstjänst som utför delgivningen, alltså posten eller en annan tjänsteleverantör (läs mer under punkt 3 ovan), men det kan även göras av en domstolstjänsteman (§ 88 i civilprocesslagen).

Det finns dock fler delgivningssätt:

Delgivning genom kungörelse enligt § 25 i Österrikes delgivningslag och § 115 i civilprocesslagen:

Vid delgivning som avser en person med okänd delgivningsadress eller ett flertal personer som inte är kända för myndigheten och som man inte har utsett någon person med fullmakt för som kan ta emot delgivningen (§ 20 i delgivningslagen), är det möjligt att införa ett meddelande om att handlingen som ska delges finns hos domstolen i en kungörelsefil (*Ediktsdatei*) (som finns på <http://www.justiz.gv.at/> under E-Government/*Ediktsdatei*). I meddelandet finns kortfattad information om innehållet i handlingen som ska delges, beteckningen på domstolen och ärendet samt möjligheten att hämta handlingen. Det innehåller även upplysningar om de rättsliga följderna av kungörandet. När kungörelsefilen har hämtats anses delgivningen vara genomförd.

Delgivning som sker till ombud (§§ 116–118 i civilprocesslagen):

Kan delgivning endast ske genom kungörelse (införande i kungörelsefilen *Ediktsdatei*), och den berörda personen som en följd av delgivningen måste vidta någon rättslig åtgärd för att bevaka sina lagliga rättigheter och, framför allt, om handlingen som ska delges innehåller en kallelse till personen, ska domstolen på begäran eller på eget initiativ utse ett ombud. Upplysningen om att ett ombud har utsetts ska noteras i kungörelsefilen (§ 117 i civilprocesslagen). I och med detta och efter att den skriftliga handlingen överlämnats till ombudet, anses delgivningen vara genomförd (§ 118 i civilprocesslagen).

4.3 Hur hanterar de behöriga myndigheterna i medlemsstaten en framställan i syfte att finna en persons aktuella adress (i enlighet med rådets förordning (EG) nr 1206/2001 av den 28 maj 2001 om samarbete mellan medlemsstaternas domstolar i fråga om bevisupptagning i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur)?

Om den anmodade myndighet klassificerar begäran som bevisupptagning enligt artikel 1 i förordningen, eftersom ett domstolsförfarande (i synnerhet delgivning) kräver att man tar reda på adressen, följer den bestämmelserna i förordningen och försöker med alla tillgängliga medel att ta reda på den aktuella adressen, eventuellt genom förfrågan till det centrala folkbokföringsregistret och andra register.

5 Vilket är det gängse sättet för delgivning? Finns det alternativa delgivningssätt (utöver sådan indirekt delgivning som avses i punkt 6)

Det är oftast en delgivningstjänst som utför delgivningen, alltså posten eller en annan tjänsteleverantör (läs mer under punkt 3 ovan), men det kan även göras av en domstolstjänsteman (§ 88 i civilprocesslagen).

Det finns dock fler delgivningssätt:

Delgivning genom kungörelse enligt § 25 i Österrikes delgivningslag och § 115 i civilprocesslagen:

Vid delgivning som avser en person med okänd delgivningsadress eller ett flertal personer som inte är kända för myndigheten och som man inte har utsett någon person med fullmakt för som kan ta emot delgivningen (§ 20 i delgivningslagen), är det möjligt att införa ett meddelande om att handlingen som ska delges finns hos domstolen i en kungörelsefil (*Ediktsdatei*) (som finns på <http://www.justiz.gv.at/> under E-Government/*Ediktsdatei*). I meddelandet finns kortfattad information om innehållet i handlingen som ska delges, beteckningen på domstolen och ärendet samt möjligheten att hämta handlingen. Det innehåller även upplysningar om de rättsliga följderna av kungörandet. När kungörelsefilen har hämtats anses delgivningen vara genomförd.

Delgivning som sker till ombud (§§ 116–118 i civilprocesslagen):

Kan delgivning endast ske genom kungörelse (införande i kungörelsefilen *Ediktsdatei*), och berörd person som en följd av delgivningen måste vidta någon rättslig åtgärd för att bevaka sina lagliga rättigheter och, framför allt, om handlingen som ska delges innehåller en kallelse till personen, ska domstolen på begäran eller på eget initiativ utse ett ombud. Upplysningen om att ett ombud har utsetts ska noteras i kungörelsefilen (§ 117 i civilprocesslagen). I och med detta och efter att den skriftliga handlingen överlämnats till ombudet, anses delgivningen vara genomförd (§ 118 i civilprocesslagen).

Det finns ett digitalt system, *Elektronischer Rechtsverkehr*, förkortat ERV, där domstolarna kan sköta delgivningen digitalt. Endast advokater och försvarare i brottmål, notarier, kredit- och finansinstitut, inhemska försäkringsbolag, socialförsäkringsgivare,

pensionskassor, byggnadsarbetarnas semester- och avgångsvederlagskassa (*Bauarbeiter-Urlaubs- und Abfertigungskasse*), farmaceutiska lönekassan (*Pharmazeutische Gehaltskasse*), insolvensersättningsfonden (*Insolvenz-Entgelt-Fonds*) och IEF-Service GmbH, de österrikiska socialförsäkringskassornas huvudförbund, finansdepartementets juridiska rådgivare och företrädare och advokatsamfunden måste vara anslutna till *Elektronischer Rechtsverkehr*. Det är frivilligt för andra personer att ansluta sig till systemet.

Vid delgivning med hjälp av *Elektronischer Rechtsverkehr*, är delgivningstidpunkten för digitalt förmedlade rättsliga ärenden och inlagor (§ 89a.2 i domstolsorganisationslagen, *Gerichtsorganisationsgesetz*) alltid vardagen efter den dag då meddelandet gjorts tillgängligt för adressaten; lördag räknas inte som vardag.

Kan delgivningen inte ske i *Elektronischer Rechtsverkehr*, kan delgivning även göras via digitala delgivningstjänster enligt bestämmelserna i delgivningslagen (§ 89a.3 i domstolsorganisationslagen samt §§ 28 ff i delgivningslagen).

6 Är elektronisk delgivning (delgivning av rättsliga eller andra handlingar med hjälp av elektroniska kommunikationsmedel såsom e-post, internetbaserade säkra applikationer, fax, sms etc.) tillåten i civilrättsliga förfaranden? Vilka typer av förfaranden rör det sig om? Finns det begränsningar i användningen av detta delgivningssätt beroende på vem adressaten är (rättstillämpare, juridisk person, företag eller annan ekonomisk aktör etc.)?

Det finns ett digitalt system, *Elektronischer Rechtsverkehr*, förkortat ERV, där domstolarna kan sköta delgivningen digitalt. Endast advokater och försvarare i brottsmål, notarier, kredit- och finansinstitut, inhemska försäkringsbolag, socialförsäkringsgivare, pensionskassor, byggnadsarbetarnas semester- och avgångsvederlagskassa (*Bauarbeiter-Urlaubs- und Abfertigungskasse*), farmaceutiska lönekassan (*Pharmazeutische Gehaltskasse*), insolvensersättningsfonden (*Insolvenz-Entgelt-Fonds*) och IEF-Service GmbH, de österrikiska socialförsäkringskassornas huvudförbund, finansdepartementets juridiska rådgivare och företrädare och advokatsamfunden måste vara anslutna till *Elektronischer Rechtsverkehr*. Det är frivilligt för andra personer att ansluta sig till systemet.

Vid delgivning med hjälp av *Elektronischer Rechtsverkehr*, är delgivningstidpunkten för digitalt förmedlade rättsliga ärenden och inlagor (§ 89a.2 i domstolsorganisationslagen, *Gerichtsorganisationsgesetz*) alltid vardagen efter den dag då meddelandet gjorts tillgängligt för adressaten; lördag räknas inte som vardag.

Kan delgivningen inte ske i *Elektronischer Rechtsverkehr*, kan delgivning även göras via digitala delgivningstjänster enligt bestämmelserna i delgivningslagen (§ 89a.3 i domstolsorganisationslagen samt §§ 28 ff i delgivningslagen).

Står det uttryckligen i lagen att delgivningsmannen inte får överlämna den skriftliga handlingen till en "surrogatmottagare", talar man om personlig delgivning. Personlig delgivning föreskrivs endast i undantagsfall.

I övriga fall är det tillåtet med surrogatdelgivning. Det innebär att om adressaten inte anträffas på delgivningsadressen, kan delgivningen överlämnas till i princip alla vuxna personer som bor på samma adress eller som är adressatens anställda eller arbetsgivare och som är villig att ta emot handlingen (§ 16.2 i delgivningslagen). Lagen talar här om en "surrogatmottagare".

Det är endast tillåtet med surrogatdelgivning om delgivningsmannen har skäl att anta att adressaten regelbundet befinner sig på delgivningsadressen.

Enligt § 103 i civilprocesslagen kan en person som är motpart i adressatens rättstvist inte vara "surrogatsmottagare".

Enligt § 16.5 i delgivningslagen anses surrogatdelgivning dock inte ha genomförts om adressaten på grund av frånvaro från delgivningsadressen (till exempel på grund av resa, sjukhusvistelse eller fängelsevistelse) inte fått kännedom om delgivningen. Adressaten anses dock vara delgiven dagen efter att denne återvänt till delgivningsadressen.

7 Indirekt delgivning

7.1 Medger lagen andra delgivningssätt i sådana fall där delgivning inte varit möjlig (t.ex. delgivning på hemadressen, på delgivningsmannens kontor, per post eller genom anslag)?

Står det uttryckligen i lagen att delgivningsmannen inte får överlämna den skriftliga handlingen till en "surrogatmottagare", talar man om personlig delgivning. Personlig delgivning föreskrivs endast i undantagsfall.

I övriga fall är det tillåtet med surrogatdelgivning. Det innebär att om adressaten inte anträffas på delgivningsadressen, kan delgivningen överlämnas till i princip alla vuxna personer som bor på samma adress eller som är adressatens anställda eller arbetsgivare och som är villig att ta emot handlingen (§ 16.2 i delgivningslagen). Lagen talar här om en "surrogatmottagare".

Det är endast tillåtet med surrogatdelgivning om delgivningsmannen har skäl att anta att adressaten regelbundet befinner sig på delgivningsadressen.

Enligt § 103 i civilprocesslagen kan en person som är motpart i adressatens rättstvist inte vara "surrogatmottagare".

Enligt § 16.5 i delgivningslagen anses surrogatdelgivning dock inte ha genomförts om adressaten på grund av frånvaro från delgivningsadressen (till exempel på grund av resa, sjukhusvistelse eller fängelsevistelse) inte fått kännedom om delgivningen. Adressaten anses dock vara delgiven dagen efter att denne återvänt till delgivningsadressen.

7.2 Om andra metoder används, när anses delgivning ha skett?

Se ovan under punkterna 5 och 6.

7.3 Om man som alternativt delgivningssätt kan låta deponera handlingen på en viss plats (t.ex. ett postkontor), hur informeras adressaten om deponeringen?

Adressaten måste informeras om att en handling har deponerats genom ett deponeringsmeddelande (med ett meddelande i brevlådan eller ett meddelande som fästs på ytterdörren). Meddelandet måste innehålla upplysningar om var handlingen finns deponerad och under vilken tidsperiod den kan hämtas samt om deponeringens innebörd (§ 17.2 i delgivningslagen). Hämtningsfristen inleds enligt § 17.3 i delgivningslagen den dag då handlingen kan hämtas och varar i minst två veckor. Den deponerade skriftliga handlingen anses vara delgiven på tidsfristens första dag (fiktiv deponering). Det gäller dock inte om adressaten inte hade möjlighet att få kännedom om delgivningen i rätt tid på grund av frånvaro från delgivningsadressen. Enligt § 17.3 sista meningen anses delgivningen dock vara genomförd även i detta fall dagen efter den dag då personen återvänder till delgivningsadressen, om det sker inom den tidsfrist då den deponerade handlingen kan hämtas. Om den deponerade skriftliga handlingen inte hämtas (detta förändrar inte att delgivningen träder i kraft), skickas handlingen tillbaka till den avsändande domstolen efter att hämtningsfristen löpt ut.

7.4 Vilka blir följderna om adressaten vägrar att motta handlingarna? Anses delgivning ändå ha skett om adressaten saknade grund för sin vägran?

Om adressaten, eller någon "surrogatmottagare" i samma hushåll, utan laglig grund vägrar att ta emot handlingen, ska den lämnas kvar på delgivningsadressen eller, om det är omöjligt, deponeras utan skriftlig underrättelse. Kvarlämnande eller deponering har samma rättsliga verkan som delgivning (§ 20 i delgivningslagen).

8 Delgivning per post från utlandet (artikel 14 i delgivningsförordningen)

8.1 Om posten ska befordra en handling som skickats från utlandet till en adressat i medlemsstaten, och det rör sig om en situation där det krävs mottagningsbevis (artikel 14 i delgivningsförordningen), överlämnar posten i så fall handlingen enbart till adressaten själv eller kan den, i enlighet med nationella bestämmelser om postutdelning, även överlämnas handlingen till en annan person på samma adress?

Delgivning per post sker enligt världspostkonventionen med ett internationellt mottagningsbevis. Den skriftliga handlingen ska delges adressaten eller, om det inte är möjligt att delge denne, en annan person, som enligt lagarna i mottagningslandet har rätt att ta emot den (till exempel person med fullmakt att ta emot delgivningen eller "surrogatmottagare"). I Österrike tillämpas bestämmelserna i § 16 i delgivningslagen om "surrogatmottagare" (läs mer i punkt 7 ovan).

8.2 Hur kan delgivning av handlingar från utlandet i enlighet med artikel 14 i förordning nr 1393/2007 äga rum, om varken adressaten eller någon annan person med rätt att ta emot handlingarna (under förutsättning att det finns en sådan möjlighet enligt de nationella bestämmelserna om postutdelning) – jfr ovan) har kunnat anträffas på delgivningsadressen.

Världspostkonventionen innehåller inga bestämmelser om och under vilka förutsättningar det är tillåtet att deponera skriftliga handlingar, och därför avgörs detta i de nationella lagarna i mottagningslandet. Enligt Österrikes tillämpliga lagar kan handlingen deponeras om de obligatoriska kriterierna för detta är uppfyllda (läs mer ovan under punkt 7).

8.3 Medger posten en viss tid för avhämtning av handlingarna innan dessa returneras till avsändaren? Om ja, hur underrättas adressaten om att han eller hon har post för avhämtning på postkontoret?

Läs mer ovan under punkt 7.3.

9 Finns det något skriftligt bevis som styrker att handlingen har delgetts?

Ja. Delgivningsmannen ska styrka delgivningen på delgivningsbeviset (delgivningsintyg, mottagningsbevis). Den som tar emot dokumentet ska styrka mottagandet genom att datera och underteckna delgivningsbeviset och, om personen inte är densamme som adressaten, uppge vilken relation personen har till adressaten. Om personen vägrar att styrka mottagandet, ska delgivningsmannen göra en notering på mottagningsbeviset om detta med datum och vilken relation mottagaren har till adressaten. Mottagningsbeviset ska snarast skickas till avsändaren.

10 Vad händer om den som ska delges inte får dokumentet eller om delgivningen sker i strid med lagen? Anses delgivningen giltig ändå eller måste den göras om?

Om delgivningen inte görs enligt gällande regler är den ogiltig, men kan korrigeras. En bristfällig delgivning anses enligt grundregeln i § 7 i delgivningslagen vara fullgjord när adressaten faktiskt har tagit emot handlingen. Har en person med fullmakt att ta emot delgivningen utsetts, anses den personen vara adressat, och delgivningen anses vara fullgjord först när denne befullmäktigade person har tagit emot handlingen. Särskilda korrigeringsregler finns dessutom i delgivningslagen (§ 16.5 och § 17.3) om surrogatdelgivningen eller deponering inte har fungerat eftersom adressaten p.g.a. frånvaro från utdelningsadressen inte i rätt tid har fått kännedom om delgivningen. Det misslyckade överlämnandet korrigeras dagen efter att adressaten återvänt till delgivningsadressen, liksom om handlingen har deponerats och adressaten återvänder inom hämtningsfristen och den deponerade handlingen hade kunnat hämtas på den dagen. Det finns ingen tidsbegränsning för att korrigera en surrogatdelgivning som inte kunnat genomföras, men vid en ogiltig deponering går det inte att korrigera delgivningen om adressaten återvänder först efter att hämtningsfristen har löpt ut. Om adressaten återvänder i rätt tid, så att denne kan hämta handlingen på hämtningsfristens första dag, anses delgivningen vara genomförd på den dagen, även om den övriga hämtningsfristen återstår. Om adressaten återvänder senare anses delgivningen genom deponering vara genomförd först dagen efter att adressaten återvänt, eftersom adressaten måste kunna utnyttja hela den tidsfrist som börja löpa i och med delgivningen, särskilt vad gäller överklagande.

11 Kostar det något att få en skriftlig handling delgiven? I så fall hur mycket?

Nej.

De nationella versionerna av sidan sköts av respektive kontaktpunkt. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Varken det europeiska rättsliga nätverket eller kommissionen påtar sig något som helst ansvar för information eller uppgifter som ingår eller åberopas i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.

Senaste uppdatering: 03/01/2017

Delgivning av handlingar - Polen

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

- 1 Vad innebär det juridiska begreppet "delgivning" i praktiken? Varför finns det särskilda regler för delgivning av skriftliga handlingar?
- 2 Vilka handlingar måste, enligt lag, delges?
- 3 Vem har ansvaret för att en handling blir delgiven?
- 4 Adressuppgifter
 - 4.1 Försöker det mottagande organet (vid tillämpningen av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1393/2007 av den 13 november 2007 om delgivning i medlemsstaterna av rättegångshandlingar och andra handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur) på eget initiativ fastställa var adressaten befinner sig om denne inte längre bor på den adress som det begärande organet har angett?
 - 4.2 Har utländska rättsliga myndigheter och/eller parter tillgång till register eller tjänster i medlemsstaten som gör det möjligt att fastställa den berörda personens aktuella adress? Vilka register eller tjänster är det i så fall fråga om, och vilket förfarande måste följas? Uttas någon avgift?
 - 4.3 Hur hanterar de behöriga myndigheterna i medlemsstaten en framställan i syfte att finna en persons aktuella adress (i enlighet med rådets förordning (EG) nr 1206/2001 av den 28 maj 2001 om samarbete mellan medlemsstaternas domstolar i fråga om bevisupptagning i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur)?
- 5 Vilket är det gängse sättet för delgivning? Finns det alternativa delgivningssätt (utöver sådan indirekt delgivning som avses i punkt 6)
- 6 Är elektronisk delgivning (delgivning av rättsliga eller andra handlingar med hjälp av elektroniska kommunikationsmedel såsom e-post, internetbaserade säkra applikationer, fax, sms etc.) tillåten i civilrättsliga förfaranden? Vilka typer av förfaranden rör det sig om? Finns det begränsningar i användningen av detta delgivningssätt beroende på vem adressaten är (rättstillämpare, juridisk person, företag eller annan ekonomisk aktör etc.)?
- 7 Indirekt delgivning
 - 7.1 Medger lagen andra delgivningssätt i sådana fall där delgivning inte varit möjlig (t.ex. delgivning på hemadressen, på delgivningsmannens kontor, per post eller genom anslag)?
 - 7.2 Om andra metoder används, när anses delgivning ha skett?

- 7.3 Om man som alternativt delgivningssätt kan låta deponera handlingen på en viss plats (t.ex. ett postkontor), hur informeras adressaten om deponeringen?
 - 7.4 Vilka blir följderna om adressaten vägrar att motta handlingarna? Anses delgivning ändå ha skett om adressaten saknade grund för sin vägran?
 - 8 Delgivning per post från utlandet (artikel 14 i delgivningsförordningen)
 - 8.1 Om posten ska befordra en handling som skickats från utlandet till en adressat i medlemsstaten, och det rör sig om en situation där det krävs mottagningsbevis (artikel 14 i delgivningsförordningen), överlämnar posten i så fall handlingen enbart till adressaten själv eller kan den, i enlighet med nationella bestämmelser om postutdelning, även överlämna handlingen till en annan person på samma adress?
 - 8.2 Hur kan delgivning av handlingar från utlandet i enlighet med artikel 14 i förordning nr 1393/2007 äga rum, om varken adressaten eller någon annan person med rätt att ta emot handlingarna (under förutsättning att det finns en sådan möjlighet enligt de nationella bestämmelserna om postutdelning) – jfr ovan) har kunnat anträffas på delgivningsadressen.
 - 8.3 Medger posten en viss tid för avhämtning av handlingarna innan dessa returneras till avsändaren? Om ja, hur underrättas adressaten om att han eller hon har post för avhämtning på postkontoret?
 - 9 Finns det något skriftligt bevis som styrker att handlingen har delgetts?
 - 10 Vad händer om den som ska delges inte får dokumentet eller om delgivningen sker i strid med lagen? Anses delgivningen giltig ändå eller måste den göras om?
 - 11 Kostar det något att få en skriftlig handling delgiven? I så fall hur mycket?
-

1 Vad innebär det juridiska begreppet "delgivning" i praktiken? Varför finns det särskilda regler för delgivning av skriftliga handlingar?

Delgivning innebär att i enlighet med lagstiftningen se till att en person får tillgång till handlingar som är avsedda för denne.

Korrekt delgivning av handlingar krävs för iakttagande av den konstitutionella principen om offentlig prövning av mål, säkerställandet av parternas rättigheter och möjlighet att försvara sig, giltigheten av rättegångsprocesser, korrekt beräkning av tidsfrister och som en följd giltigheten av domar.

Reglerna om delgivning är obligatoriska och parterna har ingen handlingsfrihet i detta avseende. Dessa bestämmelser fastställs i artiklarna 131–147 i civilprocesslagen och i följande genomförandeakter:

- Justitieministerns förordning av den 23 februari 2007 – rättegångsregler för allmänna domstolar (nedan kallade *rättegångsreglerna*).
- Justitieministerns förordning av den 12 oktober 2010 om detaljerade förfaranden och metoder för delgivning av rättegångshandlingar i civilrättsliga förfaranden (nedan kallad *förordningen*).

Delgivning av utomrättsliga handlingar regleras i postlagen av den 23 november 2012 och de genomförandeakter som utfärdats under denna. Detta innefattar förvaltnings- och digitaliseringsministerns förordning av den 29 april 2013 om villkor för tillhandahållande av globala tjänster från angivna tjänsteleverantörer (nedan kallad *postförordningen*).

2 Vilka handlingar måste, enligt lag, delges?

Rättegångshandlingar (handlingar som domstolen sänder till parterna eller andra personer som deltar i en domstolsprocess) ska delges formellt. Sådana handlingar innefattar

- kopior på ansökningar samt bilagor,
- underrättelser,
- kallelser,

- meddelanden om rättigheter och skyldigheter,
- kopior på domar tillsammans med domskälen.

3 Vem har ansvaret för att en handling blir delgiven?

I Polen delges handlingar formellt, vilket innebär att nästan alla handlingar delges automatiskt. Under ett rättegångsförfarande sköter domstolen delgivning av handlingar. Delgivningen utförs av postleverantören, exekutionstjänstemän och en speciell domstolstjänst för delgivning. Normalt sett delges handlingar av postleverantören. Vid valet av delgivningsmetod för en rättegångshandling ska kostnaderna samt effektiviteten beaktas. Handlingar kan delges genom domstolens delgivningstjänst, domstolspersonal, polisen eller exekutionstjänstemän (§ 68 i rättegångsreglerna) om denna delgivningsmetod är mer effektiv i det enskilda fallet. Vid verkställighetsförfaranden delges handlingar av exekutionstjänstemän. Justitieministern får inrätta en domstolstjänst för delgivning och fastställa dess organisationsstruktur samt ett specifikt förfarande för delgivningen.

Enligt artikel 132 i civilprocesslagen är advokater och juridiska rådgivare undantagna från kravet på formell delgivning. De får delge varandra handlingar direkt med ett daterat mottagningsbevis. Bevis på att en inlaga har delgetts den andra parten eller bevis på att den har sänts med rekommenderad post ska bifogas en inlaga som inges till domstol. Inlagor utan bifogad bevisning om delgivning eller om avsändande med rekommenderad post ska återsändas. Handlingar får även delges direkt på domstolens kansli när adressaterna kan styrka sin identitet och kvitterar mottagandet.

Enligt § 70 i rättegångsreglerna får domstolens ordförande besluta att rättegångshandlingar ska delges lokala institutioner och advokater direkt och att handlingar som inges till domstolen från lokala institutioner ska mottas direkt. Om en förberedande handling har getts in så sent att en kopia inte kunde bifogas kallelsen till domstolsförhandlingen får den delges under själva förhandlingen.

Om adressaten endast har uppgett en postbox som postadress kan denne enligt § 71 i rättegångsreglerna och artikel 135 i civilprocesslagen även underrättas om att en rättegångshandling är tillgänglig genom denna postbox.

4 Adressuppgifter

4.1 Försöker det mottagande organet (vid tillämpningen av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1393/2007 av den 13 november 2007 om delgivning i medlemsstaterna av rättegångshandlingar och andra handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur) på eget initiativ fastställa var adressaten befinner sig om denne inte längre bor på den adress som det begärande organet har angett?

Det mottagande organet kan fastställa adressen genom att använda sig av de relevanta registren när det anser att detta är lämpligt. De aktuella polska registren anges under punkt 4.2.

4.2 Har utländska rättsliga myndigheter och/eller parter tillgång till register eller tjänster i medlemsstaten som gör det möjligt att fastställa den berörda personens aktuella adress? Vilka register eller tjänster är det i så fall fråga om, och vilket förfarande måste följas? Uttas någon avgift?

Den aktuella informationen kan erhållas från det gemensamma elektroniska folkbokföringsregistret (PESEL) på begäran av den domstol vid vilken talan har väckts eller på begäran av en person som har ett berättigat intresse (handlingar som bekräftar ett berättigat intresse innefattar ansökningar, skrivelser från exekutionstjänstemän och avtal).

En part eller en person som har ett berättigat intresse ska inge en ansökan på det formulär som finns tillgängligt under <http://www.mswia.gov.pl/portal/pl/381/32/>.

Det utgår en avgift på 31 zloty. Till samtliga ansökningar ska bifogas bevis på att avgiften är betald.

Avgiften ska betalas in på följande konto:

Ministeriet för inrikes frågor och administration

Ul. Batorego 5

00-951 Warszawa

Kontonummer: NBP O/O Warszawa nr 67 1010 0031 3122 3100 0000

Om ett ombud har utsetts ska ombudets fullmakt bifogas ansökan.

Ansökningar ska inges till följande adress:

Wydział Udostępniania Informacji

Departamentu Spraw Obywatelskich MSWiA

Ul. Pawińskiego 17/21

02-106 Warszawa

I Polen är adresser till företag (handelsbolag, kommanditbolag, kommanditbolag med begränsat ansvar, aktiebolag, kooperativ, statligt ägda företag, forsknings- och utvecklingsorgan, utländska företag och deras filialer samt ömsesidiga bolag) tillgängliga i ett online-register och sköts av det nationella domstolsregistret. Registret förvaltas i enlighet med öppenhetsprincipen (vem som helst har tillgång till uppgifterna).

Tillgänglig information på nätet återfinns under:

☞ <http://bip.ms.gov.pl/rejstry-i-ewidencje/okrajowy-rejestr-sadowy/elektroniczny-dostep-do-krajowego-rejestru-sadowego/>

Sökmotor: ☞ <https://ems.ms.gov.pl/krs/wyszukiwaniepodmiotu>

Uppgifter om fysiska personer som bedriver näringsverksamhet lagras i det centrala registret för affärsverksamhet och information (CEIGD), vilket är tillgängligt för allmänheten.

Sökmotor från det centrala registret för affärsverksamhet och information: ☞ <https://prod.ceidg.gov.pl/ceidg.cms.engine/>

4.3 Hur hanterar de behöriga myndigheterna i medlemsstaten en framställan i syfte att finna en persons aktuella adress (i enlighet med rådets förordning (EG) nr 1206/2001 av den 28 maj 2001 om samarbete mellan medlemsstaternas domstolar i fråga om bevisupptagning i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur)?

Domstolarna prövar från fall till fall huruvida en ansökan kan godkännas. I detta hänseende finns det inte någon enhetlig praxis. Sättet på vilket adresserna fastställs diskuteras i punkt 4.2.

5 Vilket är det gängse sättet för delgivning? Finns det alternativa delgivningssätt (utöver sådan indirekt delgivning som avses i punkt 6)

I praktiken skickas rättegångshandlingar med rekommenderad post med mottagningsbevis (jmf. punkt 3).

För adressater som är fysiska personer ska handlingar enligt artikel 133 i civilprocesslagen delges personligen, dvs. handlingarna överlämnas till dem, eller, i fall de saknar rättshandlingsförmåga, till deras juridiska ombud. Handlingar som är avsedda för juridiska personer och organisationer som inte är juridiska personer, delges den person som befullmäktigats att företräda dem inför domstol, eller en anställd som befullmäktigats att ta emot handlingar av chefen för den berörda enheten. Om ett juridiskt ombud har utsetts eller en person har befullmäktigats att ta emot rättegångshandlingar ska handlingarna delges dessa personer.

Enligt artikel 135 i civilprocesslagen får handlingar på parts begäran levereras till en postboxadress som parten har uppgett.

Enligt artikel 137 i civilprocesslagen ska handlingar som ska delges soldater som fullgör obligatorisk militärtjänstgöring och officerare inom poliskåren och fångvården delges via deras direkta överordnade. Handlingar ska delges frihetsberövade personer genom de ledande organen för den relevanta institutionen.

Surrogatdelgivning och fiktiv delgivning diskuteras i punkt 7.

6 Är elektronisk delgivning (delgivning av rättsliga eller andra handlingar med hjälp av elektroniska kommunikationsmedel såsom e-post, internetbaserade säkra applikationer, fax, sms etc.) tillåten i civilrättsliga förfaranden? Vilka typer av förfaranden rör det sig om? Finns det begränsningar i användningen av detta delgivningssätt beroende på vem adressaten är (rättstillämpare, juridisk person, företag eller annan ekonomisk aktör etc.)?

Enligt artikel 131¹ i civilprocesslagen ska handlingar i förfaranden som avser elektroniska betalningsförelägganden delges genom ett IKT-system som stödjer sådana förfaranden (elektronisk delgivning). Handlingar ska delges svaranden om denne har ingett inlagor elektroniskt.

Om en handling delges elektroniskt anses den vara delgiven det datum som anges i det elektroniska mottagningsbeviset. I avsaknad av en sådan bekräftelse anses delgivningen ha ägt rum 14 dagar efter det att handlingen ingavs i IKT-systemet.

Handlingar som ska delges skickas inte till en e-postadress, utan adressaten erhåller ett meddelande om att handlingen finns tillgänglig i IKT-systemet till sitt e-postkonto.

7 Indirekt delgivning

7.1 Medger lagen andra delgivningssätt i sådana fall där delgivning inte varit möjlig (t.ex. delgivning på hemadressen, på delgivningsmannens kontor, per post eller genom anslag)?

Om adressaten inte är hemma får delgivningsmannen överlämna rättegångshandlingen till en vuxen medlem av hushållet, eller – om någon sådan inte påträffas – till bostadsförvaltningen, fastighetsskötaren eller en kommunal myndighet, under förutsättning att dessa personer inte är motparter i målet och har gått med på att överlämna handlingen till adressaten (artikel 138 i civilprocesslagen).

Om handlingen inte kan delges på ovannämnda sätt ska den lämnas på ett postkontor eller på det lokala kommunkontoret. Ett meddelande om detta lämnas på adressatens dörr eller i dennes brevlåda (artikel 139 i civilprocesslagen).

Om handlingar inte kan delges en juridisk person eller en organisation som omfattas av registreringskyldighet på grund av att adressändring saknas i registret, kvarliggör de i akten och anses vara delgivna, såvida inte den nya adressen är känd för domstolen (artikel 139 i civilprocesslagen).

Handlingar kan även delges personligen via ett ombud som utsetts av den domstol som behandlar den berörda personens ansökan. Detta sker när en stämning ska delges en part vars vistelseort inte är känd som föranleder behov av att försvara partens rättigheter. Ett ombud får också utses för en organisation som saknar organ som företräder den eller då vistelseorten för medlemmarna i dessa organ inte är kända (artikel 143 i civilprocesslagen).

Om en parts vistelseort inte är känd och den handling som ska delges inte föranleder behov av att försvara några rättigheter anses delgivningen ha fullgjorts genom att handlingen anslås i domstolsbyggnaden (artikel 145 i civilprocesslagen).

Om parterna och deras ombud inte meddelat domstolen en adressändring kvarliggör rättegångshandlingen i akten och anses ha delgetts såvida inte den nya adressen är känd för domstolen (artikel 136 i civilprocesslagen).

7.2 Om andra metoder används, när anses delgivning ha skett?

Enligt artikel 139 i civilprocesslagen ska det i ett meddelande att en handling har lämnats på postkontoret eller det lokala kommunkontoret anges att den ska avhämtas inom sju dagar. Om adressaten inte avhämtar handlingen inom denna frist gör delgivningsmannen ett nytt försök att delge adressaten handlingen. Om detta försök inte lyckas lämnar delgivningsmannen ett nytt meddelande om att handlingen har lämnats på postkontoret eller det lokala kommunkontoret. Enligt rättspraxis anses handlingar delgivna den sista dagen i denna period (se punkt 7.3).

Vad gäller surrogatdelgivning (se första stycket i punkt 7.1) anses rättegångshandlingar som överlämnas till en vuxen medlem i hushållet eller – om någon sådan inte påträffas – till bostadsförvaltningen, fastighetsskötaren eller det lokala kommunkontoret ha delgetts när de överlämnats till dessa personer.

7.3 Om man som alternativt delgivningssätt kan låta deponera handlingen på en viss plats (t.ex. ett postkontor), hur informeras adressaten om deponeringen?

Ett meddelande lämnas på adressatens dörr eller i en brevlåda. En mall till ett sådant meddelande finns i förordningen. Där anges bland annat att en rättegångshandling som har sänts med rekommenderad post kommer att återsändas till den domstol som skickade den om handlingen inte avhämtas trots att adressaten har erhållit två meddelanden. I så fall anses handlingen ha delgivits den sista dagen som adressaten kunde hämta ut den. Delgivning av en handling kan medföra att processuella tidsfrister börjar löpa.

Enligt § 6 i förordningen ska postkontoret eller delgivningsmannen utfärda ett meddelande om att en handling finns tillgänglig för avhämtning inom sju dagar räknat från dagen efter det att meddelandet lämnades. I meddelandet ska anges på vilket postkontor eller kommunkontor handlingen kan avhämtas. Meddelanden ska lämnas i adressatens brevlåda.

När delgivningsmannen har lämnat ett meddelande för att informera adressaten om att handlingen kan avhämtas på postkontoret eller det lokala kommunkontoret ska denne

1) ange på ett mottagningsbevis att handlingen inte har delgetts, kryssa för "lämnat meddelande" på brevets framsida samt underteckna,

2) omedelbart lämna handlingen på postkontoret eller det lokala kommunkontoret.

Postkontoret eller kommunkontoret bekräftar mottagandet av handlingen, vilken ska stämplas med datum och undertecknas av den person som mottagit den.

Handlingen ska förvaras på operatörens postkontor eller det lokala kommunkontoret i sju dagar räknat från den dag som meddelandet lämnades.

7.4 Vilka blir följderna om adressaten vägrar att motta handlingarna? Ansens delgivning ändå ha skett om adressaten saknade grund för sin vägran?

Om adressaten vägrar att ta emot den handling som ska delges anses handlingen ha blivit delgiven.

I en sådan situation ska delgivningsmannen själv ange datumet för delgivningen och anledningen till att mottagningsbeviset inte är underskrivet (artikel 139 i civilprocesslagen).

8 Delgivning per post från utlandet (artikel 14 i delgivningsförordningen)

8.1 Om posten ska befordra en handling som skickats från utlandet till en adressat i medlemsstaten, och det rör sig om en situation där det krävs mottagningsbevis (artikel 14 i delgivningsförordningen), överlämnar posten i så fall handlingen enbart till adressaten själv eller kan den, i enlighet med nationella bestämmelser om postutdelning, även överlämnas handlingen till en annan person på samma adress?

Handlingar delges normalt sett av postleverantören som vanliga brev och inte som rättegångshandlingar.

Såvida en postförsändelse inte skickas *poste restante* får den enligt artikel 37 i postlagen även överlämnas till följande personer och anses ha blivit delgiven:

1. Adressaten:

- a. Till dennes brevlåda, utom för rekommenderade försändelser.
- b. Till ett postkontor om adressaten inte påträffades på den adress som angavs på postförsändelsen, postordern eller avtalet om posttjänster när postförsändelsen levererades eller postförsändelsen inte kan levereras via en brevlåda.
- c. På en plats som adressaten och postleverantören kommit överens om.

2. Adressatens juridiska ombud eller advokat som beviljats fullmakt som ombud eller fullmakt att ta emot post:

- a. Till den adress som anges på postförsändelsen, postordern eller avtalet om posttjänster.
- b. Till ett postkontor.

3. Till en vuxen person som bor tillsammans med adressaten om adressaten inte har gett posten andra instruktioner angående överlämnande av rekommenderade försändelser eller postförsändelser:

- a. Till den adress som anges på postförsändelsen, postordern eller avtalet om posttjänster.
- b. Till ett postkontor om den aktuella personen inger en skriftlig förklaring om att denne bor tillsammans med adressaten.

4. Till en person som är befullmäktigad att ta emot postförsändelser på en offentlig myndighet om postförsändelsen är adresserad till den aktuella myndigheten.

5. Till en person som är befullmäktigad att ta emot postförsändelser på inrättningar som är juridiska personer eller organisationsenheter som inte är juridiska personer om postförsändelsen är adresserad till:

- a. Den aktuella juridiska personen eller organisationsenheten som inte utgör en juridisk person.
- b. En fysisk person som inte är medlem i styrelsen eller anställd hos den juridiska personen eller organisationsenheten som inte utgör en juridisk person som påträffas där.

6. Till chefen för en organisationsenhet eller en fysisk person som är befullmäktigad av denna chef om postförsändelse är adresserad till en fysisk person som påträffas på en enhet där det är mycket svårt eller omöjligt att överlämna en postförsändelse till adressaten på grund av enhetens karaktär eller allmänt vedertagna sedvänjor.

Enligt § 30 ff. i postförordningen är den aktuella tjänsteleverantören endast på skriftlig begäran från avsändaren skyldig att säkerställa att avsändaren erhåller ett mottagningsbevis som bekräftar mottagandet av en rekommenderad försändelse.

Den aktuella tjänsteleverantören ska godta skriftliga framställningar från adressater att sända postförsändelser till dem inom de frister som fastställs i rättegångsreglerna.

Den aktuella tjänsteleverantören ska godta skriftliga instruktioner från adressaten att rekommenderade försändelser inte får överlämnas till vuxna personer om bor tillsammans med adressaten.

8.2 Hur kan delgivning av handlingar från utlandet i enlighet med artikel 14 i förordning nr 1393/2007 äga rum, om varken adressaten eller någon annan person med rätt att ta emot handlingarna (under förutsättning att det finns en sådan möjlighet enligt de nationella bestämmelserna om postutdelning) – jfr ovan) har kunnat anträffas på delgivningsadressen.

Om varken adressaten eller andra personer som är befullmäktigade att ta emot en rekommenderad försändelse påträffas vid överlämnandet ska den aktuella tjänsteleverantören lämna ett meddelande om delgivningsförsöket i adressatens brevlåda.

Meddelandet ska innehålla information om tidsfristen för avhämtning av försändelsen och adressen till postkontoret där den hålls tillgänglig. Meddelandet ska lämnas i pappersform.

8.3 Medger posten en viss tid för avhämtning av handlingarna innan dessa returneras till avsändaren? Om ja, hur underrättas adressaten om att han eller hon har post för avhämtning på postkontoret?

Postförsändelser är tillgängliga för avhämtning på postkontoret i 14 dagar (fristen för avhämtning). Efter utgången av denna tidsfrist kan en postförsändelse lagras på skriftlig begäran från adressaten.

Tidsfristen för avhämtande börjar löpa dagen efter att meddelandet överlämnades.

Postförsändelser som inte avhämtas inom denna tidsfrist returneras till avsändaren.

9 Finns det något skriftligt bevis som styrker att handlingen har delgetts?

Ett mottagningsbevis, vanligtvis ett formulär som bifogas försändelsen, utgör bevis för delgivningen samt datumet för denna. Enligt artikel 142 i civilprocesslagen ska den person som erhåller en handling bekräfta mottagandet samt datumet för mottagandet med sin namnteckning. Om mottagaren inte kan eller vägrar göra detta ska delgivningsmannen ange datum för delgivningen och anledningen till att mottagarens namnteckning saknas. Delgivningsmannen ska ange hur handlingen har delgetts på mottagningsbeviset samt ange datumet för delgivningen på handlingen och undertecknar den.

Ett mottagningsbevis för en rättegångshandling är en officiell handling som styrker delgivningen och datumet för detta. En person som hävdar att en handling har delgetts ett annat datum måste styrka detta.

10 Vad händer om den som ska delges inte får dokumentet eller om delgivningen sker i strid med lagen? Anses delgivningen giltig ändå eller måste den göras om?

Om delgivningsmannen inte iakttar villkoren för delgivning anses delgivningen ogiltig.

Om en handling inte delges rätt adressat anses delgivningen ha blivit giltig när adressaten faktiskt erhåller den.

En part som har hindrats från att vidta en åtgärd på grund av att en handling har delgivits fel person kan ansöka om att förfarandet ska återupptas inom tre månader (artiklarna 401 och 407 i civilprocesslagen).

11 Kostar det något att få en skriftlig handling delgiven? I så fall hur mycket?

Inte direkt. I Polen uttas inga avgifter för delgivning, såvida inte en särskild delgivningsform har tillämpats efter begäran (artikel 11.2 andra stycket i förordning nr 1393/2007).

De nationella versionerna av sidan sköts av respektive kontaktpunkt. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Varken det europeiska rättsliga nätverket eller kommissionen påtar sig något som helst ansvar för information eller uppgifter som ingår eller åberopas i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.

Senaste uppdatering: 13/09/2019

Delgivning av handlingar - Portugal

Våra översättare håller på att översätta den nya sidan till svenska. Översättningen till [pt](#) är dock redan färdig.

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

- [1 Vad innebär det juridiska begreppet "delgivning" i praktiken? Varför finns det särskilda regler för delgivning av skriftliga handlingar?](#)
- [2 Vilka handlingar måste, enligt lag, delges?](#)
- [3 Vem har ansvaret för att en handling blir delgiven?](#)
- [4 Adressuppgifter](#)
 - [4.1 Försöker det mottagande organet \(vid tillämpningen av Europaparlamentets och rådets förordning \(EG\) nr 1393/2007 av den 13 november 2007 om delgivning i medlemsstaterna av rättegångshandlingar och andra handlingar i mål och](#)

ärenden av civil eller kommersiell natur) på eget initiativ fastställa var adressaten befinner sig om denne inte längre bor på den adress som det begärande organet har angett?

- 4.2 Har utländska rättsliga myndigheter och/eller parter tillgång till register eller tjänster i medlemsstaten som gör det möjligt att fastställa den berörda personens aktuella adress? Vilka register eller tjänster är det i så fall fråga om, och vilket förfarande måste följas? Uttas någon avgift?
 - 4.3 Hur hanterar de behöriga myndigheterna i medlemsstaten en framställan i syfte att finna en persons aktuella adress (i enlighet med rådets förordning (EG) nr 1206/2001 av den 28 maj 2001 om samarbete mellan medlemsstaternas domstolar i fråga om bevisupptagning i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur)?
 - 5 Vilket är det gängse sättet för delgivning? Finns det alternativa delgivningssätt (utöver sådan indirekt delgivning som avses i punkt 6)
 - 6 Är elektronisk delgivning (delgivning av rättsliga eller andra handlingar med hjälp av elektroniska kommunikationsmedel såsom e-post, internetbaserade säkra applikationer, fax, sms etc.) tillåten i civilrättsliga förfaranden? Vilka typer av förfaranden rör det sig om? Finns det begränsningar i användningen av detta delgivningssätt beroende på vem adressaten är (rättstillämpare, juridisk person, företag eller annan ekonomisk aktör etc.)?
 - 7 Indirekt delgivning
 - 7.1 Medger lagen andra delgivningssätt i sådana fall där delgivning inte varit möjlig (t.ex. delgivning på hemadressen, på delgivningsmannens kontor, per post eller genom anslag)?
 - 7.2 Om andra metoder används, när anses delgivning ha skett?
 - 7.3 Om man som alternativt delgivningssätt kan låta deponera handlingen på en viss plats (t.ex. ett postkontor), hur informeras adressaten om deponeringen?
 - 7.4 Vilka blir följderna om adressaten vägrar att motta handlingarna? Anses delgivning ändå ha skett om adressaten saknade grund för sin vägran?
 - 8 Delgivning per post från utlandet (artikel 14 i delgivningsförordningen)
 - 8.1 Om posten ska befordra en handling som skickats från utlandet till en adressat i medlemsstaten, och det rör sig om en situation där det krävs mottagningsbevis (artikel 14 i delgivningsförordningen), överlämnar posten i så fall handlingen enbart till adressaten själv eller kan den, i enlighet med nationella bestämmelser om postutdelning, även överlämna handlingen till en annan person på samma adress?
 - 8.2 Hur kan delgivning av handlingar från utlandet i enlighet med artikel 14 i förordning nr 1393/2007 äga rum, om varken adressaten eller någon annan person med rätt att ta emot handlingarna (under förutsättning att det finns en sådan möjlighet enligt de nationella bestämmelserna om postutdelning) – jfr ovan) har kunnat anträffas på delgivningsadressen.
 - 8.3 Medger posten en viss tid för avhämtning av handlingarna innan dessa returneras till avsändaren? Om ja, hur underrättas adressaten om att han eller hon har post för avhämtning på postkontoret?
 - 9 Finns det något skriftligt bevis som styrker att handlingen har delgetts?
 - 10 Vad händer om den som ska delges inte får dokumentet eller om delgivningen sker i strid med lagen? Anses delgivningen giltig ändå eller måste den göras om?
 - 11 Kostar det något att få en skriftlig handling delgiven? I så fall hur mycket?
-

1 Vad innebär det juridiska begreppet "delgivning" i praktiken? Varför finns det särskilda regler för delgivning av skriftliga handlingar?

Genom **delgivning** informeras en person (svarande, kärande, stämnd part) om att en stämningsansökan har ingetts mot honom eller henne. Det innebär att personen för första gången kan kallas till rättegång för att kunna försvara sig. Delgivningen gör det även möjligt att för första gången kalla en person till rättegång som har ett intresse i ärendet, men som inte tidigare deltagit, för att nu kunna göra det vid svarandens eller kärandens sida.

Utöver ovannämnda fall används **delgivning** också för att stämma någon inför domstol eller lämna uppgifter till honom eller henne.

I den portugisiska civilprocesslagen finns specifika regler för hur delgivning ska gå till och vilka handlingar som ska överlämnas, beroende på mottagarna, typen av uppgifter som ska överlämnas samt avsikten med överlämnandet. Reglerna finns för att meddelandet verkligen ska överlämnas till mottagaren och, om han eller hon är delaktig i den handling som stämningsansökan gäller, se till att han eller hon har rätt till försvar.

2 Vilka handlingar måste, enligt lag, delges?

Följande handlingar är föremål för delgivning:

- Kopia på stämningsansökan, där den sökande instämmer svaranden till domstol, samt kopia på åtföljande handlingar, som överlämnas till svaranden.
- Information om att personen stäms inom ramen för denna talan.
- Uppgift om domstol, kammare och sektion där rättegången äger rum, tidsfrist för att inleda försvaret och behovet av att låta sig företräddas, om det visar sig obligatoriskt.
- Besked om konsekvenserna av att inte svara.

São objecto de notificação os seguintes elementos:

- Domstolsbeslut och domar.
- De handlingar som parterna samlat in, de ansökningar och handlingar som fogats till ärendet, samt den tidsfrist som parterna förfogar över för att utöva respektive kontradiktoriska rätt.
- Kallelse av en part, ett vittne, en expert, en teknisk bisittare eller en advokat för att denna ska närvara vid en talan.
- Begäran om expertutlåtande, andra bevishandlingar eller informationshandlingar till de enheter som är skyldiga att samarbeta med domstolen.

3 Vem har ansvaret för att en handling blir delgiven?

I allmänhet kan delgivning i pågående processer genomföras av justitiesekreteraren, av exekutionstjänstemannen eller företrädaren för den ena parten, i enlighet med vad som anges i svaret på fråga 5.

När det gäller dödsbon kan delgivning verkställas av notarien.

I vissa fall som tas upp i de nya bestämmelserna för storstadsområdenas hyresavtal kan delgivningen genomföras av en advokat, ett ombud eller en exekutionstjänsteman, till och med innan förfarandet inleds.

Delgivning kan genomföras av registrator vid folkbokföringsmyndigheten i förfaranden inom ramen för frivillig rättsskipning inför denna, bland annat i mål som gäller familjeärenden och minderåriga.

4 Adressuppgifter

4.1 Försöker det mottagande organet (vid tillämpningen av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1393/2007 av den 13 november 2007 om delgivning i medlemsstaterna av rättegångshandlingar och andra handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur) på eget initiativ fastställa var adressaten befinner sig om denne inte längre bor på den adress som det begärande organet har angett?

Stämningssmannen är enligt portugisisk lag skyldig att på tjänstens vägnar genomföra samtliga lämpliga åtgärder för att kunna delge en person, utan att något rättsligt beslut krävs.

Stämningssmannen konsulterar då elektronisk information inom andra avdelningar av den offentliga förvaltningen för att kunna kontrollera om personen i fråga har flyttat och kunna fastställa aktuell adress. Detta är den regel för åtgärden på tjänstens vägnar som är tillämplig på åtgärder som utgör underlag för delgivningen.

Samma regel gäller för vissa fall, som uttryckligen anges i lagen, för delgivning till en person, till parter eller deras företrädare.

Exekutionstjänstemannen har dessutom tillgång till vissa databaser inom den offentliga förvaltningen där vederbörande kan kontrollera den stämda personens skatterättsliga hemvist, exempelvis vid exekutiva förfaranden.

När en part hävdar att den har allvarliga svårigheter att få information – särskilt när det gäller adressbyte för den person som söks för delgivning – och det påverkar möjligheterna att effektivt utöva en rätt, en skyldighet eller en processuell rättighet, kan den nationella domstolen enligt portugisisk lag beordra personer eller företag att samarbeta för att få tillgång till informationen. Oavsett

om dessa är delaktiga i ärendet eller ej är de skyldiga att samarbeta med domstolen och lämna de upplysningar som begärs genom rättsligt beslut.

4.2 Har utländska rättsliga myndigheter och/eller parter tillgång till register eller tjänster i medlemsstaten som gör det möjligt att fastställa den berörda personens aktuella adress? Vilka register eller tjänster är det i så fall fråga om, och vilket förfarande måste följas? Uttas någon avgift?

Nej. Denna möjlighet finns endast för de nationella myndigheter och enheter som anges i svaret på fråga 4.1.

4.3 Hur hanterar de behöriga myndigheterna i medlemsstaten en framställan i syfte att finna en persons aktuella adress (i enlighet med rådets förordning (EG) nr 1206/2001 av den 28 maj 2001 om samarbete mellan medlemsstaternas domstolar i fråga om bevisupptagning i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur)?

Domstolarna söker i databaser tillhörande andra enheter inom den offentliga förvaltningen och, om det visar sig otillräckligt, beordrar andra personer, andra enheter eller till och med polisiära myndigheter att samla in och/eller tillhandahålla uppgifter om en persons nuvarande adress, i enlighet med svaret på fråga 4.1.

5 Vilket är det gängse sättet för delgivning? Finns det alternativa delgivningssätt (utöver sådan indirekt delgivning som avses i punkt 6)

Nedan anges de olika sätt som en delgivning kan genomföras på. De fall där man tillgriper delgivning har redan presenterats i svaret på fråga 1.

Delgivning

Delgivning kan ske **personligen** eller **genom anslag**. Båda dessa former kan användas för **fysiska** eller **juridiska personer**.

Delgivning till fysiska personer tillämpas på motsvarande sätt på juridiska personer, under förutsättning att inte specifika regler gäller för en viss aspekt av delgivning till juridiska personer.

Personlig delgivning

Personlig delgivning kan rent praktiskt ske på följande sätt:

- **Genom elektronisk överföring av uppgifter** – exempelvis till allmänna åklagaren om denna är huvudpart i en talan.
- **Per post** – genom rekommenderat brev med mottagningsbevis som sänds till den stämde personens bostad eller arbetsplats, om det gäller en fysisk person, eller till det säte som är registrerat i det nationella registret över juridiska personer, om det rör sig om en juridisk person.
- **Genom att exekutionstjänstemannen tar personlig kontakt** med den stämde personen, när delgivning per post misslyckas eller när den rättssökande i det inledande yrkandet förklarar att han eller hon avser att förfara på detta sätt.
- **Genom stämningmannens personliga kontakt** med den stämde personen, när den rättssökande i sitt inledande yrkande förklarar att han eller hon avser att förfara på detta sätt och erlägger en avgift för detta.
- **Genom befullmäktigad:**
 - Den befullmäktigade ska i det inledande yrkandet ange att han eller hon själv genomför delgivningen via en annan befullmäktigad eller ett ombud.
 - Den befullmäktigade kan begära att själv få genomföra delgivningen vid ett senare tillfälle om varje annan form av delgivning skulle misslyckas.
 - Reglerna för delgivning via exekutionstjänstemannen eller stämningssman tillämpas även vid delgivning genom befullmäktigande.

Personlig delgivning kan ske på följande sätt:

- **Till den stämde personen.**
- **Till en annan person än den stämde**, som får i uppdrag att överlämna innehållet i handlingen så snart lagen medger denna möjlighet.
- **Till den stämde personens företrädare**, som innehar en fullmakt som upprättats högst fyra år tidigare, och som ger honom eller henne särskilda befogenheter för att ta emot en delgivning,
- **Till en tillfällig förvaltare** för den stämde personen, som utnämnts av domaren, när exekutionstjänstemannen eller stämningssmannen inser att den stämde personen lider av oförmåga som innebär att han eller hon är förhindrad att ta emot delgivningen (känt psykiskt problem eller annan oförmåga, tillfällig eller permanent).

Delgivning genom anslag

I praktiken sker delgivning genom anslag

- när **hemvist för den person som ska delges är okänd**,
- när **det är osäkert vilka personer som ska delges**.

Delgivning genom anslag genomförs genom

- att ett anslag sätts upp på dörren till den stämde personens senast kända hemvist eller säte i Portugal,
- efterföljande publicering av en annons på en webbplats som är tillgänglig för allmänheten och föreskrivs i lagen.

Delgivning

Inom ramen för ett pågående förfarande kan delgivning äga rum på ett av följande sätt:

- Delgivning till parterna som låter sig företrädas av en befullmäktigad och/eller ett ombud sker alltid till den senare i enlighet med de bestämmelser som anges i svaret på fråga 6.
- Delgivning som syftar till att uppmana parten att lämna in en personlig handling sänds till parten via rekommenderat brev (utöver att den meddelas företrädaren i enlighet med bestämmelserna som anges i svaret på fråga 6).
- Om parten inte är företrädd sänds delgivningarna med rekommenderat brev till hans eller hennes bostad eller säte, eller den plats där han eller hon är bosatt.
- Delgivningen av det slutgiltiga beslutet sänds alltid till parterna med rekommenderat brev, till deras bostad eller säte eller den plats där de är bosatta.
- Delgivningar som syftar till att kalla vittnen, experter eller andra personer som ibland måste inställa sig vid domstolen sänds med rekommenderat brev.
- När parten förbinder sig att visa upp en person sänds ingen delgivning, men parten kan be domstolskansliet att överlämna de meddelanden som gäller de personer som denna part förbinder sig att visa upp.
- Slutgiltiga beslut som fattas i samtliga processer delges alltid allmänna åklagaren i enlighet med bestämmelserna i svaret på fråga 6.
- Interimistiska beslut som kan ge upphov till överklagande enligt lag delges allmänna åklagaren i enlighet med bestämmelserna i svaret på fråga 6.
- Meddelanden och kallelser till berörda parter i en rättegångshandling betraktas som delgivningar, när de dokumenteras och föreskrivs av den enhet som fungerar som ordförande.
- Delgivningar mellan befullmäktigade överlämnas av dessa elektroniskt eller i enlighet med andra bestämmelser som anges i svaret på fråga 6.

6 Är elektronisk delgivning (delgivning av rättsliga eller andra handlingar med hjälp av elektroniska kommunikationsmedel såsom e-post, internetbaserade säkra applikationer, fax, sms etc.) tillåten i civilrättsliga förfaranden? Vilka typer av förfaranden rör det sig om? Finns det begränsningar i användningen av detta delgivningssätt beroende på vem adressaten är (rättstillämpare, juridisk person, företag eller annan ekonomisk aktör etc.)?

Ja. Följande genomförs företrädesvis **på elektronisk väg** via domstolarnas datasystem:

- Delgivning från allmänna åklagaren.
- Delgivningar till allmänna åklagaren, advokater, ombud och de personer som ska verkställa delgivningen.
- Framläggande, inom ramen för ett rättsligt förfarande, av handlingar i ärendet och dokument av advokaterna, ombuden och de personer som ska verkställa delgivningen.
- Bevis för betalning i förväg av domstolsavgiften (som är en del av rättegångskostnaderna).
- Bevis för eller begäran om rättshjälp.

Om en handling i ärendet som ska överlämnas är för stor för att sändas elektroniskt, eller när handlingarna som ska skickas endast finns i pappersform, eller när målet inte kräver att parten företräds av en befullmäktigad eller när parten inte företräds av en befullmäktigad, eller vid motiverat förhinder,

- kan handlingar i ärendet lämnas till domstolskansliet per post eller fax,

- kan delgivning av handlingar i ärendet och dokument överlämnas personligen, per post eller fax.

De rättsliga enheterna kan dessutom

- överlämna meddelanden per post, fax eller elektroniskt,
- i brådskande fall använda telegram, telefonsamtal eller annan analog telekommunikation.
- Meddelande per telefon följs alltid av bevis i handlingarna och en skriftlig bekräftelse.
- För parterna är meddelande per telefon endast tillåtet för att lämna en kallelse eller annullera en kallelse inom ramen för rättegångshandlingar.

Dessa regler är tillämpliga på civilrättsliga processer eller handelsrättsliga processer vid förstainstansrätter. De gäller även för vissa processer som faller under notaries behörighet (exempelvis arvsfrågor) eller registratorer vid folkbokföringsmyndigheten (mål i familjeärenden, vid överenskommelser).

7 Indirekt delgivning

7.1 Medger lagen andra delgivningssätt i sådana fall där delgivning inte varit möjlig (t.ex. delgivning på hemadressen, på delgivningsmannens kontor, per post eller genom anslag)?

I portugisisk lag förekommer även **delgivning vid viss tid**, i enlighet med följande bestämmelser:

- Den sker vid delgivning genom personlig kontakt om exekutionstjänstemannen eller stämningssmannen konstaterar att den kallade personen bor eller arbetar på den angivna platsen, men att delgivningen inte kan verkställas eftersom personen i fråga inte har kunnat nås.
- Han eller hon ska då lämna ett meddelande som anger när han eller hon återkommer för att överlämna delgivningen.
- Meddelandet kan lämnas till den person som har störst möjlighet att överlämna det till den kallade personen eller, om det är omöjligt, lämnas på lämpligaste plats.
- Det datum och det klockslag som anges i meddelandet överlämnar exekutionstjänstemannen delgivningen eller stämningssmannen delgivningen till den kallade personen eller, om han eller hon inte kan nås, till den tredje part som har störst möjlighet att överlämna brevet till den kallade personen och som då får det i uppdrag.
- Om ingen tredje person kan samarbeta utförs delgivningen genom att ett meddelande placeras på lämpligaste plats i närvaro av två vittnen, med besked om att personen i fråga har delgivits, vid vilken domstol processen äger rum och att kopior och handlingar finns tillgängliga för den kallade personen vid domstolskansliet.

Observera

Om

- i) mottagningsbeviset inte är undertecknat av den person som ska delges (delgivning per post),
- ii) delgivningen skett vid en given tidpunkt men till en tredje person eller
- iii) delgivningen skett vid en given tidpunkt genom anslag av meddelandet om delgivning på platsen,

ska exekutionstjänstemannen eller domstolssekreteraren alltid sända **ett rekommenderat brev** till den kallade personen, inom två arbetsdagar, **för att informera honom eller henne**, om

- datum och på vilket sätt delgivningen anses ha verkställts,
- den tidsfrist som försvaret förfogar över och konsekvenserna av att inte invända,
- ändamålet med kopian på den ursprungliga begäran och de handlingar som är föremål för delgivning,
- identiteten på den person som delgivningen lämnats till.

7.2 Om andra metoder används, när anses delgivning ha skett?

Delgivning per post anses verkställd den dag mottagningsbeviset har undertecknats, oavsett om det gjorts av den person delgivningen gäller eller av en tredje part (underförstått i detta fall att denna tredje person har överlämnat brevet till den person som delgivningen gäller, om inget tyder på motsatsen).

Personlig delgivning av exekutionstjänstemannen eller stämningssmannen och den delgivning som begärts av den befullmäktigade anses ha verkställts den dag intyget om delgivning har upprättats.

Delgivning genom anslag anses ha verkställts det datum som anges på anslaget.

7.3 Om man som alternativt delgivningssätt kan låta deponera handlingen på en viss plats (t.ex. ett postkontor), hur informeras adressaten om deponeringen?

Vid delgivning via rekommenderat brev, med eller utan mottagningsbevis, lämnar brevbäraren ett leveransmeddelande i brevlådan om ingen person finns vid den angivna adressen.

I leveransmeddelandet informeras mottagaren om att brevet har lämnats på postkontoret och adress och öppettider för detta anges, samt sista datum för att hämta brevet.

Om inte brevet hämtas före angivet datum (och om ingen begäran om att skjuta upp detta datum eller en begäran om att brevet ska sändas till en annan adress har inkommit) återsänds brevet till avsändaren.

7.4 Vilka blir följderna om adressaten vägrar att motta handlingarna? Anses delgivning ändå ha skett om adressaten saknade grund för sin vägran?

När delgivningen sker per post och mottagaren vägrar att ta emot brevet eller att underteckna mottagningsbeviset, anses delgivning ha skett på följande sätt och under följande omständigheter:

- Genom ett meddelande från brevbäraren, som intygar att personen i fråga, företrädaren för den juridiska personen eller dennas anställda har vägrat att underteckna mottagningsbeviset eller att ta emot delgivningen.
- I de fall då parterna kan avtala om hemvist för delgivningen
 - i) genom att lämna ytterligare ett rekommenderat brev med mottagningsbevis till den överenskomna adressen, när det första rekommenderade brevet med mottagningsbevis som sänts till denna adress har returnerats till avsändaren, eller
 - ii) genom ett intyg om att personen som delgivningen gäller vägrat att ta emot brevet eller underteckna ett mottagningsbevis. Intyget upprättas av brevbäraren när brevet sänds till den överenskomna bostaden.

När delgivningen sker personligen av exekutionstjänstemannen eller stämningssmannen, och den kallade personen vägrar att underteckna intyget om delgivning eller ta emot kopian, anses delgivningen verkställd och i det fallet

- informerar exekutionstjänstemannen eller stämningssmannen den kallade personen om att kopian finns vid domstolskansliet, och nämner denna upplysning samt den kallade personens vägran att ta emot den i intyget om delgivning,
- informerar domstolskansliet dessutom den kallade personen genom rekommenderat brev och anger på nytt på detta sätt att kopian på den ursprungliga begäran och åtföljande handlingar finns vid domstolskansliet.

Om vägran är berättigad anses delgivningen inte ha verkställts. Vägran är berättigad när personen som ska delges inte har hittats eftersom han eller hon inte bor eller har sitt säte på den angivna adressen, eller när en tredje part förklarar att han eller hon inte kan överlämna brevet.

Samma regler gäller i vissa fall när lagen föreskriver att **delgivning av den sökta personen personligen** för parterna eller deras företrädare ska genomföras i enlighet med formaliteterna för delgivning.

8 Delgivning per post från utlandet (artikel 14 i delgivningsförordningen)

8.1 Om posten ska befordra en handling som skickats från utlandet till en adressat i medlemsstaten, och det rör sig om en situation där det krävs mottagningsbevis (artikel 14 i delgivningsförordningen), överlämnar posten i så fall handlingen enbart till adressaten själv eller kan den, i enlighet med nationella bestämmelser om postutdelning, även överlämnas handlingen till en annan person på samma adress?

När delgivningen sänds från utlandet per post, med mottagningsbevis, kan de portugisiska postmyndigheterna leverera brevet och handlingarna till den person som ska delges eller till en tredje part som befinner sig på samma adress, så snart denna förklarar sig kunna överlämna brevet till mottagaren.

8.2 Hur kan delgivning av handlingar från utlandet i enlighet med artikel 14 i förordning nr 1393/2007 äga rum, om varken adressaten eller någon annan person med rätt att ta emot handlingarna (under förutsättning att det finns en sådan möjlighet enligt de nationella bestämmelserna om postutdelning) – jfr ovan) har kunnat anträffas på delgivningsadressen.

Se svaret på fråga 7.3.

8.3 Medger posten en viss tid för avhämtning av handlingarna innan dessa returneras till avsändaren? Om ja, hur underrättas adressaten om att han eller hon har post för avhämtning på postkontoret?

I princip förfogar mottagaren över **sex arbetsdagar** för att hämta ut handlingarna från postkontoret.

Mottagaren informeras om denna tidsfrist och om att handlingarna kan hämtas på postkontoret mot överlämnande av **leveransmeddelandet** som posten lämnar i mottagarens brevlåda, om han eller hon inte är hemma vid leveransen.

9 Finns det något skriftligt bevis som styrker att handlingen har delgetts?

Ja. Om delgivningen, mottagningsbeviset, intyget om delgivning eller meddelandet om delgivning utgör bevis för att delgivningen verkligen har genomförts.

Om delgivningen, det rekommenderade meddelandet, det rekommenderade brevet eller handlingen eller dokumentet som upprättats under processen utgör skriftliga bevis för att delgivningen har genomförts.

När överlämnandet sker elektroniskt intygar domstolarnas egna datasystem i båda fallen datum och klockslag för avsändandet.

10 Vad händer om den som ska delges inte får dokumentet eller om delgivningen sker i strid med lagen? Anses delgivningen giltig ändå eller måste den göras om?

Om ingen delgivning kan ske innebär det, framför allt, att hela processen upphävs, från och med den inledande begäran, då endast denna undantas från upphävandet.

Underförstått sker ingen delgivning i följande fall:

- Fullständig underlåtenhet att genomföra delgivningen.
- Misstag när det gäller den kallade personens identitet.
- Otillbörlig användning av delgivning genom anslag.
- Delgivning utförd efter den fysiska personens död eller efter att den juridiska person som kallats har upphört.
- Bevis för att mottagaren av den personliga delgivningen inte fått kännedom om handlingen av skäl som inte kan tillskrivas honom eller henne.

Denna ogiltighet kan endast anses korrigerad om svaranden eller allmänna åklagaren ingriper i förfarandet utan att omedelbart peka på avsaknaden av delgivning.

Utöver de två ovanstående fallen är utelämnande av varje handling eller formalitet, som enligt lag krävs vid delgivning, olaglig. Om detta åberopas eller om domstolen upptäcker att utelämnandet skett på ett olagligt sätt under verkställandet beslutar domstolen att den ska åtgärdas. I övriga fall medför ett olagligt utelämnande när det gäller delgivning endast att handlingen blir ogiltig när lagen föreskriver det, eller när det kan påverka granskningen av ärendet eller det påföljande beslutet. I detta fall är de återstående procedurmässiga faserna fortfarande giltiga och påverkas inte av att handlingen är ogiltig.

11 Kostar det något att få en skriftlig handling delgiven? I så fall hur mycket?

Ja. I vissa fall som anges ovan tas en avgift ut för delgivning av handlingar. Den beräknas i beräkningsenheter. År 2015 var beräkningsenhetens värde 102 euro.

Härav följer att

- delgivning av handlingar personligen av en exekutionstjänsteman kostar 0,5 beräkningsenheter när den är framgångsrik och 0,25 beräkningsenheter i motsatt fall,
- delgivning av handlingar personligen eller genom anslag av ett meddelande kostar när den genomförs av en domstolssekreterare 0,5 beräkningsenheter när den är framgångsrik, och ingenting i motsatt fall,
- transportkostnader kan tillkomma om handlingen utförs av en domstolssekreterare, liksom mervärdesskatt om sådan ska tas ut.

Allmän kommentar

Informationen i detta formulär är av allmänt slag. Den är inte heltäckande och förbinder varken kontaktpunkten eller det europeiska rättsliga nätverket på privaträttens område och inte heller domstolarna eller någon annan mottagare. Informationen befriar aldrig läsaren från att ta del av gällande lagstiftning.

De nationella versionerna av sidan sköts av respektive kontaktpunkt. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Varken det europeiska rättsliga nätverket eller kommissionen påtar sig något som helst ansvar för information eller uppgifter som ingår eller

åberopas i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.

Senaste uppdatering: 05/01/2017

Delgivning av handlingar - Rumänien

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

- 1 Vad innebär det juridiska begreppet "delgivning" i praktiken? Varför finns det särskilda regler för delgivning av skriftliga handlingar?
 - 2 Vilka handlingar måste, enligt lag, delges?
 - 3 Vem har ansvaret för att en handling blir delgiven?
 - 4 Adressuppgifter
 - 4.1 Försöker det mottagande organet (vid tillämpningen av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1393/2007 av den 13 november 2007 om delgivning i medlemsstaterna av rättegångshandlingar och andra handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur) på eget initiativ fastställa var adressaten befinner sig om denne inte längre bor på den adress som det begärande organet har angett?
 - 4.2 Har utländska rättsliga myndigheter och/eller parter tillgång till register eller tjänster i medlemsstaten som gör det möjligt att fastställa den berörda personens aktuella adress? Vilka register eller tjänster är det i så fall fråga om, och vilket förfarande måste följas? Uttas någon avgift?
 - 4.3 Hur hanterar de behöriga myndigheterna i medlemsstaten en framställan i syfte att finna en persons aktuella adress (i enlighet med rådets förordning (EG) nr 1206/2001 av den 28 maj 2001 om samarbete mellan medlemsstaternas domstolar i fråga om bevisupptagning i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur)?
 - 5 Vilket är det gängse sättet för delgivning? Finns det alternativa delgivningssätt (utöver sådan indirekt delgivning som avses i punkt 6)
 - 6 Är elektronisk delgivning (delgivning av rättsliga eller andra handlingar med hjälp av elektroniska kommunikationsmedel såsom e-post, internetbaserade säkra applikationer, fax, sms etc.) tillåten i civilrättsliga förfaranden? Vilka typer av förfaranden rör det sig om? Finns det begränsningar i användningen av detta delgivningssätt beroende på vem adressaten är (rättstillämpare, juridisk person, företag eller annan ekonomisk aktör etc.)?
 - 7 Indirekt delgivning
 - 7.1 Medger lagen andra delgivningssätt i sådana fall där delgivning inte varit möjlig (t.ex. delgivning på hemadressen, på delgivningsmannens kontor, per post eller genom anslag)?
 - 7.2 Om andra metoder används, när anses delgivning ha skett?
 - 7.3 Om man som alternativt delgivningssätt kan låta deponera handlingen på en viss plats (t.ex. ett postkontor), hur informeras adressaten om deponeringen?
 - 7.4 Vilka blir följderna om adressaten vägrar att motta handlingarna? Anses delgivning ändå ha skett om adressaten saknade grund för sin vägran?
 - 8 Delgivning per post från utlandet (artikel 14 i delgivningsförordningen)
 - 8.1 Om posten ska befordra en handling som skickats från utlandet till en adressat i medlemsstaten, och det rör sig om en situation där det krävs mottagningsbevis (artikel 14 i delgivningsförordningen), överlämnar posten i så fall handlingen enbart till adressaten själv eller kan den, i enlighet med nationella bestämmelser om postutdelning, även överlämna handlingen till en annan person på samma adress?
 - 8.2 Hur kan delgivning av handlingar från utlandet i enlighet med artikel 14 i förordning nr 1393/2007 äga rum, om varken adressaten eller någon annan person med rätt att ta emot handlingarna (under förutsättning att det finns en sådan möjlighet enligt de nationella bestämmelserna om postutdelning) – jfr ovan) har kunnat anträffas på delgivningsadressen.
 - 8.3 Medger posten en viss tid för avhämtning av handlingarna innan dessa returneras till avsändaren? Om ja, hur underrättas adressaten om att han eller hon har post för avhämtning på postkontoret?
 - 9 Finns det något skriftligt bevis som styrker att handlingen har delgetts?
 - 10 Vad händer om den som ska delges inte får dokumentet eller om delgivningen sker i strid med lagen? Anses delgivningen giltig ändå eller måste den göras om?
 - 11 Kostar det något att få en skriftlig handling delgiven? I så fall hur mycket?
-

1 Vad innebär det juridiska begreppet "delgivning" i praktiken? Varför finns det särskilda regler för delgivning av skriftliga handlingar?

Domstolen får besluta om en ansökan om parterna har kallats eller är närvarande personligen eller genom ombud. Delgivning av handlingar utomlands eller från utlandet är ett förfarande som gör att adressaterna får kännedom om handlingarna: parter, vittnen eller deltagare i en rättegång i den ansökande staten (artikel 3.1 i lag nr 189/2003 om internationell rättslig hjälp av civil eller kommersiell natur).

2 Vilka handlingar måste, enligt lag, delges?

De rättsliga handlingar som måste delges enligt lag är de som ingår i en rättegång av civil eller kommersiell natur och vilkas delgivning beslutas av domstol (stämningar, domar, ansökan om omprövning etc.).

3 Vem har ansvaret för att en handling blir delgiven?

Delgivning av rättegångshandlingar sker utan kostnad, automatiskt, av domstolens delgivningsmän eller av annan domstolspersonal. Om detta inte är möjligt ska handlingarna delges per post som rekommenderad försändelse med deklarerat innehåll och mottagningsbevis, i ett förseglat kuvert, till vilket ett bevis på delgivning/en rapport och ett meddelande ska bifogas. Delgivning kan även utföras av delgivningsmän eller med bud på begäran och bekostnad av berörd part (artikel 154.1, 154.4 och 154.5 i civilprocesslagen).

4 Adressuppgifter

4.1 Försöker det mottagande organet (vid tillämpningen av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1393/2007 av den 13 november 2007 om delgivning i medlemsstaterna av rättegångshandlingar och andra handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur) på eget initiativ fastställa var adressaten befinner sig om denne inte längre bor på den adress som det begärande organet har angett?

Den första ansökan måste innehålla partens adress (artikel 194 i civilprocesslagen). I det inledande förfarandet för kontroll och justering av ansökan får domstolen be sökanden om ytterligare information som inte finns i ansökan (artikel 200 i civilprocesslagen).

Domstolen är inte skyldig att på eget initiativ kontrollera sökandens aktuella adress. Domstolen har dock en allmän skyldighet att spela en aktiv roll (artikel 22 i civilprocesslagen) och vidta nödvändiga åtgärder för ett väl underbyggt beslut.

4.2 Har utländska rättsliga myndigheter och/eller parter tillgång till register eller tjänster i medlemsstaten som gör det möjligt att fastställa den berörda personens aktuella adress? Vilka register eller tjänster är det i så fall fråga om, och vilket förfarande måste följas? Uttas någon avgift?

Adressen till en rumänsk medborgare kan fås via inrikesministeriet (nationella inspektionen för personuppgifter och databasadministration – INEPABD, str. Obcina Mare nr. 2, Sector 6, Bukarest, tfn +40214135442, +40217467047/8/9, fax +40214135049, e-post depabd@mai.gov.ro; webbplats http://depabd.mai.gov.ro/furnizari_date.html) eller via ett lokalt folkbokföringskontor.

Berörda personer kan få vissa personuppgifter om rumänska medborgare från det nationella folkbokföringsregistret, när det gäller hemvist eller bostadsadress, genom att lämna in en motiverad skriftlig ansökan till det lokala folkbokföringskontor i det område där den eftersökta advokatbyrån/personen finns. Uppgifterna får bara lämnas ut med den berörda personens förhandsmedgivande.

Medgivande behövs inte om det finns en berättigad laglig grund och ansökan görs av vissa myndigheter (polis, försvar, rättsväsende, sociala myndigheter etc.) eller av personer vilkas legitima intressen styrks av handlingar varav den berättigade lagliga grunden framgår. De organ som är behöriga för att besluta om ansökningar från juridiska personer är de lokala folkbokföringskontoren och INEPABD.

För specifika eller mindre omfattande ansökningar är avgiften 1 rumänsk leu per person som betalas genom kontonummer RO35TREZ70620330108XXXXX (IBAN), som öppnats för statens räkning i Bukarest, skatteregistreringsnummer 26362870 (när uppgifterna lämnas av INEPABD), eller genom kommunala konton (när uppgifterna lämnas av ett lokalt folkbokföringskontor).

Ett skattemärke på 5 lei ska fästas på varje ansökan. För mer omfattande ansökningar är avgiften 120 lei per timme i det centrala datasystemet, eller 7 lei per timme i det lokala datasystemet. Offentliga institutioner med behörighet inom vissa områden (försvar, allmän ordning, nationell säkerhet, rättsväsende, finanser, hälso- och sjukvård etc.) är undantagna avgifter för uppgifter som efterfrågas i tjänsten.

Adressen till en juridisk persons säte kan fås via det nationella handelsregisterkontoret (Bd. Unirii nr. 74, sections 2+3, bl. J3B, Sector 3, Bukarest; <https://portal.onrc.ro/>) eller via de domstolsanknutna handelsregisterkontoren

Bestyrkta kopior av uppgifterna i registret och av de skickade handlingarna kan utfärdas på sökandens bekostnad, liksom information med anknytning till de registrerade uppgifter och intyg som styrker att en särskild handling eller uppgift är eller inte är registrerad. Handlingarna kan också efterfrågas och fås per post. På begäran utfärdas handlingarna i elektronisk form och skickas online, med en utökad elektronisk signatur inkluderad, bifogad eller logiskt associerad.

Blanketter, skatter och avgifter för specifik (grundläggande eller utökad) information, tidigare rapporter och intyg finns på <https://www.onrc.ro/index.php/en/>, under "Information".

Om det finns samarbetsprotokoll får handlingar och information lämnas ut kostnadsfritt till vissa myndigheter och offentliga institutioner, juridiska personer, journalister och representanter för massmedia samt ackrediterade diplomatiska beskickningar.

Tjänsten InfoCert är tillgänglig för utfärdande av intyg online och för tillhandahållande av information via portalen <https://portal.onrc.ro/>. Handlingar som fås via denna tjänst omfattas av bestämmelserna om elektroniska signaturer och tidsstämplar. De innehåller säkerhetsdetaljer som kvalificerade elektroniska signaturer, tidsstämplar, vattenmärken (grafiska märken i sidbakgrunden) och streckoder. Exempelhandlingar utfärdade genom denna tjänst finns på <https://portal.onrc.ro/ONRCPortalWeb/appmanager/myONRC/signup?p=infoCert>.

Det är möjligt att lämna ut personuppgifter om medlemmar, aktieägare eller andra personer i det fall uppgifterna efterfrågas i en ansökan och lämnas ut direkt, eller lämnas ut elektroniskt via onlinetjänsten RECOM och skickas online med en utökad elektronisk signatur inkluderad, bifogad eller logiskt associerad, eller via intyg. Myndigheter inom områdena rättsväsende, nationellt försvar och finanser, liksom likvidatorer och delgivningsmän, kan också få tillgång till andra uppgifter.

4.3 Hur hanterar de behöriga myndigheterna i medlemsstaten en framställan i syfte att finna en persons aktuella adress (i enlighet med rådets förordning (EG) nr 1206/2001 av den 28 maj 2001 om samarbete mellan medlemsstaternas domstolar i fråga om bevisupptagning i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur)?

Tillstånd för att handlägga sådana framställningar ges av domstol. Rumänska domstolar tar emot ett fåtal skrivelser med begäran om en persons adress/säte, och det är svårt att bedöma om det finns ett enhetligt tillvägagångssätt. Tillgänglig information antyder att rumänska domstolar i allmänhet tillåter sådana framställningar.

5 Vilket är det gängse sättet för delgivning? Finns det alternativa delgivningssätt (utöver sådan indirekt delgivning som avses i punkt 6)

Se svaret på fråga 3.

6 Är elektronisk delgivning (delgivning av rättsliga eller andra handlingar med hjälp av elektroniska kommunikationsmedel såsom e-post, internetbaserade säkra applikationer, fax, sms etc.) tillåten i civilrättsliga förfaranden? Vilka typer av förfaranden rör det sig om? Finns det begränsningar i användningen av detta delgivningssätt beroende på vem adressaten är (rättstillämpare, juridisk person, företag eller annan ekonomisk aktör etc.)?

Rättegångshandlingar får delges av domstolstjänstemän och per fax, e-post/annat sätt som garanterar att handlingens innehåll översänds liksom mottagningsbeviset, om berörd part har lämnat sina kontaktuppgifter till domstolen i detta syfte. När en domstol skickar en rättegångshandling ska den också skicka med en blankett att fyllas i av adressaten, med ankomstdatum, namnförtydligande och underskrift av den person som ansvarar för att ta emot försändelsen, för att bekräfta mottagandet. Blanketten ska som bekräftelse återsändas till domstolen per fax, e-post eller på annat sätt (artikel 154.6 i civilprocesslagen).

7 Indirekt delgivning

7.1 Medger lagen andra delgivningssätt i sådana fall där delgivning inte varit möjlig (t.ex. delgivning på hemadressen, på delgivningsmannens kontor, per post eller genom anslag)?

Se svaret på fråga 3.

Den person som kallas ska delges personligen. När det gäller personer som bor på hotell/vandrarhem ska handlingen överlämnas till föreståndaren eller dörrvakten (artikel 161 i civilprocesslagen).

Handlingen ska överlämnas till den enhet där adressaten finns (militär enhet, hamnkontoret om det gäller fartygsbesättning, fängelseledningen om det gäller interner, eller till sjukhusförvaltningen om det gäller patienter), och enheten i fråga ska därefter lämna handlingen till adressaten och ge mottagningsbeviset till delgivningsmannen, alternativt skicka det direkt till domstolen (artiklarna 161 och 162 i civilprocesslagen).

Handlingar får delges den person som ansvarar för att ta emot post, byggnadens föreståndare, vakten, säkerhetsvakten eller huvudkontoren för följande enheter (för adressater som anges inom parentes): ministeriet för offentliga finanser/andra utsedda organ (staten), juridiska ombud (lokala förvaltningsmyndigheter, juridiska personer som regleras av offentlig rätt), ombudens huvudkontor/dotterbolag (juridiska personer som regleras av privaträtt), ett utsett ombud (föreningar, företag, enheter som inte är juridiska personer), deras hemadress/säte (personer som omfattas av insolvensförfaranden och borgenärer), utrikesministeriet (personal vid diplomatiska beskickningar/konsulat, rumänska medborgare utsända till internationella organisationer och deras familjemedlemmar som bor med dem utomlands), centrala organ som sänt ut anställda eller som ansvarar för den enhet som sänt dem utomlands (övriga rumänska medborgare som befinner sig utomlands för arbetsrelaterade syften, liksom deras medföljande familjemedlemmar).

Om adressaten vägrar att ta emot handlingen ska delgivningsmannen lägga den i hans/hennes brevlåda. Om det inte finns någon brevlåda ska **ett meddelande** lämnas på adressatens dörr, som bland annat ska innehålla information om att **adressaten ska inställa sig** dagen efter eller senast sju dagar efter dagen för meddelandet (tre dagar i brådskande fall) **på domstolens /borgmästarens kansli som är behörigt där adressaten bor/har sitt säte** (om adressaten inte finns på samma ort som domstolen) **för att delges handlingen**.

Om adressaten inte påträffas ska delgivningsmannen lämna över handlingen till en annan person (vuxen familjemedlem som bor med adressaten och tar emot post). Om adressaten bor på hotell/i ett flerbostadshus och inte påträffas ska delgivningsmannen delge handlingen till föreståndaren/dörrvakten. Den person som tar emot handlingen ska underteckna mottagningsbeviset. Delgivningsmannen ska kontrollera hans/hennes identitet och underskrift och upprätta en rapport. Om mottagaren tar emot handlingen men vägrar att underteckna mottagningsbeviset, eller inte kan underteckna det, ska delgivningsmannen upprätta en rapport. Om ingen person är närvarande, eller är närvarande men vägrar att ta emot handlingen, ska handlingen läggas i brevlådan. Om det inte finns någon brevlåda ska ett meddelande fästas på dörren.

Delgivningsmannen är alltid skyldig att överlämna handlingen och rapporten, inom 24 timmar efter att ha lämnat meddelandet, till domstolens/borgmästarens kansli, som därefter kommer att delge handlingen. När en part tar emot en handling från en tjänsteman från borgmästarens kansli ska tjänstemannen överlämna beviset på delgivning och rapporten till domstolen inom 24 timmar. Om tidsfristen löper ut utan att parten inställer sig på borgmästarens kansli för att delges handlingen ska en tjänsteman från kansliet vidarebefordra handlingen och rapporten till domstolen (artikel 163 i civilprocesslagen).

Om sökanden inte kan hitta svarandens adress får domstolen godkänna **delgivning genom anslag**, varigenom handlingen sätts upp vid domstolens dörr, domstolens entré och den senast kända adressen. Domstolen får även, i förekommande fall, besluta om offentliggörande av kallelser i Rumäniens officiella kungörelseorgan eller i en nationell dagstidning med bred spridning. Vid godkännande av delgivning genom anslag ska domstolen också utse ett **ombud** från advokat kåren, som ska kallas att försvara svarandens intressen under förhandlingarna.

7.2 Om andra metoder används, när anses delgivning ha skett?

Förfarandet avslutas vid undertecknandet av beviset på delgivning eller vid upprättandet av rapporten, oavsett om parten har tagit emot rättegångshandlingen personligen eller inte. Om handlingen delges per post/bud avslutas förfarandet när mottagningsbeviset skrivs under eller när den postanställda/kuriren registrerar adressatens vägran att ta emot försändelsen. Vid delgivning per fax, e-post eller på annat sätt avslutas förfarandet den dag som står på utskriften av inlämningskvittot, intygat av domstolstjänstemannen som skickade handlingen (artikel 165 i civilprocesslagen).

Om adressaten vägrar att ta emot handlingen eller om han/hon inte har någon brevlåda ska delgivningsmannen lämna ett meddelande på hans/hennes dörr med en uppmaning om att han/hon ska inställa sig på domstolens/borgmästarens kansli för att hämta ut handlingen. Om adressaten inte inställer sig anses handlingen ha delgetts när tidsfristen löper ut (artikel 163 i civilprocesslagen).

Vid delgivning genom anslag anses förfarandet ha slutförts den femtonde dagen efter offentliggörandet (artikel 167 i civilprocesslagen).

7.3 Om man som alternativt delgivningssätt kan låta deponera handlingen på en viss plats (t.ex. ett postkontor), hur informeras adressaten om deponeringen?

Om adressaten inte kan påträffas får delgivningsmannen eller den postanställda överlämna handlingen till en annan person. Om en sådan person vägrar att ta emot handlingen får handlingen läggas i hans/hennes brevlåda. Om det inte finns någon brevlåda ska ett meddelande lämnas på adressatens dörr eller på den andra personens dörr. Delgivningsmannen ska inom 24 timmar efter att ha lämnat meddelandet överlämna handlingen och rapporten till domstolens/borgmästarens kansli som är behörigt på den ort där adressaten bor/har sitt säte, och som ska delge handlingen.

7.4 Vilka blir följderna om adressaten vägrar att motta handlingarna? Anses delgivning ändå ha skett om adressaten saknade grund för sin vägran?

Förfarandet anses ha slutförts vid upprättandet av rapporten, oavsett om parten har tagit emot handlingen personligen eller inte. Vid delgivning per post eller bud avslutas förfarandet när den postanställda/kuriren undertecknar partens vägran att ta emot försändelsen (artikel 165 i civilprocesslagen).

Om adressaten tar emot handlingen men vägrar att underteckna beviset på delgivning, eller om han/hon inte kan underteckna det, ska delgivningsmannen upprätta en rapport. Om adressaten vägrar att ta emot handlingen ska delgivningsmannen lägga den i hans/hennes brevlåda. Om det inte finns någon brevlåda ska ett meddelande lämnas på adressatens dörr och en rapport ska upprättas. Adressaten ska i meddelandet underrättas om att han/hon måste inställa sig i domstolen eller på borgmästarens kansli för att hämta ut handlingen. I annat fall anses delgivning ha skett (artikel 163 i civilprocesslagen).

Den part som inställer sig vid domstolen personligen eller genom en advokat eller ett annat ombud är skyldig att ta emot de rättegångshandlingar som delges under förhandlingen. Om han/hon vägrar att ta emot handlingarna anses de ha delgetts genom att tillföras handlingarna i målet. Berörd part kan få handlingarna därifrån på begäran, genom att underteckna ett mottagningsbevis (artikel 170 i civilprocesslagen).

8 Delgivning per post från utlandet (artikel 14 i delgivningsförordningen)

8.1 Om posten ska befordra en handling som skickats från utlandet till en adressat i medlemsstaten, och det rör sig om en situation där det krävs mottagningsbevis (artikel 14 i delgivningsförordningen), överlämnar posten i så fall handlingen enbart till adressaten själv eller kan den, i enlighet med nationella bestämmelser om postutdelning, även överlämnas handlingen till en annan person på samma adress?

Om adressaten inte påträffas får handlingen överlämnas till en annan person (en vuxen familjemedlem som bor med adressaten och tar emot post). Om adressaten bor på hotell/i ett flerbostadshus och inte är hemma får handlingen delges föreståndaren eller dörrvakten (artikel 163.6 och 163.7 i civilprocesslagen).

8.2 Hur kan delgivning av handlingar från utlandet i enlighet med artikel 14 i förordning nr 1393/2007 äga rum, om varken adressaten eller någon annan person med rätt att ta emot handlingarna (under förutsättning att det finns en sådan möjlighet enligt de nationella bestämmelserna om postutdelning) – jfr ovan) har kunnat anträffas på delgivningsadressen.

Postutdelning sker bara en gång. Om adressaten, eller en person med behörighet att ta emot post, inte påträffas ska ett meddelande lämnas till honom eller henne om att handlingen ska hämtas ut på postkontoret inom 10 dagar. Om adressaten underlåter att göra detta ska ett nytt meddelande lämnas till honom/henne efter två arbetsdagar om att handlingen ska avhämtas på postkontoret inom tio dagar.

8.3 Medger posten en viss tid för avhämtning av handlingarna innan dessa returneras till avsändaren? Om ja, hur underrättas adressaten om att han eller hon har post för avhämtning på postkontoret?

Efter det andra meddelandet ligger handlingarna kvar på postkontoret i tio dagar innan de returneras till avsändaren. Adressaten underrättas i meddelandet om att han eller hon har post för avhämtning på postkontoret.

9 Finns det något skriftligt bevis som styrker att handlingen har delgetts?

Beviset på delgivning eller delgivningsrapporten som upprättas av delgivningsmannen (artikel 164 i civilprocesslagen), och postkvittot som undertecknas vid delgivning av handlingar med rekommenderad försändelse och mottagningsbevis (artikel 155.13 i civilprocesslagen).

10 Vad händer om den som ska delges inte får dokumentet eller om delgivningen sker i strid med lagen? Anses delgivningen giltig ändå eller måste den göras om?

- Uppskjutande av domen. Domstolen skjuter upp rättegången och fattar beslut om ny kallelse om den anser att den frånvarande parten inte har kallats i överensstämmelse med lagen, annars ogiltigförklaras rättegången (artikel 153 i civilprocesslagen).
- Eventuella rättegångshandlingar som upprättats efter en utebliven eller olaglig kallelse förklaras ogiltiga; processinvändning på grund av utebliven eller olaglig kallelse.
- Skäl för extraordinära rättsmedel (överklagan gällande ogiltigförklaring eller omprövning).

- Skäl för vägran att erkänna och verkställa dom (exekvatur).

11 Kostar det något att få en skriftlig handling delgiven? I så fall hur mycket?

Se svaret på fråga 3.

De nationella versionerna av sidan sköts av respektive kontaktpunkt. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Varken det europeiska rättsliga nätverket eller kommissionen påtar sig något som helst ansvar för information eller uppgifter som ingår eller åberopas i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.

Senaste uppdatering: 12/01/2017

Delgivning av handlingar - Slovenien

Obs. Nyligen ändrades ursprungsversionen på [sl](#) av den här sidan. Våra översättare håller på att översätta den nya sidan till svenska.

Översättningen till [en](#) är dock redan färdig.

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

- 1 Vad innebär det juridiska begreppet "delgivning" i praktiken? Varför finns det särskilda regler för delgivning av skriftliga handlingar?
- 2 Vilka handlingar måste, enligt lag, delges?
- 3 Vem har ansvaret för att en handling blir delgiven?
- 4 Adressuppgifter
 - 4.1 Försöker det mottagande organet (vid tillämpningen av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1393/2007 av den 13 november 2007 om delgivning i medlemsstaterna av rättegångshandlingar och andra handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur) på eget initiativ fastställa var adressaten befinner sig om denne inte längre bor på den adress som det begärande organet har angett?
 - 4.2 Har utländska rättsliga myndigheter och/eller parter tillgång till register eller tjänster i medlemsstaten som gör det möjligt att fastställa den berörda personens aktuella adress? Vilka register eller tjänster är det i så fall fråga om, och vilket förfarande måste följas? Uttas någon avgift?
 - 4.3 Hur hanterar de behöriga myndigheterna i medlemsstaten en framställan i syfte att finna en persons aktuella adress (i enlighet med rådets förordning (EG) nr 1206/2001 av den 28 maj 2001 om samarbete mellan medlemsstaternas domstolar i fråga om bevisupptagning i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur)?
- 5 Vilket är det gängse sättet för delgivning? Finns det alternativa delgivningssätt (utöver sådan indirekt delgivning som avses i punkt 6)
- 6 Är elektronisk delgivning (delgivning av rättsliga eller andra handlingar med hjälp av elektroniska kommunikationsmedel såsom e-post, internetbaserade säkra applikationer, fax, sms etc.) tillåten i civilrättsliga förfaranden? Vilka typer av förfaranden rör det sig om? Finns det begränsningar i användningen av detta delgivningssätt beroende på vem adressaten är (rättstillämpare, juridisk person, företag eller annan ekonomisk aktör etc.)?
- 7 Indirekt delgivning
 - 7.1 Medger lagen andra delgivningssätt i sådana fall där delgivning inte varit möjlig (t.ex. delgivning på hemadressen, på delgivningsmannens kontor, per post eller genom anslag)?
 - 7.2 Om andra metoder används, när anses delgivning ha skett?
 - 7.3 Om man som alternativt delgivningssätt kan låta deponera handlingen på en viss plats (t.ex. ett postkontor), hur informeras adressaten om deponeringen?
 - 7.4 Vilka blir följderna om adressaten vägrar att motta handlingarna? Anses delgivning ändå ha skett om adressaten saknade grund för sin vägran?
- 8 Delgivning per post från utlandet (artikel 14 i delgivningsförordningen)

- 8.1 Om posten ska befordra en handling som skickats från utlandet till en adressat i medlemsstaten, och det rör sig om en situation där det krävs mottagningsbevis (artikel 14 i delgivningsförordningen), överlämnar posten i så fall handlingen enbart till adressaten själv eller kan den, i enlighet med nationella bestämmelser om postutdelning, även överlämna handlingen till en annan person på samma adress?
- 8.2 Hur kan delgivning av handlingar från utlandet i enlighet med artikel 14 i förordning nr 1393/2007 äga rum, om varken adressaten eller någon annan person med rätt att ta emot handlingarna (under förutsättning att det finns en sådan möjlighet enligt de nationella bestämmelserna om postutdelning) – jfr ovan) har kunnat anträffas på delgivningsadressen.
- 8.3 Medger posten en viss tid för avhämtning av handlingarna innan dessa returneras till avsändaren? Om ja, hur underrättas adressaten om att han eller hon har post för avhämtning på postkontoret?
- 9 Finns det något skriftligt bevis som styrker att handlingen har delgetts?
- 10 Vad händer om den som ska delges inte får dokumentet eller om delgivningen sker i strid med lagen? Anses delgivningen giltig ändå eller måste den göras om?
- 11 Kostar det något att få en skriftlig handling delgiven? I så fall hur mycket?

1 Vad innebär det juridiska begreppet "delgivning" i praktiken? Varför finns det särskilda regler för delgivning av skriftliga handlingar?

Delgivning av handlingar innebär i praktiken att handlingar överlämnas till fysiska och juridiska personer som är parter i ett förfarande. Det betyder å ena sidan att adressaten underrättas om en domstols eller en parts processuella åtgärder, och å andra sidan att domstolen får en tillförlitlig bekräftelse på att parterna har tagit emot handlingarna. En bekräftelse på att handlingarna faktiskt har delgetts och på korrekt sätt är ett villkor för att genomföra förfarandet på gängse sätt. Om parterna delges korrekt upprätthålls vidare principen om att ingen ska dömas ohörd (*audi alteram partem*). Delgivning är därför en processuell åtgärd som vidtas av en domstol, vars syfte är att underrätta en part om förfarandet och om motpartens och domstolens processuella åtgärder, samtidigt som parten garanteras rätten till genmäle.

Det är nödvändigt att ha särskilda regler för delgivning av handlingar för att iaktta olika principer för de civilprocessrättsliga reglerna och för att skapa ett effektivt rättsligt skydd utan onödiga dröjsmål. Anledningen är att delgivning av handlingar garanterar att alla deltagare underrättas om domstolens och/eller parternas processuella åtgärder. Särskilda regler för delgivning av handlingar ger också garantier i händelse av felaktig delgivning.

2 Vilka handlingar måste, enligt lag, delges?

Parterna eller deltagarna ska delges alla handlingar i ett mål, varigenom artikel 142 i civilprocesslagen; Sloveniens officiella kungörelseorgan, *Uradni list RS*, nr 73/07 – officiell konsoliderad text, 45/08 – ZArbit, 45/08, 111/08 – beslut av författningsdomstolen, 121/08 – beslut av författningsdomstolen, 57/09 – beslut av författningsdomstolen, 12/10 – beslut av författningsdomstolen, 50/10 – beslut av författningsdomstolen, 107/10 – beslut av författningsdomstolen, 75/12 – beslut av författningsdomstolen, 76/12 – ändrat, 40/13 – beslut av författningsdomstolen, 92/13 – beslut av författningsdomstolen, 6/14, 10/14 – beslut av författningsdomstolen, 48/14 och 48/15 – beslut av författningsdomstolen) fastställer att stämningar och rättsliga avgöranden som kan överklagas, extraordinära rättsmedel och betalningsförelägganden för betalning av domstolsavgifter för väckande av talan, svaromål och rättsmedel, liksom inbjudningar från parterna till förlikningsförhandling, eller till en första förhandling om ingen förlikningsförhandling planeras, ska delges parterna personligen. Både fysisk delgivning och delgivning genom elektroniska medel anses vara fysisk delgivning av handlingar enligt bestämmelserna i civilprocesslagen. Övriga handlingar ska endast delges personligen om detta föreskrivs i lag, eller om domstolen anser att det är nödvändigt med ökad försiktighet på grund av handlingarna som bifogas originalet, eller av något annat skäl.

3 Vem har ansvaret för att en handling blir delgiven?

Handlingar ska delges med post, av domstolstjänstemän, i domstol eller på något annat sätt som föreskrivs i lag. Domstolar får på begäran av motparten besluta att handlingar ska delges av en juridisk eller fysisk person som utför delgivning av handlingar som registrerad verksamhet på grundval av ett särskilt tillstånd från justitieministeriet. Kostnaden för denna tjänst ska täckas av den

person som ansöker om den (artikel 132 i civilprocesslagen). Parterna kan till domstolen anmäla att de önskar få handlingar delgivna elektroniskt, till en säker e-postadress som anges i ansökan. En sådan säker e-postadress är likvärdig partens bostadsadress eller säte. Om en part lämnar in handlingar genom säkra elektroniska medel antas det att parten även önskar bli delgiven handlingar elektroniskt, om han eller hon inte anger något annat. Om domstolen finner att det inte är möjligt att delge handlingarna elektroniskt på säkert sätt ska den delge handlingarna på papper och ange skälen för detta. Statliga organ, advokater, notarier, exekutorer, expertvittnen, värderingsmän och tolkar vid domstolar, förvaltare och andra personer eller organ ska alltid delges elektroniskt på en säker e-postadress. Högsta domstolen i Slovenien sammanställer och offentliggör på sin webbplats en förteckning över personer och organ från vilka ökad pålitlighet kan förväntas, med tanke på deras arbetes art. Personerna och organen i förteckningen måste ha en säker e-postadress och ska anmäla adressen och eventuella ändringar i den till högsta domstolen. Den adress som publiceras i förteckningen ska anses vara den officiella säkra e-postadressen.

När det gäller statliga organ, juridiska personer och enmansföretagare ska handlingar delges genom att överlämnas till en person som är bemyndigad att ta emot dem, eller till en anställd på kontoret, i affärslokalen eller sätet (artikel 133 i civilprocesslagen). Handlingar till militär personal och polistjänstemän kan också delges via deras befälhavare eller direkta chefer; vid behov kan även andra dokument delges dem på detta sätt (artikel 134 i civilprocesslagen). Interner ska delges av fängelsets styrelse eller av annan institution där de avtjänar straff eller är frihetsberövade (artikel 136 i civilprocesslagen).

Om en part har ett juridiskt ombud ska handlingarna delges detta ombud, om inte annat anges i denna lag, varvid delgivning som sker via en advokat som är ombud kan göras genom att handlingarna delges en person som är anställd på advokatbyrån (artiklarna 137 och 138 i civilprocesslagen).

4 Adressuppgifter

4.1 Försöker det mottagande organet (vid tillämpningen av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1393/2007 av den 13 november 2007 om delgivning i medlemsstaterna av rättegångshandlingar och andra handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur) på eget initiativ fastställa var adressaten befinner sig om denne inte längre bor på den adress som det begärande organet har angett?

Delgivning i medlemsstaterna ska ske i enlighet med nationella föreskrifter. I artikel 143.3 i civilprocesslagen (Sloveniens officiella kungörelseorgan nr 45/08), i ändrad lydelse, fastställs domstolens skyldighet att ta reda på om den adress på vilken delgivningsförsöket gjordes är samma delgivningsadress som finns i officiella register. Detta innebär att domstolen, varje gång som delgivning misslyckas på en viss adress (oavsett orsak), ska kontrollera adressen i det centrala befolkningsregistret. Domstolen ska göra detta både när förfarandet äger rum i Slovenien och när delgivningen av handlingarna utförs på begäran av en domstol i en annan medlemsstat (principen om nationell självbestämmanderätt i processuella frågor). I det fall handlingar ska delges en juridisk person ska adressen kontrolleras i företagsregistret (AJ PES), enligt artikel 139.3 i civilprocesslagen, där uppgifter om juridiska personers registrerade kontor finns allmänt tillgängliga. Om informationen inte finns där ska domstolen återsända handlingarna till det sändande organet.

4.2 Har utländska rättsliga myndigheter och/eller parter tillgång till register eller tjänster i medlemsstaten som gör det möjligt att fastställa den berörda personens aktuella adress? Vilka register eller tjänster är det i så fall fråga om, och vilket förfarande måste följas? Uttas någon avgift?

De har inte tillgång till denna information; sådan åtkomst är mycket begränsad på grund av skyddet av personuppgifter. En utländsk myndighet som vill få information om en enskild persons bostadsadress måste, enligt uppgift från de administrativa enheterna, lämna ansökan om detta hos dem på slovenska (ingen avgifter tas ut för denna tjänst). Därefter handläggs ansökan av det administrativa organet med utgångspunkt i nationell lagstiftning. Om parten som vill få information är en fysisk person är förfrågan ännu mer komplicerad. Enligt uppgift från de administrativa enheterna vidarebefordras sådan information inte till en part. Det finns också möjlighet att göra förfrågningar via diplomatiska kanaler.

På begäran av en utländsk domstol kontrollerar och inhämtar den slovenska behöriga domstolen endast information om personens adress, enligt vad som anges ovan.

4.3 Hur hanterar de behöriga myndigheterna i medlemsstaten en framställan i syfte att finna en persons aktuella adress (i enlighet med rådets förordning (EG) nr 1206/2001 av den 28 maj 2001 om samarbete mellan medlemsstaternas domstolar i fråga om bevisupptagning i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur)?

När en domstol får en framställning om bevisupptagning gör den efterforskningar om den berörda personens bostadsadress (genom sökning i det centrala befolkningsregistret eller via en förfrågan till den administrativa enheten).

5 Vilket är det gängse sättet för delgivning? Finns det alternativa delgivningssätt (utöver sådan indirekt delgivning som avses i punkt 6)

Handlingar delges i regel med post. De kan emellertid också delges av en domstolstjänsteman, i domstol eller på något annat sätt som föreskrivs i lag, av en juridisk eller fysisk person som utför delgivning av handlingar som registrerad affärsverksamhet på grundval av ett särskilt tillstånd från justitieministeriet, eller elektroniskt (se punkt 3).

6 Är elektronisk delgivning (delgivning av rättsliga eller andra handlingar med hjälp av elektroniska kommunikationsmedel såsom e-post, internetbaserade säkra applikationer, fax, sms etc.) tillåten i civilrättsliga förfaranden? Vilka typer av förfaranden rör det sig om? Finns det begränsningar i användningen av detta delgivningssätt beroende på vem adressaten är (rättstillämpare, juridisk person, företag eller annan ekonomisk aktör etc.)?

Ja. Delgivning av handlingar görs via webbplatsen e-Sodstvo, som förvaltas av Sloveniens högsta domstol, via användarnas säkra e-postadresser.

Elektronisk delgivning är tillåten i tvistemål och andra civilrättsliga förfaranden där reglerna i civilprocesslagen gäller för elektronisk delgivning av handlingar, t.ex. i förfaranden som gäller handelstvister, arbetsrättsliga och socialrättsliga tvister, icke-civila förfaranden, arvstvister (används ännu inte i alla sådana förfaranden) samt förfaranden beträffande fastighetsregistret, liksom i insolvensförfaranden och verkställighetsförfaranden (elektronisk delgivning används i alla dessa förfaranden).

Det finns begränsningar vad gäller de grupper som användarna delas in i. De delas först in i allmänna grupper:

- Användare som inte behöver identifiera sig när de använder webbplatsen e-Sodstvo (vanliga användare).
- Användare som loggar in i systemet med användarnamn och lösenord (registrerade användare).
- Användare som loggar in i systemet med användarnamn, lösenord och ett kvalificerat elektroniskt certifikat (kvalificerade användare).

Kvalificerade användare omfattar

- interna kvalificerade användare (domare och tjänstemän på domstolarna som är behöriga att utföra uppgifter elektroniskt i vissa typer av civilrättsliga förfaranden), och
- externa kvalificerade användare (notarier, advokater, exekutorer, förvaltare, myndigheten för juridiska ombud, åklagarmyndigheten, fastighetsbolag och kommunala kontor för juridiska ombud, dvs. enheter som har rollen som ombud eller rättslig myndighet i civilrättsliga förfaranden, och användare/partner, dvs. juridiska personer, fysiska personer eller statliga och lokala myndigheter som har rollen som part i civilrättsliga förfaranden).

7 Indirekt delgivning

7.1 Medger lagen andra delgivningssätt i sådana fall där delgivning inte varit möjlig (t.ex. delgivning på hemadressen, på delgivningsmannens kontor, per post eller genom anslag)?

När det gäller delgivning av handlingar i ett mål måste vi göra åtskillnad mellan ordinarie delgivning och personlig delgivning.

I fallet med **ordinarie delgivning** ska först ett försök till surrogatdelgivning göras. Det vill säga om den person som ska delges handlingarna inte påträffas i sin bostad ska handlingarna delges på så sätt att de överlämnas till en vuxen medlem i hushållet, som är skyldig att ta emot dem (artikel 140.1 i civilprocesslagen). Bara om delgivning inte är möjlig på detta sätt ska delgivning ske till en fysisk person genom att delgivningsmannen lämnar handlingarna i bostadens brevlåda. Om adressaten inte har någon brevlåda eller om brevlådan är oanvändbar ska handlingarna överlämnas till den domstol som beslutade om delgivning, och vid delgivning per post, till postkontoret på adressatens bostadsort. Dessutom ska ett meddelande om delgivning av handlingar sättas upp på adressatens dörr, med angivande om var handlingarna finns (artikel 141.1.2 i civilprocesslagen). Gäller delgivningen en juridisk person ska handlingarna delges på den adress som finns förtecknad i registret. Om det inte är möjligt att delge handlingarna på den adressen ska delgivning ske på det sätt som beskrivs ovan för fysiska personer, varigenom handlingarna eller ett meddelande om delgivning av handlingar lämnas på den adress som anges i registret.

Personlig delgivning innebär att handlingarna överlämnas till en part personligen. Enligt artikel 142 i civilprocesslagen anses följande vara rättsliga handlingar: stämning, rättsliga avgöranden som kan överklagas, extraordinära rättsmedel och betalningsförelägganden för betalning av domstolsavgifter för ansökningar enligt artikel 105 i civilprocesslagen (stämningar, genstämningar, förslag om annullering i godo etc.), liksom anmodan till parterna att närvara vid förlikningsförhandling, eller till en första förhandling om ingen förlikningsförhandling har planerats. Övriga handlingar ska delges personligen endast om detta föreskrivs i lag, eller om domstolen anser att det är nödvändigt på grund av de handlingar som bifogas originalet.

Om adressaten inte kan delges direkt sker personlig delgivning som avser en fysisk person på så sätt att delgivningsmannen överlämnar handlingarna till den domstol som beslutade om delgivning, och vid delgivning per post, till postkontoret på

adressatens bostadsort. Dessutom ska ett meddelande om delgivning av handlingar lämnas i brevlådan, med angivande om var handlingarna finns och tidsfristen för att hämta ut dem.

Om parterna eller deras ombud byter adress innan delgivning sker av ett avgörande i andra instans som avslutar ett förfarande är de skyldiga att utan dröjsmål anmäla ändringen till domstolen. Om de underlåter att göra detta ska domstolen besluta att all framtida delgivning av handlingar gällande den parten i förfaranden ska ske på så sätt att handlingarna sätts upp på domstolens anslagstavla. Delgivning anses ha skett åtta dagar efter att handlingarna har satts upp på domstolens anslagstavla (artikel 145 i civilprocesslagen).

7.2 Om andra metoder används, när anses delgivning ha skett?

När det gäller ordinarie delgivning anses delgivning ha skett den dag då handlingarna lämnas i brevlådan, vilket meddelas särskilt till adressaten. Om adressaten inte har någon brevlåda anses delgivning ha skett den dag då meddelandet om delgivning av handlingarna sätts upp på dörren.

Vid personlig delgivning anses delgivning ha skett den dag då adressaten hämtar ut handlingarna. Om adressaten inte hämtar ut handlingarna inom 15 dagar anses delgivning ha skett efter denna tidsfrists utgång. När tidsfristen har gått ut ska delgivningsmannen lämna handlingarna i adressatens brevlåda; om adressaten inte har någon brevlåda eller om den är oanvändbar ska handlingarna returneras till domstolen.

7.3 Om man som alternativt delgivningssätt kan låta deponera handlingen på en viss plats (t.ex. ett postkontor), hur informeras adressaten om deponeringen?

I fallet med ordinarie delgivning ska delgivningsmannen när handlingarna lämnas i en brevlåda underrätta adressaten om handlingarnas rättsliga följder, och på mottagningsbeviset och handlingarna ange skälet till åtgärden och det datum då handlingarna lämnas i brevlådan, och underteckna handlingarna. Om adressaten inte har någon brevlåda och handlingarna överlämnas till domstolen/postkontoret ska delgivningsmannen lämna ett meddelande om delgivning av handlingar på dörren till bostaden, med angivande om var handlingarna finns och när de kommer att anses ha blivit delgivna.

Vid personlig delgivning ska delgivningsmannen lämna ett meddelande i brevlådan med angivande om var handlingarna finns, tidsfristen för att hämta ut handlingarna och vilka följderna blir om adressaten underlåter att hämta ut handlingarna inom tidsfristen. Delgivningsmannen ska ange skälet till åtgärden och det datum då handlingarna lämnas hos adressaten, både på meddelandet och på handlingarna som delges, samt underteckna dem.

7.4 Vilka blir följderna om adressaten vägrar att motta handlingarna? Anses delgivning ändå ha skett om adressaten saknade grund för sin vägran?

Om den person till vilken handlingarna är adresserade, eller en person med skyldighet att hämta ut handlingarna, inte vill ta emot dem och saknar lagligt skäl för detta ska delgivningsmannen lämna handlingarna i bostaden eller på personens arbetsplats, eller i brevlådan. Om det inte finns någon brevlåda ska delgivningsmannen fästa handlingarna vid dörren till bostaden. Delgivningsmannen ska på mottagningsbeviset ange datum, tidpunkt och skäl för att vägra delgivning, liksom den plats där handlingarna lämnas. Delgivning ska sedan anses ha skett (artikel 144 i civilprocesslagen).

8 Delgivning per post från utlandet (artikel 14 i delgivningsförordningen)

8.1 Om posten ska befordra en handling som skickats från utlandet till en adressat i medlemsstaten, och det rör sig om en situation där det krävs mottagningsbevis (artikel 14 i delgivningsförordningen), överlämnar posten i så fall handlingen enbart till adressaten själv eller kan den, i enlighet med nationella bestämmelser om postutdelning, även överlämnas handlingen till en annan person på samma adress?

I lagen om posttjänster (Sloveniens officiella kungörelseorgan, nr 51/09, 77/10 och 40/14 – ZIN-B) fastställs att rekommenderade försändelser ska levereras personligen till adressaten på hans eller hennes adress. Om detta inte är möjligt ska rekommenderade försändelser överlämnas till en vuxen medlem i hushållet eller till en person som är bemyndigad att ta emot post (artikel 41 i lagen om posttjänster). En vuxen medlem i hushållet är en person över 15 år som delar hushåll med adressaten (Allmänna villkor för tillhandahållande av allmänna posttjänster, av den 1 september 2014; nedan kallade *de allmänna villkoren*).

8.2 Hur kan delgivning av handlingar från utlandet i enlighet med artikel 14 i förordning nr 1393/2007 äga rum, om varken adressaten eller någon annan person med rätt att ta emot handlingarna (under förutsättning att det finns en sådan möjlighet enligt de nationella bestämmelserna om postutdelning) – jfr ovan) har kunnat anträffas på delgivningsadressen.

Om en rekommenderad försändelse på grund av frånvaro inte kan överlämnas till de personer som avses ovan (adressaten personligen/vuxen medlem i hushållet eller part bemyndigad att ta emot handlingar) ska postleverantören lämna ett meddelande i brevlådan med angivande om platsen för uthämtning och tidsfristen fram till vilken försändelsen kan hämtas ut. Om adressaten

inte hämtar ut försändelsen inom den tidsfrist som anges i meddelandet ska försändelsen returneras till avsändaren. Om adressaten inte vill ta emot rekommenderade försändelser ska delgivningsmannen på försändelsen eller mottagningsbeviset ange datum och skäl för att vägra mottagande och därefter återsända försändelsen till avsändaren.

8.3 Medger posten en viss tid för avhämtning av handlingarna innan dessa returneras till avsändaren? Om ja, hur underrättas adressaten om att han eller hon har post för avhämtning på postkontoret?

En försändelse kan hämtas ut på postkontoret inom 15 dagar från den dag då adressaten meddelas om dess ankomst. Ett undantag från detta är paket från utlandet för vilka avsändaren i samband med att han eller hon skickade paketet angav en tidsfrist kortare än 15 dagar. Tidsfrister för uthämtning av försändelser fastställs på kalenderbasis, med början dagen efter den dag då adressaten underrättades om dem. För försändelser som skickas till postkontor som poste restante, och för försändelser till användare av postboxar, fastställs tidsfristerna på kalenderbasis, med början dagen efter den dag då försändelsen ankom till postkontoret. (Artikel 27 i de allmänna villkoren)

Ett meddelande ska lämnas i adressatens brevlåda med angivande om avhämtningsplats och tidsfristen fram till vilken försändelsen kan hämtas ut.

9 Finns det något skriftligt bevis som styrker att handlingen har delgetts?

Mottagningsbeviset är beviset på att handlingen har delgetts. Mottagningsbeviset ska undertecknas av mottagaren och av delgivningsmannen, varigenom mottagaren personligen anger dagen för mottagandet i ord på det. Om mottagaren inte kan skriva eller är oförmögen att underteckna ska delgivningsmannen ange sitt fullständiga namn och dagen för mottagandet i ord, och lägga till en anteckning om varför mottagaren inte har undertecknat.

Om mottagaren inte vill underteckna mottagningsbeviset ska delgivningsmannen på det ange detta liksom dagen för delgivningen varefter handlingen anses ha delgetts. Om delgivning sker enligt artikel 142.3 i civilprocesslagen (surrogatdelgivning; se även punkterna 7.3 och 8.2) ska den dag då meddelandet lämnas hos adressaten och den dag då handlingarna översänds till domstolen eller postkontoret anges på mottagningsbeviset.

Om handlingarna, enligt bestämmelserna i civilprocesslagen, lämnas till en person som inte är den person till vilken handlingarna ska delges ska delgivningsmannen ange deras relation på mottagningsbeviset (artikel 149.5 i civilprocesslagen).

10 Vad händer om den som ska delges inte får dokumentet eller om delgivningen sker i strid med lagen? Anses delgivningen giltig ändå eller måste den göras om?

Mottagningsbeviset har samma utformning som officiella handlingar och bevisar därför riktigheten i de uppgifter som bekräftas däri. Det går dock att påvisa att uppgifterna på mottagningsbeviset inte är korrekta.

Om adressaten inte får handlingarna, eller delgivningen påstås ha skett på felaktigt sätt kan vissa brister eller fel i delgivningen av handlingar avhjälpas. Av denna anledning kan adressaten inte hävda att delgivning skett på felaktigt sätt om det utifrån hans eller hennes beteende är otvetydigt att han eller hon, trots den oriktiga delgivningen, har fått kännedom om handlingarnas innehåll på något annat sätt. Detta gäller också om adressaten faktiskt tar del av handlingarna (t.ex. om adressaten hämtar ut handlingarna efter det att tidsfristen för avhämtning gått ut). Detta föreskrivs även i civilprocesslagen, där det anges att en överträdelse av bestämmelserna om delgivning inte kan åberopas om adressaten hämtar ut handlingarna trots överträdelsen. I detta fall anses delgivning ske då adressaten faktiskt hämtar ut handlingarna (artikel 139.5 i civilprocesslagen).

Fel vid delgivning kan också avhjälpas eller korrigeras genom återställande av försutten tid, som gör det är möjligt att återgå till en tidigare situation om dröjsmål med att avhjälpa av en viss processuell åtgärd ger upphov till något som en part, trots att parten har visat tillbörlig aktsamhet, inte hade kunnat förutsäga eller förhindra. Om en part missar en förhandling eller en frist för en rättslig åtgärd och därigenom förlorar rätten att vidta åtgärden ska domstolen, på partens begäran, låta honom eller henne göra detta senare (återgå till en tidigare situation), om domstolen medger att parten missade förhandlingen eller fristen av en berättigad anledning. Om återställande av försutten tid medges återgår åtgärden till situationen före dröjsmålet, och alla beslut som fattats av domstolen till följd av dröjsmålet annulleras (artikel 116 i civilprocesslagen).

Begäran ska lämnas in inom 15 dagar från dagen för upphörandet av anledningen till att parten missade förhandlingen eller fristen; om parten får kännedom om dröjsmålet senare, från den dag då han eller hon får kännedom om det. Återställande av försutten tid får inte längre begäras om sex månader har gått sedan dagen för dröjsmålet (artikel 117 i civilprocesslagen). Både subjektiva och objektiva tidsfrister är lagliga sista frister och får inte förlängas.

11 Kostar det något att få en skriftlig handling delgiven? I så fall hur mycket?

Delgivning per post, som ett allmänt vedertaget sätt för delgivning av domstolshandlingar, medför inte några särskilda kostnader för parterna. Delgivning på annat sätt (t.ex. genom en särskild tjänst som utför delgivning av handlingar som en registrerad affärsverksamhet) innebär extrakostnader. Det betyder att domstolen bara kan besluta om detta på begäran av en part, som måste deponera ett tillräckligt förskott för att täcka kostnaderna. Enligt de särskilda reglerna för verksamhet som bedrivs av personer som delger handlingar i straffrättsliga och civilrättsliga förfaranden har delgivningsmän rätt till kompensation och ersättning för kostnader i sitt arbete, i enlighet med det avtal som tecknats med domstolen, varigenom domstolen beslutar om storleken på betalningen och ersättningen för kostnader.

De nationella versionerna av sidan sköts av respektive kontaktpunkt. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Varken det europeiska rättsliga nätverket eller kommissionen påtar sig något som helst ansvar för information eller uppgifter som ingår eller åberopas i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.

Senaste uppdatering: 13/01/2017

Delgivning av handlingar - Slovakien

Obs. Nyligen ändrades ursprungsversionen på [sk](#) av den här sidan. Våra översättare håller på att översätta den nya sidan till svenska. Översättningen till [en](#) är dock redan färdig.

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

- 1 Vad innebär det juridiska begreppet "delgivning" i praktiken? Varför finns det särskilda regler för delgivning av skriftliga handlingar?
- 2 Vilka handlingar måste, enligt lag, delges?
- 3 Vem har ansvaret för att en handling blir delgiven?
- 4 Adressuppgifter
 - 4.1 Försöker det mottagande organet (vid tillämpningen av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1393/2007 av den 13 november 2007 om delgivning i medlemsstaterna av rättegångshandlingar och andra handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur) på eget initiativ fastställa var adressaten befinner sig om denne inte längre bor på den adress som det begärande organet har angett?
 - 4.2 Har utländska rättsliga myndigheter och/eller parter tillgång till register eller tjänster i medlemsstaten som gör det möjligt att fastställa den berörda personens aktuella adress? Vilka register eller tjänster är det i så fall fråga om, och vilket förfarande måste följas? Uttas någon avgift?
 - 4.3 Hur hanterar de behöriga myndigheterna i medlemsstaten en framställan i syfte att finna en persons aktuella adress (i enlighet med rådets förordning (EG) nr 1206/2001 av den 28 maj 2001 om samarbete mellan medlemsstaternas domstolar i fråga om bevisupptagning i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur)?
- 5 Vilket är det gängse sättet för delgivning? Finns det alternativa delgivningssätt (utöver sådan indirekt delgivning som avses i punkt 6)
- 6 Är elektronisk delgivning (delgivning av rättsliga eller andra handlingar med hjälp av elektroniska kommunikationsmedel såsom e-post, internetbaserade säkra applikationer, fax, sms etc.) tillåten i civilrättsliga förfaranden? Vilka typer av förfaranden rör det sig om? Finns det begränsningar i användningen av detta delgivningssätt beroende på vem adressaten är (rättstillämpare, juridisk person, företag eller annan ekonomisk aktör etc.)?
- 7 Indirekt delgivning
 - 7.1 Medger lagen andra delgivningssätt i sådana fall där delgivning inte varit möjlig (t.ex. delgivning på hemadressen, på delgivningsmannens kontor, per post eller genom anslag)?
 - 7.2 Om andra metoder används, när anses delgivning ha skett?
 - 7.3 Om man som alternativt delgivningssätt kan låta deponera handlingen på en viss plats (t.ex. ett postkontor), hur informeras adressaten om deponeringen?
 - 7.4 Vilka blir följderna om adressaten vägrar att motta handlingarna? Anses delgivning ändå ha skett om adressaten saknade grund för sin vägran?

- 8 Delgivning per post från utlandet (artikel 14 i delgivningsförordningen)
 - 8.1 Om posten ska befordra en handling som skickats från utlandet till en adressat i medlemsstaten, och det rör sig om en situation där det krävs mottagningsbevis (artikel 14 i delgivningsförordningen), överlämnar posten i så fall handlingen enbart till adressaten själv eller kan den, i enlighet med nationella bestämmelser om postutdelning, även överlämna handlingen till en annan person på samma adress?
 - 8.2 Hur kan delgivning av handlingar från utlandet i enlighet med artikel 14 i förordning nr 1393/2007 äga rum, om varken adressaten eller någon annan person med rätt att ta emot handlingarna (under förutsättning att det finns en sådan möjlighet enligt de nationella bestämmelserna om postutdelning) – jfr ovan) har kunnat anträffas på delgivningsadressen.
 - 8.3 Medger posten en viss tid för avhämtning av handlingarna innan dessa returneras till avsändaren? Om ja, hur underrättas adressaten om att han eller hon har post för avhämtning på postkontoret?
- 9 Finns det något skriftligt bevis som styrker att handlingen har delgetts?
- 10 Vad händer om den som ska delges inte får dokumentet eller om delgivningen sker i strid med lagen? Anses delgivningen giltig ändå eller måste den göras om?
- 11 Kostar det något att få en skriftlig handling delgiven? I så fall hur mycket?

1 Vad innebär det juridiska begreppet "delgivning" i praktiken? Varför finns det särskilda regler för delgivning av skriftliga handlingar?

Delgivning av handlingar

Enligt tolkningen av rättspraxis avses med delgivning av handlingar de åtgärder som en domstol vidtar för att underrätta en part i ett mål eller ett ärende, eller en tredje part vars samarbete krävs, om hur målet eller ärendet fortskrider. Att parterna ges fullständig information om hur målet eller ärendet fortskrider är en viktig förutsättning för att kunna genomföra och avsluta domstolsförfaranden. En domstol får bara vidta åtgärder och fatta beslut i ett mål eller ett ärende om parterna har delgetts alla handlingar som de måste ha fått och känna till för att fortsätta förfarandet, använda ett rättsmedel, göra processinvändningar eller få tillgång till processuellt skydd. Samma sak gäller för andra handlingar som endast får inges inom en tidsfrist som fastställts i lag eller av domstolen. Framför allt är delgivning av domstolsavgöranden som avgör ett mål i sak en förutsättning för att ett avgörande ska vinna laga kraft och kunna verkställas. Det är viktigt att påpeka att § 45 ff i lag nr 99/1963, civilprocesslagen (*Zákon č. 99/1963 Zb., Občiansky súdny poriadok*), endast definierar de processuella aspekterna av delgivning av (juridiska) handlingar. Delgivning av en handling enligt materiella bestämmelser, dvs. inklusive en viljeyttring i form av en handling, regleras av § 45 i lag nr 40/1964, civillagen (*Zákon č. 40/1964 Zb., Občiansky zákonník*). Det är stor skillnad mellan delgivning som grundas på materiella bestämmelser och delgivning som grundas på processuella bestämmelser, särskilt när det gäller delgivningens effekt, hur delgivningsprocessen avslutas och vilka rättsverkningar den får.

Särskilda regler för delgivning av handlingar

Genom att införa särskilda regler för delgivning av handlingar i civilprocesslagen har lagstiftaren velat upprätthålla principen om parternas likställdhet och ett kontradiktoriskt domstolsförfarande. Ingen part får missgynnas i ett domstolsförfarande, och varje part måste få samma information om hur målet eller ärendet fortskrider. Parterna måste ges möjlighet att tillhandahålla det samarbete som krävs och att ta del av och bekanta sig med den andra partens yttranden och bevisning, alla handläggningsåtgärder som domstolen vidtar i målet och själva sakfrågan. Principen om parternas likställdhet och det kontradiktoriska domstolsförfarandet är en grundläggande aspekt av rätten till en rättvis rättegång, som i Slovakien är en grundlagsskyddad rättighet (artiklarna 46–48 i den slovakiska konstitutionen, *Ústava Slovenskej republiky*) som grundas på artikel 6 i Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna.

2 Vilka handlingar måste, enligt lag, delges?

I vid mening kan all delgivning som sker enligt civilprocesslagen betraktas som formell delgivning, dvs. 1) vanlig delgivning (§ 46), 2) personlig delgivning (§ 47) och 3) delgivning genom anslag på en domstols anslagstavla (§ 47a). I strikt mening avses med formell eller officiell delgivning endast personlig delgivning av juridiska handlingar.

En domstol tillämpar det förfarande som fastställts för vanlig delgivning för alla handlingar där personlig delgivning inte krävs enligt lag.

En domstol använder sig av det kvalificerade delgivningssättet (dvs. personlig delgivning) om detta krävs enligt de relevanta bestämmelserna i civilprocesslagen, eller om domaren på grund av de särskilda omständigheterna i det enskilda fallet beordrar att detta delgivningssätt ska användas – ett typexempel är en skriftlig kallelse till domstolsförhandling, där det enligt lag inte är obligatoriskt med personlig delgivning, men där domaren i regel beordrar att detta delgivningssätt ska användas. Enligt lag är personlig delgivning obligatorisk vid upplysning om möjligheten att begära att handlingar ska delges till en alternativ adress (§ 49.5), en stämningsansökan med bilagor (§ 79.4, § 114.2), ett beslut om inledande av ett rättsligt förfarande på domstolens eget initiativ (§ 81.3), ett ändringsförslag (§ 95.1), ett föreläggande om att svaranden är skyldig att yttra sig över förslaget (§ 114.4), en dom (§ 158.2), ett betalningsföreläggande som delges svaranden (§ 173.1), ett europeiskt betalningsföreläggande som delges svaranden (§ 174a.2), ett föreläggande om gottgörelse som delges svaranden (§ 174b.4, § 173), ett föreläggande om att betala en faktura eller revers (check) som delges svaranden (§ 175.1), vissa typer av förelägganden i samband med bouppteckningar (§ 175a.3), information om följderna av att avsäga sig ett arv (§ 175i.2), ett beslut i ett mål om förvaltning av egendom (§ 185a.3), ett föreläggande i ett mål om inlösen av instrument (§ 185j.2), ett beslut om verkställighet av ett avgörande genom löneutmätning (§ 282.2, § 294.3), ett beslut om verkställighet av ett avgörande om utmätning av pengar på bankkonto och meddelande om att det beslut som delges banken inte kan överklagas (§ 306, § 307.1), och ett beslut om verkställighet av ett avgörande genom utmätning av tredje mans bankmedel (§ 313.2).

En domstol använder sig av delgivning i form av anslag på sin anslagstavla om detta föreskrivs i lag och domstolen inte vet vilka parterna i målet är eller var de uppehåller sig.

3 Vem har ansvaret för att en handling blir delgiven?

Domstolen är den myndighet som har ansvaret för att juridiska handlingar delges. Delgivningen av juridiska handlingar sker i första hand av domstolen själv (antingen direkt vid en domstolsförhandling eller genom anställda vid domstolen) eller per post. Enligt lag är det emellertid även tillåtet för domstolen att delge handlingar med hjälp av en exekutionstjänsteman, en kommunal myndighet, den relevanta avdelningen inom polisen (*Policajný zbor*) och, i de fall som anges i den relevanta lagstiftningen, det slovakiska justitieministeriet (*Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky*) (för personer som åtnjuter diplomatiska privilegier och diplomatisk immunitet, eller andra personer som befinner sig i dessa personers hem eller personer som ska delges handlingar i byggnader eller rum som omfattas av diplomatisk immunitet; ministeriet används även för delgivning i andra länder såvida inte annat fastställs i en internationell konvention, ett bilateralt fördrag om rättsligt bistånd eller en rådsförordning (EU-förordning)).

Delgivning av personer som avtjänar fängelsestraff eller sitter häktade genomförs av de kriminalvårdsanstalter eller häkten där personerna har placerats. Delgivning av personer inom slutna medicinska vård eller som har intagits på sjukhus genomförs av ledningen för den relevanta vårdinrättningen. Samma förfarande används i tillämpliga fall för personer som bor på behandlingshem för ungdomar eller andra ungdomsboenden. Handlingar som ska delges medlemmar av Slovakien försvarsmakt som utför särskild tjänst, och yrkessoldater i statlig tjänst, får delges av respektive befälhavare. Handlingar som ska delges medlemmar av försvarsmakten som inte bor i byggnader ägda av försvarsmakten delges direkt till dessa personer.

4 Adressuppgifter

4.1 Försöker det mottagande organet (vid tillämpningen av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1393/2007 av den 13 november 2007 om delgivning i medlemsstaterna av rättegångshandlingar och andra handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur) på eget initiativ fastställa var adressaten befinner sig om denne inte längre bor på den adress som det begärande organet har angett?

I sådana fall försöker den slovakiska myndigheten alltid aktivt att fastställa var adressaten för närvarande befinner sig, i första hand genom att hänvisa till det slovakiska folkbokföringsregistret (*Register obyvateľov Slovenskej republiky*), som är elektroniskt kopplat till domstolens informationssystem. Domstolen kan snabbt ta reda på vilken fast eller tillfällig bostadsadress som anges i registret (om en sådan adress finns). Socialförsäkringsmyndigheten (*Sociálna poisťovňa*) samarbetar också elektroniskt med de slovakiska domstolarna via domstolsregistret, och en domstol kan begära att få ta del av vissa uppgifter som har registrerats av socialförsäkringsmyndigheten, framför allt den adress till en part i målet som förtecknas i socialförsäkringsmyndighetens register och namnet på partens nuvarande eller tidigare arbetsgivare (via arbetsgivaren går det ibland att ta reda på var parten för närvarande befinner sig, eller så kan en handling delges direkt till arbetsplatsen om omständigheterna i det enskilda fallet tillåter detta). Om det enligt lag är tillåtet får en domstol begära hjälp av kommunala myndigheter, den statliga förvaltningens lokala myndigheter, polisen och andra offentliga myndigheter och juridiska och fysiska personer som innehar ett verksamhetstillstånd för att fastställa var en part i målet (adressaten) för närvarande befinner sig. I förekommande fall kan domstolen även fråga andra personer (t.ex. släktingar) som kan veta var adressaten befinner sig.

4.2 Har utländska rättsliga myndigheter och/eller parter tillgång till register eller tjänster i medlemsstaten som gör det möjligt att fastställa den berörda personens aktuella adress? Vilka register eller tjänster är det i så fall fråga om, och vilket förfarande måste följas? Uttas någon avgift?

Som angavs ovan har de slovakiska domstolarna via domstolsregistret direkt tillgång till uppgifterna i det slovakiska folkbokföringsregistret. Parter i ett mål kan begära ut uppgifter från det slovakiska folkbokföringsregistret (bekräftelse på eller skriftligt meddelande om var en person befinner sig). För detta tas en administrativ avgift på fem euro ut.

4.3 Hur hanterar de behöriga myndigheterna i medlemsstaten en framställan i syfte att finna en persons aktuella adress (i enlighet med rådets förordning (EG) nr 1206/2001 av den 28 maj 2001 om samarbete mellan medlemsstaternas domstolar i fråga om bevisupptagning i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur)?

Enligt de uppgifter som det slovakiska justitieministeriet förfogar över godtar de slovakiska domstolarna i regel sådana framställningar och vidtar åtgärder för att fastställa en sådan persons aktuella adress och beviljar därmed framställan. De använder då de förfaranden som beskrevs i föregående punkter.

5 Vilket är det gängse sättet för delgivning? Finns det alternativa delgivningssätt (utöver sådan indirekt delgivning som avses i punkt 6)

Som påpekades i punkt 3 delger en domstol i första hand handlingar direkt eller per post, men enligt lag är det även tillåtet för domstolen att delge handlingar med hjälp av en exekutionstjänsteman, en kommunal myndighet, den relevanta avdelningen vid polisen eller justitieministeriet. Delgivning av personer på boenden kan utföras av personal på boendena, medan befälhavare används för delgivning av medlemmar av försvarsmakten och yrkessoldater.

En domstol avgör vilket delgivningssätt som ska användas utifrån vilken typ av handling det rör sig om och om domstolen vet vem adressaten är och var denne uppehåller sig. I civilprocesslagen skiljer man mellan vanlig delgivning, personlig delgivning och delgivning genom anslag på domstolens anslagstavla. Domstolar delger de flesta handlingar per post, antingen genom rekommenderade brev (vanlig delgivning) eller genom officiella skrivelser (personlig delgivning).

Vid vanlig delgivning delger domstolen handlingen på mottagarens bostadsadress, säte (verksamhetsplats), arbetsplats eller där det går att hitta adressaten. Som påpekades i punkt 2 använder domstolen personlig delgivning om denna form av delgivning föreskrivs i lag (t.ex. för en dom) eller efter beslut av domaren eller domstolens ordförande (vanligtvis för en stämning etc.).

Vid delgivning genom anslag på domstolens anslagstavla anses en handling delgiven den femtonde dagen efter det att den anslags. Enligt civilprocesslagen är en domstol skyldig att delge handlingar genom anslag på sin anslagstavla i bouppteckningsmål om dessa rör en uppmaning till fordringsägare att registrera sina fordringar inom en fastställd frist (§ 175n) eller ett beslut om likvidation av kvarlåtenskap (§ 175t.2, eller om egendom ska levereras till ett annat land (§ 175z.2)), i mål om förvaltning av egendom om dessa rör ett beslut om att den förvaltade egendomen ska övergå till staten (§ 185g.1), i mål om inlösen av instrument om dessa innehåller en kallelse till innehavaren om att inställa sig vid domstolen och lägga fram instrumentet eller inkomma med invändningar (§ 185m.2), och när en skrivelse som innehåller ett beslut om en begäran om utfärdande av ett tillfälligt betalningsföreläggande enligt § 76.1 g returneras från den adress som uppgetts av en part i målet som inte längre delar den adressen.

Andra alternativa delgivningssätt än surrogatdelgivning

I civilprocesslagen anges även vissa extraordinära delgivningssätt för delgivning av handlingar till fysiska personer:

1. Delgivning av handlingar genom att föra dessa till handlingarna i målet i enlighet med § 48.4

Om en handling inte kan delges en fysisk person (som inte är en enmansföretagare) på denna persons fasta eller tillfälliga adress, och det varken går att fastställa vart handlingar till denna person ska levereras eller för den som utsetts till förmyndare att företräda personen, meddelar domstolen ett beslut om att handlingar adresserade till denna person ska delges genom att föra dem till handlingarna i målet. Alla skäl som anges måste gälla under hela handläggningstiden (domstolen kan på eget initiativ upphäva beslutet om delgivning via handlingarna i målet). Beslutet anslås på domstolens anslagstavla till dess att ett lagakraftvunnet avgörande har meddelats. Handlingar som delges genom att de förs till handlingarna i målet anses delgivna sju dagar efter det att de upprättades.

2. Delgivning av handlingar genom att deponera dem vid domstolen i enlighet med § 49.3

En domstol är skyldig (vanligtvis när målet eller ärendet inleds) att underrätta en part i målet eller ärendet om att denne har rätt att

- begära att handlingar ska delges på annan ort i Slovakien än den adress som angetts som partens fasta eller tillfälliga adress,
- utse ett delgivningsombud,

- deponera handlingar vid domstolen, vilket får till följd att en handling som skulle ha delgetts personligen anses delgiven om den returneras från den plats där delgivningen skulle ha ägt rum, eller från partens bostadsadress enligt det slovakiska folkbokföringsregistret, eller från det utsedda delgivningsombudet.

Om, efter den lagenliga delgivningen av denna information, handlingar som ska delges personligen returneras som olevererade eller från det utsedda ombudet (surrogatdelgivning är inte tillåten, skriftlig information måste delges personligen) kan domstolen deponera alla efterföljande handlingar vid domstolen utom de handlingar som inte får delges genom surrogatdelgivning. De deponerade handlingarna anses i så fall delgivna. För att skydda en sådan part är domstolen enligt lag skyldig att till den parten översända en kopia av varje handling tillsammans med en anteckning om att handlingen anses ha delgetts genom att den deponerades vid domstolen sju dagar efter att den skickades iväg. Detta förfarande kan även användas om en handling som ska delges personligen returneras från den adress som i det slovakiska folkbokföringsregistret anges som partens fasta eller tillfälliga bostadsadress. I praktiken används denna praxis dock mycket sällan, eftersom parten riskerar att gå miste om möjligheten att lägga fram sina argument vid domstolen. Vid detta delgivningssätt är det juridiskt irrelevant huruvida parten bodde på eller använde delgivningsadressen. När detta delgivningssätt används är frågan dessutom om det, för att skydda partens rätt att underrättas om hur målet eller ärendet fortskrider, inte vore lämpligare att vid returnerandet av en handling använda sig av surrogatdelgivning (vid vilken det inte är relevant huruvida adressaten bodde på eller använde delgivningsadressen). Rent allmänt kan detta delgivningsinstrument användas av alla fysiska personer som inte är enmansföretagare. Enda villkoret är att de inte avtjänar ett fängelsestraff, sitter häktade eller är placerade på anläggningar för sluten vård och skyddsförvar. Detta delgivningssätt får inte heller användas för att delge personer som åtnjuter diplomatiska privilegier och diplomatisk immunitet eller andra personer som befinner sig i dessa personers hem eller till vilka handlingar ska delges i en byggnad eller i ett rum som omfattas av diplomatisk immunitet.

6 Är elektronisk delgivning (delgivning av rättsliga eller andra handlingar med hjälp av elektroniska kommunikationsmedel såsom e-post, internetbaserade säkra applikationer, fax, sms etc.) tillåten i civilrättsliga förfaranden? Vilka typer av förfaranden rör det sig om? Finns det begränsningar i användningen av detta delgivningssätt beroende på vem adressaten är (rättstillämpare, juridisk person, företag eller annan ekonomisk aktör etc.)?

På en parts begäran kan en domstol även delge handlingar elektroniskt. Parten måste i så fall meddela domstolen en e-postadress till vilken handlingarna kan skickas. En handling anses delgiven den femte dagen efter det att den skickades iväg, även om adressaten inte har läst den. Detta delgivningssätt föreskrivs för domstolsbeslut, stämningar, ansökningar om förelägganden, vittneskallelser och handlingar som delges personligen. Det begränsas därför inte av vilken typ av förfarande det rör sig om eller vem adressaten är, utan av vilken typ av handling som delges.

Enligt lag är det även tillåtet för parterna att inge inlagor till domstolen elektroniskt om de undertecknas med en elektronisk signatur (lag nr 215/2002 om elektroniska signaturer, som ändrar vissa lagar, i dess ändrade lydelse) som på ett tillförlitligt vis identifierar den person som skapade den elektroniska signaturen. Vid detta delgivningssätt tas en avgift ut av parterna i målet (0,10 euro per sida, minst tio euro för en stämningsansökan med bilagor och minst tre euro för andra inlagor med bilagor).

7 Indirekt delgivning

7.1 Medger lagen andra delgivningssätt i sådana fall där delgivning inte varit möjlig (t.ex. delgivning på hemadressen, på delgivningsmannens kontor, per post eller genom anslag)?

Som påpekades i punkt 5 använder en domstol sig av delgivning i form av anslag på sin anslagstavla om detta föreskrivs i lag och domstolen inte vet vilka parterna i målet är eller var de befinner sig. I sådana fall anses handlingen delgiven den femtonde dagen efter det att den anslogs.

Surrogatdelgivning av handlingar som delges genom vanlig delgivning

Om adressaten inte kan nås på sin bostadsadress, sitt säte (verksamhetsplats), sin arbetsplats eller någon annan plats, trots att adressaten är bosatt på eller använder den adressen som delgivningsadress, kan handlingen delges till en annan vuxen person som bor i samma lägenhet eller hus, eller som är anställd på samma arbetsplats, förutsatt att den personen är villig att garantera att handlingen vidarebefordras och inte har någon intressekonflikt i det mål eller ärende som handlingen rör. Om handlingen inte kan delges på detta sätt deponeras den på postkontoret eller hos den kommunala myndigheten, och adressaten uppmanas på lämpligt sätt att hämta ut handlingen. Handlingen anses ha delgetts den dag den returnerades till domstolen, även om detta skedde utan adressatens vetskap.

Surrogatdelgivning av handlingar som delges genom personlig delgivning

En handling som ska delges personligen får inte delges någon annan person för att vidarebefordras till adressaten. Om handlingens adressat inte kan lokaliseras trots att han eller hon är bosatt på eller använder delgivningsadressen underrättar

delgivningsmannen på lämpligt sätt adressaten om att delgivningsmannen kommer att återkomma en annan gång för att delge handlingen. Datum och tidpunkt för återbesöket anges i underrättelsen. Om även det nya försöket att delge handlingen misslyckas deponerar delgivningsmannen handlingen på postkontoret eller hos den kommunala myndigheten och underrättar på lämpligt sätt adressaten om detta. Om adressaten inte hämtar ut handlingen anses den ha delgetts den dag den returnerades till domstolen, även om detta skedde utan adressatens vetskap.

En förutsättning för att surrogatdelgivning ska fungera är att adressaten är bosatt på eller använder delgivningsadressen och att adressaten därför kan ta emot handlingen omedelbart efter det att surrogatdelgivningen utfördes. Adressaten kan inte anses vara bosatt på eller använda delgivningsadressen om denne under en längre tid inte vistas på den adressen, och inte heller när adressaten under en kort tid vistas utanför sin bostadsort, t.ex. är på semester, affärsresa etc.

I civilprocesslagen föreskrivs ett särskilt system för delgivning med juridiska personer och fysiska personer som är enmansföretagare, vilka har ett strikt ansvar för att den adress som anges i ett visst register är korrekt. I detta fall är det helt irrelevant om adressaten var bosatt på eller använde delgivningsadressen vid tidpunkten för delgivningen. Om en handling inte kan delges till en juridisk person på den adress som anges som den juridiska personens säte i bolagsregistret (*Obchodný register*) eller i något annat register som personen är upptagen i, och domstolen inte känner till någon annan adress, anses handlingen ha delgetts tre dagar efter det att den icke delgivna handlingen returnerades till domstolen, även om detta skedde utan adressatens vetskap. Domstolen tillämpar samma system för fysiska personer som är enmansföretagare, till vilka domstolen delger handlingar på den adress som anges som deras verksamhetsplats i bolagsregistret eller någon annat register (vanligtvis handelsregistret, *Živn ostenský register*) som personen förekommer i.

7.2 Om andra metoder används, när anses delgivning ha skett?

Se svaren på frågorna 7.1 och 5 – Alternativa delgivningssätt

7.3 Om man som alternativt delgivningssätt kan låta deponera handlingen på en viss plats (t.ex. ett postkontor), hur informeras adressaten om deponeringen?

Delgivningsmannen informerar adressaten om att handlingen har deponerats på postkontoret eller hos den kommunala myndigheten genom att lämna ett skriftligt meddelande i adressatens (hem)brevlåda.

7.4 Vilka blir följderna om adressaten vägrar att motta handlingarna? Anses delgivning ändå ha skett om adressaten saknade grund för sin vägran?

Om adressaten utan goda skäl vägrar att motta handlingen anses handlingen ha delgetts samma dag adressaten vägrade att ta emot den. Delgivningsmannen ska informera adressaten om detta. Om delgivningen inte utfördes på ett lagenligt sätt (t.ex. om delgivningsmannen inte informerade adressaten om följderna av att vägra ta emot handlingen) saknar den rättsverkan.

8 Delgivning per post från utlandet (artikel 14 i delgivningsförordningen)

8.1 Om posten ska befordra en handling som skickats från utlandet till en adressat i medlemsstaten, och det rör sig om en situation där det krävs mottagningsbevis (artikel 14 i delgivningsförordningen), överlämnar posten i så fall handlingen enbart till adressaten själv eller kan den, i enlighet med nationella bestämmelser om postutdelning, även överlämnas handlingen till en annan person på samma adress?

Om mottagningsbevis krävs delar postkontoret (*Slovenská pošta, a.s.*, som är den traditionella tillhandahållaren av posttjänster) endast ut brevet om adressaten eller en bemyndigad mottagare (om brevet inte kan delas ut till adressaten) visar upp en giltig id-handling när handlingen tas emot, tillåter att id-handlingens nummer registreras och bekräftar mottagandet. Bemyndigade mottagare för en handling adresserad till en fysisk person är adressatens make och varje person äldre än 15 år som delar hus eller lägenhet med adressaten. Personlig delgivning av handlingar kan dock inte ske till dessa personer.

8.2 Hur kan delgivning av handlingar från utlandet i enlighet med artikel 14 i förordning nr 1393/2007 äga rum, om varken adressaten eller någon annan person med rätt att ta emot handlingarna (under förutsättning att det finns en sådan möjlighet enligt de nationella bestämmelserna om postutdelning) – jfr ovan) har kunnat anträffas på delgivningsadressen.

I så fall lämnar brevbäraren ett skriftligt meddelande i adressatens (hem)brevlåda om att handlingen har deponerats på postkontoret. Adressaten eller en bemyndigad mottagare får bekräfta mottagandet av handlingen inom en tidsfrist på 18 kalenderdagar. På adressatens begäran kan denna frist förlängas. Om handlingen inte hämtas ut innan tidsfristen löpt ut kan den inte delas ut, och posten returnerar den outdelade handlingen till avsändaren.

8.3 Medger posten en viss tid för avhämtning av handlingarna innan dessa returneras till avsändaren? Om ja, hur underrättas adressaten om att han eller hon har post för avhämtning på postkontoret?

Tidsfristen är 18 kalenderdagar och kan förlängas på begäran av adressaten. Adressaten underrättas genom ett skriftligt meddelande i sin (hem)brevlåda.

9 Finns det något skriftligt bevis som styrker att handlingen har delgetts?

Ja, ett mottagningsbevis. Som bevis på delgivningen av en juridisk handling är mottagningsbeviset en offentlig handling. Uppgifterna i mottagningsbeviset anses stämma, såvida bevis på motsatsen inte föreligger. En part som bestrider att uppgifterna i mottagningsbeviset stämmer (och gör gällande att det lagstadgade delgivningsförfarandet inte har följts) är skyldig att lägga fram bevis inför domstolen för att styrka dessa påståenden. Om en domstol delger en handling vid en domstolsförhandling noteras detta i förhandlingsprotokollet.

10 Vad händer om den som ska delges inte får dokumentet eller om delgivningen sker i strid med lagen? Anses delgivningen giltig ändå eller måste den göras om?

Se punkterna 5, 7.1 och 7.4 för alternativa delgivningssätt. Om delgivningen utfördes på ett rättsstridigt sätt måste delgivningen göras om. Enligt slovakisk lag är det inte möjligt att validera en ogiltig delgivning. Delgivning av handlingar som inte sker i enlighet med något av de föreskrivna delgivningssätten är inte rättsligt bindande och ger inte upphov till de lagstadgade rättsverkningarna.

11 Kostar det något att få en skriftlig handling delgiven? I så fall hur mycket?

Det tas inte ut någon avgift för delgivningen av juridiska handlingar, annat än i de fall då domstolen, på begäran av en av parterna i målet, delger juridiska handlingar till den andra parten med hjälp av en särskilt förordnad exekutionstjänsteman. Delgivningskostnaderna och exekutionstjänstemannens ersättning betalas av den part som begärde delgivning av exekutionstjänsteman. Resultatet av målet får aldrig vara ersättningsgrundande. Delgivningskostnaderna består av ett schablonbelopp på 6,64 euro för varje juridisk handling som delges.

De nationella versionerna av sidan sköts av respektive kontaktpunkt. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Varken det europeiska rättsliga nätverket eller kommissionen påtar sig något som helst ansvar för information eller uppgifter som ingår eller åberopas i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.

Senaste uppdatering: 14/01/2019

Delgivning av handlingar - Finland

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

- 1 Vad innebär det juridiska begreppet "delgivning" i praktiken? Varför finns det särskilda regler för delgivning av skriftliga handlingar?
- 2 Vilka handlingar måste, enligt lag, delges?
- 3 Vem har ansvaret för att en handling blir delgiven?
- 4 Adressuppgifter
 - 4.1 Försöker det mottagande organet (vid tillämpningen av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1393/2007 av den 13 november 2007 om delgivning i medlemsstaterna av rättegångshandlingar och andra handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur) på eget initiativ fastställa var adressaten befinner sig om denne inte längre bor på den adress som det begärande organet har angett?
 - 4.2 Har utländska rättsliga myndigheter och/eller parter tillgång till register eller tjänster i medlemsstaten som gör det möjligt att fastställa den berörda personens aktuella adress? Vilka register eller tjänster är det i så fall fråga om, och vilket förfarande måste följas? Uttas någon avgift?
 - 4.3 Hur hanterar de behöriga myndigheterna i medlemsstaten en framställan i syfte att finna en persons aktuella adress (i enlighet med rådets förordning (EG) nr 1206/2001 av den 28 maj 2001 om samarbete mellan medlemsstaternas domstolar i fråga om bevisupptagning i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur)?
- 5 Vilket är det gängse sättet för delgivning? Finns det alternativa delgivningssätt (utöver sådan indirekt delgivning som avses i punkt 6)?
- 6 Är elektronisk delgivning (delgivning av rättsliga eller andra handlingar med hjälp av elektroniska kommunikationsmedel såsom e-post, internetbaserade säkra applikationer, fax, sms etc.) tillåten i civilrättsliga förfaranden? Vilka typer av förfaranden rör det sig om? Finns det begränsningar i användningen av detta delgivningssätt beroende på vem adressaten är (rättstillämpare, juridisk person, företag eller annan ekonomisk aktör etc.)?

- 7 Indirekt delgivning
 - 7.1 Medger lagen andra delgivningssätt i sådana fall där delgivning inte varit möjlig (t.ex. delgivning på hemadressen, på delgivningsmannens kontor, per post eller genom anslag)?
 - 7.2 Om andra metoder används, när anses delgivning ha skett?
 - 7.3 Om man som alternativt delgivningssätt kan låta deponera handlingen på en viss plats (t.ex. ett postkontor), hur informeras adressaten om deponeringen?
 - 7.4 Vilka blir följderna om adressaten vägrar att motta handlingarna? Anses delgivning ändå ha skett om adressaten saknade grund för sin vägran?
- 8 Delgivning per post från utlandet (artikel 14 i delgivningsförordningen)
 - 8.1 Om posten ska befordra en handling som skickats från utlandet till en adressat i medlemsstaten, och det rör sig om en situation där det krävs mottagningsbevis (artikel 14 i delgivningsförordningen), överlämnar posten i så fall handlingen enbart till adressaten själv eller kan den, i enlighet med nationella bestämmelser om postutdelning, även överlämna handlingen till en annan person på samma adress?
 - 8.2 Hur kan delgivning av handlingar från utlandet i enlighet med artikel 14 i förordning nr 1393/2007 äga rum, om varken adressaten eller någon annan person med rätt att ta emot handlingarna (under förutsättning att det finns en sådan möjlighet enligt de nationella bestämmelserna om postutdelning) – jfr ovan) har kunnat anträffas på delgivningsadressen.
 - 8.3 Medger posten en viss tid för avhämtning av handlingarna innan dessa returneras till avsändaren? Om ja, hur underrättas adressaten om att han eller hon har post för avhämtning på postkontoret?
- 9 Finns det något skriftligt bevis som styrker att handlingen har delgetts?
- 10 Vad händer om den som ska delges inte får dokumentet eller om delgivningen sker i strid med lagen? Anses delgivningen giltig ändå eller måste den göras om?
- 11 Kostar det något att få en skriftlig handling delgiven? I så fall hur mycket?

1 Vad innebär det juridiska begreppet "delgivning" i praktiken? Varför finns det särskilda regler för delgivning av skriftliga handlingar?

Med delgivning avses att ett meddelande bevisligen och i den form som föreskrivs i lag lämnas över till en viss fysisk eller juridisk person. Bestämmelserna om delgivning ska garantera att delgivningen har skett på ett trovärdigt sätt till den aktuella person och kan bevisas.

2 Vilka handlingar måste, enligt lag, delges?

Det är i regel fråga om rättegångshandlingar, t.ex. kallelser eller en begäran om yttrande. En begäran om delgivning av handlingar kan också gälla andra handlingar än rättegångshandlingar, t.ex. testamenten.

3 Vem har ansvaret för att en handling blir delgiven?

I rättegångsförfaranden är det i allmänhet domstolen som sköter delgivningen. En berörd part kan på begäran anförtros ansvaret för delgivningen om domstolen anser det vara befogat.

I övriga fall ska delgivningen verkställas av den part som har intresse av delgivningen.

4 Adressuppgifter

4.1 Försöker det mottagande organet (vid tillämpningen av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1393/2007 av den 13 november 2007 om delgivning i medlemsstaterna av rättegångshandlingar och andra handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur) på eget initiativ fastställa var adressaten befinner sig om denne inte längre bor på den adress som det begärande organet har angett?

Ja. Stämmingsmännen vid tingsrätterna har tillgång till folkbokföringsregistret där de kan kontrollera aktuella adressuppgifter.

4.2 Har utländska rättsliga myndigheter och/eller parter tillgång till register eller tjänster i medlemsstaten som gör det möjligt att fastställa den berörda personens aktuella adress? Vilka register eller tjänster är det i så fall fråga om, och vilket förfarande måste följas? Uttas någon avgift?

Adresstjänsten gör det möjligt att söka efter aktuella adresser för nästan alla personer som är stadigvarande bosatta i Finland. Adresser för finländska medborgare som bor utomlands kan även hittas där om de har meddelat sin nuvarande adress till ett lokalt magistrat. Adresstjänstens information baseras på informationen i det folkbokföringssystem som förs av befolkningsregistercentralen och de lokala magistraten. Adresser tillhandahålls för enskilda, tydligt identifierade personer över 15 år där det inte föreligger något förbud mot att lämna ut adresserna. Adresserna söks genom att använda personens för- och efternamn. Det kan vara frågan om ett tidigare eller ett nuvarande namn. Sådana saker som personens ålder, födelsedatum, nuvarande eller tidigare bostadsort kan användas för att filtrera sökresultatet.

Adresstjänsten är tillgänglig via telefon och internet. Den telefonbaserade adresstjänsten på finska är tillgänglig under numret 0600 0 1000 och den svenska tjänsten under 0600 0 1001 varje dag mellan kl. 08.00 och kl. 22.00. Tjänsten kostar 1,70 euro i minuten + lokala nätavgifter/mobilavgifter och väntevavgifter för det fasta nätet/mobilnätet. Det går endast att använda tjänsten i Finland. På webbplatsen osoitepalvelu.net tillhandahålls den finska tjänsten under <http://vrk.fi/sv/adresstjanst> och den svenska tjänsten under <http://vrk.fi/sv/adresstjanst>. På tjänsten kan man söka på adressen till 1–20 personer samtidigt. En adress kostar 1,24 euro och avgiften betalas via internetbank. Tjänsten kan även användas från utlandet om användaren har finsk internetbank.

Adressförfrågningar kan även inges till Helsingfors magistrat via e-post. De kan inges på finska, svenska eller engelska genom att använda e-postadressen vtj-otteet.helsinki@maistraatti.fi. Förfrågningar kan även göras skriftligen till Helsingfors magistrat, Albertsgatan 25, 00180 Helsingfors, Finland. Denna tjänst kostar 12,50 euro per utdrag.

Vidare information finns på internet under <https://www.maistraatti.fi/sv/> (på finska) och <https://www.maistraatti.fi/sv/> (på svenska).

Adresser kan även hittas genom en sökning på kommersiella adresser.

Patent- och registerstyrelsen och Skatteförvaltningen tillhandahåller en delad tjänst under <https://www.ytj.fi/> där du kan söka efter affärsuppgifter från företag och organisationer. Tjänsten är tillgänglig på finska, svenska och engelska. Vidare information finns på <https://www.prh.fi/fi/index.html> (på finska), <https://www.prh.fi/sv/index.html> (på svenska) och <https://www.prh.fi/sv/index.html> (på engelska).

4.3 Hur hanterar de behöriga myndigheterna i medlemsstaten en framställan i syfte att finna en persons aktuella adress (i enlighet med rådets förordning (EG) nr 1206/2001 av den 28 maj 2001 om samarbete mellan medlemsstaternas domstolar i fråga om bevisupptagning i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur)?

Förfarandet enligt rådets förordning (EG) nr 1206/2001 är inte det främsta sättet att erhålla adressuppgifter.

Se fråga 4.2 angående sökning av adressuppgifter för enskilda personer eller organisationer i Finland.

5 Vilket är det gängse sättet för delgivning? Finns det alternativa delgivningssätt (utöver sådan indirekt delgivning som avses i punkt 6)

Om domstolen har hand om delgivningen av rättegångshandlingar ska de enligt 11 kap. 3 § i rättegångsbalken 4/1734 främst delges med post. Ett brev kan sändas med rekommenderad post med mottagningsbevis. Alternativt kan det skickas direkt till den enskilda personens bostad. I sådana fall bifogas ett mottagningsbevis till brevet som mottagaren ska signera och skicka tillbaka till domstolen. Rättegångshandlingar som inte utgör kallelser och stämningsansökan får även delges genom att sändas med vanlig post till den adress som den aktuella parten uppgett till domstolen. En handling som sänts med standardpost anses ha delgetts till mottagaren den sjunde dagen efter det att den postades.

Enligt 11 kap. 4 § i rättegångsbalken får handlingar delges av en stämningsman om delgivning per post sannolikt inte kommer att fungera.

Enligt 11 kap. 2 § i rättegångsbalken kan domstolen med samtycke av en part anförtro parten delgivningen, om domstolen anser att det finns anledning till det. I sådana fall ska domstolen bestämma när en handling senast ska delges och när ett intyg över delgivningen senast ska tillställas domstolen. Enligt 11 kap. 4 § i rättegångsbalken ska handlingar delges av en stämningsman i ett sådant fall.

Om domstolen har anförtrott delgivningen till den aktuella parten och om en advokat eller ett offentligt rättsbiträde företräder en part kan delgivningen enligt 11 kap. 4 § i rättegångsbalken också ske så att advokaten eller rättsbiträdet ger mottagaren en handling personligen. I ett sådant fall förutsätts att mottagaren undertecknar ett delgivningskvitto. Denna delgivningsmetod får inte användas i brottmål.

Andra handlingar än rättegångshandlingar kan delges av en stämningsman efter begäran från en myndighet eller en enskild person.

6 Är elektronisk delgivning (delgivning av rättsliga eller andra handlingar med hjälp av elektroniska kommunikationsmedel såsom e-post, internetbaserade säkra applikationer, fax, sms etc.) tillåten i civilrättsliga förfaranden? Vilka typer av förfaranden rör det sig om? Finns det begränsningar i användningen av detta delgivningssätt beroende på vem adressaten är (rättstillämpare, juridisk person, företag eller annan ekonomisk aktör etc.)?

När domstolen har hand om delgivningen och målet avser en fordran på ett visst belopp, återställande av besittning eller ett rubbat förhållande, eller vräkning och käranden meddelar att han anser att saken inte är tvistig kan handlingarna enligt 11 kap. 3b § i rättegångsbalken delges per telefon. Det krävs dessutom att det är lämpligt med telefondelgivning med hänsyn till handlingens omfattning och art och om mottagaren tveklöst per telefon får del av handlingen och förstår innebörden av delgivningen. En handling som delgetts per telefon ska utan dröjsmål sändas som brev eller elektroniskt meddelande till den adress som mottagaren uppgett, om detta inte av särskilda skäl är uppenbart obehövt. Dessutom utfärdas ett intyg att handlingen delgetts per telefon.

Om domstolen eller en åklagare har hand om delgivningen kan handlingen enligt 11 kap. 3 § i rättegångsbalken verkställs genom att den sänds till den berörda parten som ett elektroniskt meddelande på det sätt som mottagaren har uppgett, om det kan antas att mottagaren får del av handlingen och inom utsatt tid återsänder delgivningskvittot.

7 Indirekt delgivning

7.1 Medger lagen andra delgivningssätt i sådana fall där delgivning inte varit möjlig (t.ex. delgivning på hemadressen, på delgivningsmannens kontor, per post eller genom anslag)?

Om stämningsmannen för delgivning har sökt en person vars hemvist i Finland är känd, men inte har träffat honom eller någon annan som har rätt att för hans räkning ta emot delgivningen och om det på grund av vad som har framkommit kan antas att han håller sig undan delgivningen, kan stämningsmannen enligt 11 kap. 7 § i rättegångsbalken sköta delgivningen genom att överlämna handlingarna till någon som hör till samma hushåll och som har fyllt 15 år eller, såvida mottagaren driver rörelse, till någon som är anställd i denna. Om ingen av de ovan nämnda personerna anträffas, kan delgivningen verkställas genom att handlingarna överlämnas till den lokala polisen.

Har stämningsmannen förfarit så som nämns i 1 mom., ska ett meddelande om delgivningen sändas per post till mottagaren, till hans adress. Delgivningen ska anses ha skett när det meddelande som nämns i 2 mom. har postats.

I brottmål kan stämning inte delges svaranden så som avses i denna paragraf.

Om det inte är möjligt att klarlägga var mottagaren vistas ska domstolen enligt 11 kap. 9 § i rättegångsbalken sköta delgivningen genom kungörelse. I brottmål kan stämning inte delges svaranden genom kungörelse.

7.2 Om andra metoder används, när anses delgivning ha skett?

Se fråga 7.1.

7.3 Om man som alternativt delgivningssätt kan låta deponera handlingen på en viss plats (t.ex. ett postkontor), hur informeras adressaten om deponeringen?

Se fråga 7.1.

7.4 Vilka blir följderna om adressaten vägrar att motta handlingarna? Anses delgivning ändå ha skett om adressaten saknade grund för sin vägran?

Om mottagaren inte avhämtar handlingen och mottagningsbeviset från postkontoret eller vägrar att ta emot dem skickas ansökan tillbaka till avsändaren. I sådana fall anses handlingen ha blivit delgiven (se t.ex. Högsta domstolens dom 50:1997). På ett liknande sätt, om den handling som ska delges har postats direkt till bostaden, anses den inte ha blivit delgiven om mottagaren inte returnerar mottagningsbeviset till domstolen.

Mottagaren får enbart vägra att ta emot en handling som delges av en stämningsman om vissa särskilda villkor som anges i lag är uppfyllda. Mottagaren kan i princip vägra att ta emot handlingar om dessa inte är på finska eller svenska eller på något annat språk som mottagaren förstår. (Exempel: lag om internationell rättshjälp i straffrättsliga ärenden eller lag om internationell rättslig hjälp och om erkännande och verkställighet av domar på civil- och handelsrättens område).

Om det föreligger lagstadgade skäl för att vägra ta emot handlingen ska stämningsmannen returnera handlingen. I ett sådant fall ska stämningsmannen tillhandahålla skriftlig bevisning om att mottagaren har vägrat ta emot handlingen och en förklaring av skälen till denna vägran.

8 Delgivning per post från utlandet (artikel 14 i delgivningsförordningen)

8.1 Om posten ska befordra en handling som skickats från utlandet till en adressat i medlemsstaten, och det rör sig om en situation där det krävs mottagningsbevis (artikel 14 i delgivningsförordningen), överlämnar posten i så fall handlingen enbart till adressaten själv eller kan den, i enlighet med nationella bestämmelser om postutdelning, även överlämnas handlingen till en annan person på samma adress?

Om handlingar sänds till Finland med post för delgivning i utbyte mot mottagningsbevis behåller postkontoret dessa handlingar och skickar ett meddelande till mottagaren att denne har en försändelse att avhämta på postkontoret. Endast mottagaren eller en person som är befullmäktigad av mottagaren får hämta dessa handlingar på postkontoret. På begäran av den part som har begärt delgivningen får sådana handlingar endast överlämnas till mottagaren personligen.

8.2 Hur kan delgivning av handlingar från utlandet i enlighet med artikel 14 i förordning nr 1393/2007 äga rum, om varken adressaten eller någon annan person med rätt att ta emot handlingarna (under förutsättning att det finns en sådan möjlighet enligt de nationella bestämmelserna om postutdelning) – jfr ovan) har kunnat anträffas på delgivningsadressen.

Om mottagaren inte hämtar handlingarna från postkontoret skickas de tillbaka till avsändaren.

I sådana fall får avsändaren sända handlingarna och begäran om delgivning av handlingarna till den allmänna underrätt i vars domsaga mottagarens bostad eller vistelseort befinner sig. När en sådan begäran har mottagits försöker domstolens stämningssman delge handlingarna till mottagaren personligen.

8.3 Medger posten en viss tid för avhämtning av handlingarna innan dessa returneras till avsändaren? Om ja, hur underrättas adressaten om att han eller hon har post för avhämtning på postkontoret?

Postkontoret skickar ett meddelande till mottagaren att denne har en försändelse att avhämta på postkontoret. I meddelandet måste även anges vilket datum mottagaren senast måste hämta ut handlingarna.

Postkontoret behåller handlingarna hela den vecka de kom fram plus två (2) hela kalenderveckor.

9 Finns det något skriftligt bevis som styrker att handlingen har delgetts?

Stämningssmannen ska tillhandahålla bevis på att denne har delgett handlingen. Bevis tillhandahålls även för delgivning av handlingar per post.

10 Vad händer om den som ska delges inte får dokumentet eller om delgivningen sker i strid med lagen? Anses delgivningen giltig ändå eller måste den göras om?

Om handlingar har delgetts på ett felaktigt sätt och den aktuella personen inte infinner sig vid domstolen eller inte ger det skriftliga svar som krävs ska delgivningen göras på nytt. Däremot behöver ingen ny delgivning göras om felet är litet.

Om den aktuella personen gör gällande att delgivningen har gjorts på fel sätt ska ärendets behandling skjutas upp, om det inte anses onödigt därför att felet är så obetydligt.

11 Kostar det något att få en skriftlig handling delgiven? I så fall hur mycket?

En delgivning som verkställs av en stämningssman kostar 60 euro.

De nationella versionerna av sidan sköts av respektive kontaktpunkt. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Varken det europeiska rättsliga nätverket eller kommissionen påtar sig något som helst ansvar för information eller uppgifter som ingår eller åberopas i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.

Senaste uppdatering: 26/09/2017

Delgivning av handlingar - Sverige

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

- 1 Vad innebär det juridiska begreppet "delgivning" i praktiken? Varför finns det särskilda regler för delgivning av skriftliga handlingar?
- 2 Vilka handlingar måste, enligt lag, delges?
- 3 Vem har ansvaret för att en handling blir delgiven?

- 4 Adressuppgifter
 - 4.1 Försöker det mottagande organet (vid tillämpningen av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1393/2007 av den 13 november 2007 om delgivning i medlemsstaterna av rättegångshandlingar och andra handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur) på eget initiativ fastställa var adressaten befinner sig om denne inte längre bor på den adress som det begärande organet har angett?
 - 4.2 Har utländska rättsliga myndigheter och/eller parter tillgång till register eller tjänster i medlemsstaten som gör det möjligt att fastställa den berörda personens aktuella adress? Vilka register eller tjänster är det i så fall fråga om, och vilket förfarande måste följas? Uttas någon avgift?
 - 4.3 Hur hanterar de behöriga myndigheterna i medlemsstaten en framställan i syfte att finna en persons aktuella adress (i enlighet med rådets förordning (EG) nr 1206/2001 av den 28 maj 2001 om samarbete mellan medlemsstaternas domstolar i fråga om bevisupptagning i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur)?
- 5 Vilket är det gängse sättet för delgivning? Finns det alternativa delgivningssätt (utöver sådan indirekt delgivning som avses i punkt 6)
- 6 Är elektronisk delgivning (delgivning av rättsliga eller andra handlingar med hjälp av elektroniska kommunikationsmedel såsom e-post, internetbaserade säkra applikationer, fax, sms etc.) tillåten i civilrättsliga förfaranden? Vilka typer av förfaranden rör det sig om? Finns det begränsningar i användningen av detta delgivningssätt beroende på vem adressaten är (rättstillämpare, juridisk person, företag eller annan ekonomisk aktör etc.)?
- 7 Indirekt delgivning
 - 7.1 Medger lagen andra delgivningssätt i sådana fall där delgivning inte varit möjlig (t.ex. delgivning på hemadressen, på delgivningsmannens kontor, per post eller genom anslag)?
 - 7.2 Om andra metoder används, när anses delgivning ha skett?
 - 7.3 Om man som alternativt delgivningssätt kan låta deponera handlingen på en viss plats (t.ex. ett postkontor), hur informeras adressaten om deponeringen?
 - 7.4 Vilka blir följderna om adressaten vägrar att motta handlingarna? Anses delgivning ändå ha skett om adressaten saknade grund för sin vägran?
- 8 Delgivning per post från utlandet (artikel 14 i delgivningsförordningen)
 - 8.1 Om posten ska befordra en handling som skickats från utlandet till en adressat i medlemsstaten, och det rör sig om en situation där det krävs mottagningsbevis (artikel 14 i delgivningsförordningen), överlämnar posten i så fall handlingen enbart till adressaten själv eller kan den, i enlighet med nationella bestämmelser om postutdelning, även överlämna handlingen till en annan person på samma adress?
 - 8.2 Hur kan delgivning av handlingar från utlandet i enlighet med artikel 14 i förordning nr 1393/2007 äga rum, om varken adressaten eller någon annan person med rätt att ta emot handlingarna (under förutsättning att det finns en sådan möjlighet enligt de nationella bestämmelserna om postutdelning) – jfr ovan) har kunnat anträffas på delgivningsadressen.
 - 8.3 Medger posten en viss tid för avhämtning av handlingarna innan dessa returneras till avsändaren? Om ja, hur underrättas adressaten om att han eller hon har post för avhämtning på postkontoret?
- 9 Finns det något skriftligt bevis som styrker att handlingen har delgetts?
- 10 Vad händer om den som ska delges inte får dokumentet eller om delgivningen sker i strid med lagen? Anses delgivningen giltig ändå eller måste den göras om?
- 11 Kostar det något att få en skriftlig handling delgiven? I så fall hur mycket?

1 Vad innebär det juridiska begreppet "delgivning" i praktiken? Varför finns det särskilda regler för delgivning av skriftliga handlingar?

Delgivning betyder i praktiken att en handling skickas eller lämnas över till den som söks och att det finns ett bevis för att han eller hon har tagit emot handlingen, eller att reglerna i delgivningslagen har följts. Skälet till att det finns regler om delgivning är bl.a. för att domstolar ska kunna vara säkra på att en handling når sin adressat.

2 Vilka handlingar måste, enligt lag, delges?

Delgivning ska användas om det är särskilt föreskrivet eller om det med hänsyn till syftet med en bestämmelse om underrättelse framgår att delgivning bör ske, men ska annars användas bara om det är nödvändigt med hänsyn till omständigheterna. Ett exempel på när en särskild föreskrift i lag medför att delgivning ska ske är att en stämningsansökan i tvistemål ska delges svaranden.

3 Vem har ansvaret för att en handling blir delgiven?

Det vanligaste är att det är myndigheten/domstolen som ser till att delgivning sker. Det förekommer dock att myndigheten /domstolen medger att en part som begär det får se till att delgivning sker (partsdelgivning). En förutsättning för partsdelgivning är att det inte är olämpligt.

4 Adressuppgifter

4.1 Försöker det mottagande organet (vid tillämpningen av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1393/2007 av den 13 november 2007 om delgivning i medlemsstaterna av rättegångshandlingar och andra handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur) på eget initiativ fastställa var adressaten befinner sig om denne inte längre bor på den adress som det begärande organet har angett?

Det mottagande organet söker på eget initiativ fram nya adressuppgifter till delgivningsmottagaren om denne har flyttat från den adress som angetts i ansökan.

4.2 Har utländska rättsliga myndigheter och/eller parter tillgång till register eller tjänster i medlemsstaten som gör det möjligt att fastställa den berörda personens aktuella adress? Vilka register eller tjänster är det i så fall fråga om, och vilket förfarande måste följas? Uttas någon avgift?

Vem som helst kan ta kontakt med Skatteverket som för ett folkbokföringsregister över vilka som bor i landet och var de bor. Det krävs inget särskilt formellt förfarande för att få tillgång till dessa uppgifter. Det går till exempel att ringa till Skatteverkets kundtjänst på telefonnummer + 46 8 564 851 60. På Skatteverkets webbplats <https://www.skatteverket.se/> finns mer information. Det kostar ingenting att få uppgifter från folkbokföringsregistret.

4.3 Hur hanterar de behöriga myndigheterna i medlemsstaten en framställan i syfte att finna en persons aktuella adress (i enlighet med rådets förordning (EG) nr 1206/2001 av den 28 maj 2001 om samarbete mellan medlemsstaternas domstolar i fråga om bevisupptagning i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur)?

Det framstår som tveksamt att betrakta adressökning för delgivning av handlingar som bevisupptagning. Det är dock en fråga för anmodad domstol att ta ställning till och såvitt känt har någon sådan begäran inte prövats.

5 Vilket är det gängse sättet för delgivning? Finns det alternativa delgivningssätt (utöver sådan indirekt delgivning som avses i punkt 6)

Det vanligaste sättet att delge en handling är att handlingen sänds med post till den som söks (**vanlig delgivning**). Med brevet följer ett delgivningskvitto som den sökta uppmanas att signera och skicka tillbaka.

Alternativa delgivningssätt (utöver indirekt delgivning) är telefondelgivning, förenklad delgivning och stämningsmannadelgivning.

Telefondelgivning innebär att innehållet i den handling som ska delges läses upp för den som ska delges per telefon och att handlingen därefter skickas till honom eller henne per post. Något mottagningsbevis krävs inte när telefondelgivning sker. Handlingen anses delgiven när innehållet i handlingen har lästs upp.

Förenklad delgivning går till så att handlingen sänds per post till den söktes senast kända adress och att närmast följande arbetsdag ett kontrollmeddelande skickas till samma adress om att handlingen har sänts. Något mottagningsbevis krävs inte när förenklad delgivning sker. Handlingen anses delgiven när det har förflutit två veckor från det att handlingen skickades, under förutsättning att kontrollmeddelandet har skickats på föreskrivet sätt. Förenklad delgivning får bara användas om den sökta har delgetts upplysning om att förenklad delgivning kan komma att användas i målet eller ärendet. I praktiken innebär detta att t.ex. en part i ett mål bara behöver delges med mottagningsbevis en gång.

Särskild delgivning med juridisk person: Under vissa förutsättningar kan juridiska personer delges genom att en handling sänds till bolagets registrerade adress och ett kontrollmeddelande skickas till samma adress närmast följande arbetsdag. Delgivning anses ha skett när två veckor har förflutit från det att handlingen skickades under förutsättning att kontrollmeddelandet skickats på föreskrivet sätt.

Stämningmannadelgivning innebär att en handling delges personligen genom en person som är behörig att utföra sådan delgivning, t.ex. en stämningssman eller en anställd vid Polismyndigheten, åklagarmyndigheten, domstol, Kronofogdemyndigheten eller auktoriserat delgivningsföretag.

6 Är elektronisk delgivning (delgivning av rättsliga eller andra handlingar med hjälp av elektroniska kommunikationsmedel såsom e-post, internetbaserade säkra applikationer, fax, sms etc.) tillåten i civilrättsliga förfaranden? Vilka typer av förfaranden rör det sig om? Finns det begränsningar i användningen av detta delgivningssätt beroende på vem adressaten är (rättstillämpare, juridisk person, företag eller annan ekonomisk aktör etc.)?

Elektronisk delgivning är endast tillåten när myndigheter/domstolar ska delge någon en handling genom vanlig delgivning.

7 Indirekt delgivning

7.1 Medger lagen andra delgivningssätt i sådana fall där delgivning inte varit möjlig (t.ex. delgivning på hemadressen, på delgivningsmannens kontor, per post eller genom anslag)?

Följande sätt finns att delge handlingar på när den som ska delges inte går att påträffa personligen.

Stämningmannadelgivning genom s.k. surrogatdelgivning: Handlingen lämnas till annan än den som söks för delgivning. Det kan till exempel vara en vuxen medlem till det hushåll som delgivningsmottagaren tillhör eller delgivningsmottagarens arbetsgivare. Surrogatmottagaren måste dock alltid samtycka till att ta emot handlingen. En underrättelse om delgivningen och vem som tagit emot handlingen ska skickas till delgivningsmottagarens adress.

Stämningmannadelgivning genom s.k. spikning: Handlingen lämnas i delgivningsmottagarens bostad, t.ex. i brevlådan, eller på lämplig plats i anslutning till bostaden, t.ex. på dörren.

Kungörelsedelgivning: Det sker genom att handlingen hålls tillgänglig hos den myndighet/domstol som beslutat om delgivningen samtidigt som ett meddelande om detta och om handlingarnas huvudsakliga innehåll införs i Post- och Inrikes Tidningar samt, om det finns skäl till det, i ortstidning. Samtidigt skickas handlingen med post till den sökta senast kända adress.

7.2 Om andra metoder används, när anses delgivning ha skett?

Vid stämningmannadelgivning genom s.k. surrogatdelgivning har delgivning skett när handlingen har överlämnats och en underrättelse skickats till delgivningsmottagaren.

Vid stämningmannadelgivning genom s.k. spikning har delgivning skett när handlingen har lämnats i enlighet med vad som beskrivits ovan under 7.1.

Kungörelsedelgivning har skett när två veckor har förflutit från beslutet om att handlingen ska kungörelsedelges, om kungörande och övriga föreskrivna åtgärder har skett i rätt tid (10 dagar).

7.3 Om man som alternativt delgivningssätt kan låta deponera handlingen på en viss plats (t.ex. ett postkontor), hur informeras adressaten om deponeringen?

Om en handling är omfattande eller om det annars är olämpligt att skicka eller lämna handlingen till delgivningsmottagaren får myndigheten besluta att handlingen i stället under viss tid ska hållas tillgänglig hos myndigheten eller på annan plats, som myndigheten beslutar. Ett meddelande om beslutets innehåll ska delges mottagaren.

7.4 Vilka blir följderna om adressaten vägrar att motta handlingarna? Anses delgivning ändå ha skett om adressaten saknade grund för sin vägran?

Vägrar delgivningsmottagaren ta emot en handling som delges genom stämningmannadelgivning anses delgivning ändå ha skett om handlingen lämnats kvar på platsen.

8 Delgivning per post från utlandet (artikel 14 i delgivningsförordningen)

8.1 Om posten ska befordra en handling som skickats från utlandet till en adressat i medlemsstaten, och det rör sig om en situation där det krävs mottagningsbevis (artikel 14 i delgivningsförordningen), överlämnar posten i så fall handlingen enbart till adressaten själv eller kan den, i enlighet med nationella bestämmelser om postutdelning, även överlämnas handlingen till en annan person på samma adress?

Delgivning genom postens försorg kan ske med rekommenderad försändelse. Försändelsen hålls tillgänglig hos Postombud, Företags-center och lantbrevbärare och ska kvitteras ut av den som angetts som delgivningsmottagare eller dennes ombud, mot uppvisande av legitimation. Det finns också möjlighet för beställaren av posttjänsten att ange att endast personligt mottagande accepteras.

8.2 Hur kan delgivning av handlingar från utlandet i enlighet med artikel 14 i förordning nr 1393/2007 äga rum, om varken adressaten eller någon annan person med rätt att ta emot handlingarna (under förutsättning att det finns en sådan möjlighet enligt de nationella bestämmelserna om postutdelning) – jfr ovan) har kunnat anträffas på delgivningsadressen.

Om delgivning med rekommenderad försändelse inte lyckas återstår inga andra möjligheter att delge genom postens försorg. I stället får andra delgivningsåtgärder övervägas, t. ex. delgivning genom stämningsman.

8.3 Medger posten en viss tid för avhämtning av handlingarna innan dessa returneras till avsändaren? Om ja, hur underrättas adressaten om att han eller hon har post för avhämtning på postkontoret?

En handling som skickas rekommenderat aviseras till delgivningsmottagaren med avi till bostadsadressen, sms eller e-postmeddelande. Försändelsen ligger normalt sett kvar på utlämningsstället i 14 dagar från ankomstdagen.

9 Finns det något skriftligt bevis som styrker att handlingen har delgetts?

Normalt finns en kvittens från den som ska delges eller en handling som myndigheten/domstolen har skrivit som bevis för att telefondelgivning, surrogatdelgivning eller spikning har skett.

10 Vad händer om den som ska delges inte får dokumentet eller om delgivningen sker i strid med lagen? Anses delgivningen giltig ändå eller måste den göras om?

Det råder fri bevisföring och bevisvärdering i svenska domstolar. Om det kan utredas att en person har tagit del av en handling saknar det betydelse om delgivning har skett på föreskrivet sätt. Formfel medför således inte i sig att delgivningen måste göras om utan det avgörande är om handlingen har nått sin adressat.

Om det istället kan utredas att den som ska delges inte har fått handlingen eller om delgivningsreglerna inte har följts kan en dom eventuellt undanröjas genom s.k. extraordinära rättsmedel.

11 Kostar det något att få en skriftlig handling delgiven? I så fall hur mycket?

När en myndighet ombesörjer delgivning stannar kostnaden för delgivningen på staten. Det innebär t.ex. att käranden i en civilprocess inte behöver ersätta domstolen för de kostnader som domstolen har för att delge svaranden stämningsansökan.

Om en enskild person eller enskild part vill delge någon en handling får han eller hon själv betala kostnaden för delgivningen. Som exempel kan nämnas att kostnaden för att anlita en anställd vid Polismyndigheten som stämningsman är 1 000 kr.

De nationella versionerna av sidan sköts av respektive kontaktpunkt. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Varken det europeiska rättsliga nätverket eller kommissionen påtar sig något som helst ansvar för information eller uppgifter som ingår eller åberopas i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.

Senaste uppdatering: 22/09/2015